

Onsdag den 24. februar 2010 (D)

1

56. møde

Onsdag den 24. februar 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration og kirkeministeren deltager i spørgetimen.

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

1) Til statsministeren af:

Jesper Petersen (SF):

Mener ministeren, at det er vigtigt, at der er en fri og uafhængig presse i Danmark, herunder at pressens politiske kommentatorer er uafhængige af den siddende regering?
(Spm. nr. S 1018).

2) Til statsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er statsministeren enig med politisk kommentator ved Berlingske Tidende Thomas Larsen, når denne vurderer, at der er tale om fuldtønt amatørisme i Statsministeriet, når statsministerens spindoktor kommer med uigennemtænkte udtalelser på Facebook?
(Spm. nr. S 1293).

3) Til statsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Deler statsministeren sin spindoktors betegnelse af pressens indsats under klimatomødet som »sølle«?
(Spm. nr. S 1295).

4) Til statsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Deler ministeren sin spindoktor, Søs Marie Seerups, frustration over og ringeagt over for danske vælgere, og finder ministeren det som sin spindoktor umuligt at tilfredsstille danske vælgere?
(Spm. nr. S 1297).

5) Til statsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Er det udtryk for et ideologisk nybrud hos regeringen i retning af demokratisk centralisme, når ministerens spindoktor offentligt gør sig til dommer over, hvad landets journalister og borgere mener og gør?
(Spm. nr. S 1298).

6) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Orla Hav (S):

Hvilke initiativer vil ministeren iværksætte for at komme til bunds i de kritisable forhold, der førte til krak for EBH Bank i Fjerritslev?
(Spm. nr. S 1280, skr. begr.).

7) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Orla Hav (S):

Hvilke andre konkrete initiativer end det af ministeren fremsatte forslag til ændring af strukturen for dansk turisme påtænker ministeren for at forbedre dansk turismes vilkår?
(Spm. nr. S 1282).

8) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Hvor mange flere arbejdsløse vil regeringens bebudede chokkur til dansk økonomi med besparelser på 27 mia. kr. de næste 3 år isoleret set efter ministerens opfattelse resultere i?
(Spm. nr. S 1294).

9) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Deler ministeren førende økonomers bekymringer om, at konsekvenserne af regeringens chokkur til dansk økonomi med besparelser på 27 mia. kr. de næste 3 år vil være en vækstdræber for Danmark?
(Spm. nr. S 1296).

10) Til finansministeren af:

Jens Peter Verner (S):

Er regeringens chokkur til dansk økonomi med besparelser på 27 mia. kr. de næste 3 år ikke blot et skalkeskjul for offentlige besparelser og forringelser af velfærden?
(Spm. nr. S 1299).

11) Til finansministeren af:

Jens Peter Verner (S):

Hvorfor skal store besparelser på pasningen af vores børn i daginstitutionen og plejen af vores pensionister på plejehjemmet betale regningen for regeringens store skattelettelser til de rigeste i vort samfund?
(Spm. nr. S 1302).

12) Til skatteministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvad kan ministeren oplyse om den i aftalen om forårspakke 2.0 besluttede indførelse af grønne kørselsafgifter på lastbiler i Danmark fra 2011, der skulle give et årligt provenu på 630 mio. kr. i de første mange år?
(Spm. nr. S 1225).

13) Til indenrigs- og socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at en leder af et opholdssted for omsorgssvigtede børn giver udtryk for, at børnene var så skade-

de, at de ikke kunne blive mere skadede, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at der i Danmark ikke er ledere af opholdssteder med det menneskesyn?
(Spm. nr. S 1207).

14) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at der er en klar målsætning i regeringens egen ghettostrategi fra 2004 om, at der efter et bestemt antal år ikke skal være ghettoområder i Danmark?
(Spm. nr. S 1213).

15) Til indenrigs- og socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Mener ministeren, at den førte socialpolitik er tilstrækkelig, når der fortsat er mange mennesker i Danmark, der bor i udsatte boligområder og rammes af fattigdom, hjemløshed, misbrug eller andre alvorlige sociale problemer?
(Spm. nr. S 1227).

16) Til indenrigs- og socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at den udmeldte kommunale nulvækst ikke går ud over samfundets mest udsatte børn?
(Spm. nr. S 1283).

17) Til indenrigs- og socialministeren af:

Sanne Rubinke (SF):

Vil ministeren arbejde for en ændring af aftalen vedrørende grundfinansiering af frivilligcentre, således at fastsættelsen af et minimumsbeløb enten fjernes, eller at der alternativt indføres en dispensationsmulighed eller særordning for de frivilligcentre, som reelt nu modtager et kommunalt tilskud på mindre end de 350.000 kr.?
(Spm. nr. S 1303, skr. begr.).

18) Til indenrigs- og socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at »Regeringens strategi mod ghettoisering« fra 2004 er en succes, når det med ministeriets nyeste tal viser sig, at det er gået stik modsat strategiens løfter om »indsatser, der i løbet af de næste 2-3 år skal medvirke til at skabe en mere afbalanceret beboersammensætning samt fremme integrationen i ghettoområder«?
(Spm. nr. S 1306).

19) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at regeringen har gennemført alle tiltag fra regeringens egen ghettostrategi fra 2004?
(Spm. nr. S 1214).

20) Til indenrigs- og socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at den bebudede nulvækst i kommunerne ikke kommer til at ramme ældre mennesker, der er afhængige af en god og ordentlig ældrepleje i Danmark?
(Spm. nr. S 1228).

21) Til indenrigs- og socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at der er behov for flere statslige midler til at vende udviklingen i ghettoerne?
(Spm. nr. S 1307).

22) Til klima- og energiministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Når ministeren mener, at Danmark skal tilbage til normaltstanden efter klimatopmødet, indebærer det så også, at særbevillingen på 23 mio. kr. i 2010-2012 til Bjørn Lomborg sløjfes, så han fremover må søge finansiering på lige fod med alle andre?
(Spm. nr. S 1238).

23) Til klima- og energiministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Er ministeren enig med klimaskeptikere i Dansk Folkeparti om, at Bjørn Lomborg skal finansieres med en særbevilling på finansloven for at undgå »halleluja« i klimadebatten?
(Spm. nr. S 1240).

24) Til klima- og energiministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Er ministeren enig med Venstres finansordfører, som under finanslovdebatten den 16. december 2009 udtalte, at hun er »stolt af«, at Venstre har medvirket til, at der blev afsat flere penge til Bjørn Lomborg på finansloven, fordi der »altid, til enhver tid og i alle spørgsmål er brug for second opinions«?
(Spm. nr. S 1260).

25) Til klima- og energiministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvorfor gælder armslængdeprincippet ikke for Bjørn Lomborg, som får særbevillinger på finansloven, mens andre forskere må søge penge i konkurrence, hvor kvalitet og relevans vurderes af uafhængige forskningsråd og peer reviews og ikke af politikere?
(Spm. nr. S 1261).

26) Til klima- og energiministeren af:

Ole Hækkerup (S):

Mener ministeren, at det er udtryk for en ambitiøs energipolitik, at Danmark ikke når målet om 30 pct. vedvarende energi i 2020?
(Spm. nr. S 1308).

27) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Hvordan mener ministeren, at en besparelse på gennemførelsesvejledningen til elever på ungdomsuddannelserne vil øge andelen af unge i uddannelse, som ellers er et af målene med ungepakken, og hvad er ministerens holdning til udmøntningen af de 35 mio. kr., der skal skæres i vejledningen til elever på ungdomsuddannelserne?
(Spm. nr. S 1150).

28) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Hvordan mener ministeren, at afskaffelsen af gennemførelsesvejledningen på ungdomsuddannelserne vil påvirke kvaliteten af den vejledning, eleverne får, set i lyset af de sidste mange års indsats for professionalisering af vejledningen?
(Spm. nr. S 1151).

29) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at den aktivering, som de aktiverede i Vesthimmerland har fået, jf. AMU bilag 119, lever op til den værdighed og kvalitet, som skulle sikre, at de er bedre rustet til at vende tilbage til arbejdsmarkedet?
(Spm. nr. S 1267).

30) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er der kommet ud af den kvartalsvise kontrol, som ministeren lovede, da jobindsatsen blev kommunaliseret, for så vidt angår både de kommunale beskæftigelsesprojekter og dem, der er udliciteret til anden aktør?
(Spm. nr. S 1269).

31) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvordan mener ministeren, det kan sikres, at gode danske hårdtarbejdende skatteydere ikke mister retten til sygedagpenge og ender i social og økonomisk ruin, når de bliver syge?
(Spm. nr. S 1289).

32) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvornår mener ministeren, der skal tages initiativ til at sikre, at det ikke er udefrakommende hændelser, såsom langsommelig kommunal sagsbehandling, der kan betyde, at syge mister retten til dagpenge?
(Spm. nr. S 1290).

33) Til forsvarsministeren af:

John Dyrby Paulsen (S):

Er ministeren enig i, at forsvaret med den nuværende beskæftigelsesituation i væsentligt omfang skal bidrage til at fastholde arbejdspladser i Danmark og ikke sende arbejde ud af landet, der lige så godt og lige så billigt kan varetages af forsvarets egne ansatte?
(Spm. nr. S 1291).

34) Til forsvarsministeren af:

John Dyrby Paulsen (S):

Hvad kan ministeren oplyse om planerne om brug af udlicitering i FMT, i lyset af at der i forsvarsforliget alene er aftalt konkurrenceudsættelse af dele af etableringsområdet?
(Spm. nr. S 1292).

35) Til forsvarsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvad gjorde ministeren i 2007 for at sikre sig, at lækken ikke kom fra toppen af forsvaret?
(Spm. nr. S 1304).

36) Til forsvarsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er ministeren enig i - uanset udfaldet af de verserende sager om læk - at der er brug for en indsats for at øge soldaternes og offentlighedens tillid til forsvarets top?
(Spm. nr. S 1305).

37) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at der udføres flere tvangsbehandlinger over for børn over 15 år med anoreksi, som ikke registreres?
(Spm. nr. S 1215. (Omtrykt)).

38) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at børn under 15 år med anoreksi ikke skal registreres, når der udføres tvang?
(Spm. nr. S 1216).

39) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad mener ministeren om, at 24 organisationer under Netværk for en Folkesundhedsreform på en konference i Folketingets Fællessal

den 4. februar 2010 har kaldt regeringens nationale handleplan for forebyggelse en ommer og angrebet regeringen for ikke at leve op til løfterne i regeringsgrundlaget »Mulighedernes samfund« fra 2007 om at komme med en forebyggelsesplan med klare mål?
(Spm. nr. S 1220).

40) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil ministeren kommentere den situation, som psykisk syge børn, der var under udredning eller behandling, har stået i, efter at det private behandlingssted Vejlebjerg Børnepsykologcenter indgav konkursbegæring den 1. februar 2010?
(Spm. nr. S 1223).

41) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Deler ministeren den bekymring, at når man lægger hovedparten af behandlinger inden for f.eks. fedme ud til privathospitaler, så bliver det offentlige sundhedsvæsen unødigt sårbart og afhængigt af, om det fortsat kan betale sig for privathospitalet at behandle folk i fremtiden, jf. konflikten mellem Danske Regioner og Brancheorganisationen for Privathospitaler og Klinikker (BPK) om afregning af patienter?
(Spm. nr. S 1224).

42) Til indenrigs- og socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Vil ministeren oplyse, hvorvidt regeringens udgangspunkt for forhandlingerne om næste års kommuneaftale vil være den af finansministeren udmeldte nulvækst, samt i bekræftende fald redegøre for, hvilke konsekvenser dette efter ministerens opfattelse vil have for kommunernes serviceniveau?
(Spm. nr. S 1281).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ida Auken (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 138 (Forslag til folketingsbeslutning om at give vandværkerne mulighed for at fjerne kalk fra drikkevandet).

Carsten Hansen (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 139 (Forslag til folketingsbeslutning om uafhængigt tilsyn med friskoler og private grundskoler samt øget krav til skolestørrelse).

Titler på de fremsatte forslag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration og kirkeministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget to ministre, nemlig integrationsministeren og efterfølgende kirkeministeren.

Til integrationsministeren er anmeldt følgende spørgere:

Henrik Dam Kristensen (S)

Astrid Krag (SF)

Til kirkeministeren er anmeldt følgende spørger:

Bente Dahl (RV)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørgere?

Det er ikke tilfældet.

Den første, der så får ordet, er hr. Henrik Dam Kristensen med spørgsmål til integrationsministeren, værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 76

Henrik Dam Kristensen (S):

For ikke så forfærdelig mange dage siden havde Jyllands-Posten en gennemgang af regeringens ghettoindsats eller – må man måske konkludere – manglende indsats på hele ghettoområdet. Jeg forsøger jo at være en venlig og fair mand, og derfor synes jeg, at det vil være på sin plads, at integrationsministeren får lejlighed til at kunne imødegå den voldsomme kritik, der i den artikel bliver rettet imod regeringens manglende ghettoindsats. Eksempelvis siger Jørgen N. Møller, formand for Programstyrelsen, som jo er nedsat af regeringen, og han er udpeget af regeringen, at den samlede indsats ikke har været frygtelig stor. Og senere i interviewet tilføjer han: Som det sker i andre lande, må staten også selv spytte penge i en ghettoindsats.

Det, jeg synes var det spændende, var, at allerede 2 dage efter reagerede integrationsministeren på regeringens vegne, og det, der måske var lidt overraskende, når man kendte synspunktet fra integrationsministerens side, var, at der stort set ikke er noget galt, og at der i øvrigt er en masse kraft i beboerne, som vi selv bør sørge for at fremme. Det sidste er jeg selvfølgelig meget enig i, men jeg bliver nødt til at stille det lidt mere generelle spørgsmål: Er integrationsministeren tilfreds med den indsats, der er sket på ghettoområdet, og tager alle eksperter så frygtelig fejl?

Kl. 13:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:02

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu skal man lade være med at citere min artikel forkert. Det, jeg netop ønskede at fokusere på, og som jeg er glad for at spørgeren er enig med mig i, er, at uanset hvor mange ghettoer der er og hvor tungt klientellet end kan synes at være efter statistikkerne, er det altså vigtigt, at vi ikke begynder at stigmatisere de mennesker, der er der. Det mener jeg er et meget vigtigt budskab, og det var det, jeg ønskede at få frem i min artikel.

Det byggede faktisk på den artikel, der stod i Jyllands-Posten, hvor en arbejdsløs indvandrer, som tilsyneladende ikke havde nogen

uddannelse, alligevel havde formået at opdrage to døtre – døtre, siger jeg – som skulle på universitetet. Det synes jeg var værd at fremhæve, fordi jeg synes, at der er en tilbøjelighed til, og det håber jeg at vi to kan blive enige om, at vi kommer væk fra den tilbøjelighed til, at hvis det er ghetto, er alt håb ude. Det er det første, jeg gerne vil sige. Alt håb er ikke ude. Det viser netop den artikel.

Men selvfølgelig er ghettoisering en stor udfordring, og vi har jo i regeringen givet kommunerne forskellige redskaber, og jeg håber, at spørgeren vil være med sammen med mig, nu har Socialdemokraterne jo vundet temmelig mange borgmesterpladser, til at opfordre borgmestrene. For jeg kan jo se, at de steder, hvor borgmestrene, og det har faktisk været socialdemokratiske borgmestre, jeg har talt med, meget målrettet sørger for at få nye indflyttere med større ressourcer ind i ghettoerne, lykkes det dem også. Det er det, jeg godt vil være efter og håbe, at vi sammen kan gøre noget ved, for selvfølgelig er ghettoisering en stor udfordring, men jeg vil bare bede om, at man ikke stigmatiserer de mennesker, der bor der. Vi ved også, at der er nogle med ringe ressourcer, som faktisk føler sig mere trygge der, men det er altså ikke en undskyldning. For det er en udfordring, det skal gøres bedre, og statsministeren har netop i dag sagt ved pressemødet, at vi altså vil rive nogle af de sorte firkanter ned.

Kl. 13:04

Formanden:

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:04

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg må sige, at det jo var lidt, som man kunne forvente. Jeg tror ikke, ministeren formåede at sige noget her, som jeg kan være uenig i: Man skal ikke stigmatisere en befolkningsgruppe, der bor et bestemt sted. Man skal arbejde for de ressourcer, der er i de udsatte boligområder. Alt det er vi jo enige om.

Det, jeg gerne vil give ministeren lejlighed til at svare på her i dag, er, hvad det – ud over det – er, regeringen vil på det her område. Det fik vi så en lillebitte flig af et svar på, nemlig samarbejde med kommunerne. Ja, fint nok, men alle, der har beskæftiget sig med det her område, er jo dybt optaget af, at der skal flere ressourcer til. Det gør bl.a. Programstyrelsens egen formand jo også opmærksom på; det gør man i stort set alle andre lande. Programstyrelsens formand siger selv, at der stort set ikke er sket noget med de anbefalinger, som styrelsen afleverede til regeringen i 2008. Så hvis nu vi ser bort fra det, som er en selvfølgelig, hvad er det så for en konkret indsats, som regeringen vil være med til at gøre – ud over bare at sige, at kommunerne selv må løfte den kæmpestore opgave, som de ikke kan løfte selv?

Kl. 13:05

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:05

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg siger jo ikke, at kommunerne alene skal løfte det. Jeg siger, at vi har givet kommunerne de redskaber, der skal til, for at man kan blande dem, der bor der. Det tager selvfølgelig nogen tid, men jeg konstaterer også, at der er nogle, der er mere villige til at gøre det end andre; der er nogle, der meget målrettet forsøger at få ressourcer stærke personer ind. Såkaldte ghettoer behøver jo ikke altid at være dårlige kvarterer eller med dårlige mennesker, men kan også være en meget stor koncentration af folk med tilsyneladende ringe ressourcer – tilsyneladende.

Det er klart, at der måske er en mulighed for, at det kan blive bedre, hvis man har flere hundrede milliarder at poste i det. Men det er nu ikke altid pengene, det drejer sig om. Nu ved spørgeren jo og-

så, at det desværre ikke er mig, der er boligminister og har pengene på det område; men altså, det, jeg ser for mig i de kvarterer, det, der er mit mål, er jo en større spredning, en større mangfoldighed, også i de såkaldte ghettoer; at man forsøger at få små virksomheder i området og mere aktivitet, også om dagen, gennem foreningsliv. Det er faktisk noget af det, jeg kan gøre som integrationsminister – at understøtte de frivillige kræfter rundtomkring. Og det gør jeg; jeg har faktisk været flere steder, hvor det netop er den socialdemokratiske boligbevægelse, som jeg er gået hånd i hånd med. Jeg mener, at hele boligbevægelsen har en vigtig funktion som integrationsfaktor netop her, det har jeg aldrig lagt skjul på.

Men som sagt har jeg også lige hørt statsministeren sige, at vi altså er villige til at rive noget af det her ned, og det kræver selvfølgelig midler. Men jeg kan ikke stå her og love alle de milliarder, jeg godt kunne tænke mig at bruge på det her, hvis jeg havde dem; for jeg har dem ikke.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:07

Henrik Dam Kristensen (S):

Ministeren er god til at formulere sig på en sådan måde, at det er indforstået, at man selvfølgelig er enig. Og så kommer det til at lyde, som om jeg ligesom skal tvinges til at sige, at det ikke er onde mennesker, der bor i ghettoer – det er det bestemt ikke. Men jeg bliver nødt til at sige til integrationsministeren, at det jo er fra ghettoerne, at vi har en række problemer med hærverk, ildspåsættelse, bandekriminalitet osv., og at der skal gøres en ekstraordinær indsats.

Det, der bare er mig så magtpåliggende, er, at vi ikke bliver ved med at opleve ansvarsforflygtighed på det her område. Derfor var jeg faktisk så glad for, at integrationsministeren tog teten efter Jyllands-Postens afsløringer og svarede på det. For det, der jo sker på det her område, er, at den ene minister siger, at det er den anden ministers ansvar. Og der er det, jeg ligesom efterlyser to ting. Jeg efterlyser – punkt 1: Vil regeringen lave en koordineret indsats med de ministre, som har ansvar på det her område? Og punkt 2, som måske er det allervigtigste: Vil man lade være med kun at overlade det her problem til de – i øvrigt dygtige, det er jeg enig med ministeren i – boligselskaber og kommuner? De magter ikke selv at løse den opgave. Det fremgår meget tydeligt af regeringens egen nedsatte Programstyrelse, som har givet nogle klare anbefalinger på det her område, og hvis formand desværre konstaterer, at der stort set ikke er sket noget som helst.

Kl. 13:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:09

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Men som spørgeren også godt ved, er der jo netop en koordineret indsats og et fælles samarbejde mellem de forskellige ministre og kommunerne; nu bliver det så efter regeringsrokaden med socialministeren og også med justitsministeren med netop indsats mod kriminalitet. Spørgeren ved også, at vi i satspuljemidlerne har sat utrolig mange penge af denne gang til det forebyggende arbejde netop på justitsministerens område for at forebygge den kriminalitet, der kan hænge sammen med sociale problemer, og forebygge bandekriminalitet. Havde vi ikke fået regeringsrokaden i går, skulle jeg også have været til møde i forbindelse med den koordinerede indsats mod bandekriminalitet.

Jo, selvfølgelig koordinerer ministrene det. Jeg er bare sådan lidt bange for, nu vi har fået nye ministre, at begynde at bevæge mig ind

på andre ministres område. Men der har været og er en koordineret indsats mellem i hvert fald socialministeren og, som det jo nu vil blive, også indenrigsministeren og justitsministeren, og der kan også være andre. Det siger sig selv. Sådan er det jo med en regering; vi kan ikke være øde øer, for tingene lapper over hinanden. Så det tager jeg som en selvfølge – også at man er vidende om, at der er den fælles indsats.

Kl. 13:10

Formanden:

Tak til hr. Henrik Dam Kristensen.

Så er det fru Astrid Krag med spørgsmål til integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 13:10

Spm. nr. US 77**Astrid Krag (SF):**

Tak for det. Lad mig starte med at gratulere ministeren med, at hun som en af de eneste stadig sidder i den samme stol, som hun gjorde før ministerrokaden – ikke fysisk den samme stol, men på den samme post.

Det, jeg gerne vil spørge ind til, ligger i forlængelse af en rapport, der kom fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd – det er et par uger siden nu – med overskriften »Social slagside i brug af dagtilbud«, hvor man gennemgår de 1-5-årige uden dagtilbud i Danmark og kommer til det, synes jeg, lidt nedslående resultat, at børn af indvandrere og af efterkommere af indvandrere tre gange så ofte er uden for dagtilbud som danske børn. Jeg vil gerne høre integrationsministeren, om hun er enig med mig i, at det er ærgerligt, at de er underrepræsenteret på den måde, og om integrationsministeren vil komme med nogle bud på, hvad hun mener det kan have af konsekvenser for integrationen.

Kl. 13:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:11

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Først tak for de pæne ord. Og så er der jo ikke noget dårligt i for fru Astrid Krag at være ung, men jeg beder alligevel om lidt forståelse for, at jeg også ser tingene i historisk sammenhæng og er glad for alle de fremskridt, der sker. Da jeg for 20 år siden besøgte Ishøj Kommune med Integrationsudvalget – sammen med Ritt Bjerregaard bl.a. – gik de meget på listefødder med sundhedsplejerskerne. Man skulle være meget nænsom og forsigtig, når man kom ud i indvandrerhjemmene. Man skulle være meget forsigtig. Det gjorde et dybt indtryk på mig dengang, og derfor har jeg, siden jeg blev integrationsminister, hver eneste gang jeg har været ude i en kommune, på biblioteker og andre steder spurgt, hvordan det går med sundhedsplejerskerne.

Jeg anser sundhedsplejerskerne for et enormt centralt element, og i forhold til dengang er der virkelig sket store fremskridt. Derfor er jeg også nødt til at sige, at hvis diskussionen går på tvang, så er svaret nej fra min side. Men jeg gør selv alt for at skabe en kultur og en forståelse rundtomkring, ligegyldigt hvor jeg er, når vi snakker om det her, for, hvor vigtigt det er med sundhedsplejersken at fortælle om de institutionstilbud, der er. Men jeg er nødt til at sige, at det jo, når det drejer sig om børnehaver for de lidt ældre, altså efterhånden er temmelig mange – to tredjedele eller flere – som går i institutionerne, og antallet i vuggestuerne er også stærkt stigende. Hvis fru Astrid Krag har gode ideer til, hvordan vi yderligere understøtter det, så flere kommer i institution, så er jeg med på den – helt i strid med, hvad jeg som Venstrekvinde ville have sagt for en 30-40 år siden,

når det drejede sig om institutioner. Jeg mener, det er meget afgørende, at netop indvandrerbørn kommer i institutioner, så der håber jeg ikke at spørgeren synes, det er kriminelt, at jeg tror, vi er enige. Men jeg mener, det er meget vigtigt. Men for mig skal det altså være ad frivillighedens vej.

Kl. 13:13

Formanden:

Fru Astrid Krag.

Kl. 13:13

Astrid Krag (SF):

Det er da meget positivt at høre, at selv en erfaren Venstrekvinde også kan blive klogere med hensyn til sin holdning til daginstitutioner. Det synes jeg er rigtig dejligt, og jeg vil også byde ministerens invitation til at komme med nogle bud på, hvad man kunne gøre, meget velkommen.

Oppositionen har i fællesskab fremsat et forslag – jeg mener, det var i efteråret, mens jeg var på barsel – hvor der er forskellige tiltag i forbindelse med, hvad man kan gøre for at sikre, at også flere af de etniske minoriteters børn og de socialt udsatte børn kommer i vuggestue. Det vil jeg gerne genfremsætte, og jeg vil også gerne genfremsende det til ministeren, så hun kan kigge på det.

Det handler om ikke at nøjes med den indsats, sundhedsplejerskerne gør i dag – og jeg er enig med ministeren i, at det er en rigtig afgørende og vigtig indsats – men at udføre en øget opsøgende indsats blandt de udsatte familier, hvor børnene ikke er indskrevet i dagtilbud, og udføre en social indsats for at sørge for, at de fripladser, der nu gives, også benyttes.

Da jeg skimmede regeringsgrundlaget, kunne jeg ikke se, at der stod noget om det her, så jeg vil gerne spørge ministeren, om hun ikke ellers mener, at spørgsmålet om børn i dagtilbud faktisk har en betydning for, hvor godt de vil være i stand til senere at færdiggøre folkeskolen og gennemføre en ungdomsuddannelse, som jo er to af de centrale elementer i det nye regeringsgrundlag.

Kl. 13:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:14

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er allerede en del af integrationspolitikken. Jeg kan f.eks. nævne, at vi i Integrationsministeriet sidste år selv bad om at få lavet en undersøgelse netop om de udsatte, og da vi havde fået den, sørgede jeg for at indgå partnerskab med bestemte kommuner, hvor der er flest indvandrere, netop for at målrette indsatsen for de unge. For jeg er fuldstændig enig i, at sproget er utrolig vigtigt. Hele forståelsen for det danske begrebsapparat og for, hvordan man omgås hinanden, er utrolig vigtig.

Vi har jo så også det forslag – nu har SF selv været med i satspuljeforliget – hvor vi altså giver nogle penge til, at kommunerne skal give et tilbud til de selvforsørgede. Det er ud fra det synspunkt, at de selvforsørgede typisk er hjemmegående indvandrerkvinder, som er helt uden for systemet, og som vi altså må prøve at hale ud, for det er jo en ond cirkel, hvis mor går derhjemme og ikke ved, hvad der foregår i samfundet, og ikke kan dansk og så oven i købet måske holder børnene hjemme.

Så nu, når den lov bliver vedtaget, vil vi gøre en særlig aktiv indsats for at få typisk mødre ud og samtidig arbejde i de partnerskaber, vi har indgået med kommunerne. Jo, det er absolut noget, vi fokuserer på, men har spørgeren gode ideer, er hun velkommen til at komme over til en kop kaffe, så vi kan snakke om det.

Kl. 13:16

Formanden:

Fru Astrid Krag.

Kl. 13:16

Astrid Krag (SF):

Jamen det er jo lige før, jeg ikke kan gøre andet end bare at kvittere for indbydelsen både til at komme med konkrete forslag og til at drøfte det med ministeren.

Jeg vil så bare bruge denne sidste replik til at sige, at jeg tror, at det er fuldstændig afgørende, hvis regeringen skal komme i nærheden af at lykkes med sin målsætning om, at alle unge skal have en ungdomsuddannelse, og at vi ikke skal tabe nogle helt. Det tidligere socialforskningsinstitut har jo vist, at børnehaven har stor betydning for, om man i sidste ende vil kunne gennemføre en ungdomsuddannelse eller ej. Så jeg vil gerne kvittere for, at ministeren også siger, at det er rigtig vigtigt, og så vil jeg se frem til, at vi igen kan kigge på nogle af de forslag, vi i oppositionen tidligere er kommet med, ligesom jeg også ser meget frem til at se resultatet af nogle af de satspuljeprojekter, der tager fat i de isolerede kvinder, f.eks. de her bydelsmødre.

Så jeg har ikke noget afsluttende spørgsmål, men vil bare kvittere for velviljen fra ministerens side og så trække i arbejdstøjet.

Kl. 13:17

Formanden:

Integrationsministeren.

Kl. 13:17

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Så får jeg også lejlighed til at fortælle om, hvordan vi har været i arbejdstøjet, og at vi sover med støvlerne på og har gjort det hele tiden.

Kl. 13:17

Formanden:

Tak til fru Astrid Krag og tak til integrationsministeren.

Så er der spørgsmål til kirkeministeren, og det er fru Bente Dahl som spørger.

Kl. 13:17

Spm. nr. US 78**Formanden:**

Værsgo.

Kl. 13:17

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Med mine spørgsmål i dag vil jeg gerne have belyst bl.a. ligestilling i folkekirken. Vi har nogle eksempler, som tjener til at belyse den generelle problemstilling.

Vi har her i landet en folkekirke, der bl.a. udmærker sig ved, at ingen kan tegne den. Det er vi med rette stolte af. Men det giver også nogle problemer. F.eks. har vi en udtalelse fra regeringen, der lyder sådan – og nu citerer jeg fra januar 2010:

»Vores holdning har ikke ændret sig, da der hverken fra en samlet folkekirke eller andre trossamfund er udtrykt ønske om at få mulighed for at medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab. Det er regeringens opfattelse, at et sådant ønske skal komme frivilligt og indefra.«

Så er mit spørgsmål til kirkeministeren: Hvem er det, regeringen vil have til at melde ud på kirkens vegne? Hvem er det, regeringen venter på de her udmeldinger fra? Mener ministeren, at vi skal have en struktur med kirkeråd, synode, uden dog at skille stat og kirke? Det er ikke det primære sigte, men det primære sigte må være at

kunne have nogle redskaber, så vi i de her tilfælde kan håndtere ligestillingen i folkekirken.

Kl. 13:21

Kl. 13:18

Formanden:

Fru Bente Dahl.

Kl. 13:21

Formanden:

Kirkeministeren.

Kl. 13:18

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg forstår, at fru Bente Dahl er lige så glad som jeg for, at ingen kan tale på folkekirkenes vegne. Og det allerværste for Grundtvig på hans gamle dage var jo, hvis det var præsteskabet, der skulle bestemme, hvad medlemmerne skulle tro. Han var bange for, at det så blev for fromt og helligt. Derfor var han jo på sine gamle dage tilhænger af, at det var Rigsdagen, der lagde de ydre rammer. Det forudsætter selvfølgelig, at Rigsdagen, i dag Folketinget, har forståelse for, at man skal være meget tilbageholdende.

Det er præcis det, som regeringens udmelding er udtryk for, nemlig at spørgsmålet om vielse af homoseksuelle er et kirkeligt spørgsmål, som regeringen ikke vil begynde at hive ned over hovedet på folkekirken. Vi venter ikke på nogen. Vi siger bare, at hvis kirken vil have det, må kirken jo komme. Så tager vi en diskussion om det. Men der er da ikke nogen, der har meldt sig på banen, og så er det en utidig indblanding i folkekirkenes anliggender, at vi her i Folketinget skulle begynde at lovgive om noget, som forudsætter en kirkelig forståelse, som der i øvrigt er stor uenighed om i den danske folkekirke i øjeblikket.

Kl. 13:19

Formanden:

Fru Bente Dahl.

Kl. 13:19

Bente Dahl (RV):

Jeg må konkludere, at hvis der kommer tiltag fra menighedsråd rundtomkring, er kirkeministeren positiv.

Den 22. februar var der en artikel i Kristeligt Dagblad, hvor flere biskopper understreger behovet for et kirkeligt beslutningsorgan, så de kirkelige beslutninger ikke overlades til folkeafstemninger og politikere, p.t. vedrørende de homoseksuelles vielse, altså den diskussion igen. Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at det er politikere og meningsmålinger, der styrer kirkens anliggender, som vi ser det i den her aktuelle debat om homoseksuelles ret? Det er en aktuel debat, vi har nu, men vi har set andre debatter, som også har kørt meget, om nogle temaer, som ophidser mange mennesker. Vi har set det i sammenhæng med Brorsons Kirke, Tingbjerg m.m.

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at det er meningsmålinger og politikere?

Kl. 13:20

Formanden:

Kirkeministeren.

Kl. 13:20

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Lige præcis de nævnte eksempler viser jo, at begge ressortministre, nemlig integrationsministeren og kirkeministeren, har været fuldkommen fløjtende ligeglad med meningsmålinger og springer op og falder ned på det og ikke hopper på alle mulige enkeltsager.

Regeringens udmelding er jo præcis udtryk for det samme, nemlig at vi altså ikke begynder at trække noget ned over hovedet på folkekirken, fordi der er nogle meningsmålinger. Derfor kan fru Bente Dahl heller ikke konkludere, som hun gjorde, og konkludere, at jeg skulle have sagt noget, jeg overhovedet ikke har sagt. Men det kan man jo læse i Folketingstidende.

Bente Dahl (RV):

Nej, jeg tolkede ministerens svar sådan, at ministeren ville være positiv, hvis der kommer tiltag fra sognene rundtomkring. Det kan ministeren selvfølgelig sige nej til eller bekræfte.

Jeg har et spørgsmål mere. Det handler igen om ligestilling, altså ingen forskel på grund af køn, religion, etnicitet. Derfor vil jeg gerne bede ministeren uddybe det synspunkt, der kommer frem ved det, at regeringen for nylig har afslået den katolske kirkes anmodning om medlemsbidrag via skattesystemet. Ifølge pressemeddelelsen er det regeringens opfattelse, at den nuværende ordning, hvor kirkeskat til folkekirken opkræves som kildeskat, skal fortsætte osv.

Nu blinker den røde lampe, men jeg vil gerne høre, hvad afslaget baserer sig på.

Kl. 13:22

Formanden:

Kirkeministeren.

Kl. 13:22

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu taler fru Bente Dahl meget om ligestilling. Jeg er nødt til at sige, at ligestilling mellem kønnene, sådan som det følger af konventioner og dansk lovgivning, altså er noget ganske andet end at påstå, at et ægteskab mellem mand og kvinde skulle være det samme som et forhold mellem to homoseksuelle. Det er det ikke, og det kan det aldrig blive. Det er tværtimod to meget forskellige ting, som forslagsstilleren vil have at man skal behandle ens. Den diskussion kan man altid tage. Men det er ikke ligebehandling, og det er i hvert fald ikke noget, regeringen ønsker at putte ned over hovedet på den danske folkekirke.

Så jeg mener, at diskussionen starter et helt forkert sted. Så er det i øvrigt værd at minde om, at der ikke er noget stift i Danmark i dag, hvor man ikke kan få en kirkelig fejring af det forhold, man har fået velsignet – om jeg så må sige, i gåseøjne – på kommunekontoret.

Kl. 13:23

Formanden:

Tak til fru Bente Dahl og tak til kirkeministeren.

Hermed sluttede så spørgetimen.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13:23).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Jeg skal oplyse til Folketingets medlemmer, at det spørgsmål, der er opført under nr. 26, udgår af dagsordenen og overgår til skriftlig besvarelse.

Den første til at besvare spørgsmål er statsministeren, og spørgsmål nr. 1 er stillet af hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1018

Kl. 14:02

1) Til statsministeren af:

Jesper Petersen (SF):

Mener ministeren, at det er vigtigt, at der er en fri og uafhængig presse i Danmark, herunder at pressens politiske kommentatorer er uafhængige af den siddende regering?

Formanden:

Værsgo for at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:00

Jesper Petersen (SF):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er vigtigt, at der er en fri og uafhængig presse i Danmark, herunder at pressens politiske kommentatorer er uafhængige af den siddende regering?

Kl. 14:00

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er ikke bare, som det siges i spørgsmålet, vigtigt, at der er en fri og uafhængig presse i Danmark; det er helt afgørende. Det er en helt afgørende forudsætning for et moderne folkestyre. En af hjørnestenene i et frit demokrati er en vidtgående ytringsfrihed. Retten til at ytre sig er garant for en kritisk debat til gavn for samfundets udvikling, og det forudsætter naturligvis tilstedeværelsen af en fri presse.

Kl. 14:01

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:01

Jesper Petersen (SF):

Jeg takker for svaret. Der er jo allerede mere indhold i det korte svar, der er givet her, end i det, det er lykkedes at kunne få på skrift, når man har spurgt statsministeren og den nu afgangede kulturminister om nogenlunde det samme.

Jeg tager sagen op, fordi den tidligere spindoktor for Anders Fogh Rasmussen, Michael Kristiansen, af TV 2 bliver betegnet som en af de tre nærmeste rådgivere for statsministeren. Det skete i forbindelse med gisninger om en regeringsrokade i starten af januar. Den er altså kommet nu.

Jeg mener jo, at det er afgørende for et demokrati, som statsministeren siger, at vi har en kritisk presse, der er uafhængig af regeringen. Pressen skal ikke være i lommen på regeringen, men holde et vågent øje med, hvordan den forvalter magten. De kommentatorer, der bruges af pressen, må være objektive iagttagere, troværdige og uafhængige.

Statsministeren har selv udtalt, at han mener, at kommentatorerne fylder for meget i forhold til politikerne i dækningen af dansk politik. Det tager jeg som en erkendelse af, at kommentatorerne fylder meget og betyder meget for, hvordan formidlingen af dansk politik når frem til danskerne ved tv-skærmen og i vores aviser, f.eks. når en tv-kanals kommentator ifølge kanalen selv har endog særdeles tætte forbindelser til lederen af et politisk parti. Har tv-stationen så ikke et problem?

Synes Venstre, kun det er vigtigt med en fri og uafhængig og kritisk presse, når de er i opposition, men når de er i regering, er det o.k., at folk ikke kan være helt sikre på, om de kommentatorer, der udlægger en politik, i virkeligheden lige er kommet ud fra statsministerens kontor og har rådgivet ham om en eller anden politisk sag, som han bagefter selv skal være med til at udlægge for danskerne?

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:02

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg er lidt usikker på, om vi så er enige om, at der skal være en fri og uafhængig presse. Altså, jeg har jo godt noteret mig, at der i det skriftlige svar henvises til den tilsyneladende objektive politiske analytiker, og nu skal jeg altså stå og garantere, at der er objektivitet, der er troværdighed og uafhængighed. Det kan jeg jo sådan set ikke garantere på nogen redaktioners vegne.

Hvordan redaktioner tilrettelægger deres arbejde, om de skriver objektive nyhedsanalyser, om de skriver troværdige nyhedsanalyser, kan jeg jo ikke være garanten for. Jeg er jo altså ikke den redaktionelle garant for, hvad der sker rundtomkring på landets redaktioner. Det hører til redaktionel frihed og det at have en fri presse, at redaktionerne selv tilrettelægger deres arbejde. Det er jo ikke noget, jeg vil blande mig i.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:03

Jesper Petersen (SF):

Jeg beder jo sådan set heller ikke statsministeren om at lave nogen lovgivning eller troppe op på redaktionskontorerne for at give sin mening til kende, men bare om at gøre det helt klart og her sige til pressen, at selvfølgelig skal kommentatorer være uafhængige. Når kommentatorer er så meget brugt til at udlægge, hvad det er, der sker politisk, så skal man selvfølgelig kunne vide, at det er en kommentator – en uafhængig kommentator – der taler på skærmen, og ikke en, der er i lommen på regeringen.

Det konkrete eksempel er jo, at regeringen i går måtte fyre en række ministre, fordi regeringen var kørt fast. Det er der en masse omtale af. Der er mange kommentatorer, der er med til at fordøje den rokade. Der vil også være mange kommentatorer, der i morgen vil udlægge, hvad der er sket i dag med regeringsprogrammet og konvergensprogrammet. Der er det jo nødvendigt, at kommentatorerne ikke er i lommen på regeringen, men uafhængigt og nøgternt bidrager til journalistikken, ellers havner vi jo i den rene bananrepublik.

Så kan statsministeren ikke få over sine læber at sige til pressen i Danmark, at kommentatorer selvfølgelig skal være uafhængige, også dem, der tidligere har været ansat hos Venstre?

Kl. 14:04

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen altså, jeg bliver lidt overrasket, for jeg må jo nærmest forstå det sådan, at Socialistisk Folkeparti som en del af en eventuel kommende regering vil finde det ret og rimeligt at kritisere konkrete redaktionelle dispositioner, altså blande sig i konkrete ansættelser. Det må jeg sige at jeg synes er en meget, meget afslappet attitude at have i forhold til pressefriheden. Jeg kunne ikke drømme om at blande mig i, hvem forskellige redaktioner ansætter. Det ville da være noget underligt noget, hvis jeg skulle blande mig i, om de ansætter en tidligere medarbejder for min forgænger eller min forgængers forgænger.

Jeg synes, at man sådan ser tegningen af et noget afslappet og meget alternativt syn på forholdet til de frie medier. Jeg ønsker at være garant omkring den frie presse. Det betyder, at det er et redaktionelt ansvar, hvad man skriver, og at det er et redaktionelt ansvar, hvem man ansætter.

Kl. 14:05

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:05

Jesper Petersen (SF):

Jeg forstår det jo sådan, at statsministeren simpelt hen ikke kan se problemet, nemlig at TV 2, som de også står ved, når de bliver presset, siger, at Michael Christiansen, den navngivne kommentator, der har sit eget tv-program og det hele, er en af regeringens tre nærmeste rådgivere. Det siger TV 2; det står de ved. Sådan er det. Samtidig har de ham som kommentator. Er det ikke vigtigt for folk at vide, at det altså ikke er en af regeringens rådgivere, der står og udlægger teksten, når man får at vide, at det er en uafhængig kommentator? Når nu kommentatorerne fylder så meget i formidlingen af, hvad der foregår i dansk politik, skal de da lige præcis være uafhængige.

Det er jo sådan set bare den tilkendegivelse, som jeg synes det ville være på sin plads at pressens minister ligesom sendte ud i det danske presselandskab. Der skal ikke laves nogen nye love, men det skal da være sådan, at man ikke på samme tid er rådgiver for regeringen og uafhængig kommentator – eller i hvert fald fremstår sådan – som objektivt og nøgternt fordøjer, hvad der foregår i dansk politik. Sådan må det da være.

Kl. 14:06

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu må jeg først sige, at jeg ikke er bekendt med, at jeg skulle have nogen rådgiver tilknyttet mig, der arbejder for nogen tv-station. Altså, jeg har én særlig rådgiver ansat; det er så det. Så er der det mere principielle i det.

SF har det synspunkt, at pressens minister skal sige til redaktørerne, at der er bestemte mennesker, de ikke må have ansat. Det er fuldstændig ude af trit med, hvad der kendetegner den frie presse. Det må være sådan, at det er redaktionerne ansvar, hvad de skriver, og hvem de ansætter. Sådan må det være. Og derfor vil man jo også i virkelighedens verden se, at der er ansat folk rundt omkring på redaktionerne, som bekender sig til det ene og det andet – der er folk, der arbejder i organisationer og samtidig skriver klummer osv. osv. – der er jo en mangfoldighed i det her. Alt det der foregår jo på chefredaktørens ansvar, og det kunne jeg ikke drømme om at blande mig i.

Men omkring det konkrete kan jeg altså sige, at jeg ikke har nogen rådgiver tilknyttet, der hedder Michael Christiansen.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak til hr. Jesper Petersen. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også til statsministeren, og det stilles af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 1293

2) Til statsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er statsministeren enig med politisk kommentator ved Berlingske Tidende Thomas Larsen, når denne vurderer, at der er tale om fuld-

tonet amatørisme i Statsministeriet, når statsministerens spindoktor kommer med uigenomtænkte udtalelser på Facebook?

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 14:08

Benny Engelbrecht (S):

Er statsministeren enig med politisk kommentator ved Berlingske Tidende Thomas Larsen, når denne vurderer, at der er tale om fuldtonet amatørisme i Statsministeriet, når statsministerens spindoktor kommer med uigenomtænkte udtalelser på Facebook?

Kl. 14:08

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jeg har skriftligt svaret på det spørgsmål – det er mit svar af 6. januar 2010, og det er svar på spørgsmål nr. S 672 – og i det svar gav jeg udtryk for, at det er min holdning, at det, ansatte i Statsministeriet skriver på deres private facebookprofil, som udgangspunkt ikke er noget, jeg vil blande mig i.

Af den grund finder jeg heller ikke nogen anledning til at kommentere den udtalelse, der kommer fra den – må jeg gå ud fra – objektive, uafhængige og troværdige kommentator Thomas Larsen, som der henvises til i spørgsmålet.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:09

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil tillade mig at sætte spørgsmålet om statsministerens spindoktors facebookopdateringer i perspektiv.

Lad os antage, at Søs Marie Seerup havde udnyttet sin ytringsfrihed til at kommentere pressens ageren i et debatindlæg i bladet »Journalisten« – det ville hun jo have mulighed for – så ville man have kunnet spørge, om det så ville være en privat ytring. Det ville det ikke. Der er ingen tvivl om, at det ville have været et offentligt indlæg i den offentlige debat. Og i det tilfælde ville spindoktorens direkte foresatte, som i det her tilfælde er statsministeren, selvfølgelig også være nødt til at forholde sig til det.

Lad os prøve med en anden antagelse, nemlig at statsministerens spindoktor i stedet for havde rejst sig op i en forsamling med 700 mennesker, heriblandt halvdelen af Christiansborgs pressekorps, og med høj og klar røst havde ytret sig tilsvarende kritisk om pressen, så ville man kunne spørge sig selv, om det så havde været en offentlig ytring. Det havde det selvfølgelig været, og statsministeren måtte forholde sig til den.

Nu er ytringen så kommet i et digitalt univers. Det er på et af de mest populære sociale netværkssteder. Både statsministeren og jeg kan hente opdateringer direkte ned på vores mobiltelefoner og se, hvad der sker med dem, som vi er forbundet med. På denne tjeneste er statsministerens spindoktor altså i direkte forbindelse med halvdelen af Christiansborgs pressekorps. Jeg må indrømme, at jeg ikke kan se, hvad forskellen er på at skrive en opdatering her og de to foregående nævnte eksempler.

Kan vi få at vide, hvad statsministerens spindoktor selv mener om dette spørgsmål? Nej, det kan vi ikke, for hun udtaler på spørgsmålet om, hvorfor hun ikke vil kommentere sin facebookbemærkning til Berlingske Tidende: Det rager sådan set slet ikke jer.

Derfor står vi altså her i dag, og derfor står vi med spørgsmålet, om ikke netop statsministeren har behov for at forholde sig til sin spindoktors udtalelser i det digitale miljø.

Kl. 14:11

Formanden:

Jeg går ud fra, at det ordvalg var et citat. Statsministeren.

Kl. 14:11

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der var jo ikke rigtig noget spørgsmål til mig. Spørgeren stillede en række spørgsmål til sig selv, og det er selvfølgelig en interessant måde at bruge spørgetiden på, at man kan antage det ene og det andet, men jeg er blevet bedt om at forholde mig til noget konkret. Det har jeg ikke nogen bemærkninger til. Offentligt ansatte har ytringsfrihed, og hvis de ytrer sig i deres kapacitet som privatpersoner, har de ret til det. Det er ikke noget, jeg skal blande mig i, og det ikke noget, jeg skal gøre mig til dommer over.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:11

Benny Engelbrecht (S):

Nu handler de spørgsmål, som vi har stillet her i dag, jo altså i højeste grad om særlige rådgivere og spindoktorer, uanset om de så er på lønningslisten eller ej, og jeg synes, det ville være gavnligt, at statsministeren med egne ord lige fik defineret: Hvad er hans spindoktor Søs Marie Serups rolle helt præcist? Vil statsministeren definere spindoktorens arbejdsfelt?

Kl. 14:12

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:12

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis jeg får et spørgsmål om det, skal jeg da nok svare på det. Altså, jeg er blevet bedt om at svare på, om jeg er enig med politisk kommentator ved Berlingske Tidende Thomas Larsen, når han vurderer, at der er tale om fuldtønt amatørisme i Statsministeriet, når statsministerens spindoktor kommer med uigennemtænkte udtalelser på Facebook, og det spørgsmål har jeg svaret på. Jeg kunne ikke drømme om at forholde mig til, hvad folk går og ytrer sig om i deres privatliv som privatpersoner.

Kl. 14:12

Formanden:

Så er der et ønske fra hr. Rasmus Prehn om at være medspørger.

Kl. 14:12

Rasmus Prehn (S):

Hvad folk ytrer sig om privat i deres privatliv – det er det, som statsministeren siger her. Men er sagen ikke den, at netop Facebook i stadig højere grad bliver brugt som et professionelt værktøj til at påvirke, argumentere og agitere politisk? Bl.a. så vi her i Deadline-udsendelsen i lørdags, at tv-værten gav udtryk for, at han personligt var blevet opfordret til at danne et venskab med statsministerens spindoktor, simpelt hen for at kunne have den der professionelle dialog, og bevæger vi os så ikke fra, at det er en privat ytring, til, at det bliver en offentlig ytring; til, at det bliver et forsøg på politisk pression over for de her journalister: Kom med ind i varmen, vær en del af mit Facebookvenskab, så får du nogle informationer, som du ellers ikke ville få osv.? Er der ikke – hvad kan man sige? – en problemstilling her, som går ud over det private, når man som spindoktor be-

vidst bruger Facebook til at danne netværk med politiske journalister? Er vi så ikke kommet ud over det, man kan kalde for privat?

Kl. 14:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må sige, at jeg er lidt rystet over holdningen i oppositionen – det var SF før, nu er det så Socialdemokratiet – i nogle helt fundamentale spørgsmål om ytringsfrihed og interaktion mellem mennesker. Nu skal jeg så åbenbart mene noget om, hvem man må være venner med på Facebook. Jeg kunne da ikke drømme om at blande mig i det. Der er jo altså tale om en privat Facebookside, og sådan en må man have, hvis man har lyst til at have sådan en, og det kunne jeg ikke drømme om at blande mig i.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:14

Rasmus Prehn (S):

Jeg opfordrer ikke statsministeren til at blande sig i, hvem der er venner med hvem på Facebook – overhovedet ikke. Det, jeg beder statsministeren om at forholde sig til, er: Er Facebook et offentligt sted, eller er det et privat sted? Og når det er, at man i høj grad bruger Facebook som et sted, hvor man ytrer sig om sit arbejde, om sin rolle som statsministerens spindoktor, og når man tilmed prøver at opsøge et netværk af politiske journalister, så forekommer det ikke længere mig at være et privat foretagende, så er det i høj grad et jobrelateret forum, et politisk forum, et sted, hvor man forsøger at påvirke og agitere. Og det er det, jeg beder statsministeren forholde sig til. Jeg synes, statsministeren skulle svare på spørgsmålet frem for sådan lidt arrogant at svare udenom og gøre det til et spørgsmål om, hvem man er venner med på Facebook.

Kl. 14:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er slet ikke arrogant. Jeg er altså bare bekymret, hvis man vil sælge ud af nogle helt grundlæggende værdier. Det, der sonderer offentligt ansattes ytringsfrihed, er da ikke, om det foregår i et offentligt eller et privat rum, det er da, om det er en udtalelse i deres private kapacitet. Altså, det er da det, der er det afgørende. Det er da ikke sådan, at vi har en leveregel, der hedder, at offentligt ansatte ikke må ytre sig i den offentlige debat. Altså, hvad er det for noget? Det er dog helt... Ja, nå, jeg er oprigtig talt en lille smule forundret og rystet. Hvad ansatte i Statsministeriet eller noget som helst andet sted i den offentlige sektor ytrer sig om i deres fritid, er ikke mit anliggende.

Kl. 14:16

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn, og så er det hr. Benny Engelbrecht for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:16

Benny Engelbrecht (S):

Det, der er problemstillingen, er netop, at det er et forum, hvor en medarbejder direkte underlagt statsministeren ytrer sig om emner, som har at gøre med det professionelle arbejdsfelt, og ytrer sig over

for en forsamling, hvor der bl.a. er journalister fra Ekstra Bladet, TV 2, Danmarks Radio, Jyllands-Posten, Politiken, Information, B.T., diverse nyhedsbureauer som Newspaq og 180Grader, som oven i købet stiller direkte spørgsmål til Søs Marie Serup i den her sammenhæng. Det virker meget lidt privat, for at sige det, som det er.

Kl. 14:18

Når jeg eksempelvis har en Facebookprofil og kommer med kommentarer der, har jeg da også den klare forventning, at jeg skal kunne svare på mine udtalelser der, ligesom jeg også forventer at kunne stille spørgsmål til statsministeren, hvis han skulle komme med udsagn på Facebook. Det går jeg ud fra at statsministeren er enig med mig i, nemlig at vi skal kunne stå til ansvar for de holdninger, vi har.

Kl. 14:17

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jeg fuldstændig, hundrede procent enig i. Selvfølgelig skal vi stå til ansvar for de holdninger, vi har, og alt, hvad jeg skriver på Facebook, står jeg til ansvar for. Det glæder mig da, at det også gælder spørgeren. Men jeg har jo ikke ytret mig. Vi står her og taler om en navngiven person, der har ytret sig, og skal jeg stå til ansvar for det? Nej, det skal jeg ikke. Jeg skal stå til ansvar for, at vi har ytringsfrihed i det her samfund. Altså, det er da et skråplan af de helt store, venstrefløjen er ude på, at man nu vil begrænse offentligt ansattes ytringsfrihed. Det er da totalt rystende, for nu at sige det ligeud.

Offentligt ansatte har ytringsfrihed. Det har de på deres eget ansvar. Så kan der være nogle forhold, hvor man som offentligt ansat skal være opmærksom på, hvad man gør, når man ytrer sig som privatperson. F.eks. må man ikke komme med ulovlige ytringer, og man må ikke bryde sin tavshedspligt og den slags ting. Men et samfund, hvor offentligt ansatte ikke skulle have en mulighed for at deltage i den offentlige debat i deres egen kapacitet, er ikke et samfund, jeg vil leve i.

Kl. 14:18

Formanden:
Tak. Hermed sluttede spørgsmål 2.
Vi går til spørgsmål 3, som også er til statsministeren stillet af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 1295

3) Til statsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Deler statsministeren sin spindoktors betegnelse af pressens indsats under klimatområdet som »sølle«?

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht for at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:18

Benny Engelbrecht (S):

Deler statsministeren sin spindoktors betegnelse af pressens indsats under klimatområdet som »sølle«?

Kl. 14:18

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:18

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, at jeg i det hele kan henvise til de svar, jeg netop har givet, så det kommer vi nok ikke meget nærmere.

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:18

Benny Engelbrecht (S):

En spindoktors formål er jo, ifølge Klaus Kjøller, at få andre til at opfatte en begivenhed på en måde, som mest muligt gavner en sag, hun arbejder for, og mest muligt forhindrer, at andre opfatter en begivenhed på en måde, som skader sagen. Det kan være én definition.

Nu ville statsministeren ikke definere sin direkte medarbejders rolle, men nuvel. Jeg må minde om, at allerede i 1998 krævede den daværende Venstreformand, at der skulle skabes orden om de politiske rådgivere. Den nuværende regering har haft ansvaret i ganske mange år og haft alle muligheder for at skabe klarhed om de politiske rådgivere, og så ser vi alligevel, at de, der skal forestå kommunikationen, bringer sig selv i centrum stadig oftere.

Et eksempel er nogle Facebookkommentarer, som har været givet i det offentlige rum og derfor også er blevet til offentlige kommentarer, uagtet at statsministeren altså ikke vil forholde sig til, at de er blevet skrevet på Facebook og så blevet bragt videre til det offentlige rum.

Lad mig blot minde statsministeren om de sager, der har været i Forsvarsministeriet, hvor det netop var spindoktoren, der kom i centrum, og lad mig også minde statsministeren om den nu forhenværende miljøministers spinmanual, der blev lækket til pressen, og om, at samme miljøminister fik en næse af Folketingets præsidium for at holde informationer tilbage for Miljøudvalget for at kunne præsentere dem i pressen først.

Der er altså masser af spørgsmål, som gør, at det er aktuelt at diskutere disse særlige ansatte, disse særlige personer, som er ansat med det formål at få regeringens politik til at se så godt ud i praksis som overhovedet muligt, til at se så godt ud i offentligheden som muligt. Hvad har regeringen reelt gjort for at skabe klarhed om de politiske rådgiveres rolle?

Kl. 14:20

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:20

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu tror jeg, der blev spurgt til, om jeg delte en bestemt antagelse, som en bestemt person har givet udtryk for i sin private kapacitet på sin private personlige Facebook, og det ønsker jeg ikke at gå ind i.

Hvad angår de særlige rådgiveres rolle, er det meget, meget velbeskrevet. Der er kommet et særligt sæt retningslinjer fra Finansministeriet om ansættelse m.v., så det står lysende klart, men det er jo slet ikke det, vi diskuterer.

Det, vi diskuterer, er grundlæggende, om folk, der er ansat i den offentlige sektor, i deres egen kapacitet og på deres eget ansvar har lov at ytre sig. Der har jeg det grundsynspunkt, at det har de, og så må de jo selv stå til ansvar for deres ytringer. Jeg skal stå til ansvar for mine egne.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:21

Benny Engelbrecht (S):

Nu bringer statsministeren selv emnet om ansættelsesforholdene op. Det er jo sådan, at statsministerens spindoktor er ansat på en standardkontrakt, der sætter klare rammer for hendes ansættelse. Og i

denne kontrakt er det klart defineret, at den ansatte skal deltage i et kursusforløb, hvor man gennemgår de grundlæggende forvaltningsmæssige regler og praksis omkring ministeriernes organisation, så man kender rammerne for det, som man arbejder for inden for den politiske organisation, man arbejder for. Det kan være meget praktisk, når man eksempelvis kommer fra et parti og rykker over som kommunikationsrådgiver.

Nu er det ikke, fordi jeg forventer, at statsministeren blander sig i efteruddannelsen af alle medarbejdere i Statsministeriet, men da spindoktoren jo netop er en af ministerens allernærmeste medarbejdere, burde det også være muligt for statsministeren at svare på, om vedkommende har deltaget i det obligatoriske kursus i forvaltning og organisation, som står defineret i hendes kontrakt.

Kl. 14:22

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:22

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er i et spørgsmål, der er stillet her, blevet spurgt, om jeg deler nogle bestemte observationer, en bestemt navngiven person har givet udtryk for i egen kapacitet på Facebook. Det er det, jeg er blevet spurgt om, og det har jeg svaret på.

Kl. 14:22

Formanden:

Det er fru Mette Gjerskov som medspørger.

Kl. 14:23

Mette Gjerskov (S):

Nu ved jeg godt, at statsministeren bliver rigtig, rigtig sur, hver gang jeg begynder at snakke om klimatopmødet, men sagen her handler jo ikke så meget om ytringsfrihed og sådan noget. Den handler jo om, at statsministerens meget tætte rådgiver har defineret den danske presse som sølle. Det er da relevant at vide, om statsministeren også mener, at den danske presse har opført sig sølle i forbindelse med klimatopmødet.

Kl. 14:23

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:23

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg står på mål for mine egne ytringer. Jeg tror ikke, at jeg har ytret mig om den danske presse i relation til klimatopmødet. Det er det, jeg står til ansvar for.

Det kan jo ikke være sådan, at jeg skal mene noget om alting. Altså, jeg ved godt, at fru Mette Gjerskov også mener en hel masse om klimatopmødet og sætter forskellige labels på det, men det tvinger jo ikke mig til hver gang at skulle mene noget om fru Mette Gjerskovs udsagn.

Kl. 14:24

Formanden:

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:24

Mette Gjerskov (S):

Nu er det jo faktisk ikke mine udsagn, men statsministerens egen spindoktors udsagn. Det er jo det, der gør det relevant, fordi der normalt er et meget, meget tæt parløb mellem en politiker og vedkommendes spindoktor; det er jo det, vi kender fra hele regeringen og alle de spindoktorer, vi hører om.

Så derfor er det faktisk meget relevant at vide, om statsministeren også mener, at pressen har opført sig sølle. Det er jo den presse, som har skullet virke kritisk i forhold til den politiske proces på klimatopmødet. Jeg ved godt, at de har brugt nogle meget hårde ord; det kan godt være, statsministeren synes, at jeg bruger hårde ord, men det er jo ikke noget i forhold til, hvad den internationale presse har brugt af ord. Men det er da stadig væk vigtigt at vide, om statsministeren synes, at pressens håndtering af klimatopmødet er sølle.

Kl. 14:24

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:24

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis jeg havde den opfattelse, havde jeg jo rimeligvis givet udtryk for den. Jeg må sige, at jeg er meget, meget overrasket. Altså, det er jo en spændende kultur, man bærer rundt på, hvis det er sådan, at man har det grundsynspunkt, at folk, der arbejder for en, ikke må have selvstændige meninger, ikke må ytre deres meninger.

Jeg er glad for at respektere et menneskesyn, der går ud på, at ytringsfriheden er ukrænkelig, og at ethvert menneske må stå vagt om sine egne ytringer. Og jeg kunne ikke drømme om at blande mig i, hvad offentligt ansatte i mit ministerium, uanset deres ansættelsesform, ytrer sig om i egen kapacitet som private personer, så længe man ikke overtræder de grænser, der handler om, at man bryder nogle tavsheds klausuler, eller at man ytrer sig decideret ulovligt; så er der selvfølgelig i den grad baggrund for at tage aktion. Men at man ytrer sig, også offentligt, på egne vegne, kunne jeg ikke drømme om at blande mig i.

Kl. 14:26

Formanden:

Så forstår jeg, at hr. Rasmus Prehn vil være med som medspørger. Værsgo.

Kl. 14:26

Rasmus Prehn (S):

Jeg må nok sige, at jeg synes, at den måde, som statsministeren svarer på de her spørgsmål på, begynder at udvikle sig ret særegent. Statsministeren er jo altså statsminister for et land, hvor der for nylig var en politikvinde, som blev sendt på orlov på grund af en ytring på Facebook, fordi den simpelt hen var ringeagtende osv., så det er ikke ligegyldigt, hvad man skriver på Facebook, det har faktisk en konsekvens, og Facebook er et offentligt rum.

Så statsministeren kan altså godt være statsminister for et land, hvor politifolk bliver sendt hjem fra arbejde, men når det handler om den spindoktor, som netop er ansat til at hjælpe statsministeren med at fremme statsministerens politiske sager og politiske argumenter, er det jo en anden sag. Det er altså en spindoktor, der er ansat til at kommunikere statsministerens budskab ud, og som sidder og skriver under det her møde, som jeg tror de fleste er enige om ikke ligefrem var den største succes for statsministeren. Jeg synes lige, at vi skal høre, hvad det er, vedkommende har skrevet, for det er ret kradsbørstige løjer, der kommer her, og jeg citerer:

Undskyld udfaldet – undskyld, men jeg citerer altså her – men hold kæft, hvor er det sølle, at danske journalister ikke kan se, at der er ved at ske et gennembrud i forhandlingerne nu, og at min chef ikke er usikker, men derimod i gang med lave en lille genistreg i samarbejde med gode kræfter fra andre lande.

Ud over at forekomme usædvanlig komisk og helt uden nogen som helst form for sans for, hvad der rent faktisk skete, er det da noget af en mishagsytring over for journaliststanden. Der må statsministeren da også som pressens minister træde i karakter over for sin egen spindoktor og sige: Hallo, der skal ikke lægges den form for

pression på pressen, på journalister, de har frihed til at skrive deres ting, de skal ikke sættes i bås og have karakterer af min spindoktor.

Kl. 14:27

Formanden:

Så er det statsministeren.

Kl. 14:27

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Fantastisk engagement – jeg giver min store kompliment for det.

Sagen handler i sin kerne om, hvorvidt personer har lov til at ytre sig på Facebook. Ja, det har personer lov til. Er det noget, jeg skal gå og blande mig i? Nej, det er ikke noget, jeg skal gå og blande mig i.

Det er klart, at hvis der er folk, der er ansat i mit regi, og som overtræder ytringsfrihedens grænser, som bryder tavsheden, eller som på anden måde bringer sig i konflikt med de lovgivningsmæssige rammer, der er for ytringsfriheden, er der selvfølgelig en udfordring her. Men det er jo slet ikke det, der er tale om her.

Spørgsmålet går så på, om jeg har nogle bestemte synspunkter omkring den danske presse i relation til klimakonferencen. Det har jeg da rimeligvis nogle synspunkter om, men det er ikke nogle, jeg har følt anledning til at ytre mig om i givet fald. Jeg tror, jeg har forholdt mig tavs til mediedækningen af klimatopmødet.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:28

Rasmus Prehn (S):

Er det sådan, at statsministeren ønsker en stemning omkring sig, hvor landets journalistkorps skal gå sådan og føle sig dårlig til mode, hvis nu man kommer til at skrive noget kritisk, hvis nu man kommer til at konstatere, at det rent faktisk var en lidt skidt håndtering, der var af det her klimatopmøde, for så kommer man altså i bad standing hos statsministerens spindoktor? Er det den form for – hvad kan man sige? – frygtens regime, som statsministeren ønsker at skabe, hvor man sådan sidder på Facebook og skriver: Det her kan I tillade jer at gøre, det her kan I ikke tillade jer at gøre, og hvis I gør det her, er det simpelt hen for sølle, og så kan I ikke komme her?

Det er da simpelt hen med til at lægge et pres på journaliststanden med hensyn til, hvad de kan tillade sig, og hvad de ikke kan tillade sig. Det er da med til at give dem en eller anden form for stemning om, hvad der bliver accepteret i statsministerens kontor, og hvad der ikke bliver accepteret. Er det et rimeligt pres, landets statsminister og landets minister for pressen lægger på landets journalister?

Kl. 14:29

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:29

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg lægger altså overhovedet ikke noget pres, jeg har ikke skrevet noget nogen steder. Altså, jeg kommunikerer selv, jeg har selv en Facebookprofil. Altså, hvis der er nogle spørgsmål her, der handler om noget, som jeg selv har skrevet på min egen Facebookprofil – jeg tror også, at jeg måske lejlighedsvis skrev på den under klimatopmødet – vil jeg meget gerne konfronteres med det. Det vil jeg da gerne. Men det er jo ikke det, det handler om.

Uanset hvordan man spørger til det, handler det her grundlæggende om, om man i Socialdemokratiet har et forhold til ytringsfriheden, der gør, at også offentligt ansatte har lov til at ytre sig i deres private kapacitet. Og selvfølgelig har offentligt ansatte det – der ry-

stes på hovedet – så det har de altså, så længe den her regering sidder.

Kl. 14:30

Formanden:

Så er det hr. Benny Engelbrecht for det sidste spørgsmål vedrørende spørgsmål 3.

Kl. 14:30

Benny Engelbrecht (S):

Statsministeren indikerede, at der ikke skulle svares på spørgsmål, som gik ud over rammen i det, der var indikeret i det skriftlige spørgsmål. Jeg må altså lige gå tilbage til, at det var statsministeren selv, som fremdrog spørgsmålet om de kontraktlige ansættelsesforhold for spindoktorer. Og kan jeg ikke få ministeren til at bekræfte, at det i beretningen fra statsrevisorerne fra december 2009 om brugen af særlige rådgivere står fuldstændig klart, at det grundlæggende kursus i forvaltningsmæssige regler og praksis, som er en del af standardkontrakten, ikke har været gennemført i den periode, hvor Søs Marie Seerup har været ansat i Statsministeriet, og at hun derfor heller ikke kan have deltaget i et sådant forløb, som ellers er obligatorisk i henhold til standardkontrakten?

Kl. 14:31

Formanden:

Jeg må lige gøre opmærksom på, at det er sådan, at det, som en minister forventes at holde sig til, er det, der er formuleret som skriftligt spørgsmål i forbindelse med spørgetiden. Hvad en minister ellers ønsker at svare på, er op til ministeren selv; men det er bare for at præcisere, at det, man forventer at kunne svare på, er det, der står i det spørgsmål, der egentlig er til besvarelse. Der er ikke noget, der afskærer en minister fra at svare på andre spørgsmål, men det er op til statsministeren selv, værsgo.

Kl. 14:31

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jamen jeg har nu i tre forskellige varianter svaret på det samme spørgsmål i sin kerne, så jeg tror ikke, jeg er i stand til at bringe debatten yderligere.

Kl. 14:32

Formanden:

Tak til hr. Benny Engelbrecht. Hermed sluttede spørgsmål 3.

Spørgsmål 4 er også til statsministeren, og det stilles af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 1297

4) Til statsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Deler ministeren sin spindoktor, Søs Marie Seerups, frustration over og ringeagt over for danske vælgere, og finder ministeren det som sin spindoktor umuligt at tilfredsstille danske vælgere?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:32

Rasmus Prehn (S):

Tak. Deler ministeren sin spindoktor, Søs Marie Seerups, frustration over og ringeagt over for danske vælgere, og finder ministeren det som sin spindoktor umuligt at tilfredsstille danske vælgere?

Kl. 14:32

Formanden:

Statsministeren.

- Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):
Jeg kan fuldt ud henvide til, hvad jeg har svaret på de tidligere spørgsmål.
- Formanden:**
Hr. Rasmus Prehn.
- Rasmus Prehn** (S):
Nu har statsministeren haft lejlighed til at forberede det her spørgsmål; vi fik jo lige præciseret her af Folketingets høje formand, at man har haft mulighed for at sidde og forberede det her.
Der er jo altså tale om en højt betalt topembedsmand, som skal hjælpe statsministeren med at kommunikere sin politik ud, og som simpelt hen sidder i sit lønkammer og giver udtryk for en frustration over, at det er helt umuligt at tilfredsstille de danske vælgere, og at det, som man arbejder med i den her regering, simpelt hen ikke er til at sælge over for vælgerne. Det er det, der bliver givet udtryk for. Der bliver også givet udtryk for en vis ringeagt, både over for journalister og over for danske vælgere. Det er ministeren da nødt til at forholde sig til: Er det en frustration, som statsministeren også deler? Jeg synes da, at vi skal have svaret på det her.
- Formanden:**
Statsministeren.
- Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):
Den eneste frustration, jeg kan få øje på i salen her, er da den, der lyser ud af spørgeren, som stiller de samme spørgsmål i forskellige varianter, uden megen stor relevans for de politiske udfordringer, Danmark står i i øjeblikket.
Det er helt rigtigt, at jeg har forberedt mig på at svare på spørgsmålet. Og bare for ikke at snyde nogen for noget vil jeg, som jeg tidligere har givet udtryk for, også her i dag i forbindelse med besvarelsen af to S-spørgsmål fra hr. Benny Engelbrecht om samme emne, sige, at min holdning sådan set er klar: Hvad ansatte i Statsministeriet skriver på deres private Facebookprofil, er som udgangspunkt ikke noget, jeg vil blande mig i, og jeg finder ikke anledning til at kommentere den pågældende udtalelse, som der henvises til i det stillede spørgsmål.
- Formanden:**
Hr. Rasmus Prehn.
- Rasmus Prehn** (S):
Ret skal være ret: Det hjalp da lidt på min frustration at få sådan et svar; jeg synes da godt nok, det var udmærket at få det på plads.
Men det, jeg alligevel ikke kan lade være med at holde fast i, er, at vi jo her har tale om en spindoktor, som mig bekendt er ansat uden en øvre arbejdstid – er det ikke korrekt? – og som samtidig med at statsministeren har en helt bevidst Facebookstrategi, hvor statsministerens egen hjemmeside er koblet op med Facebook og Twitter og det ene og det andet, sidder med sin egen Facebookprofil, hvor hun helt bevidst og målrettet til danske journalister og alle mulige andre kommunikerer sine ytringer ud om, hvordan det går.
Altså, situationen er jo sådan set den, at den her spindoktor er ansat til at hjælpe statsministeren med hans kontakt til pressen. Når den her spindoktor så i sin kommunikation via Facebook til pressen skriver, at man er frustreret over, at vælgerne ikke er tilfredse, så er det
- Kl. 14:32 da også noget, som statsministeren er nødt til at forholde sig til. Det må da også være træls at have en siddende i kontoret, som bare synes, det næsten ikke er til at tilfredsstille danskerne.
- Kl. 14:35
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.
- Kl. 14:35
- Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):
Det bliver jo mere og mere morsomt. For nu er det åbenbart sådan, at hvis man ikke har nogen øvre arbejdstid, så må man i hvert fald ikke ytre sig i sin egen private kapacitet; så er der aldrig noget privatrum, så er der aldrig noget frirum.
Altså, jeg må henholde mig til det, jeg nu har svaret mange, mange gange: Jeg finder ikke nogen anledning til at kommentere en udtalelse, som folk i deres egen kapacitet har ytret sig om på deres eget ansvar.
- Kl. 14:35
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht som medspørger.
- Kl. 14:35
- Benny Engelbrecht** (S):
Jeg synes, at det er lidt væsentligt, at vi klart får defineret, hvad der er privat, og hvad der ikke er privat. Statsministeren har indikeret, at Facebook ikke skulle være et offentligt forum, også selv om man er venner på Facebook med halvdelen af Christiansborgs pressekorps. Men lad os få sat rammerne. Hvornår er det så ikke privat? Er det ikke privat, hvis det f.eks. er en weblog? Er der nogen fora på nettet, som man kan tillade sig at ytre sig i, og andre, man ikke kan tillade sig at ytre sig i? Det er, som jeg ser det, ret svært at definere. Hvad betyder det f.eks. for en minister, som har en privat Facebookprofil? Kan en minister ytre sig på en privat Facebookprofil på en måde, som ikke er i overensstemmelse med regeringens politik?
- Kl. 14:36
- Formanden:**
Statsministeren.
- Kl. 14:36
- Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):
Mange, mange interessante spørgsmål, men jeg må bare sige, at den der sondring mellem, om noget er privat eller offentligt, jo sådan set ikke er relevant. For ytringsfriheden er jo ikke begrænset til, offentligt ansatte ikke må ytre sig i private rum. Offentligt ansatte må også godt ytre sig i det offentlige rum i deres egen kapacitet. Jeg må igen sige, at hvis man ellers tillægger intentionen bag de her spørgsmål nogen videre alvor, andet end at vi i fællesskab bruger hinandens tid her, hvilket selvfølgelig også både er spændende og udfordrende og ikke et ondt ord om det, så bliver jeg lidt bekymret over, at der øjensynlig synes at være en eller anden holdning, der hedder, at offentligt ansatte altså ikke må have en privat Facebookprofil, hvor de på deres eget ansvar ytrer sig i den offentlige debat. Det er jeg lidt chokeret over.
- Kl. 14:37
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.
- Kl. 14:37
- Benny Engelbrecht** (S):
Nu er spørgsmålet omkring Facebook og spørgsmålet omkring privatliv og spørgsmålet omkring privatlivsindstillinger vel faktisk noget, der har været taget op politisk, også af tidligere ministre i den

nuværende regering, eksempelvis den tidligere videnskabsminister, og den tidligere økonomi- og erhvervsminister har også medtaget i regeringens forbrugerpolitiske handlingsplan, at det er et af de indsatsområder, der skal gøres noget ved på europæisk plan. Så derfor er det vel yderst relevant at spørge, hvad det er for nogle digitale tjenester, vi kan bruge, hvor vi ikke er underlagt et ansvar i forhold til det, vi skal gøre, og hvor det ikke er et spørgsmål, vi skal forholde os til. Det synes jeg er uklart, fordi en weblog – nu svarede statsministeren ikke på det – en blog, som det også kaldes populært, jo er et offentligt forum, hvor alle har adgang. Der går jeg ud fra, at statsministeren er enig med mig i, at der ville man være nødt til at skulle forholde sig til de ytringer, der kommer.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:38

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen man må jo stå til ansvar for sine ytringer, uanset hvor man fremkommer med dem. Det kan være, at man kan gå ind i et helt lukket rum og tale med sig selv og også gøre det højt, og så kan man slippe fri for ansvar, men ellers må man jo stå til ansvar, uanset om man kommunikerer i et rum med to eller på en weblog eller på Facebook, eller hvad man gør. Det afhænger da af ytringens karakter, og i hvilken egenskab man afsender den. Jeg blander mig jo ikke i, hvad ansatte i den offentlige sektor ytrer sig om på deres egne private vegne på deres eget ansvar. Det er klart, at hvis der er offentligt ansatte, der overskrider ytringsfrihedens grænse og begår en ulovlighed, vil det selvfølgelig have et tilbageslag på ansættelsesforholdet, altså hvis man bryder tavshedspligten, eller hvis man ytrer sig mod straffelovens bestemmelse om ytringsfrihedens grænser. Det er jo en anden sag. Men at offentligt ansatte kan deltage på deres eget ansvar i deres egen kapacitet i deres egen egenskab i debatten, kunne jeg jo ikke drømme om at lægge restriktioner på, og jeg kunne slet ikke drømme om at bringe mig i en situation, hvor jeg så skulle forholde mig til alle deres ytringer.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:40

Rasmus Prehn (S):

Det virker sådan lidt desperat af statsministeren, at han bliver ved med at fastholde, at den her Facebookprofil, som statsministerens spindoktor har, er sådan et helt privat foretagende. Det, at hun lægger ferie billeder ind fra Tenerife og deler med sin farmor og farfar og sin onkel og sin tante og sin kusine, er det jo ikke. Den her Facebookprofil er jo udtryk for en fuldstændig bevidst jagt på danske journalister for at opbygge et professionelt netværk, hvor man kan erfaringsudveksle, hvor man kan holdningsudveksle, og hvor man kan påvirke osv. osv. Der er jo op til flere navngivne journalister på den her Facebookprofil, som følger med her, og hvor man kan sige, at i stedet for at tage telefonen og ringe til den her journalist og påvirke vedkommende til at gøre et eller andet bruger man altså Facebook til helt bevidst og målrettet at påvirke danske journalister i en bestemt retning.

Der er det da lidt påfaldende, at statsministeren så ikke synes, at han skal forholde sig til, hvad det er, der bliver ytret, også når det er ret spøjse ting, der kommer til udtryk, som at man netopovre i Statsministeriet åbenbart er ved at gå helt op i limningen i frustration over, at de danske vælgere slet ikke er til at tilfredsstille. Der kunne det da være meget sjovt at høre her i Folketinget, om statsministeren også har den form for afmagtsfølelse.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:41

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er sikkert mange ting, der kunne være sjovt. Det, der er spørgsmålet, er, hvad der er relevant her. Jeg ved ikke, hvad det er for en jagt, der tales om. Facebook foregår vel på den måde, at man vælger at gå ind på en side eller man vælger at lade være. Det er i hvert fald det kendskab, jeg selv har til det. Man vælger at blive venner med nogle, man vælger at lade være, så mere jagt er der vel ikke over det.

Der spørges igen og igen, og det flytter jo ikke rigtig noget på svarene. Jeg har givet meget præcise svar på, at jeg ikke agter at forholde mig til konkrete ytringer fremsat af konkrete personer på konkrete medier, som ikke er relevant i forhold til mig, fordi jeg står til ansvar for mine egne ytringer.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet

Det næste spørgsmål er også stillet til statsministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:42

Spm. nr. S 1298

5) Til statsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Er det udtryk for et ideologisk nybrud hos regeringen i retning af demokratisk centralisme, når ministerens spindoktor offentligt gør sig til dommer over, hvad landets journalister og borgere mener og gør?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:42

Rasmus Prehn (S):

Tak.

Er det udtryk for et ideologisk nybrud hos regeringen i retning af demokratisk centralisme, når ministerens spindoktor offentligt gør sig til dommer over, hvad landes journalister og borgere mener og gør?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:42

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu ved hr. Rasmus Prehn, at jeg har forberedt mig meget, meget grundigt, og derfor vil jeg også kunne give et uddybende svar, men i første runde vil jeg henholde mig til, hvad jeg har svaret på de just stillede spørgsmål.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:42

Rasmus Prehn (S):

Det er jo sådan set et ret interessant principielt spørgsmål. Det handler også om ideologi og principper osv. Vi har jo i mange år kendt Venstre som Danmarks liberale parti, men man fristes til at tænke: Er der sket et nybrud her? Er man i den der frustration, som statsministerens spindoktor giver udtryk for, og har man virkelig følt sådan

en lede ved den danske befolkning og ved den danske journaliststand, at man har tænkt, at nu kan det også være nok, og at man så simpelt hen har benyttet den nylig overståede vinterferie til at læse op på ny ideologisk inspiration ved at hente de samlede værker af Lenin ned og så ladet sig inspirere af det, man kalder demokratiske centralisme?

Hele konceptet er jo, at man sidder oppe i toppen af samfundet og gør sig til dommer over, hvad journalister må gøre, hvad borgere må mene, hvem der må foretage sig hvad osv. Der sker jo simpelt hen det, at der er en højt betalt embedsmand i Statsministeriet, der sidder og giver karakterer til landets journalister, og som sidder og ytrer sig om, hvad borgerne gør og mener osv.

Så er det da, det er fristende at spørge: Er det rent faktisk et ideologisk nybrud, det her? Er det et nybrud, hvor man går væk fra det hidtidige, hvor man jo er faret ud som ytringsfrihedens vogter og liberalismens fakkel, og i stedet for siger, at man nu går over til demokratisk centralisme, hvor man skal sidde på Slotsholmen og diktere, hvad folk må mene, og hvad folk ikke må mene osv.? Det er jo det, der sådan set sker; det er den virkning, det får.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:44

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Spørgsmålstegnet forsvandt så.

Men altså, jeg kan forstå, at »ytringsfrihedens vogter« er den label, hr. Rasmus Prehn mener man historisk kan sætte på mit parti, og han er i tvivl om, om man fortsat kan gøre det. Så kan jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at der ingen grund er til at nære den tvivl, for som man kan høre på alle de svar, jeg har givet her, ønsker jeg i den grad at fremstå som ytringsfrihedens vogter.

Det er jo sådan set hr. Rasmus Prehn, der er ude i et andet ærinde, der handler om, at der er nogle bestemte mennesker i nogle bestemte ansættelsesforhold, der ikke har deres egen, private ytringsfrihed. Altså, jeg deler ikke det synspunkt.

Men nu forstår jeg også, at hr. Rasmus Prehn er fuldstændig bekendt med Lenins samlede værker, og det kan jo så være derfra, inspirationen kommer. Altså, jeg er ikke bekendt med Lenins samlede værker.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:45

Rasmus Prehn (S):

Man fristes til at tro, at statsministeren har hentet lidt inspiration derfra, for det virker, som om statsministeren er mere optaget af den ytringsfrihed, der er for statsministerens egne politiske kommissærer som f.eks. en spindoktor, der jo er ansat til at hjælpe statsministeren på vej med hans politiske kommunikation. Når den spindoktor så ytrer sig, skal der være fuldstændig frihed til at tromle ned, hvad alle andre gør og mener.

Der mener statsministeren øjensynlig så, at det er helt o.k., at en offentligt ansat skatteyderbetalt spindoktor skal sidde og komme med mishagsytringer om den samlede journaliststand: De er så og så sølle, og de er så og så ringe, og de har ikke forstået osv. Det er da udtryk for en demokratisk centralisme, hvor man sidder på Slotsholmen og vil bestemme ned i detaljen, hvad andre må gøre og mene.

Et eller andet sted er det jo et anslag mod journalisternes ytringsfrihed, at de, når de ytrer sig i deres aviser og på deres tv-stationer, efterfølgende skal udsættes for en benhård og ubehagelig kritik fra

statsministerens spindoktor, som siger, at det simpelt hen er for sølle og bruger bandeord og meget andet.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:46

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror ikke, jeg skal bruge Folketingets tid på at gentage alle mine svar.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Gjerskov som medspørger.

Kl. 14:46

Mette Gjerskov (S):

Jeg har bedt om ordet for at få slået fuldstændig fast, at der jo ikke er nogen, der beder statsministeren om at fyre sin spindoktor. Det er jo slet ikke det, det her drejer sig om. Det drejer sig jo alene om, om statsministeren ville være så venlig at forholde sig til de udgydelser, der er kommet fra spindoktoren. Det synes jeg da er et relevant spørgsmål. Det er statsministerens nærmeste medarbejder. Der er ingen fyringer i farvandet fra vores side – bortset fra at vi så heller ikke kan, men det er heller ikke noget ønske, vi har. Vi vil bare gerne vide, hvor statsministeren står i den sag.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:46

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg står lige præcis her, hvor jeg tager et ansvar for alle mine ytringer nu, og som svar på en stribe interessante spørgsmål – med mere og mere florumvundne begrundelser – fastholder det, jeg har svaret hele vejen igennem, nemlig at jeg for det første har svaret skriftligt, og jeg har ikke noget at tilføje til det, og så har jeg for det andet i øvrigt også svaret her i salen og har ikke yderligere at tilføje i forhold til det her spørgsmål.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:47

Mette Gjerskov (S):

Normalt er det jo sådan med forholdet mellem en minister og en spindoktor, at der sjældent kan presses så meget som et ark papir ind imellem de holdninger, som de to udtrykker. Og sådan skal det jo også gerne være: at man ved, hvor man har en statsminister, også når man hører det fra spindoktoren. Det er jo derfor, det er så absolut væsentligt for os at vide, om statsministeren er enig med sin spindoktor, eller om det her er en situation, hvor spindoktoren har været ude på helt egen hånd.

Jeg taler ikke om privatliv eller ikke privatliv, jeg taler om, om det er et udtryk for statsministerens holdning, eller om det alene er et udtryk for spindoktorens holdning.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:47

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg kan sige til spørgeren, at hvis man vil gøre sig bekendt med mine holdninger, må man lytte til, hvad jeg siger. Altså, jeg kommunikerer selv mine egne holdninger, jeg står til ansvar for det, jeg siger, og det, jeg skriver. Sådan er det. Sådan er det altså.

Så kan jeg forstå, at den personalepolitiske overvejelse i Socialdemokratiet er et eller andet med, at folk, man har ansat, så heller ikke må have nogen selvstændig mening ved siden af. Det bliver mere og mere interessant: For det første er der ikke noget rum til at ytre sig, og for det andet er der altså heller ikke noget rum til at mene noget andet end det, principalen mener.

Jeg bliver jo mere og mere overbevist om, at det er i alle offentligt ansattes interesse, at den her regering bliver siddende rigtig, rigtig længe.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht som medspørger.

Kl. 14:48

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er efterhånden kommet til en forståelse af, at statsministeren åbenbart ikke under nogen omstændigheder vil blande sig i sin spindoktors ytringer på egen Facebookprofil, heller ikke selv om spindoktoren er ven med halvdelen af pressekorpsen på Christiansborg. Men gør det sig også gældende, når spindoktoren skriver på statsministerens facebookprofil?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:49

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men er det, jeg er blevet spurgt om, ikke? – det tror jeg da:

Er det udtryk for et ideologisk nybrud hos regeringen i retning af en demokratisk centralisme, når ministerens spindoktor offentligt gør sig til dommer over, hvad landets journalister og borgere mener og gør?

Det spørgsmål har jeg nu svaret på i et antal varianter. Vi kommer det nok ikke nærmere.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:49

Benny Engelbrecht (S):

Derfor er det alligevel meget rart at få lavet definitionerne af det. Statsministeren er jo talrige gange kommet ind på, at statsministeren gerne vil stå til ansvar for det, der kommer til at stå på statsministerens egen facebookprofil.

Derfor skal jeg blot spørge ind til, om det også gælder, når eksempelvis statsministerens spindoktor eller andre medarbejdere skriver på statsministerens Facebookprofil.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:50

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, at det, jeg har sagt hele vejen igennem – og nu gentager jeg det så igen – er, at jeg står til ansvar for mine egne ytringer. Der de-

ler jeg så skæbne med resten af danskerne, der har det privilegium i hvert fald indtil videre, må man forstå, at leve i et demokrati, hvor vi værner om ytringsfriheden – sådan er det.

Derfor står jeg, hvad angår min egen Facebookprofil, min egen mødevirksomhed og mine egne læserbreve til ansvar for det, jeg selv kommunikerer i mit eget navn, på mit eget ansvar.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:50

Rasmus Prehn (S):

Lad mig starte med at glæde mig over, at vi faktisk har slået fast nu op til flere gange, at vi skal værne om ytringsfriheden. Det, der bare bekymrer mig, og det, jeg synes kommer til udtryk igen og igen i de udsagn, statsministeren har her, er, at ytringsfriheden først og fremmest gælder for statsministerens egne politiske agenter. Statsministerens spindoktor skal have ytringsfrihed. Hun skal kunne sige, hvad hun vil. Men de her journalister, der skriver frit og kommer med kritik af statsministeren og bl.a. formaster sig til at rejse en kritik af statsministerens håndtering af det her COP15, skal ikke have lov til det, uden at de skal have en svada uden lige.

Jeg citerer lige igen her, og det er altså statsministerens spindoktor, der skriver det her:

»Undskyld udfaldet: Men hold kæft hvor er det sølle, at danske journalister ikke kan se, at der er ved at ske et gennembrud i forhandlingerne nu – og at min chef ikke er ”usikker”, men derimod i gang med en lille genistreg i samarbejde med gode kræfter fra andre lande.«

Man skal simpelt hen have med krabasken. Hvis man har rejst en lille smule kritik af statsministeren, skal man have at vide, at det er for sølle, det er for ringe. Man skal have karakterer af landets statsministers spindoktor.

På den måde bliver det udtryk for demokratisk centralisme, at man vil sidde centralt og bestemme, hvad der skal ytres, og hvad der ikke skal ytres.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at også citater bør man nævne med omtanke, også med hensyn til de ord, der er i dem. Jeg erkender, at det var et citat.

Så er det statsministeren.

Kl. 14:52

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi har hørt det nogle gange nu. Jeg tror ikke, at det er udtrykt i lovform. Det er en privatperson, der har skrevet noget, og det har jo ikke lovkraft. Så jeg kan ikke rigtig høre, at det på en eller anden måde skulle forbyde andre også at have ytringsfrihed. Der er jo ikke noget krav om, hvem der skal være venner med hinanden på Facebook.

Om journalister vil være venner med hinanden i deres privatrum eller ej – jeg kunne ikke blande mig i det! Hvad de ytrer sig om i forhold til hinanden – jeg kunne ikke drømme om at blande mig i det!

Derfor må man sige, at der jo ikke rigtig er noget at komme efter her, ud over at vi så foreløbig har brugt 52 minutter. Det har været god underholdning, og jeg takker meget for muligheden for at komme her og få lidt adspredelse i en i øvrigt hård arbejdsdag, der handler om at bekæmpe arbejdsløshed og bringe Danmark ud af krisen, og så er der jo ikke rigtig noget at komme efter her.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er altid væsentligt for ministre at være her i Folketinget og besvare spørgsmål, skal jeg lige gøre opmærksom på.

Så går vi til næste spørgsmål, som er stillet til økonomi- og erhvervsministeren af hr. Orla Hav.

Kl. 14:53

for det, som af formanden for EBH Bank under afvikling betegnes, som at de kørte med 170 km/t. i en NSU Prinz uden bremsklodser; det var groft uforsvarligt.

Vi bliver nødt til at have en accept fra ministeren af, at det her er så groft over for en befolkning, der har haft tillid til deres pengeinstitut, at vi er sikre på, at der er ressourcer til at foretage det fornødne. Jeg er godt klar over arbejdsdelingen i forhold til domstole, og at der er startet på det osv., men det er helt afgørende, at der også er en vilje hos ministeren til at sikre, at det fornødne beredskab er til stede, og det er det, jeg godt vil spørge til.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 1280

6) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Orla Hav (S):

Hvilke initiativer vil ministeren iværksætte for at komme til bunds i de kritisable forhold, der førte til krak for EBH Bank i Fjerritslev?

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:55

Skriftlig begrundelse

På et velbesøgt møde 8. februar 2010 redegjorde bl.a. den nuværende direktør og Finanstilsynet for udviklingen, der førte til kuldsejling af banken. Tilbage står en række kritisable forhold, der skal undersøges, for at ansvaret for krakket kan placeres.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Orla Hav for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:53

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Processen er sådan, at efter at Finanstilsynets redegørelse og advokaternes undersøgelse – specielt Finanstilsynets undersøgelse – er færdige, vil politiet afgøre, om der er grundlag for at politianmelde medlemmer af pengeinstitutets ledelse eller revision.

En eventuel beslutning om politianmeldelse vil blive forelagt for Det Finansielle Virksomhedsråd, og hvis det her vurderes, at der er grundlag for en politianmeldelse, så vil sagen blive oversendt til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, SØK, som jeg kender rimelig godt fra mit gamle job. Finansiell Stabilitet vil så bruge advokatundersøgelsen som grundlag for sine overvejelser af, om der skal rejses erstatningssag i anledning af pengeinstitutets sammenbrud.

Det er sådan set de to spor, der er: det økonomiske og det politimæssige. Men i sidste ende må politiet jo vurdere det.

Kl. 14:56

Orla Hav (S):

Tak for det.

Hvilke initiativer vil ministeren iværksætte for at komme til bunds i de kritisable forhold, der førte til krak for EBH Bank i Fjerritslev?

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Orla Hav.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:53

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Når et pengeinstitut er kommet under konkursbehandling og der har været statslige midler involveret, er Finanstilsynet forpligtet til at udarbejde en redegørelse for forløbet op til konkursen. Redegørelsen skal bl.a. beskrive Finanstilsynets rolle under dette forløb, og så vidt jeg er orienteret, er redegørelsen på trapperne. Derudover har Finansiell Stabilitet fået gennemført en advokatundersøgelse af banken, som afdækker mulige erstatningspådragende forhold. Resultatet af undersøgelsen blev offentliggjort den 23. november sidste år.

Jeg kan kort fremhæve, at advokaterne bag undersøgelsen finder, at den tidligere direktør samt bestyrelsen har tilsidesat deres pligter i ledelsen i banken, og deres handlinger og unladelser indebærer en overtrædelse af både bestemmelser i aktieselskabsloven og lov om finansiell virksomhed.

Kl. 14:54

Orla Hav (S):

Desværre har vi jo set, at nogle af de her sager har trukket ud ganske længe, og det her er ikke den eneste sag. Der er jo henvendelser fra en række andre, der står i samme situation.

Det, jeg egentlig vil spørge ministeren om, er: Er ministeren indstillet på, at det her skal kulegraves, således at borgere, der er kommet godt og grundigt i klemme i forhold til et pengeinstitut, de har haft tillid til, også kan se, at den retstilstand, som vi forventer er til stede i et samfund som vores, sker fyldest? Vil ministeren være med til at sikre, at der er de fornødne ressourcer til rådighed til at følge det her til dørs? Jeg frygter jo, at det ender med en årelang udgranskning, hvis der ikke er fremdrift i de initiativer, der bliver taget, hvis det viser sig, at det skal være en politisag. Det er det, jeg spørger om ministeren er indstillet på.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Orla Hav.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:57

Orla Hav (S):

Tak for det svar. Det tror jeg nok jeg havde regnet med, men det helt afgørende er jo, at ministeren også vil være indstillet på at tage initiativ til, at der bliver gjort det fornødne for at komme til bunds i den her sag.

Jeg havde den oplevelse at deltage i et møde for aktionærer og befolkningen på Fjerritslevvegnen her for nylig, og jeg vil sige, at det er et mistrøstigt billede, man får af en hel egn, der har været udsat

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Nu er der jo som sagt to parallelle spor. Når Finanstilsynets redegørelse er færdig – vi har fået lavet advokatundersøgelsen – og jeg får kigget på begge undersøgelser, vil jeg tage stilling til, om der er baggrund for at foretage sig yderligere i relation til nogle af de ting, som spørgeren nævner.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 14:58 skabe et klart og positivt billede af Danmark i udlandet, og som led i handlingsplanen er der afsat 60 mio. kr. til at markedsføre kystferie og storbyferie i Danmark. Samtidig afsatte vi 150 mio. kr. til Fonden til Markedsføring af Danmark, der bl.a. støtter arrangementer i Danmark med mange udenlandske deltagere, f.eks. IOC-kongressen, World Outgames og COP15. Samtidig støtter vi det nationale samarbejde MeetDenmark, der har til formål at tiltrække konferencer og kongresser til hele Danmark.

Orla Hav (S):

Så siger jeg pænt tak. Det vil jeg gerne være med til at følge til dørs, fordi det er dybt bekymrende at opleve en hel egn, der nærmest er gået i sort, på grund af at man i den grad føler sig, jeg vil ikke sige bedraget, men i hvert fald svigtet af et pengeinstitut, som man har haft tillid til. Det gælder ikke kun på min hjemegn i det nordjyske, det gælder en lang række steder.

Det er helt afgørende, at ministeren også har en vilje til at være med til at komme til bunds i det. Så det vil jeg gerne være med til, og jeg vil meddele, at vi fra Socialdemokratiets side gerne vil hjælpe den nye minister med det.

Kl. 14:58

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Giver det anledning til besvarelse?
Ministeren.

Herudover vil jeg gerne fremhæve, at vi med globaliseringsaftalen fra november har besluttet at videreføre markedsføringsindsatsen, og her sætter vi særlig fokus på grøn turisme. Målet er at skabe større udenlandsk opmærksomhed om Danmark som et grønt og bæredygtigt land med attraktive naturoplevelser.

Derudover har regeringen taget en bred vifte af initiativer, f.eks. har vi jo hævet bundfradraget for udlejning af feriehus fra 7.000 kr. til 10.000 kr., og vi har også smiddigjort reglerne og administrationen for turist- og forretningsvisa. Så der er altså taget rigtig mange gode initiativer, som skal være med til at sikre gode rammer for vækst i turismeerhvervet.

Kl. 15:01

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:01

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil ikke sige andet, end at jeg også kvitterer for hr. Orla Havs kommentar her, og jeg vil da meget gerne invitere til en kop kaffe, når vi når så langt, fordi det er et fælles anliggende og der er mange borgere, som er kommet i klemme. Men nu må vi lige afvente, at alle undersøgelser er færdige.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og erhvervsministeren af hr. Orla Hav.

Kl. 14:59

Spm. nr. S 1282

7) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Orla Hav (S):

Hvilke andre konkrete initiativer end det af ministeren fremsatte forslag til ændring af strukturen for dansk turisme påtænker ministeren for at forbedre dansk turismes vilkår?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 14:59

Orla Hav (S):

Tak.

Hvilke andre konkrete initiativer end det af ministeren fremsatte forslag til ændring af strukturen for dansk turisme påtænker ministeren for at forbedre dansk turismes vilkår?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Regeringen har allerede taget og vil også fremover tage en række initiativer, der skal bidrage til at skabe gode vilkår for turismen i Danmark. Jeg vil særlig fremhæve, at regeringen i 2007 lancerede handlingsplanen »Offensiv global markedsføring af Danmark«. Jeg ved også, at hr. Orla Hav kender den plan. Handlingsplanen skal

Orla Hav (S):

Tak for det svar. Jeg skal bare sige, at på trods af de initiativer, som ministeren gør rede for, og som vi jo godt er bekendt med, og på trods af fokus på markedsføringsindsatsen, er det jo sådan, at antallet af udlændinges overnatninger som turister i Danmark er faldet med 11 pct. fra 2001 frem til 2008. Det er gået fra 24 millioner overnatninger til 19,2 millioner overnatninger i perioden. Danmark er kun overgået i dårlighed af Cypern. Sverige har haft en fremgang på 32 pct., Tyskland 33 pct. Skønnet for 2009, hvor virkningerne af regeringens seneste initiativ, nemlig forøgelse af bundfradraget for sommerhusejere, er et yderligere fald på 10 pct. Det er den dystre baggrund, jeg spørger ministeren på.

Påtænker man andre initiativer end alene markedsføring? Jeg tror bestemt ikke, at markedsføring er unødvendig, det tror jeg er både klogt og rigtigt at gøre, men jeg tror ikke, det er nok. Det er jo de overvejelser, som jeg gerne vil have ministeren til at give udtryk for. Hvilke andre overvejelser har regeringen for at afhjælpe de her kurver, som i den grad peger den forkerte vej?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:02

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Generelt set må man jo sige, at dansk turisme klarer det godt. Det er en vigtig industri, der skaber mange arbejdspladser og skaffer gode valutaandtægter hjem til Danmark. Men der er nogle udfordringer, også relativt i forhold til andre lande, og det er jo derfor, regeringen lægger op til en ny organisering af dansk turisme.

Målet er jo, at man får styrket gennemslagskraften, at man får en samlet organisation med en mindre bestyrelse og mere slagkraftig organisering, så man får trukket nogle flere turister til Danmark. Det er så at sige redskabet for at nå det mål, så vi kommer op i de væksthøjder som de lande, som spørgeren henviser til.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Orla Hav (S):

Jamen jeg tror, vi fint deler målsætningerne om at gøre dansk turisme endnu stærkere og give endnu flere arbejdspladser, og det er sådan set for at tilgodese det formål, at jeg spørger til det. Men når folk med indsigt i turismeerhvervet fremhæver, at det ser ud, som om vi i Danmark tror, at turister fra udlandet vil holde ferie, som man gjorde i 1950'erne og 1960'erne, så siger det jo lidt om, at der er et stykke udviklingsarbejde, som ikke er blevet foretaget, og som ikke bliver tilstrækkeligt foretaget blot ved en ændret organisering. En ændret organisering kan være fornuftig nok, det skal jeg ikke afvise, det får vi jo efterfølgende en diskussion om.

Fokus på, hvordan man udvikler de produkter, som findes i dansk turisme, forudsætter et aktivt medspil fra en stat, som vil noget med turismeerhvervet og vil noget af hensyn til, at turismen faktisk betyder så meget, som den gør – ikke mindst i udkantsområderne.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:04

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes faktisk, når man kigger på listen over, hvad der er taget af initiativer på turismeområdet, at der er taget et væld af initiativer. De spænder lige fra en redegørelse på området til bundfradraget, til smidigere visumregler, til den store satsning på storbyferier og kystferier, til fonden i forbindelse med global markedsføring, og det er jo mange forskellige initiativer, der er taget. Jeg kan også nævne den økonomi, som VisitDenmark har haft.

Det sidste initiativ, som har været ude i høring, og som vi skal have en politisk drøftelse af, er jo hele turismeorganiseringen, og det handler om, hvordan man markedsfører Danmark. Jeg vil meget gerne tage en diskussion med hr. Orla Hav om, hvordan man kan gøre det bedre. Hvis det er sådan, at de ude i miljøet føler, at man markedsfører Danmark på en måde, som man gjorde i 1950'erne og 1960'erne eller 1940'erne, eller hvad det var, der blev henvist til, så må man jo oppe sig. Det er jo en del af hele ideen bag strukturen, at man får en anden organisering og en større centralisering så at sige af turismefokuseringen.

Der er stadig væk mulighed for en regional indsats, en lokal indsats, men man gør simpelt hen selve turistorganisationen med det, som vi har sendt ud i høring, mere effektiv med en mindre bestyrelse, som skal fokusere mere.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:05

Orla Hav (S):

Jeg er nødt til at rette en misforståelse. Jeg sagde ikke, at folk med indsigt i erhvervet sagde, at markedsføringen hører 1950'erne og 1960'erne til, jeg sagde, at det ser ud, som om produkterne i højere grad afspejler den måde, vi tror turisterne stadig vil holde ferie på, og at det, man gør, ligner det, man gjorde i 1950'erne og 1960'erne. Det er jo den produktudvikling, det handler om, sammen med forbedringer af de rammevilkår, som dansk turisme står med. Vi er i skarp konkurrence med Sverige, der har 25 pct. lavere kronekurs, end vi har, og der er også nogle andre rammevilkår i Tyskland, hvor man nu har været inde og kigge på den tyske moms på turisme. Jeg er ikke sikker på, det er det afgørende svar.

Det, der vil være et godt svar at få for mig fra ministeren, er, at ministeren vil være villig til at kigge udogmatisk på, hvordan vi gi-

ver dansk turisme en chance for at komme i gang igen og få vendt de kurver, og hvordan regeringen og staten engagerer sig i at være med til at ændre det. Og det er ikke gjort med ændret organisering, og jeg er ikke sikker på, at centralisering alene gør det.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:06

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Man kan sige, at det oplæg, regeringen har sendt ud, heller ikke er udtryk for en egentlig centralisering, for der foregår jo stadig væk en decentral indsats i regioner og kommuner, men der er lagt op til, at den centrale indsat skal være mere effektiv. Jeg vil meget gerne indgå i en dialog med hr. Orla Hav om, hvordan man kan gøre turismeindsatsen bedre, og det handler også om rammevilkår.

Jeg synes, at man f.eks. må se på det initiativ, som regeringen har taget, nemlig at der nu er kommet massive personskattelettelser ud til hr. og fru Danmark, og det betyder, at arbejdsgiverne får lettere deres rammevilkår i forhold til de ansatte, som arbejder i turismeindustrien, for de får altså nogle flere kroner ud af det, arbejdsgiverne betaler dem, og det gør alt andet lige rammevilkårene bedre for erhvervet.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:07

Spm. nr. S 1294

8) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Hvor mange flere arbejdsløse vil regeringens bebudede chokkur til dansk økonomi med besparelser på 27 mia. kr. de næste 3 år isoleret set efter ministerens opfattelse resultere i?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:07

Morten Bødskov (S):

Hvor mange flere arbejdsløse vil regeringens bebudede chokkur til dansk økonomi med besparelser på, og jeg retter til 24 mia. kr. i stedet for 27 mia. kr. de næste 3 år isoleret set efter ministerens opfattelse resultere i?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg glæder mig til den debat, som giver lejlighed til at forklare, hvad der er regeringens politik. Der er jo opstået mange myter om den, og dem kan vi så passende få udryddet her i dag.

Lad mig først slå fast, at finanspolitikken er overordentlig lempelig i både 2009 og 2010. Sammen med faldet i renterne kan det styrke bruttonationalproduktet med over 4 pct. i år og endnu mere i 2011, og det hjælper jo også i forhold til ledigheden. Samtidig kan vi konstatere, at konjunkturerne så småt er vendt i både udlandet og herhjemme. Så vores udgangspunkt er, at vi skal begynde at rebe sejlene i 2011. Vi har i dag redegjort for de principper, vi vil arbejde efter. Det er regeringens mål at sikre balance i de offentlige finanser

i 2015 og sikre en holdbar finanspolitik. Det vil samlet kræve, at vi skal finde 31 mia. kr. i forhold til de vækstrammer, vi hidtil har planlagt efter. Der bliver altså tale om en flerårig indsats, som begynder til næste år.

Vi vil selvfølgelig samtidig efterleve den henstilling fra EU, som vi venter at få i år. Vi kender den af gode grunde ikke endnu, men vores bud er, at vi skal finde godt 24 mia. kr. frem mod 2013 for at komme i mål, og det vil så bringe os tre fjerdedele ad vejen til balance i 2015. Genopretningen af de offentlige finanser vil ske på udgiftssiden. Skattestigninger er ikke svaret. Vi har vel nok verdens højeste skattetryk, og skattestoppet fastholdes derfor.

Som en vigtig del af konsolideringsopgaven frem mod 2013 vil vi sigte efter at holde udgifterne til det offentlige forbrug i ro realt, og det skal ses i lyset af, at det offentlige forbrug er steget mere end planlagt og i dag lægger beslag på en større del af vores samlede ressourcer i samfundet end nogen sinde før.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:10

Morten Bødskov (S):

Nu spurgte jeg faktisk til, hvor mange flere arbejdsløse finansministeren har vurderet at den her chokkur, som man giver dansk økonomi nu, vil resultere i. Det kunne man så ikke få noget svar på.

Men sandheden er vel den, at valget i dansk politik jo nu står uhyre klart. Nu kommer regningen jo. Efter vi fik at vide af statsministeren i hans nytårstale, at der var lys for enden af tunnelen, får danskerne nu at vide af finansministeren og regeringen i dag, at det lys for enden af tunnelen var et modkørende tog. Pointen er den, at nu skal man betale regningen for et årtis uansvarlig økonomisk politik, hvor der er blevet givet kæmpe løfter, og hvor man har talt om, at vi inden længe kom til at eje hele verden; store skattelettelser og mere velfærd var der råd til. Det, man glemmer, er, at for 4 år siden lavede vi en historisk velfærdsaftale i Folketinget, som rent faktisk bragte dansk økonomi i balance. I mange, mange år frem – står der i aftalen – er der balance i dansk økonomi.

Nu står vi så her i en situation med en finanskriser, som ikke er ovre, og hvor dansk økonomi i forvejen er bragt i en historisk krise, og så vil regeringen – uden at den ved, om der kommer en henstilling fra EU – allerede nu hive 24 mia. kr. ud af økonomien i 2011, 2012 og 2013. Jeg står her med den stikprøvebaserede opgørelse over beskæftigelsen i bygge- og anlægsindustrien. Det er en voldsom kurve, nedadgående kurve, en voldsom reduktion i beskæftigelsen. Jeg står her med en anden kurve, som burde gøre indtryk på finansministeren, nemlig over, hvordan det er gået med industriproduktionen. Den er faldet 22 pct. fra dens højeste punkt.

Hvad er svaret fra regeringen på det? Hvorfor vil man trække 24 mia. kr. ud af den samlede økonomi, når kurverne går så dramatisk nedad, som de gør nu?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:12

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at det jo er et spørgsmål om rettidig omhu. Jeg kan forstå, at Socialdemokraternes medicin i den nuværende situation er at øge gælden, at øge gælden og at øge gælden. Det vil jeg godt advare meget kraftigt imod, fordi det, at man bare øger gælden hele tiden, betyder jo ikke, at de problemer, vi har, løses. Det løser jo ikke problemet med, at tyskere, franskmænd, englændere, italienere og amerikanere ikke køber danske varer. Det er jo

derfor, at industriproduktionen er faldet. Det er derfor, vi oplever, at ganske almindelige eksportvirksomheder ikke kan afsætte deres varer.

Jeg ville ønske, at det var så nemt bare at hælde penge ud, men jeg er nødt til at gøre hr. Morten Bødskov opmærksom på, at gæld skal betales tilbage. Den øgede rentebyrde, vi løber ind i, vil virke som en gøgeunge i dansk økonomi, der vil fortrænge ganske almindelige udgifter til velfærd i samfundet, så det er jo derfor, at vi har anlagt en meget ansvarlig linje og vil sikre, at når konjunkturerne er stabile, skal vi påbegynde konsolideringen af dansk økonomi. Så det er bare et spørgsmål om simpel rettidig omhu.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:13

Morten Bødskov (S):

Der er det så, at jeg spørger til den rettidige omhu og viser finansministeren den her kurve, som jeg er helt overbevist om at han kender, nemlig over nedgangen i industriproduktionen. Hvordan går det med erhvervslivet i det her land? 22 pct. har faldet været på kurven her. Det er svært at se en kurve, der kan gå mere lodret nedad, og der er ingen tegn på, at det går opad.

Der er det jo bare, at almindelige mennesker, de arbejdsløse, som er kastet ud i arbejdsløshed på grund af den her kurve – der er jo mennesker bag den her kurve – nu må sidde og rive håret af sig selv og undre sig over, at de har en finansminister, der står her i dag og siger, at det handler om rettidig omhu, og at det er derfor, man vil svække dansk økonomi endnu mere. Det er jo det, der er virkeligheden. Konsekvensen af det her er, at man bremser op, at man forlænger krisen, og at man risikerer, at det her går endnu værre.

Derfor er spørgsmålet bare: Kan vi ikke få finansministerens isolerede vurdering af, hvor mange flere arbejdsløse det vil resultere i, hvis man trækker 24 mia. kr. ud af dansk økonomi nu? Det er det, spørgsmålet er, og det er det, jeg gerne vil have et svar på.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den kurve, som hr. Morten Bødskov viser der, svarer ganske nøje til kurven over faldet i verdenshandelen fra efteråret 2008 til ind i foråret 2009. Den viser et tilsvarende fald. Det er jo det dramatiske, vi oplever i den her situation.

Når vi siger, at når vi fører en ekspansiv finanspolitik i 2010 – det har vi gjort i 2009 og 2010 – og når vi ser på den lave rente, som vi har i øjeblikket, svarer det til, at 80.000 flere er i beskæftigelse, end der ellers ville have været, hvis vi ikke havde foretaget os noget. Når vi kan se, at vi er ude af krisen – det forbehold tager jeg, og vi vil naturligvis hele tiden vurdere, om vi er ude af krisen, for vi skal føre Danmark så skånsomt igennem krisen som muligt – så skal vi begynde at konsolidere. Hvad enten hr. Morten Bødskov vil det eller ej, bliver der en regning, der skal betales for de store underskud, vi har i øjeblikket. Derfor skal vi jo sikre, at gældsbyrden ikke bliver så stor.

Jeg indrømmer, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, at danskerne står over for et valg i øjeblikket. Danskerne står i et valg mellem ansvarlighed og så den uansvarlighed, som Socialdemokraterne udviser i den her sag. Det er, som om at gæld og øget gæld og endnu mere gæld vil få problemerne til at forsvinde fra Danmark. Gid verden var så enkel, men det må jeg bare bedrøve hr. Morten Bødskov med at den ikke er. Der bliver på grund af krisen en regning, der skal beta-

les, og derfor skal vi tilrettelægge vores politik så klogt som overhovedet muligt, så vi kommer så skånsomt igennem krisen som muligt.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen som medspørger.

Kl. 15:16

Jens Peter Vernersen (S):

Finansministerens svar tyder jo ikke på, at finansministeren har forstået alvoren i det, der sker på det danske arbejdsmarked i øjeblikket. Jeg vil gerne bede finansministeren bekræfte, at faldet i beskæftigelsen er langt voldsommere end stigningen i arbejdsløsheden. Vi har bare inden for de seneste 2 år haft et fald i beskæftigelsen i størrelsesordenen 200.000 personer, 200.000 årsværk.

På den baggrund vil jeg godt høre, om finansministeren mener, at det er ansvarligt at lave opstramninger, når man ser, at vi har så voldsomt et fald i beskæftigelsen.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:17

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi skal naturligvis følge konjunkturerne opmærksomt hele tiden. Vi skal ikke foretage os noget, der kan bringe et opsving i fare. Det, vi har sagt i dag – og det er det, som er regeringens politik – er: Hvis de tegn, vi ser på, at de internationale konjunkturer stabiliserer sig, og hvis den opgang i verdenshandelen, som skal trække Danmark ud af krisen, fortsætter, så vil vi begynde en konsolidering.

Lad mig sige til hr. Jens Peter Vernersen, at jeg jo kan forstå, at Socialdemokratiet oven i de 95 mia. kr., vi har i underskud, vil øge det med 13 mio. kr. i år og yderligere 5 mio. kr. til 18 mio. kr. til næste år. Hvis vi vil efterleve EU-reglerne, betyder det, at vores gæld stiger sådan, at kravet til konsolidering ikke vil være ½ pct. af BNP, men ¾ pct. af BNP, og at vi så i 2011, 2012 og 2013 skal spare yderligere 13 mia. kr. Derfor vil jeg bare sige til hr. Jens Peter Vernersen, at vi er nødt til at opføre os ansvarligt.

Jeg ville ønske, at verden var så nem, at jeg bare kunne sige: Mere gæld, mere gæld, mere gæld, så forsvinder alle problemerne, jeg vil ikke høre det, jeg vil ikke se det. Men vi er jo nødt til at lægge en ansvarlig linje til løsningen af de her problemer, og jeg mener ikke, at den bevidstløse gældsstiftelse, som Socialdemokraterne anviser, er ansvarlig.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til finansministeren. Jeg kan se på kropssproget, at engagementet er stort, men der er stadig væk en taletidsbegrænsning på 1 minut.

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:19

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt gentage, at der altså er tale om, at man over 2 år har haft et fald i beskæftigelsen på 200.000. Det er altså 200.000 enkeltpersoner rundtomkring i Danmark, der har mistet deres arbejde i den periode. Jeg vil samtidig sige, at når man ser på den periode, hvor vi har haft VK-regeringen, ser man jo netop, at der ikke har været udvist den ansvarlighed. Hvad gjorde regeringen i 2006, da der virkelig var overophedning? Da kastede man mere benzin på bålet, der skulle virkelig fyres op, og da havde man en finanseffekt på 0,4 pct. Det kan man se af regeringens egen opgørelse.

Når man så kommer til et tidspunkt, hvor der er brug for at gøre noget mere, i 2011, 2012 og 2013, gør man sådan set det modsatte.

Altså, da der var gang i forretningen Danmark, skubbede man på, og når det går langsomt, strammer man mere op. Regeringen gør sådan set det modsatte af, hvad der er klogt, det modsatte af, hvad man tidligere har gjort.

Lad mig så sige om gældsstiftelse, at der ikke var nogen, der var mere engageret i at bringe gælden ned end Nyrupregeringen fra 1994. Det kan man se i Danmarks Nationalbanks oversigt over låntagningen, som vi netop har fået. Og det lykkedes for Nyrupregeringen at få gælden bragt ned og få gang i beskæftigelsen – det tror jeg også at finansministeren må erkende.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:20

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu har hr. Morten Bødskov jo introduceret det, at vi viser plancher til hinanden, og nu skal jeg bare lige kort vise den her planche, og så skal jeg sige det i ord:

Danmark havde et godt udgangspunkt, da krisen startede, fordi vi sparede op i den offentlige økonomi i årene forud for krisen, i modsætning til de anbefalinger, vi fik af hr. Jens Peter Vernersen, om, at hver gang vi tjente 1 kr., skulle vi bruge 2 kr. Faktisk havde vi i gennemsnit de største overskud på de offentlige finanser blandt EU15-landene i perioden 2005-2008.

Danmark havde også en ret lav ØMU-gæld. Helt frem til krisen brød ud, var vi faktisk foran med hensyn til gældsafviklingen i forhold til de ambitiøse mål, som Nyrupregeringerne satte op. Og gældsnedbringelsen betød, at den offentlige nettogæld blev vendt til en nettoformue i 2008. Vi havde altså afviklet gælden, før krisen startede, og det er jo det, der er baggrunden for, at vi kan føre en ansvarlig og ekspansiv finanspolitik i dag.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Det er o.k., at man viser plancher til hinanden, men med måde. Jeg gør opmærksom på, at der ikke er nogen aftale med bogtrykkeren om, at plancherne bliver vist i referaterne fra Folketingssalen, så man er nødt til at verbalisere de plancher, som man viser, hvis det skal give mening for folk, der skal læse referatet af debatten her.

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:21

Morten Bødskov (S):

Altså, mine var så store, at finansministeren kunne se dem. Jeg er usikker på, om han har forstået dem, men fair nok.

Spørgsmålet handler om konsekvenserne af regeringens chokkur, altså hvor mange flere arbejdsløse der bliver. Hvis man lytter til, hvad regeringen har fremlagt nu, hvad sker der så? Ja, så får storbønderne skattelettelser, og de offentligt ansatte får kniven. Det er jo det, der er virkeligheden.

Lad mig så spørge på en anden måde: Hvad er konsekvensen af, at man nu vil have nulvækst samlet set i den offentlige sektor? Er finansministeren enig i, at hvis vi samlet set har nulvækst i den offentlige sektor i 2011, 2012 og 2013, svarer det til lønudbetalingerne til 40.000 offentligt ansatte? Det kan man svare ganske enkelt på, ja eller nej.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:23

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, vi lægger op til, er, at vi holder udgifterne i ro i de kommende år. I de budgetter, vi arbejder efter, er der jo indlagt en vækst på 1 pct. de første år og derefter ¾ pct. frem mod 2015. Vi siger, at der ikke bliver plads til det ekstra fedt, at der ikke bliver plads til de ekstra ting, som vi alle sammen godt kunne tænke os, og at vi holder udviklingen på det niveau, som vi kender i dag. Vi fremskriver så med pris- og lønregulering, sådan at hvis man har 10.000 sygeplejersker ansat i dag, kan man også, efter at vi har holdt udgifterne i ro, have 10.000 sygeplejersker, for vi fremskriver det med lønstigningerne, og vi fremskriver det med prisstigningerne, så vi kan opretholde niveauet. Det er den opgave, vi har stillet os, og det løser en stor del af den udfordring, vi har.

Derudover bliver vi nødt til at gennemgå alle budgetter med en tættekam for at se, om der er områder, hvor vi kan spare. Så når Socialdemokraterne bruger udtrykket chokkur, er det forkert. Det er en meget regulær måde at forebygge på, at vi havner i en gældsfulde, ved at vi siger: Kan vi ikke godt i et par år holde udviklingen på det niveau, vi er på i dag? Det er sådan set det, der er essensen af det, vi siger.

Så siger vi: Vi vil gerne friholde hospitalerne, fordi vi ved, at medicinen bliver dyrere og dyrere, at apparatur bliver dyrere, og derfor skal regionerne spare på nogle andre områder, når man skal finde nogle penge til hospitalerne, og staten skal spare osv. Så det er en stor øvelse, som vi vender tilbage til. Men alt i alt er det et forsøg på at undgå, at vi havner i de panikløsninger, som hr. Morten Bødskovs politik ville føre til.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Den næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:24

Spm. nr. S 1296

9) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Deler ministeren førende økonomers bekymringer om, at konsekvenserne af regeringens chokkur til dansk økonomi med besparelser på 27 mia. kr. de næste 3 år vil være en vækstdræber for Danmark?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:25

Morten Bødskov (S):

Det lyder i al sin enkelthed: Deler ministeren førende økonomers bekymringer om, at konsekvenserne af regeringens chokkur til dansk økonomi med besparelser på 27 mia. kr. de næste 3 år vil være en vækstdræber for Danmark?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:25

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nej, jeg har fuld tiltro til regeringens økonomiske politik, for jeg ved jo, hvad den går ud på.

Regeringen vil fortsat understøtte vækst og beskæftigelse med en ekstraordinær lempelig finanspolitik i 2010. Samlet set er det vores vurdering, at faldet i renterne siden 2008 og den lempelige finanspo-

litik i 2009 og 2010 vil øge aktivitetsniveauet med 4½ pct. i 2010 og endnu mere i 2011.

Vi vil naturligvis tage yderligere skridt til at mindske krisens menneskelige omkostninger, herunder særlige initiativer rettet mod unge og ledige med meget lange ledighedsforløb. Fra 2011 og frem er den centrale udfordring at rebe sejlene og genoprette den offentlige økonomi. I modsætning til mange andre lande kan vi tillade os at vente til 2011, fordi vores udgangspunkt har været så stærkt, som det var, fordi vi havde nedbragt gælden, og at vi ikke, som hr. Morten Bødskov foreskrev, brugte 2 kr., hver gang vi tjente 1 kr.

Vi vil i tilrettelæggelsen af finanspolitikken for 2011 også tage hensyn til konjunktursituationen, men vores klare forventning er, at finanspolitikken i 2011 bliver strammet i forhold til 2010, hvor den jo er ekstraordinær lempelig. Det vil sige, at vi udfaser fremrykninger af investeringer og indfaser skattereformen som aftalt.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:26

Morten Bødskov (S):

Det er jo lidt, ligesom finansministeren lever i sin helt egen verden. Altså, lytter man til, hvad førende økonomer siger, hvad erhvervslivet siger, hvad fagbevægelsen siger, hvad folk sådan siger rundt omkring, så er man i chok over den chokkur, som regeringen nu har fremlagt. De eneste, der måske kan være glade, er landmændene, for de får jo skattelettelse, forstår vi, mens de offentligt ansatte ikke bare skal på en hestekur, de skal på en chokkur. Derfor er pointen jo her i spørgsmålet, om man i regeringen virkelig mener – apropos de plancher, vi havde før, der viste et styrtedyk i industriproduktionen – at en chokkur på 24 mia. kr., hvor man trækker 24 mia. kr. ud af danskernes økonomi i de næste 3 år, er kuren? Mener man, det er helt uden konsekvenser? Som hr. Jens Peter Verner sagde, er der et styrtedyk i beskæftigelsen i eksempelvis i bygge og anlæg, hvor den er faldet med 25 pct. inden for den seneste periode.

Man kan ikke anklage Dagbladet Børsen for at være et socialdemokratisk propagandaorgan, men jeg vil bare her til sidst citere, hvad der står i dagens leder:

»Det er ikke økonomisk uansvarligt at opprioritere væksten de næste to år. Det er uansvarligt at lade være, ...«

Er finansministeren enig i det?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hele regeringens politik er udtryk for en vækstpolitik, og det program til 2020, vi fremlagde i dag, er jo også gennemsyret af, at det, der skal bringe os ud af krisen, er vækst. Vi taler om innovation, vi taler om grøn teknologi, vi taler om bedre uddannelser, vi taler om universiteter i verdensklasse – alt sammen ting, som skal trække Danmark ud af krisen. Så selvfølgelig er vækst det, der skal bringe os ud af krisen. Vi skal dog sikre, at vi ikke løber ind i en gældsfulde, der gør, at vores renteudgifter bliver så store, at vi om nogle år i givet fald skal lægge dramatisk om i den økonomiske politik.

Jeg vil gerne advare hr. Morten Bødskov mod den politik, som jeg kan høre ligger til grund for spørgsmålene, nemlig at øget gældsætning i sig selv skulle få problemerne til at gå væk. Det er desværre ikke så enkelt. Og tro mig, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, hvis det var så nemt, at jeg bare kunne stifte gæld, og så ville alle klappe ad mig, fordi problemerne så var løst, så tror jeg, at jeg ville have gjort det.

Virkeligheden er desværre en anden, og det ved alle mennesker jo fra deres private husholdninger, nemlig at indtægter og udgifter altså skal mødes på et tidspunkt. Man kan ikke blive ved med at leve med for store udgifter i forhold til indtægterne. Det gælder privatøkonomien, men det gælder da så sandelig også i det almindelige samfundsregnskab.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:29

Morten Bødskov (S):

Det er jo lige nøjagtig derfor, at regeringen skulle have holdt sig på dydens smalle sti, efter at vi lavede velfærdsaftalen i 2006, for da var der balance. Så gav man store ufinansierede skattelettelser før valget i 2007 og slog et kæmpe hul i kassen, og nu har man i en periode givet store underfinansierede skattelettelser. Danske Banks direktør får op mod 0,5 mio. kr. i skattelettelse i år; det er det, der slår et hul i kassen. Så er krisen kommet til. Men hvis man havde opført sig ordentligt i tide og lyttet til, hvad Socialdemokraterne og andre nu taler om, nemlig at man skulle have sat gang i væksten, skabe job, skabe efterspørgsel, skabe vækst i det danske samfund, så havde man ikke stået med de her problemer.

Pointen er den, at det også i dag er svaret på de bekymringer, som mange mennesker har. Der er nemlig et klart alternativ til det, som regeringen har fremlagt. Det er at sikre, at der nu kommer gang i dansk økonomi, og det er at sikre, at vi undgår det, som byggeriet har frygtet, og som Børsen skriver: Byggeriet frygter syv års krise. Og altså en endnu længere nedtur.

Så derfor er spørgsmålet bare: Mener man virkelig, hvis man gerne vil have gang i væksten i Danmark, at en chokkur, hvor man hiver 24 mia. kr. ud af økonomien de næste 3 år, er den rigtige medicin?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at tage fat på den løgn, som Socialdemokraterne spreder i øjeblikket, om, at regeringens skattelettelser er ufinansierede.

Hvis vi nu tager skattereformen fra 2010, så er den fuldt finansieret krone for krone. I overensstemmelse med anbefalingerne fra bl.a. Det Økonomiske Råd og set i lyset af krisen er den underfinansieret de første år, men finansieringen bliver så indfaset i de kommende år. Og i modsætning til det, hr. Morten Bødskov siger, er den skattereform en del af løsningen på vores problemer, for den styrker på sigt finanserne med 5,5 mia. kr.

Der er ikke en krone, der er ufinansieret, og derfor er der kun positive virkninger af skattereformen. Det, at der er blevet sat lavere skat på arbejde, betyder, at flere vil arbejde, og da det bliver indkrævet krone for krone, får vi både et øget arbejdsudbud og en fuldt finansieret skattereform.

Så den løgn, Socialdemokraterne går rundt og spreder, om, at skattereformen er ufinansieret og skal betales af de offentligt ansatte, mener jeg at man roligt kan pakke sammen.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen som medspørger.

Kl. 15:32

Jens Peter Vernersen (S):

Finansministeren siger meget præcist, at uanset om der bliver sådan en nulvækst, vil der være ansat præcis lige så mange medarbejdere i den offentlige sektor som hidtil. Den besvarelse svarer langtfra til det, som Finansministeriet selv har beskrevet i sin publikation »Mod nye mål«, hvor man jo skriver i baggrundsrapporten, på side 46-47, at hvis det er sådan, at man har en nulvækst, betyder det, at man har en tilbagegang, og at den meget nemt kan beregnes til at omfatte cirka 40.000 medarbejdere over disse 3 år. Det er konsekvensen, det har Finansministeriet selv beskrevet.

Jeg synes altså, det er uholdbart, at vi har en finansminister, der her i salen siger et, og man så fra Finansministeriets side ganske præcist har beskrevet, hvad konsekvensen er i den her sag.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:33

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har jo lagt mærke til, at Socialdemokraterne rejser rundt med Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyse af de her ting. Og lad mig så slå helt fast, at AE-rådets analyse er direkte forkert.

Nulvækst i den kommunale økonomi betyder ikke massive besparelser eller fald i antallet af offentligt ansatte. Nulvækst vil derimod indebære, at kommunernes udgifter i kroner og øre vil stige med pris- og lønudviklingen. Dermed kan antallet af ansatte fastholdes, og kommunerne kan købe de samme varer som året før, og mere kompliceret er den her sag ikke.

Kernen i hokuspokusargumentationen fra AE, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, er, at antallet af kommunalt ansatte vil vokse med 5.000 om året ved en realvækst på 0,9 pct. Og det udlægger Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som om at antallet af kommunalt ansatte vil falde med 5.000 om året, hvis udgifterne holdes i ro. Det er selvsagt en fejlagtig udlægning, som efter min opfattelse er direkte manipulerende, og som hr. Jens Peter Vernersen skulle holde sig for god til at udbasunere.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:34

Jens Peter Vernersen (S):

Spørgsmålet er jo, om det er finansministeren, der manipulerer. Er det tilfældet, er det måske heller ikke første gang, at vi oplever det.

Jeg vil godt sige, at jeg jo ikke citerer Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Jeg citerer sådan set fra Finansministeriets egen publikation, hvori man beskriver, hvad konsekvensen er af en nulvækst. Konsekvensen er altså, at der vil være langt færre beskæftigede til at tage sig af de ældre og de syge ude i kommunerne samt til at tage sig af børnene.

Når ministeren så siger, at prisen for, at hospitalerne skal have en større vækst – vi er enige i, at det bør de have – i øvrigt også skal betales af de øvrige områder, og det sagde finansministeren jo meget præcist, bliver det jo sådan set endnu værre end beskrevet i Finansministeriets egen publikation.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den analyse, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd gennemfører, bygger på nogle helt forkerte præmisser, uagtet hvor de har fundet disse oplysninger. Jeg vil gerne gentage, at deres hokuspokusargumentation er, at antallet af kommunalt ansatte vil vokse med 5.000 om året ved en realvækst på 0,9 pct., og det udlægger rådet, som om antallet af kommunalt ansatte vil falde med 5.000 om året, hvis udgifterne holdes i ro. Man siger først, at der vil blive ansat 5.000 flere, men da udgifterne holdes i ro, vil der blive fyret 5.000. Det er jo en hokuspokusargumentation, som ikke holder i byretten.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:36

Morten Bødskov (S):

Det kunne jo være, at man, hvis man så mødte op i byretten med regeringens egen plan, kunne se, at der ordret stod det, hr. Jens Peter Vernersen her har stået og sagt, nemlig at forudsætningen for, at man kan have den samme service pr. bruger i den offentlige sektor, altså holde den konstant, er en realvækst på 0,7 pct. om året. Det er det, der står ordret her i regeringens egen publikation. Finansministeren kan gå hjem og slå op i »Mod nye mål – Danmark 2015«, den tekniske baggrundsrapport, hvor der på side 46-47, fodnote 5, står, at hvis man skal have samme antal offentligt ansatte pr. bruger, kræver det en plusvækst på 0,7 pct. Og så står finansministeren her og bilder hele Folketinget ind, at det på ingen måde har nogen konsekvenser, at man går ned på 0,0 pct. Det forstår jeg bare ikke.

Vil finansministeren benægte, at det står i hans egen publikation, at det, for at man kan have det samme antal offentligt ansatte pr. bruger, kræver en realvækst på 0,7 pct.?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:37

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige til hr. Morten Bødskov, at den normale forståelse af nulvækst er, at det er uændrede udgifter reguleret med pris- og lønstigninger. Det gør, at man kan fastholde det antal medarbejdere, man har, og det betyder, at man kan købe de samme varer og ydelser, som man har købt hidtil. Det er jo hele teknikken i det der, og derfor fører det at holde udgifterne i ro ikke til fyringer.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet. (*Finansministeren* (Claus Hjort Frederiksen): Nej, der er vist en tur til, tror jeg).

Ja, værsgo til hr. Morten Bødskov – det var mig, der tog fejl.

Kl. 15:38

Morten Bødskov (S):

Jeg synes alligevel, det er noget af en påstand, at finansministeren her i dag står og for det første soleklart modsiger, hvad der står i hans egne publikationer, nemlig at forudsætningen for, at vi kan have det samme antal offentligt ansatte pr. bruger i den offentlige sektor, altså pr. borger, er, at der vil være en realvækst i det offentlige forbrug på 0,7 pct. om året. Så står man her og siger, at skærer vi det ned til 0,0 pct., skærer vi alt fedtet væk – det er i øvrigt meget, meget fint at få det sagt til samtlige offentligt ansatte, som måske har tid til at sidde og se på det her: skærer vi alt fedtet væk – så sker der ingenting. Der er ingen konsekvenser af det.

Det skulle man da prøve at gå ud og fortælle de offentligt ansatte: Der er så meget fedt rundt omkring på arbejdsgangene, der er så meget overforbrug rundt omkring på arbejdsgangene. Men har man besøgt sygehuset i Herlev? Mens de sender patienter på privathospitalet, hvad sker der så? Så sender de de ansatte ud af døren med fyresedler.

Man står her og siger, at det ikke har nogen konsekvenser for den offentlige service og de offentligt ansatte, at man går fra de nu 0,75 pct., som regeringen her regner med i realvækst, til 0,0 pct. Det synes jeg er en så klar slutmelding til de offentligt ansatte og en så klar negligering af konsekvenserne af regeringens chokkur til dansk økonomi, at den fortjener at stå fuldstændig uantastet.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, ministeren til at give det allersidste svar.

Kl. 15:40

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu skal vi jo ikke her diskutere Vibeke Storm Rasmussens manglende evner til at styre økonomien i Region Hovedstaden. Det har vi jo diskuteret tidligere, og der har vi jo også forhåbninger om at man vil stramme styringen op, så det kan komme personalet og patienterne til gode.

Det, jeg siger, er, at vi må holde de offentlige udgifter i ro i de kommende år. Det betyder, at det ekstra, vi kunne have ønsket os, og som vi har budgetteret med at vi kunne lave af forbedringer i de kommende år inden for 1 pct. af udgifterne og senere ¾ pct., må vi holde i ro i et par år, for at vi kan sikre, at gælden ikke løber løbsk.

Det betyder jo ikke, at der så ikke kan udvikles en ordentlig offentlig sektor. Vi skal jo sørge for, hvad vi er begyndt på, at sikre, at afbureaukratisering, regelforenklning, effektiviseringer, udbud osv. gør, at vi kan frigøre ressourcer, som man kan bruge til at forbedre servicen. Vi har jo lavet en gensidighedsaftale med kommunerne om, at vi i de kommende år skal frigøre 5 mia. kr., som man så kan bruge til ekstra forbedringer. Det er den måde, vi må udvikle den offentlige sektor på i de kommende år. Vi må være tilbageholdende med udgiftstigninger, og vi skal sikre, at vi gør tingene smartere og klogere, så vi kan udbygge velfærdssamfundet.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 1299

10) Til finansministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

Er regeringens chokkur til dansk økonomi med besparelser på 27 mia. kr. de næste 3 år ikke blot et skalkeskjul for offentlige besparelser og forringelser af velfærden?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:41

Jens Peter Vernersen (S):

Det er så vigtigt et emne, at vi må have det yderligere belyst, og derfor er mit spørgsmål: Er regeringens chokkur til dansk økonomi med besparelser på 27 mia. kr. – som jeg nu kan forstå er på 24 mia. kr. – de næste 3 år ikke blot et skalkeskjul for offentlige besparelser og forringelser af velfærden?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:42 navnlig fordi realvæksten i det offentlige forbrug i nogle år har været højere end det planlagte. Samtidig ligger det offentlige forbrug markant højere end det, der f.eks. blev planlagt med den oprindelige 2010-plan, som Nyrup planlagde i 2001, og selv om der er nulvækst i nogle år, vil serviceudgifterne fortsat ligge meget over det, som blev planlagt dengang.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens genopretning af de offentlige finanser skal gå hånd i hånd med en fortsat udvikling af den offentlige sektor til gavn for både borgere og medarbejdere.

Inden for en samlet nulvækstramme skal vi hele tiden effektivisere og tænke nyt, så vi får mest muligt ud af de mange ressourcer, som vi har i den offentlige sektor. Det kan f.eks. ske ved at afbureaukratisere, og det vil både frigøre ressourcer og skabe større rum for prioriteringer og nytænkning. Regeringen tog det første skridt hertil sidste efterår, hvor vi fremlagde 105 forslag til forenklinger i kommuner og regioner, og det kunne næsten frigøre 900 mio. kr. om året.

Regeringen vil følge op med nye afbureaukratiseringspakker i 2011, og kommunerne må også selv i gang med at forenkle. Administrationen kan effektiviseres, så den ikke beslaglægger så mange ressourcer. I staten har vi f.eks. i de seneste år målrettet arbejdet med at opnå de stordriftsfordele, der er ved at samle administrative opgaver i få enheder. Vi skal være bedre til at udnytte it-teknologien til at digitalisere. Vi skal anvende ny teknologi i ældreplejen f.eks., så der bliver mere tid til service og omsorg.

Der er altså mange måder til at frigøre ressourcer, så vi kan gøre tingene bedre for børn, ældre og de syge. Det skal vi arbejde med i de kommende år.

Kl. 15:42

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:45

Jens Peter Vernersen (S):

Nu gentager finansministeren, at det er fuldstændig uden konsekvens på personalesiden, at man har den her nulvækst, og det på trods af, at man meget præcist fra Finansministeriets side har beskrevet, hvad konsekvensen af denne nulvækst er, og den konsekvens er altså, at der skal reduceres i personalestaben, og at den reduktion over 3 år vil være i størrelsesordenen 40.000. Jeg synes, finansministeren er en modig mand, når han her gang på gang påstår, at det er uden konsekvens. Jeg er helt sikker på, at det er noget, som vi må forfølge videre og måske kunne få Finansministeriet til at beskrive, nemlig hvordan de er kommet frem til det, som man kan se i den tekniske baggrundsrapport »Mod nye mål – Danmark 2015«, hvor der står præcis det, som såvel jeg selv som hr. Morten Bødskov for et øjeblik siden beskrev.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:43

Kl. 15:43

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg må sige, at finansministeren nu gentager synspunkterne fra tidligere, men det er måske også, fordi det er det samme problem. Jeg vil sige, at når ministeren siger, at nulvækst klarer man bare med en effektivisering, så er det jo med andre ord præcis det samme, som der tidligere blev sagt, nemlig at hvis man bare skærer fedtet væk, så går det nok. Men vi må jo fastholde, at en udvikling med nulvækst altså har en konsekvens, og derfor er det selvfølgelig også vigtigt at få afgjort, hvem disse forringelser, der nu er tale om, går ud over. Finansministeren får det til at lyde, som om man fuldstændig uden problemer kan foretage nogle it-ændringer, kan foretage nogle effektiviseringer – uden konsekvens for nogen som helst, uden at en eneste på et plejehjem eller i en daginstitution opdager noget. Det hele vil køre videre, som om intet var sket, på trods af at man fjerner 24 mia. kr.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med nulvækst vil de nominelle forbrugsudgifter vokse på linje med lønstigningerne til offentligt ansatte og med priserne på køb af varer og tjenester fra det private. Det vil sige, at der er plads til at fastholde de samme ansatte i den offentlige sektor og købe de samme varer og tjenester i den private sektor; hertil kommer, at produktivitet- og effektivitetsfremskridt jo kan blive i sektoren. Nulvækst er derfor ikke udtryk for, at den offentlige service svækkes i absolut forstand. Frem til 2010 er det offentlige forbrugs andel af BNP – og det er også konjunkturrenset BNP – steget til det højeste niveau nogen sinde,

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er sagen jo faktisk den, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen, at regeringens politik skal sikre en god offentlig service både til børn, til ældre og til syge og til alle andre, ikke blot nu og her, men også på lidt længere sigt. Jo længere vi venter – og det er udgangspunktet for alle de spørgsmål, som hr. Morten Bødskov og hr. Jens Peter Vernersen stiller – med at styrke de offentlige finanser, jo større gæld opbygger vi. Større gæld betyder større renteudgifter, som endda kan blive endnu større, hvis der skabes mistillid til finanspolitikken i Danmark og vi derfor kommer til at betale en højere rente på gælden. Og stigende renteudgifter er, som jeg sagde før under et tidligere svar, som en gøgeunge, der presser andre prioriteringer ud, herunder offentlig service, og alle ved fra deres private økonomi, at stigende renteudgifter gør, at man er nødt til at afstå fra noget andet. Derfor er en ansvarlig konsolidering at sikre lave renter, det reducerer så også risikoen for et pres på kronen, og det er vigtigt for både boligmarkedet og beskæftigelsen. Det er de prioriteringer og de mål, regeringen følger: at vi også om 5 år, om 10 år kan have en ordentlig offentlig sektor.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov som medspørger.

Kl. 15:48

Morten Bødskov (S):

Men der er jo en anden vej, vil jeg sige til finansministeren. Se, hvad Obama gør i USA. Han gør fuldstændig, som Socialdemokraterne forsøger at forklare regeringen fornuften i, nemlig at man investerer, at man vækster sig ud af de problemer. Børsen anbefaler det samme, førende økonomer anbefaler fuldstændig det samme. Og når finansministeren siger, at sygehusene skal friholdes fra nulvækst og man så samtidig siger, at det ikke har nogen som helst konsekvens for de

offentligt ansatte i kommunerne, så er man så langt fra virkeligheden, som man kun kan komme, hvis man sidder for længe ovre i Finansministeriet. Det skriger jo til himlen, at det ikke skal have nogen konsekvenser for de offentligt ansatte, og derfor skylder regeringen svar på det meget enkle spørgsmål: Hvorfor skal de offentligt ansatte nu betale regningen for ufinansierede skattelettelser – og jeg understreger det – i 2007 som det ene, en fejlagtig krisepolitik som det andet og derudover en fuldstændig uansvarlig økonomisk politik?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:49

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens skattelettelser er fuldt finansierede, også skattelettelsen i 2007, inden for 2015-planen. Jeg er nødt til at blive ved med at tage fat i det, fordi Socialdemokraterne bliver ved med at påstå, at vores skattelettelser medfører, at der er nogen, der skal afskediges, eller at der er nogen, der ikke kan blive behandlet på sygehusene.

Det er direkte forkert. Og hvis hr. Morten Bødskov tager tallene fra den skattereform, der er trådt i kraft i år, vil hr. Morten Bødskov jo kunne se, at den medvirker til at styrke de offentlige finanser, og at den er en del af løsningen på de problemer, vi står over for i det danske samfund. For punkt 1 betyder lavere skat på arbejde, at flere får lyst til at arbejde – og det er det, vi har brug for – og punkt 2 er den finansieret krone for krone. Så derfor medvirker den til holdbarheden, og derfor skulle hr. Morten Bødskov holde sig for god til at blive ved med at cykle rundt med forkerte påstande.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:50

Morten Bødskov (S):

Altså, jeg er nødt til at rette finansministeren. Jeg taler ikke om den skattereform, der lige er trådt i kraft nu, som blev vedtaget i foråret 2009. Jeg taler om de skattelettelser, der blev vedtaget i 2007; det er dem, der er hovedproblemet. Og så taler jeg ikke om en *ufinansieret* skattereform, som altså lige er trådt i kraft, og som blev vedtaget i 2009, jeg taler om en *underfinansieret* skattereform, fordi finansieringen først kommer ad åre, og den er fuldt finansieret – det respekterer vi – i øvrigt på det meget, meget spinkle grundlag, som man har gjort det på.

Vil finansministeren bestride, at den skattelettelse, som blev givet i 2008, men som blev aftalt i 2007, er ufinansieret? Og finansministeren skylder stadig væk de offentligt ansatte svar på, hvorfor de skal betale regningen for de gigantiske skattelettelser, som man har givet eksempelvis Danske Banks direktør, og som man nu vil give storbønderne i landbruget. Det er jo det, der er virkeligheden, nemlig at det er de offentligt ansatte, der arbejder på plejehjemmene, passer vores børn og passer vores syge, som kommer til at betale regningen for, at landbruget kan få endnu en kæmpe skattelettelse.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:51

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der kommer jo alligevel noget godt ud af de spørgsmål, vi har her, for for første gang siger en ledende Socialdemokrat nu, at skattereformen fra 2010 bidrager til at styrke økonomien. Det vil jeg sådan set gerne have der bliver lagt mærke til af alle, og det vil jeg gerne

takke hr. Morten Bødskov for, for det er jo så den første indrømmelse af, at den myte, man går og bruger tid på at opbygge, er forkert. Tak til hr. Morten Bødskov for anerkendelsen af, at skattereformen, som er trådt i kraft i år, er fuldt finansieret og bidrager til at styrke holdbarheden i de danske finanser.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:52

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo fantastisk, hvad man skal høre fra finansministerens side, men det er måske noget, der sker, når man kommer derover, at man udtaler sig på den måde.

Vi er ikke i tvivl om, hvordan skattereformen er skruet sammen. Det, vi har kritiseret ved skattereformen, er jo især, at der sker en stor omfordeling i forhold til de mest velstillede. Det er det, vi har kritiseret, og det tror jeg også finansministeren har hørt. Vi har sagt, at de, der har rigtig høje lønninger, får gavn af, at mellemskatten fjernes hele vejen op. De tjener måske 100.000 kr. på det, ligesom finansministeren gør, og har man rigtig høje lønninger, er det måske 500.000 kr., man tjener; det gælder nok mere for direktøren i Danske Bank. Det er sådan set det, vi har kritiseret skattereformen for, og det synes jeg finansministeren skal skrive sig bag øret i stedet for at komme med alle mulige påstande.

Men det, der jo er afgørende, er, at det her betyder forringelser for velfærden. Hvor sker det henne? Er det daginstitutioner, er det skoler, er det vores ældre på plejehjemmene? Hvor vil disse forringelser ramme? Det synes jeg finansministeren kunne sige. Han undlader at fortælle det her, han undlod at fortælle det på sit pressemøde, hvor den her sag blev fremlagt.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:54

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu ved jeg ikke, hvad spørgsmålet var, for det fortabte sig lidt i det uvisse. Men hvis jeg nu skal gætte, hvad det fiktive spørgsmål var, og så svare på det, så vil jeg gerne sige til hr. Jens Peter Vernersen, at den beskrivelse af Socialdemokraternes kritik af skattereformen, som hr. Jens Peter Vernersen giver, jo ikke er rigtig. Det, Socialdemokraterne ifølge hr. Jens Peter Vernersen siger, er, at den ikke er finansieret, og at vi for at finansiere skattereformen skal ud at afskedige offentligt ansatte eller skære ned på velfærden. Men der er det jo, jeg er så glad for den indrømmelse, hr. Morten Bødskov gav her ved at sige, at skattereformen er fuldt finansieret. Vi har så forskudt indfasningen på grund af krisen, for der fulgte vi jo de råd, vi fik af vismændene, nemlig at i den nuværende krise skal vi give det tilskud til økonomien, så den ikke er finansieret det første år, men derefter begynder indfasningen så at ske.

Men tak for indrømmelsen, det er jeg utrolig glad for, for jo flere misforståelser, vi kan få ryddet af vejen, jo bedre bliver det, og jeg ser jo sådan set frem til at komme her hver onsdag, for til sidst kan vi så få ryddet alle misforståelser af vejen.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet. Ifølge forretningsordenen er der ikke flere muligheder. Man fik en runde mere ved sidste spørgsmål, det erkender jeg, men det gentager vi ikke.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Jens Peter Vernersen.

Spm. nr. S 1302

11) Til finansministeren af:

Jens Peter Verner (S):

Hvorfor skal store besparelser på pasningen af vores børn i daginstitutionen og plejen af vores pensionister på plejehjemmet betale regningen for regeringens store skattelettelser til de rigeste i vort samfund?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Verner for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:55

Men jeg synes altså, at finansministeren skulle forholde sig til, hvad konsekvensen er af det her. Det har der været spurgt om tidligere, og det er jo helt åbenbart, at finansministeren ikke ønsker at fortælle os, hvad konsekvensen er af disse besparelser, der nu skal gennemføres i de kommende 3 år. Er det plejehjemmene, er det børnene, er det skolerne? Altså, den der forklaring om, at det er fuldstændig uden konsekvens og uden betydning, er der næppe en eneste borger i det her land, der tror på.

Kl. 15:58

Jens Peter Verner (S):

Indtil nu er det jo ikke lykkedes, men jeg skal læse det næste spørgsmål op: Hvorfor skal store besparelser på pasningen af vores børn i daginstitutionen og plejen af vores pensionister på plejehjemmet betale regningen for regeringens store skattelettelser til de rigeste i vort samfund?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:55

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er uomgængeligt, at den økonomiske krise, der har ramt hele verden og også har ramt Danmark, får nogle konsekvenser. Vi har jo oplevet et fald i bruttonationalproduktet. Det er populært sagt, at den samfundskage, som vi skal fordele, er blevet mindre, og selvfølgelig får det nogle konsekvenser.

Regeringens politik skal sikre, at vi kommer så skånsomt som muligt igennem den her krise. Derfor fører vi en meget lempelig finanspolitik i 2010. Derfor siger vi, at vi hele tiden vil holde den økonomiske konjunktur og udviklingen under observation, og vi vil træffe de nødvendige foranstaltninger, for vi skal så skånsomt igennem som muligt. Men hvis og når vi kan se, at krisen har stabiliseret sig og vi igen begynder at få en vækst, så skal vi tænke på at konsolidere.

Det er den plan, regeringen har fremlagt i dag, som indeholder forskellige elementer, bl.a. at vi skal holde de offentlige udgifter i ro i de kommende år, og det vil sige, at vi må afstå fra nogle af de forbedringer, som vi havde drømt om at vi kunne gennemføre. Det må vente til senere. Det er den måde, vi vil gribe krisen an på. Vi vil se på de offentlige budgetter og sikre, at vi finder ting, der kan spares på, uden at det går ud over borgerne.

Kl. 16:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan på ingen måde genkende billedet af besparelser i kommunerne. Regeringen har tværtimod siden 2001 systematisk prioriteret forbedring af servicen i kommunerne og i regionerne meget højt. Når 2010, altså i år, er gået, forventer vi således en stigning i det samlede offentlige forbrug på knap – og nu siger jeg det så i tusinder – 67.000 mio. kr. siden 2001, og det er vel at mærke efter korrektion af den almindelige pris- og lønudvikling. Langt den største del af den her stigning er prioriteret til den borgernære service i kommuner og regioner, herunder socialområdet og sundhedsområdet.

Det er derudover direkte misvisende at sammenkæde skattereformen med forringelser af den offentlige service. Skattereformen er tværtimod en del af løsningen på de udfordringer, som vi aktuelt står over for. Det skyldes tre grundlæggende ting ved skattereformen. For det første betyder den lavere marginalskat på arbejdsindkomst, at det bedre kan betale sig at arbejde. For det andet er skattereformen indfaset, så den ikke er fuldt finansieret i de første år, og det bidrager til at skabe større økonomisk tryghed i befolkningen og dæmper virkningen af den internationale krise. For det tredje er reformen fuldt finansieret. Reformen øger derfor ikke varigt underskuddet på de offentlige finanser og forringer således ikke holdbarheden af de offentlige finanser. Tværtimod øger skattereformen holdbarheden ved at øge arbejdsudbuddet, og den bidrager derfor til at nå målene i 2015-planen, selv om den er underfinansieret på kort sigt.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Så er det hr. Jens Peter Verner.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Verner.

Kl. 15:57

Jens Peter Verner (S):

Det vil altså sige, at regeringen og finansministeren er så sikre på, at situationen ændrer sig inden 2011, at man iværksætter disse initiativer. Det er jo initiativer, der bliver iværksat hen over foråret i forbindelse med forhandlinger med kommunerne. Det er initiativer, der blev forhandlet i aftalerne med regionerne. Finansministeren havde i øvrigt et fantastisk synspunkt, nemlig at hvis det var sådan, at man skulle holde hospitalerne skadesløse – og det bifalder vi – kunne andre områder af regionerne betale. Disse andre områder af regionerne fylder måske ca. 2 pct., så der bliver vist ikke ret meget tilbage, kan man sige, hvis man skal fortsætte den tankegang.

Men der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at det, man sætter i gang nu, har konsekvenser for 2011, og at det gøres, som vi ser det, fordi regeringen ønsker, at der skal ske forringelser af velfærden. Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at det i forhold til antallet af medarbejdere ikke drejer sig om at afstå fra forbedringer, men at det drejer sig om, at der vil blive afskediget et meget, meget stort antal medarbejdere. Det har Finansministeriet selv dokumenteret.

Kl. 16:01

Jens Peter Verner (S):

Spørgsmålet om arbejdsudbuddet virker måske lidt teoretisk på de folk derude, som har mistet deres arbejde. Vi har jo tidligere dokumenteret herfra, at der faktisk er tabt 200.000 – 200.000 – arbejdspladser bare inden for de sidste 2 år, 200.000 arbejdspladser. Det er i en sådan situation, regeringen mener, at det så er vigtigt at stramme op på økonomien. Det er, som jeg tidligere har sagt, at dengang der var gang i økonomien, puttede man mere benzin på bålet, og nu, hvor bålet trænger til lidt hjælp, putter man vand på. Det er sådan set det, der sker lige i øjeblikket.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 16:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg ved ikke, om socialdemokrater har en særlig fortrængningsevne over for kendsgerninger, men landets økonomiske situation gælder jo både for Socialdemokraterne, SF, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Der er nogle realiteter, som vi må tage stilling til, og de realiteter er, at der sker en stor gældsætning i øjeblikket, fordi vi fører en lempelig finanspolitik for at få danskerne så skånsomt igennem krisen som muligt. Vi har et underskud på 95 mia. kr. i år, det bliver vel i firserne til næste år, det bliver i halvfjerdsere året efter, det bliver i tresserne året efter igen, det bliver derefter i halvtredserne osv.

Så vi står nu over for en langsigtet opgave med hensyn til at konsolidere økonomien, og det er en kendsgerning, som vil gælde for hr. Jens Peter Verner sen i opposition og i regering, at der er disse ting. Som regering vælger vi at påtage os et ansvar for at sikre, at Danmark kommer så sikkert som muligt igennem krisen, men jeg kan forstå på hr. Jens Peter Verner sen og hr. Morten Bødskov, at Socialdemokraterne vælger gældsstiftelsens vej, som om øget gæld og atter øget gæld kunne få problemerne til at gå væk. Det er desværre en forenkling af kendsgerningerne.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Morten Bødskov som medspørger.

Kl. 16:03

Morten Bødskov (S):

Nej, hvor regeringen vælger nedskæringer og atter nedskæringer, vælger Socialdemokraterne arbejdspladser og vækst. Det er det, der er virkeligheden. Det ligger såmænd ikke andre lande rundt omkring os så fjernt. Altså, man kan jo bare se til USA, se til Kina, se til andre steder, hvor man har været i store problemer. Der vælger man at sætte gang i efterspørgslen ved at skabe arbejdspladser, ved at skabe vækst.

Når regeringen og finansministeren siger, at vi har et stort underskud, og når en underfinansiering af skattereformen fra sidste år i år bidrager til at gøre det underskud større og de siger, at det er på grund af underskuddets størrelse, at de næste år vil hive 24 mia. kr. ud af samfundsøkonomien, så skal man da ikke være atomfysiker for at finde ud af, at der er en sammenhæng mellem skattepolitikken, de skattelettelser, regeringen har givet, og de besparelser, som nu rammer børn og ældre i kommunerne. Det er der, vi beder regeringen melde rent ud og sige det, som det er, nemlig at man har ført en uansvarlig økonomisk politik med store og i hvert fald i en periode dels ufinansierede, dels underfinansierede skattelettelser, hvilket nu rammer børn og ældre.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak! Så er det finansministeren.

Kl. 16:04

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så længe Socialdemokraterne vælger at fremture med en løgn, bliver jeg jo nødt til at korrigere den. Det bringer os så desværre ikke videre i debatten. Men skattereformen, som hr. Morten Bødskov for lidt tid siden anerkendte medvirker til at styrke finanserne i Danmark, medvirker til at sikre holdbarheden, er fuldt finansieret, og den vil medvirke til, at vi får en mere holdbar økonomi. Det er kendsgerningerne om den her skattereform.

Så synes jeg, at det er mærkeligt, at hr. Morten Bødskov begynder at fremhæve lande, som har et megaunderskud i forhold til Danmark. Jeg venter på, at hr. Morten Bødskov siger: Se til Irland, se,

hvor ekspansiv en finanspolitik, de har ført der; se til Spanien; se til Portugal; se til Storbritannien; se til Grækenland. Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at det jo lige præcis er det, vi vil værgе os imod. For den kur, hr. Morten Bødskov anbefaler, er en fattigdomskur. Den vil medføre, at vi på længere sigt er nødt til at udhule velfærds-samfundet, fordi vi får en større rentebyrde, fordi vi mister troværdighed i finanspolitikken internationalt. Vi skal så betale overrente, og det er den vej, hr. Morten Bødskov anbefaler igen og igen (*Den fg. formand* (Jens Vibjerg): Taletiden er udløbet!) Jeg må bare sige, at det vil jeg ikke anbefale danskerne.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg skal gøre både ministeren og spørgeren opmærksom på, at taletiden altså er 1 minut. Når den røde lampe lyser, er det tid at slutte.

Så er det hr. Morten Bødskov.

Kl. 16:06

Morten Bødskov (S):

Alternativet er jo soleklart. Vi har en regering, som vælger nedskæringsstrategien, og som så mener, at det ingenting betyder, at man nu vil have – og jeg citerer finansministeren for, hvad han sagde på pressemødet – samlet set nulvækst i den offentlige sektor. Altså, samlet set nulvækst i den offentlige sektor, men sygehusene skal friholdes. Det mener man ingenting koster. Der er meget fedt på gangene, og de offentligt ansatte løber langsomt, og de drikker vel kaffe hele tiden efter finansministerens opfattelse. Det betyder ingenting.

Hvis ikke det er hokuspokusøkonomi, hvor man skjuler alle uhyrlighederne i sækken, så ved jeg ikke, hvad det er. Det skriger jo så meget til himlen, at man næsten må spørge sig selv om, hvilken regnemaskine finansministeren bruger.

Man skylder et svar på, hvordan det kan være sådan, og hvilke konsekvenser nedbringelsen af underskuddet har for velfærden til børn, til ældre og til syge. Det kan vi ikke få svar på, men svaret kommer for en dag inden længe.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 16:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen fører, fordi vi har en krise, der også har ramt Danmark, en lempelig finanspolitik i 2010. Vi skal sikre, at vi kommer skånsomt igennem krisen i Danmark med færrest mulige ledige, og det er det mål, vi vil forfølge.

Det betyder, at vi også, når vi er kommet igennem krisen og kan se, at konjunkturerne er stabile, må tænke på at konsolidere den offentlige økonomi. Derfor har vi sagt i dag, at den opgave, der står først for, er at sikre, at vi kommer ned under de 3 pct., som er opstillet i vækst- og stabilitetspagten, altså at underskuddet ikke må udgøre mere end 3 pct. af BNP. Det vil i år komme op på 5,5 pct., det vil til næste år være på 4,0 pct. Så det er en årrække med problemer, vi skal igennem.

Derfor siger vi: Vi må indstille os på at holde de offentlige udgifter i ro.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Jens Peter Verner sen for et afsluttende spørgsmål.

Kl. 16:08

Jens Peter Verner sen (S):

Jeg synes, det også er afgørende, om finansministeren bare kunne komme med en lille indrømmelse. Nu har man haft regeringsmagten

siden 20.11.2001. Man har haft ansvaret for den økonomiske politik i den periode, har haft ansvaret for de skattelettelser, der er givet, her i sidste omgang endda til de mest velstillede. Det er jo lidt afgørende nu, hvor finansministeren vil i gang med disse nedskæringer, at det så måske er de samme, der kommer til at betale, som har haft gevinsten de foregående 9 år.

Sådan bliver det jo ikke. Det er helt åbenbart, at dem, der kommer til at betale regningen nu her, bliver de ældre på plejehjemmene, det bliver børnene, det bliver skolerne. For nulvækst betyder – og jeg gentager – at vi altså over disse 3 år mister 40.000 medarbejdere. Det er ikke bare nogle, som sidder og laver ingenting, det er ikke fedt, der skal skæres væk, men folk, der passer deres arbejde med at passe de syge, de ældre og børnene. Og det bliver jo endnu værre, end man havde forestillet sig i første omgang, fordi man også i kommunerne åbenbart skal betale den pris, det koster, at hospitalerne skal have vækst, hvad vi i øvrigt bifalder de skal have.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 16:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er jeg ked af, at hr. Jens Peter Vernersen får et tilbagefald til gamle unoder. Nu har hr. Jens Peter Vernersen jo lige hørt, at Socialdemokratiets finanspolitiske ordfører har givet den første indrømmelse i den her sag om skat, nemlig at den skattereform, der er trådt i kraft i år, er fuldt finansieret. Og når den er fuldt finansieret, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen, er der jo ikke nogen, der skal betale for den.

Den indrømmelse synes jeg da at hr. Jens Peter Vernersen skulle notere, for det er da ærgerligt i den politiske debat at rende rundt og skulle bekæmpe falske påstande. Tag nu til efterretning, at hr. Morten Bødskov har sagt, at skattereformen, der er trådt i kraft her i 2010, er fuldt finansieret. Og så hold op med det, at der er nogle, der skal fyres på grund af den skattereform. Den er fuldt finansieret og bidrager til at sikre holdbarheden i dansk økonomi. Den giver større arbejdsudbud og er finansieret krone for krone.

Hold nu op med at få de der tilbagefald. Jeg ved godt, at det kan kræve en tilvænningsperiode at se realiteterne i øjnene, men det ville hjælpe noget på den politiske debat.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Jens Peter Vernersen og tak til finansministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål til skatteministeren er af hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:11

Spm. nr. S 1225

12) Til skatteministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvad kan ministeren oplyse om den i aftalen om forårspakke 2.0 besluttede indførelse af grønne kørselsafgifter på lastbiler i Danmark fra 2011, der skulle give et årligt provenu på 630 mio. kr. i de første mange år?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Klaus Hækkerup for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:11

Klaus Hækkerup (S):

Spørgsmålet lyder: Hvad kan ministeren oplyse om den i aftalen om forårspakke 2.0 besluttede indførelse af grønne kørselsafgifter på

lastbiler i Danmark fra 2011, der skulle give et årligt provenu på 630 mio. kr. i de første mange år?

Kl. 16:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 16:11

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Jeg kan oplyse, at min forgænger jo har besvaret spørgsmål nr. 808 om regeringens plan om indførelse af kørselsafgifter, hvor der bliver redegjort for den danske tidsplan, og at den også er revideret i lyset af forsinkelserne i Nederlandene.

Regeringen har i transportudspillet »Bæredygtig transport – bedre infrastruktur« fra december 2008 tilkendegivet, at indførelse af en intelligent grøn kørselsafgift skal ske på basis af udenlandske erfaringer, så de teknologiske risici begrænses. Nederlandene planlægger at indføre kørselsafgifter og er det land, der er længst fremme med planerne om intelligente kørselsafgifter. Imidlertid er de nederlandske planer blevet forsinket. Som konsekvens har regeringen måttet revidere den danske tidsplan.

For så vidt angår lastbiler, ønsker regeringen at fastholde målet om introduktion af kørselsafgifter snarest muligt. Regeringen undersøger i øjeblikket, om det kan ske ved at anvende systemer, som allerede er i drift i andre europæiske lande, eller om det kan ske ved udvikling af et nyt system baseret på erfaringer fra andre lande. Den reviderede tidsplan for hele projektet påvirker også tidsplanen for introduktion af et nyt system for lastbiler. Vores forventning er, at vi kan starte med lastbilerne i 2011 eller snarest derefter.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:12

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Jeg vil godt sige, at jeg overhovedet ikke synes, at skatteministeren svarede på spørgsmålet. Vi havde et samråd i Folketingets Trafikudvalg, hvor alt det, skatteministeren har stået her og læst op, blev oplyst for udvalget og indgik i debatten. Under det samråd kunne vi ikke få svar på, hvornår vi kunne forvente, at kørselsafgiften på lastbiler ville blive indført. Men i den aftale, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, regner man med i 2011 at oppebære et provenu på 630 mio. kr. Det gør man også i 2012, 2013, 2014 og 2015. Spørgsmålet er: Kommer den grønne kørselsafgift på lastbiler med virkning fra 2011, så vi får et provenu på 630 mio. kr. det år og årene efter, eller gør den ikke?

Kl. 16:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 16:13

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

For en god ordens skyld skal jeg sige, at jeg er startet som skatteminister i går og derfor ikke var skatteminister under det samråd, som hr. Klaus Hækkerup nævner. Jeg ved også, at hr. Klaus Hækkerup tidligere har stillet spørgsmål til den daværende skatteminister om selv samme tema. Jeg ved jo også, at hr. Klaus Hækkerup sammen med en lang række andre udvalgsmedlemmer stillede en lang række spørgsmål, som nu skal besvares skriftligt, og det bliver selvfølgelig af mig som skatteminister, og det vil jeg selvfølgelig gøre.

Men til det konkrete spørgsmål, som hr. Klaus Hækkerup stiller nu, bliver jeg jo nødt til at vende tilbage til det, som jeg sagde, nemlig at regeringen i øjeblikket undersøger, om det kan ske ved at an-

vende systemer, som allerede er i drift i andre europæiske lande, eller om der kan ske udvikling af et nyt system baseret på erfaringer fra andre lande. Den reviderede tidsplan for hele projektet påvirker også tidsplanen for introduktion af et nyt system for lastbiler, og forventningen er, at vi kan starte med lastbilerne i 2011 eller snarest derefter. Og jeg kan ikke komme det nærmere.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:14

Klaus Hækkerup (S):

Allerførst vil jeg selvfølgelig sige velkommen til hr. Troels Lund Poulsen som ny finansminister. Vi har jo også mødtes i skattesammenhænge, når vi har talt grønne afgifter, i hr. Troels Lund Poulsens funktion som miljøminister.

Det, det her drejer sig om, er jo, om den her skattereform er underfinansieret eller ej. Vil man skabe balance? Vi har hørt finansministeren stå her og sige: Den er ikke underfinansieret – selv om man ved, at der er et underskud på 12,7 mia. kr. i 2010, 10,5 mia. kr. i 2011 og 9,8 mia. kr. i 2012 ifølge regeringens egne oplysninger. Kommer man nu og forøger det tal med yderligere 630 mio. kr., eller gør man ikke? Vil man skaffe de penge? Hvad vil man gøre, hvis afgiften ikke træder i kraft?

Det kunne vi ikke få svar på i samrådet i Skatteministeriet, og derfor har jeg selvfølgelig stillet det her skriftlige spørgsmål, så erhvervet ved, hvad det har at rette sig efter, og vi andre kan få at vide, om den her skattereform er yderligere underfinansieret.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det skatteministeren.

Kl. 16:15

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan jo i hvert fald sige, at jeg er fuldt og helt enig i det, som finansministeren netop har svaret, med hensyn til at skattereformen er fuldt finansieret, og at det også skaber en mere holdbar økonomi.

Det, som vi nu snakker om, er så en kørselsafgift for lastbiler. Det er helt sund fornuft, det er med til at give et bedre miljø, og det er med til at give en mindre belastning, også i forhold til vores CO₂-forpligtelser. Når det er sagt, må jeg jo så sige, at vores forventning – som jeg også har nævnt – er, at vi kan starte med lastbiler i 2011 eller snarest derefter.

Jeg må sige, at jeg jo er tiltrådt som miljøminister i går ... tiltrådt som skatteminister i går, undskyld – ja, overraskende er det, men det er som skatteminister. Jeg må derfor også sige til hr. Klaus Hækkerup, at jeg ikke kan komme det nærmere i dag. Men jeg kan sige, at det jo skal hænge sammen med, at teknologien skal være til stede, og det skal også kunne klares. Derfor lader vi os også inspirere af de erfaringer, som vi kender til, fra udlandet.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:17

Klaus Hækkerup (S):

Jeg er fuldt ud klar over, at skatteministeren er tiltrådt som skatteminister i går.

Det her har vi jo drøftet meget længe, vi har været nede både med transportministeren og med den tidligere skatteminister for at se på det tyske Mautsystem, et system, der fungerer udmærket. Vi har også stillet spørgsmål til transportministeren om, hvorvidt det opfylder

regeringens ambitionsniveau. Vi har også hørt den der sang flere gange om, at man har udskudt systemet i Holland.

Men hvis ikke regeringen gennemfører det her med virkning fra 2011 – og det må vi formode at den ikke gør, fordi den vil tænke sig godt om og lave et intelligent system og noget andet – så kommer man jo til at mangle de 630 mio. kr. i statskassen i 2011. Er det ikke korrekt, vil jeg spørge den nytiltrådte skatteminister om.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Skatteministeren.

Kl. 16:18

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det, og jeg skal nok svare som skatteminister.

Jeg må altså sige til hr. Klaus Hækkerup, at jeg jo ikke i dag kan sige, hvornår et system er fuldt funktionsdygtigt. Jeg kan sige, at vi arbejder på det for at sikre, at det system, der bliver præsenteret, er teknologisk fornuftigt, at det ikke har de børnesygdomme, som vil gøre, at systemet måske slet ikke kan fungere, eller at der vil opstå en lang række huller. Det er der jo ikke nogen, der er interesseret i. Det går jeg heller ikke ud fra at hr. Klaus Hækkerup er interesseret i.

Men jeg må sige, at min forventning er, at vi kan starte med lastbiler i 2011 eller snarest derefter. Jeg kan alene af den grund, at vi nu tænker os om, ikke komme med noget nærmere svar i dag om, hvornår systemet så vil træde i kraft, hvilket også er oplyst tidligere, både i mundtlige og i andre besvarelser af spørgsmål. Det er selvfølgelig ikke en periode, der skal vare så længe, at systemet ikke kommer til at træde i kraft. Men hvornår det træder i kraft, kan jeg af gode grunde ikke sige noget om i dag, vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Klaus Hækkerup og tak til den nye skatteminister. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til socialministeren af fru Julie Skovsby, og velkommen til den nye socialminister.

Kl. 16:19

Spm. nr. S 1207

13) Til indenrigs- og socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at en leder af et opholdssted for omsorgssvigtede børn giver udtryk for, at børnene var så skadede, at de ikke kunne blive mere skadede, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at der i Danmark ikke er ledere af opholdssteder med det menneskesyn?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Julie Skovsby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:19

Julie Skovsby (S):

Tak for det.

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at en leder af et opholdssted for omsorgssvigtede børn giver udtryk for, at børnene var så skadede, at de ikke kunne blive mere skadede, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at der i Danmark ikke er ledere af opholdssteder med det menneskesyn?

Kl. 16:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren for besvarelse.

Kl. 16:19

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Anbragte børn og unge er nogle af de mest sårbare i vores samfund. De har ofte oplevet store svigt, og derfor er det også vigtigt, at den indsats, som vi i samfundet tilbyder, sikrer dem den nødvendige hjælp og støtte, så indsatsen ikke bare bliver endnu et svigt. Derfor vækker historier som den om Åhuset naturligvis stor bekymring, men også undren.

Den kommune, hvor anbringelsesstedet ligger, skal godkende anbringelsesstedet. Det indebærer, at kommunen skal godkende, at stedet har en pædagogik og nogle rammer, som er egnet til at støtte børn og unge, som har det svært. Kommunen skal desuden løbende sikre, at der er overensstemmelse mellem godkendelse og de faktiske forhold på anbringelsesstedet. Kommunen skal følge op på sin godkendelse gennem det driftsorienterede tilsyn.

Derudover er den anbringende kommune ansvarlig for, at det konkrete anbringelsessted, som kommunen har valgt til barnet, er i stand til at løfte opgaven med det konkrete barn. Det vil sige, at kommunen skal sikre, at anbringelsesstedet har en pædagogik og de faglige og menneskelige kompetencer, der er nødvendige for at kunne støtte barnet. Den anbringende kommune skal derudover sikre, at barnet eller den unge trives på anbringelsesstedet gennem det personrettede tilsyn.

Det er helt centralt, at et barn får den bedst mulige hjælp, når det anbringes uden for hjemmet. Det må aldrig være opbevaring af børn, men det skal være en indsats af høj kvalitet. Derfor har vi med Barnets Reform styrket det kommunale tilsyn.

For fremtiden vil kommunerne som led i det driftsorienterede tilsyn også skulle føre mindst et uanmeldt tilsyn med anbringelsesstederne hvert år. Samtidig skal kommunerne i deres tilsyn med anbringelsesstederne have mere fokus på stedets pædagogik.

Endelig skal den anbringende kommune som led i det personrettede tilsyn fremover føre samtaler med det anbragte barn på anbringelsesstedet mindst to gange om året, uden at der er personale fra anbringelsesstedet til stede.

Jeg synes som sagt også, at historien om Åhuset er bekymrende. For at få ordentligt oplyst, hvad der rent faktisk er sket i den her sag, har min forgænger anmodet om en redegørelse fra Odense Kommune, som jeg får i næste uge. Jeg forventer, at redegørelsen vil give et indblik i sagen og i Odense Kommunes tilsyn med Åhuset.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Julie Skovsby.

Kl. 16:22

Julie Skovsby (S):

Jeg vil også meget gerne sige velkommen til ministeren her i Folketingssalen.

Spørgsmålet her er jo stillet med udgangspunkt i en sag, som har optaget os fynboer utrolig meget. Åhuset er et privat opholdssted for omsorgssvigtede børn, hvor tidligere ansatte og forældre har været ude at rejse en meget alvorlig kritik af offentligt omsorgssvigt.

Det menneskesyn, som er kommet til udtryk i den her debat, er jo et menneskesyn, som egentlig siger, at man giver op over for børn. Som samfund må vi jo aldrig nogen sinde give op over for børn og slet ikke børn, som er omsorgssvigtede. Vi ved, at forældre kan stå i visse situationer, hvor de giver op, men som samfund må vi aldrig nogen sinde give op. Derfor er det også så vigtigt, at der bliver set på, hvilke nye initiativer der kan tages på det her område: Altså, bedre supervision, uddannet personale, efteruddannelse af personalet; hvordan man sikrer, at de faglige kompetencer og ekspertise er til stede; hvordan man sikrer, at området fortsat er i udvikling; og hvordan man også sikrer, at der bliver tilført nye midler til området.

Det står jo i meget, meget skarp kontrast til regeringens nulvækst, og det vil jeg da også meget gerne høre ministeren om. Hvordan ser ministeren på den udfordring, som kommunerne står med, og som også ministeren står med, når der ikke kan komme flere penge til området?

Kl. 16:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:24

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu kan jeg jo ikke tage forskud på glæderne i forhold til den økonomiaftale, som skal indgås her i foråret mellem Kommunernes Landsforening og regeringen. Så jeg kan jo ikke rigtig udtale mig om, hvordan det ser ud i forhold til 2011, og hvordan man prioriterer, og hvad det er for en aftale, som bliver indgået mellem KL og regeringen.

Men det, som jeg kan sige, er, at med udgangspunkt i, hvordan økonomien er i år, og hvordan den kommunale økonomi er i 2010, så kan man ikke sige, at der har været tale om økonomiske stramminger på området, hvis man ser det i forhold til den her konkrete sag. Den her konkrete sag drejer sig om Åhuset i Odense Kommune, og jeg er bekendt med, at der allerede nu er rejst nogle spørgsmål om det, og man er i Fåborg-Midtfyn i gang med at kigge på det her område.

Jeg forventer jo som sagt også at få en redegørelse, som handler om den her specifikke sag, så jeg vil gerne forholde mig til den her specifikke sag, men med hensyn til hvad der ligger i økonomiaftalen for 2011 kan jeg ikke udtale mig endnu.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Julie Skovsby.

Kl. 16:25

Julie Skovsby (S):

Det glæder mig meget, at ministeren forholder sig til den her sag og vil gå videre med den og ser frem til redegørelsen, som jeg kan forstå kommer i næste uge.

Men det er jo desværre ikke den første sag af den her slags. Mener ministeren virkelig, at nulvækst i kommunerne ikke kommer til at få betydning for det her område? Det er jo sådan, at nulvækst i kommunen og staten betyder, at pengene til nye initiativer skal findes inden for områder, som allerede er finansieret. Nye initiativer lyder måske utrolig flot, men der er jo ikke tale om et vandkulturhus eller andre store prestigeprojekter. Her er jo tale om, at det f.eks. for en kommune kan blive nødvendigt at anbringe flere børn uden for hjemmet – børn, som er omsorgssvigtet – og her kommer der til at mangle penge. Bekymrer det ikke den nye socialminister?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 16:26

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som sagt synes jeg, at det endnu er for tidligt at udtale mig om, hvad det er for en økonomiaftale, der bliver indgået til foråret. Det, jeg kan forholde mig til, er, at sådan som de økonomiske rammer for de offentlige budgetter er nu, har de aldrig nogen sinde været større. Der er også, hvis man ser på området som helhed, mulighed for at finde et råderum ved hjælp af effektivisering, afbureaukratisering, velfærdsteknologi osv., hvilket vil gøre det muligt at prioritere inden for rammen, men det er en forhandling, der kommer her til foråret.

Med hensyn til hvordan og hvorledes man kan sikre sig, at sådan nogle sager enten ikke opstår, eller at de kan opfanges, før de fører for vidt, har man netop med Barnets Reform lagt vægt på, at der skal ses på tilsynet af de enkelte steder. Der synes jeg, at der ligger nogle rigtig fine initiativer både i forhold til det personrettede tilsyn og i forhold til det driftsorienterede tilsyn.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Tina Petersen som medspørger.

Kl. 16:27

Tina Petersen (DF):

Velkommen til. Det er jo dejligt at have fået en ny socialminister, der bliver kastet ud i det, som det sker i dag. Det er også derfor, at jeg står her i dag.

Ministeren var selv inde på det her til sidst, og det er jo faktisk sådan, at vi har vedtaget, at der skal være et ekstra tilsyn på de her institutioner, så det burde ikke være nyt for Socialdemokraterne, for det er jo også noget, som Socialdemokratiet har været med til og har syntes kunne være effektivt på området. Så de er jo fuldt vidende om, at der her til sommerferien kommer ekstra tilsyn på de her institutioner. Vil ministeren bekræfte det?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:27

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det kan ministeren bekræfte.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Julie Skovsby for et afsluttende spørgsmål.

Kl. 16:28

Julie Skovsby (S):

Ministeren siger, at det er alt for tidligt at gå ind i en diskussion om de forhandlinger, som finder sted her til foråret, men foråret er forhåbentlig lige om hjørnet, sneen er forhåbentlig ved at smelte, og så er der jo ikke længe til, at forhandlingerne skal i gang, og det er selvfølgelig utrolig vigtigt for kommunerne at vide, hvor den nye minister står på det her område.

Mener ministeren virkelig, at nulvækst ikke vil have nogen betydning for de her børn, hvis forældre formentlig ikke har fået særlig stor glæde af de skattelettelser, som er blevet givet igennem årene med den borgerlige regering? Og kan ministeren virkelig ikke sige mere, end at vi må vente nogle måneder med at få svar på de her spørgsmål?

Jeg vil sige, at jeg personligt vil gøre alt, hvad jeg kan, for at sikre, at den her sag ikke dør hen, og det håber jeg også at ministeren vil gøre sit for.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:29

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er det jo sådan, at kommunerne skal følge lovgivningen med hensyn til, om et barn skal anbringes eller ej. Og hvad angår skattelettelser på arbejde er jeg ganske uenig i, hvilke familier det er, der så får glæde af dem, og hvilke familier det er, der får anbragt børn. Det kan lige så godt være en familie, som har fået nogle store skattelettelser, som det kan være en familie, der har fået nogle mindre

skattelettelser ved den her skatterreform. Så det kan jeg ikke se sammenhængen i.

Men jeg synes altså, at man skal se på, hvad for et resultat der kommer af forhandlingerne mellem Kommunernes Landsforening og finansministeren her til foråret. Og som sagt har vi jo også fremlagt et arbejdsprogram i dag, som fortæller, at der er mulighed for at finde et råderum ved afbureaukratisering, effektivisering og brug af velfærdsteknologi, hvis man ser på det kommunale område som et hele, hvilket gør det muligt at prioritere inden for det samlede område, og ikke kun ser på de enkelte områder for sig. Man bliver jo nødt til at se på området som et hele og på muligheden for at prioritere inden for hele den offentlige sektor.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Tak til fru Julie Skovsby. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til socialministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:30

Spm. nr. S 1213

14) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at der er en klar målsætning i regeringens egen ghettostrategi fra 2004 om, at der efter et bestemt antal år ikke skal være ghettoområder i Danmark?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Thomas Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:30

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg vil dog lige sige tillykke til den nye minister, og så vil jeg læse spørgsmålet op, og det lyder sådan:

Mener ministeren, at der er en klar målsætning i regeringens egen ghettostrategi fra 2004 om, at der efter et bestemt antal år ikke skal være ghettoområder i Danmark?

Kl. 16:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:30

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil sige tak. Udviklingen i de udsatte boligområder kan ikke vendes med et enkelt tiltag eller over en enkelt nat; det kræver en langsigtet indsats, en langstrakt indsats. Det ved enhver, som har beskæftiget sig med de udsatte boligområder. Regeringens strategi mod ghettoisering bygger naturligvis også på denne anerkendelse. Der er derfor heller ikke nogen målsætning om, at der efter et bestemt antal år ikke skal være ghettoområder i Danmark.

I regeringens strategi mod ghettoisering står der, at regeringen vil tage en række initiativer, der i løbet af 2-3 år skal bidrage til at vende udviklingen i udsatte boligområder. Regeringen har implementeret en række af disse initiativer, og det kan også konstateres, at udviklingen er vendt, og at beboersammensætningen er blevet styrket. Siden 2004 er der år for år sket et fald i antallet af beboere uden for arbejdsmarkedet i de udsatte boligområder. 10,6 procentpoint flere beboere var i arbejde i 2008 sammenlignet med 2004 i de boligområder, der har været omfattet af kombineret udlejning.

Så har det været fremme, at der siden 2004 har været en lille stigning i andelen af indvandrere og efterkommere i de udsatte boligområder. Ja, det er fuldstændig rigtigt, men det betyder på ingen måde, at de gennemførte initiativer er virkningsløse. Stigningstakten er gå-

et ned år for år, og i 2007 var vi nede på en nulvækst, som er blevet fastholdt.

Kl. 16:34

Dermed er vi godt på vej til at bryde tendensen til koncentration af arbejdsløse indvandrere og efterkommere og mennesker med store sociale problemer eller misbrugsproblemer i de udsatte boligområder. Vi er ikke ved vejs ende endnu, men vi er godt på vej.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:32

Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg vil sige, at det er på samme måde med de politiske ting, som det også er med de personlige ting her i tilværelsen, nemlig at det, hvis man vil nå langt, er godt at sætte sig nogle mål. Det er derfor, det undrer mig, at man, når man ser på regeringens strategi på ghettoområdet fra 2004, ikke kan se, at der er nogle mål, der handler om, hvad vi skal ned på i antallet af socialt udsatte i de enkelte områder, eller nogle mål for, hvornår vi ikke længere vil acceptere, at der er ghettoområder i Danmark. Det er jo det, jeg godt vil diskutere her i dag, og jeg siger tak for besvarelsen af spørgsmålet.

Det, jeg gerne vil bringe ind her, er så det fremadrettede, nemlig at der i dag er kommet et arbejdsprogram fra regeringen, og der står der jo også en lille passage om de her ghettoområder. Der står – vil jeg sige – nogle flotte ord, det må jeg tage hatten af for, det lyder rigtigt, rigtig godt, men det er jo først godt, når vi ved, om de flotte ord også bliver fulgt op med handling, og det fremgår ikke af regeringens arbejdsprogram. Der fremgår f.eks. ikke noget om, hvad statens rolle skal være i de her boligområder.

Det er jo sådan, at regeringens eget udvalg, Programbestyrelsen, i december 2008 spillede ud med, at staten skulle spille en væsentlig rolle, for at vi kunne sikre os, at de områder fra at være udsatte boligområder kunne blive til velfungerende boligområder, og i det arbejdsprogram, vi i dag har fået fra regeringen, står der ikke, om der vil komme nogen statslige midler med. Så mit konkrete spørgsmål her er: Bliver det, der står i arbejdsprogrammet fra regeringen af dags dato fulgt op af nogen statslige midler til de her udsatte boligområder?

Kl. 16:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:34

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil først og fremmest sige, at regeringen *har* en strategi for udviklingen af de udsatte boligområder, det har vi jo sådan set haft hele vejen igennem perioden, og vi har gjort en langsigtet og vedholdende indsats for at løse problemerne i de udsatte boligområder, og det agter vi at blive ved med. Og man kan jo sådan set også se, at vi ønsker at styrke den her indsats, hvilket fremgår af regeringsprogrammet. Vi vil udarbejde en samlet strategi mod ghettoisering, som målrettet sætter ind over for de fysiske rammer og beboersammensætningen.

Som sagt er det jo et arbejdsprogram, og det er noget, som vi skal til at gå i gang med og se på hen ad vejen. Og vi har jo også en boligaftale, som vi skal i gang med at forhandle igen her sidst på året. Så det er noget, jeg vil se frem til at arbejde videre med.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren. Jeg vil sige, at jeg som Socialdemokrat jo mener, det er uhyre vigtigt for sammenhængskraften i det danske samfund at få løst problemerne med de her ghettoområder. Vi har i dag de her parallelsamfund, og vi ved, at der er over 35.000 børn og unge under 17 år, der vokser op der. For at vi skal give de her børn og unge en sikkerhed for, at de kan komme godt i vej her i tilværelsen, skal vi bl.a. sætte ind her, bredspektret, med nogle boligpolitiske instrumenter, med nogle uddannelsespolitiske instrumenter, med nogle sociale instrumenter, med beskæftigelsespolitik, altså hele paletten, en sammenhængende indsats. Det er også det, Programbestyrelsen anbefaler.

Nu har jeg spurgt ind til, om der kommer statslige penge med, og det kan jeg ikke få et klart svar på, det er også forståeligt, ministeren er lige tiltrådt, men jeg vil så bare spørge ministeren her i dag: Er det ministerens personlige holdning, at de her opgaver kan løses uden statslige midler?

Kl. 16:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:35

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Selv om jeg jo har fået de papirer, som jeg har fået, kort tid før jeg nu står her, synes jeg da nok, jeg kan sige, at der er tilført betydelige midler til at foretage en indsats i de udsatte boligområder. Der vil være en investeringsramme på 21 mia. kr. til renovering af det almene byggeri fra 2003 til 2012, og der er afsat en pulje på 2,2 mia. kr. i årene 2006 til 2010 til sociale og forebyggende indsatser i udsatte boligområder.

Som sagt skal vi jo i gang med en ny boligaftale her i efteråret, og derudover har vi også haft et nyt initiativ i forhold til en styringsreform, hvor kommunerne og boligselskaberne skal indgå et samarbejde om, hvad det er for en indsats, der skal ske lokalt, for det er virkelig vigtigt, at der sker en lokal forankring, en lokal indsats, for at sikre en forbedring af forholdene i de udsatte boligområder. Så det er jo helt klart noget af det, som man lægger vægt på i forhold til at have den her nye aftale, som man indgik med Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen for et sidste spørgsmål.

Kl. 16:37

Thomas Jensen (S):

Tak. Det lyder jo også meget godt, når ministeren læser de her forskellige beløb op – der er nu givet lidt millioner her og milliarder der til området. Det kan lyde af mange penge, når man sidder med sin private husholdning derhjemme og hører om milliardbeløb. Vi har i Danmark 500.000, altså ½ million, almene boliger, og vi har fået at vide af regeringens eget rådgivende organ, Programbestyrelsen, at der er 37 af de her almene boligområder, som har nogle kæmpe problemer. Og vi har for få år siden fået en analyse, der viser, at vi skal bruge 163 mia. kr. over en 20-årig periode, hvis vi virkelig skal sikre, både at de udsatte boligområder, hvor der er problemer i dag, bliver bedre, og også at de velfungerende områder, som kan gå hen og blive problemområder, hvis vi ikke investerer i dem i dag, altså forebygger, bliver ved med at være gode områder.

Så mit spørgsmål er bare her i dag: Er det en tilkendegivelse fra ministeren om, at ministeren af de forhandlinger, der kommer her til efteråret, forventer, at vi væsentligt kan få udvidet den her renove-

ringsramme til de almene boliger og til ghettoområderne, sådan at vi virkelig kan få sat gang i at forebygge, at der opstår de her problemer i de almene boligområder?

Kl. 16:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:38

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det kan jeg af gode grunde overhovedet ikke give noget tilsagn om nu, hvor jeg står her. Men jeg kan slet ikke genkende billedet af, at vi har været passive. Jeg synes, der er blevet gennemført en lang række initiativer, også i de boligaftaler, der er indgået, som virkelig sætter fokus på problemet. Og man skal også bare huske, at det her ikke er noget, der lige kan løses med et snuptag. Det er noget, der tager en række år, og det er noget, der virkelig er vigtigt bliver forankret i kommunerne og boligselskaberne og i et samarbejde mellem disse. Ellers kan man ikke løse problemerne.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Dermed tak til hr. Thomas Jensen, og hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til socialministeren af fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:39

Spm. nr. S 1227

15) Til indenrigs- og socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Mener ministeren, at den førte socialpolitik er tilstrækkelig, når der fortsat er mange mennesker i Danmark, der bor i udsatte boligområder og rammes af fattigdom, hjemløshed, misbrug eller andre alvorlige sociale problemer?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Mette Frederiksen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:39

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Først og fremmest velkommen til den nye socialminister og dernæst spørgsmålet:

Mener ministeren, at den førte socialpolitik er tilstrækkelig, når der fortsat er mange mennesker i Danmark, der bor i udsatte boligområder og rammes af fattigdom, hjemløshed, misbrug eller andre alvorlige sociale problemer?

Kl. 16:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren for besvarelse.

Kl. 16:39

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Indledningsvis vil jeg godt understrege, at det er min grundholdning, at vi har et rigtig godt socialt system i Danmark. Desværre er der alligevel stadig mennesker, som daglig slås med alt for svære livsvilkår. Det kan være økonomiske vanskeligheder såvel som negative sociale omstændigheder, f.eks. hjemløshed og misbrug. Som ny socialminister ser jeg frem til som en af mine allervæsentligste opgaver at fortsætte og styrke indsatsen over for netop de personer og familier, som oplever sådanne svære livsvilkår. Den nuværende situation, hvor vi står midt i en global økonomisk krise, har også sociale konsekvenser. Derfor må vi konstatere, at selv om regeringen siden 2001 har gjort meget godt, er der stadig væk behov for at gøre mere.

Denne ambition fremgår også af det netop offentliggjorte regeringsarbejdsprogram.

Når det så er sagt, har regeringen ikke noget at skamme sig over. Siden 2001 har vi iværksat en række væsentlige forbedringer på det sociale område. Lad mig blot nævne hjemløsestrategien og indførelse af behandlingsgarantien for stof- og alkoholmisbrugere. Med de årlige forlig om fordeling af midler fra satspuljen på det sociale område har regeringen over en årrække kunnet udvikle den sociale indsats i en positiv retning med nye initiativer målrettet særlig udsatte grupper. Et andet initiativ er Barnets Reform, hvor regeringen har taget et afgørende skridt i retning af at støtte de børn, der ikke har trygge rammer, og som ikke får den nødvendige støtte hjemmefra. På boligområdet er der med tre boligaftaler fra 2005, 2006 og 2009 indført nye redskaber til at bekæmpe ghettoisering, og der er afsat historisk mange midler til opgaven.

Så alt i alt kan jeg konstatere, at regeringen har opnået en lang række positive resultater på det sociale område, som udgør et godt, solidt grundlag for det videre arbejde. Men vi stiller os naturligvis ikke tilfredse med blot at kigge tilbage på de tidligere resultater. Derfor skal vi kigge fremefter og fortsætte med at finde nye løsninger på de alvorlige sociale udfordringer, vi står med.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:41

Mette Frederiksen (S):

Nu vil jeg jo aldrig kræve af en regering, at den skal skamme sig. Jeg synes ikke, at skam hører hjemme i politik. Men jeg vil da personligt selv have det dårligt med at være socialminister i en regering, der stiltiende har set til, at fattigdommen er steget endda ganske voldsomt i vores land. Vi er jo i den situation, at fattigdommen siden 2001 er steget støt, bl.a. med den konsekvens, at stadig flere børn og unge i Danmark vokser op i fattigdom.

Jeg noterede mig også i den lange opremsning fra den nye socialminister, at der var en lang række områder, som overhovedet ikke blev nævnt. Her vil jeg gerne gøre ministeren opmærksom på, at vi har et stadig stigende problem i Danmark med hensyn til udsættelse af lejere. Det er helt almindelige børnefamilier og helt almindelige mennesker, der bor til leje, som ikke længere har råd til at betale deres husleje, fordi økonomien er så knap og begrænset, at de ikke har råd til girokortene, der bliver sat ud.

Jeg kunne med stor interesse have lyst til at høre, hvorledes den nye socialminister forholder sig til det problem, at vi i Danmark har et stigende antal mennesker, som sættes ud af deres lejemål og bliver hentet af fogeden. De har ikke mulighed for at betale deres husleje, og de risikerer at havne i hjemløshed. Hvilke nye initiativer forestiller socialministeren sig, der kan tages over for det alvorlige samfundsproblem?

Kl. 16:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:42

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Med hensyn til det at sætte børnefamilier ud af deres lejebolig er det sådan, at man ikke bare kan sætte en børnefamilie på gaden uden nogen som helst andre muligheder for at få tag over hovedet. Jeg kan derfor ikke genkende, at der skulle være børnefamilier, der bliver sat på gaden og bliver ladt i stikken. Der skal man som kommune faktisk give dem et andet tilbud.

- Den fg. formand** (Jens Vibjerg):
Så er det fru Mette Frederiksen.
- Mette Frederiksen** (S):
Kan ministeren bekræfte, at der i lovgivningen kun er tale om et midlertidigt tilbud, og at vi i Danmark derfor har børnefamilier, der står uden tag over hovedet; at børnefamilier, der oplever at blive sat på gaden, står uden en varig ordentlig bolig, som børnene kan vokse op i? Vi har, skal jeg bare gøre ministeren opmærksom på, adskillige undersøgelser, der dokumenterer det her problem, og bl.a. har SFI selv afgivet en rapport, der viser, at en række af de her familier selvfølgelig er særligt udsatte. Når vi fra Socialdemokratiets side er så optaget af det her, er det jo, fordi det, at vi oplever lejere blive sat på gaden i et samfund som det danske, jo desværre er et symptom på nogle underliggende alvorlige problemer, nemlig at vi i Danmark har en række mennesker, der er ramt af fattigdom. Jeg har også noteret mig det nye såkaldte arbejdsprogram fra regeringen og også set, at der er ganske, ganske få forpligtende målsætninger på det sociale område, så jeg bliver nødt til at spørge ministeren igen: Hvilke nye initiativer forventer ministeren at søsætte, når det drejer sig om bekæmpelse af fattigdom og udstødelse af lejere af lejemål?
- Den fg. formand** (Jens Vibjerg):
Ministeren.
- Socialministeren** (Benedikte Kiær):
Nu har vi med arbejdsprogrammet for regeringen jo sagt, at vi gerne vil ind og have fastsat nogle fattigdomsindikatorer. Det der med at sætte en bestemt grænse og have et relativt fattigdomsbegreb mener vi simpelt hen er for rigtigt og for simpelt at se på. Det er vigtigt at gå ind og se på de enkelte mennesker og på, hvad det er for nogle ressourcer, de har, såvel økonomiske som menneskelige ressourcer. Med det arbejde, som vi lægger frem i forhold til det med de her fattigdomsindikatorer, vil der naturligvis, når vi har afdækket området, følge noget handling med, men vi skal først og fremmest ind og kigge på området, for ja, der er nogle i Danmark, som *er* fattige, men det er vigtigt, at vi går ind og får afdækket området, og det er sådan set det, vi med vores arbejdsprogram lægger op til, som der så selvfølgelig senere hen skal følges op på med noget handling.
- Den fg. formand** (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det fru Mette Frederiksen.
- Mette Frederiksen** (S):
Det er selvfølgelig afgørende, at vi påbegynder en diskussion om, hvad det så er, der skal ske i forhold til de udsatte grupper allerede nu. Det er jo ikke sådan, at fattigdomsproblematikken er ny i Danmark. Det kan godt være, vi har en ny minister på området, men problemerne med fattigdom har vi jo kendt til i en årrække, og der er vel næsten ikke noget andet område end området med den stigende fattigdom, der er bedre dokumenteret igennem de senere år. Det er blevet belyst fra mange sider, hvorfor fattigdommen er steget, hvad fattigdommens konsekvenser er, og hvem det er, der rammes af den fattigdom, og ikke mindst er det jo dokumenteret i en række undersøgelser, at de meget lave sociale ydelser, der er indført af VKO siden 2001, har medført fattigdom. Derfor er det oplagte spørgsmål til ministeren: Når der er en påvist sammenhæng mellem de lave sociale ydelser og stigningen i fattigdom, vil ministeren så være indstillet
- Kl. 16:43 på at afskaffe disse ydelser, således at vi kan få afskaffet i hvert fald store dele af fattigdommen i Danmark?
- Den fg. formand** (Jens Vibjerg):
Socialministeren.
- Socialministeren** (Benedikte Kiær):
Jeg synes, at det er væsentligt, at man kommer ind til kernen af det her og ser på, hvad man kan gøre for at hjælpe disse mennesker, ser på, hvad vi gøre med det her arbejde, som vi skal sætte i gang, i forhold til en fattigdomsindikator, altså hvad man kan gøre, så de kan stå på egne ben og klare sig selv. At pacificere mennesker med at fastholde dem på offentlige ydelser mener jeg ikke er vejen frem. Det er vigtigt, at vi i stedet går ind og får påpeget, hvad det er for nogle problemer, de står med, og får hjulpet folk, så de kan stå på egne ben. Det er ligesom det, der er målsætningen med, at vi først og fremmest fremlægger det her med en fattigdomsindikator og så derefter selvfølgelig følger op med handling, for det er væsentligt, at *man* kan stå på egne ben og klare sig selv.
- Den fg. formand** (Jens Vibjerg):
Tak til fru Mette Frederiksen. Hermed er spørgsmålet sluttet.
Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af fru Maja Panduro.
- Spm. nr. S 1283**
16) Til indenrigs- og socialministeren af:
Maja Panduro (S):
Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at den udmeldte kommunale nulvækst ikke går ud over samfundets mest udsatte børn?
- Den fg. formand** (Jens Vibjerg):
Fru Maja Panduro for oplæsning af spørgsmålet.
- Maja Panduro** (S):
Tak. Jeg vil da også meget gerne have lov til at byde ministeren velkommen.
Spørgsmålet lyder: Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at den udmeldte kommunale nulvækst ikke går ud over samfundets mest udsatte børn?
- Den fg. formand** (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det socialministeren for besvarelse.
- Socialministeren** (Benedikte Kiær):
Tak. Med den økonomiaftale, der indgås mellem parterne sikres det, at kommunerne har en økonomi til at løfte de aftalte opgaver i de kommende år. Det gælder også for området for udsatte børn og unge. Her vil jeg nævne, at kommunernes økonomiske rammer for 2010, fastsat ved sidste års økonomiforhandlinger, giver mulighed for minimum samme serviceniveau som året før. Aftalen om kommunernes økonomi for 2010 indeholder et løft af det specialiserede socialområde på 800 mio. kr. i 2009 og frem samt et løft på 500 mio. kr. til forbedret service i 2010.
Hvis vi samtidig ser på kommunernes budgetter for 2010 på området for udsatte børn og unge, så er der intet, der tyder på besparelser, tværtimod. Budgettet for 2010 er steget med 3,8 pct. i forhold til 2009. Hertil kommer, at vi netop med Barnets Reform har mange

gode initiativer, der skal forbedre vilkårene for udsatte børn og unge. Der er samlet afsat 928 mio. kr. over 4 år til at finansiere Barnets Reform.

Alt i alt er der således ikke noget, der tyder på, at der ikke afsættes midler til området for udsatte børn og unge, eller at kommunerne ikke prioriterer området.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Maja Panduro.

Kl. 16:48

Maja Panduro (S):

Nu ser vi jo allerede med de nuværende økonomiske rammer, at en tredjedel af landets kommuner faktisk planlægger besparelser på området i 2010. Vi ser også, at flere kommuner f.eks. er begyndt at udstikke meget detaljerede retningslinjer for anbringelsesindsatsen. Og på trods af de her spareplaner, som man har i en tredjedel af kommunerne, så vurderer KL stadig, at udgifterne vil stige med en lille milliard kroner.

Hvordan harmonerer det med nulvækst? Det synes jeg ikke ministeren forholder sig til.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så det ministeren.

Kl. 16:49

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu nævner du nogle eksempler, hvor man har lavet nogle omprioriteringer, og som jeg har sagt, er jeg ikke enig i, at kommunerne har så stramme økonomiske vilkår, som du hævder de har nu. Der er faktisk aldrig blevet brugt så mange penge på de store velfærdsområder, som der bliver brugt i dag, heller ikke i faste priser.

Men dermed er ikke sagt, at alle kommuner har det lige nemt. I en tid med begrænset vækst – for det er der – vil vi som sagt stille større krav om en fornuftig prioritering af midlerne, ligesom det kræver, at vi bliver bedre til at se, om vi bruger pengene fornuftigt.

Kommunerne er forpligtet til at hjælpe udsatte børn og unge, ud fra hvad der er barnets bedste, og kommunerne må ikke undlade at hjælpe ud fra økonomiske hensyn. Samtidig er kommunen forpligtet til at inddrage saglige økonomiske hensyn, det vil sige at vurdere, om kommunen får den rette indsats til den rette pris.

Men det er vigtigt for mig at understrege, at økonomistyring og faglighed ikke er hinandens modsætninger. Økonomi og faglighed skal gå hånd i hånd, når kommunerne vælger, hvilken indsats børgerne skal tilbydes, og det er faktisk et ret centralt element i forhold til at kunne prioritere og bruge pengene på rette vis.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Jeg skal lige sige til den nye minister, at man ikke er dus her. Det er enten spørgeren eller fru Maja Panduro.

Fru Maja Panduro har ordet.

Kl. 16:50

Maja Panduro (S):

Jeg kan nu godt tåle det, så det er o.k.

Jeg er selvfølgelig enig med ministeren i, at økonomi og faglighed i en vis udstrækning kan gå hånd i hånd, men når vi f.eks. hører om, at man i Faxe Kommune på 3 år vil nedbringe antallet af anbragte børn fra 125 til 95, og når vi hører om de her meget specifikke retningslinjer, som nogle kommuner lægger, mener ministeren så, at det nødvendigvis tjener barnets tarv? Mener ministeren, at det sikrer, at børnene ikke lider skade?

Når der nu skal være nulvækst og man skal prioritere, som ministeren siger, at det er saglige hensyn på anbringelsesområdet, som afgør, om et barn skal anbringes, og altså ikke økonomien, vil ministeren så ikke forholde sig til, at man jo i så fald bliver nødt til at prioritere penge fra det, som vi så smukt kalder for normalområdet, altså fra folkeskolen, børnehaven og vuggestuen?

Kl. 16:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:51

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er kommunen forpligtet til at hjælpe udsatte børn og unge. Med hensyn til den konkrete kommune, Faxe Kommune, som spørgeren nævner, så ved jeg ikke konkret, hvad der ligger til grund for deres udmeldinger. Jeg kunne jo håbe, at det er, fordi kommunen sætter fokus på den forebyggende indsats, hvilket betyder, at det ikke er nødvendigt at have så mange anbringelser, som spørgeren nævner, at kommunen har nu. Det kan være det, der ligger bag.

Men med hensyn til kommunernes økonomi har man jo lavet nogle styringsredskaber i Kommunernes Landsforening til kommunerne, så de kan sørge for at bruge pengene bedst muligt og få effektiviseret og afbureaukratiseret, hvilket skulle give et større økonomisk råderum. Det venter jeg mig faktisk ret meget af, og det er de jo meget enige i i Kommunernes Landsforening.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Maja Panduro.

Kl. 16:52

Maja Panduro (S):

Jamen nu er det jo også sådan, at nulvækst vil betyde besparelser næste år på 2 mia. kr. i kommunerne svarende til 5.000 medarbejdere, 4 mia. kr. i 2012 svarende til 10.000 medarbejdere. Så er det meget godt, at man kan afbureaukratisere og lave noget it, men vi ved også godt, at det, der rigtig koster kroner, er personale.

Hvis vi så antager, at man kan friholde anbringelsesområdet – det lyder, som om ministeren prøver på at sige, at man skal det – så må man jo skulle tage pengene fra folkeskolen, fra daginstitutionerne og i det hele taget fra resten af området. Tror ministeren, at vores udsatte børns situation forbedres eller forringes, når der mangler ressourcer til pædagoger og til skolelærere?

Kl. 16:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:53

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan ikke følge konklusionerne. Jeg vil i øvrigt sige, at det jo er sådan, at der sker en PL-regulering, så man har det samme beløb, som man havde året før.

I forhold til de udfordringer, som vi ellers står over for med hensyn til mangel på hænder på det kommunale velfærdsområde, er det simpelt hen nødvendigt, at vi går ind og ser på, hvordan vi kan effektivisere og afbureaukratisere og indføre velfærdsteknologier for at kunne gøre tingene meget smartere, så vi kan sikre, at der også i fremtiden er pleje og omsorg til vores ældre, børnene osv.

Der er derfor ikke nogen vej udenom. Vi bliver nødt til at gå ind og kigge på, hvordan vi kan gøre tingene smartere, og hvordan der kan effektiviseres, så vi sikrer, at der er den pleje og omsorg, som de skal tilbyde i kommunerne.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til fru Maja Panduro. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til socialministeren af fru Sanne Rubinke.

Kl. 16:54

Kl. 16:54

Spm. nr. S 1303

17) Til indenrigs- og socialministeren af:

Sanne Rubinke (SF):

Vil ministeren arbejde for en ændring af aftalen vedrørende grundfinansiering af frivilligcentre, således at fastsættelsen af et minimumsbeløb enten fjernes, eller at der alternativt indføres en dispensationsmulighed eller særordning for de frivilligcentre, som reelt nu modtager et kommunalt tilskud på mindre end de 350.000 kr.?

Skriftlig begrundelse

Som en del af satspuljeaftalen for 2009 blev der besluttet forskellige kriterier for tildeling af statslig grundfinansiering til allerede etablerede frivilligcentre. Et af kriterierne omhandler kommunal medfinansiering. Intentionen er angiveligt, at kommunen skal bidrage med mindst det samme beløb som staten, hvilket i sig selv kan være fornuftigt. Det viser sig dog i den praktiske udmøntning, at flere frivilligcentre nu er i fare for lukning, idet der til ovennævnte kriterium yderligere er knyttet den betingelse, at den kommunale medfinansiering mindst skal være på kr. 350.000, før et statsligt tilskud kan udløses. Dertil kommer det forhold, at disse kriterier er udmeldt, efter kommunerne havde vedtaget budgetter for 2010.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Sanne Rubinke for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:54

Sanne Rubinke (SF):

Jeg vil også gerne starte med at sige tillykke med udnævnelsen til den nye minister.

Det her er i virkeligheden et spørgsmål af meget mindre politisk karakter, og det lyder:

Vil ministeren arbejde for en ændring af aftalen vedrørende grundfinansieringen af frivilligcentre, således at fastsættelsen af et minimumsbeløb enten fjernes, eller at der alternativt indføres en dispensationsmulighed og særordning for de frivilligcentre, som reelt nu modtager et kommunalt tilskud på mindre end de 350.000 kr.?

Kl. 16:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det socialministeren for besvarelse af spørgsmålet.

Kl. 16:55

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Tak. Jeg glæder mig først og fremmest over, at satspuljekredsen i efteråret blev enige om at sikre en permanent grundfinansiering af frivilligcentre. Det var en historisk beslutning, som alle partier, herunder også SF, stod bag.

Vanen tro har partierne også godkendt retningslinjerne for udmøntningen af bevillingen. Mindstegrænsen for det kommunale tilskud blev fastsat ud fra to hensyn: For det første skal et frivilligcenter have en vis størrelse, før det for alvor giver mening at drive en sådan organisation. For det andet har satspuljekredsen ønsket at sikre, at kommunerne engagerer sig helhjertet og støtter op om etableringen og udviklingen af lokale frivilligcentre. Det er ude lokalt og i samarbejde med kommunen, at frivilligcentre skal arbejde.

Det har hele tiden været udgangspunktet, at kommune og stat bidrager med lige meget med hensyn til mindstegrundlaget for et fri-

villigcenter. Det er klart, at det i starten kan give nogle indkørvingsvanskeligheder for de kommuner, der i 2009 ikke havde en medfinansiering i denne størrelsesorden. Derfor er der i ordningen indført en dispensationsmulighed, så kommunerne på et senere tidspunkt i 2010 har mulighed for at give en ekstrabevilling, så det pågældende frivilligcenter på årsbasis kommer til at opfylde kravet om den kommunale medfinansiering.

Ud fra de foreløbige oplysninger, som jeg er i besiddelse af, har 34 kommuner givet tilsagn om bevilling af mindstebeløbet. Der er i alt 43 frivilligcentre, som har ansøgt om midler fra puljen. Det er altså et overvejende flertal af kommunerne, som det er lykkedes at finde de nødvendige midler. Af hensyn til disse kommuner, men selvfølgelig også på grund af de hensyn, som jeg nævnte indledningsvis, synes jeg ikke, at der på nuværende tidspunkt er grund til at ændre på finansieringsmodellen.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sanne Rubinke.

Kl. 16:57

Sanne Rubinke (SF):

Jeg vil gerne medgive, at vi også i SF synes, at det var rigtig dejligt, at der blev fundet en permanent grundfinansiering til de her centre. Derfor blev der jo også stemt for det dengang.

Jeg synes, det er problematisk, at man sådan ligesom sætter lighedstegn mellem helhjertethed og så evnen til at kunne betale et mindstebeløb. Jeg tror faktisk, at der er kommuner, der er meget helhjertet med i det her uden nødvendigvis lige at kunne præstere de der 350.000 kr. Det, der har vist sig ifølge FriSe, sammenslutningen af frivilligcentre og selvhjælpsgrupper, er, at det godt kan lade sig gøre at drive frivilligcentre for et mindre beløb end 700.000 kr.

Det er egentlig derfor, at det her bare i al stilfærdighed var en opfordring til, om man kunne overveje at sige, at en helt almindelig 50/50 pct.s-finansiering ville være o.k. uden fastsættelse af minimumsbeløb. Det har jo så noget at gøre med, at vi måske ikke helt er med på at sige, at det med mindstebeløbet lige præcis er proportionalt med graden af helhjertethed hos kommunerne i det her, plus at der jo også på det her tidspunkt blev ændret på, hvilke bidrag fra kommunen der rent faktisk måtte medregnes som medfinansiering.

Jeg kender f.eks. til en kommune, hvor man havde en fleksjobber ansat i frivilligcenteret, og det har tidligere været regnet som medfinansiering, men det kan man ikke mere. Det giver naturligvis problemer, og det er uheldigvis.

Kl. 16:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:58

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Med hensyn til den kommune, som spørgeren henviser til, mener jeg, at den fandt en anden løsning, så man fandt mindstebeløbet.

I forhold til de regler, som er sat op, synes jeg ikke, at det er fair, at man begynder at lave om på det nu, når der er 34 kommuner, som har bevilget mindstebeløbet, og som så dermed er blevet godkendt til at kunne få et tilskud fra staten. Så er det ikke fair at begynde at lave om på det hele midt i vadestedet. Så synes jeg, man skal køre videre med de aftaler og de regler, som man nu engang er blevet enige om.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sanne Rubinke.

Kl. 16:59

Kl. 17:01

Sanne Rubinke (SF):

Det kan da også godt være, at det er fornuftigt. Det er så derfor, at vi alternativt foreslår, at man jo måske kunne lave en dispensationsordning, som i hvert fald kunne sikre nogle i 2010 og 2011, indtil de får det her kørt på plads alle steder, så vi ikke risikerer, at nogle ellers velfungerende frivilligcentre noget som helst sted i Danmark skal lukke på grund af det her, som vi jo grundlæggende er enige om i øvrigt er smadder positivt med en grundfinansiering.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:59

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som jeg har nævnt, er der indarbejdet en overgangsordning, så frivilligcentre har mulighed for at indhente den nødvendige kommunale medfinansiering her i 2010. Jeg har tillid til, at de kommuner, som ønsker at bevare de lokale frivilligcentre, også prioriterer den nødvendige kommunale medfinansiering.

SF er jo som sagt med i satspuljeforligene og har dermed også været med til at godkende de kriterier og de regler, som er fastlagt. Men hvis SF ønsker at tage sagen op med satspuljeparterne, er det jo en mulighed.

Kl. 17:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Sanne Rubinke.

Kl. 17:00

Sanne Rubinke (SF):

Tak for det. Vi overvejer selvfølgelig, om vi vil tage det op med satspuljeparterne.

Kl. 17:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ministeren har ikke flere kommentarer til det. Tak til Sanne Rubinke. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til socialministeren af Yildiz Akdogan.

Kl. 17:00

Spm. nr. S 1306

18) Til indenrigs- og socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at »Regeringens strategi mod ghettoisering« fra 2004 er en succes, når det med ministeriets nyeste tal viser sig, at det er gået stik modsat strategiens løfter om »indsatser, der i løbet af de næste 2-3 år skal medvirke til at skabe en mere afbalanceret beboersammensætning samt fremme integrationen i ghettoområder«?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:00

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Først vil jeg sige velkommen til den nye socialminister. Tillykke med det nye hverv.

Mit spørgsmål lyder: Mener ministeren, at »Regeringens strategi mod ghettoisering« fra 2004 er en succes, når det med ministeriets nyeste tal viser sig, at det er gået stik modsat strategiens løfter om »indsatser, der i løbet af de næste to til tre år skal medvirke til at skabe en mere afbalanceret beboersammensætning samt fremme integrationen i ghettoområder«?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren for besvarelse.

Kl. 17:01

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Først og fremmest vil jeg sige tak.

Lad mig starte med at få gjort fakta klart: Det er lykkedes at standse stigningen i andelen af beboere med indvandrer- og efterkommerbaggrund i de udsatte boligområder. Set under et var der i 2007 og 2008 en stigning på 0 pct. i de områder, der har været omfattet af kombineret udlejning. Samtidig er der siden 2004 sket et fald i antallet af beboere uden for arbejdsmarkedet i de udsatte boligområder. I 2004 var der således knap 50 pct. af beboerne, der var uden for arbejdsmarkedet, mens det i 2008 kun var 39 pct.

Det er for mig at se en følge af de mange initiativer, som er gennemført siden 2004, for at ændre beboersammensætningen. Ikke mindst synes muligheden for at give ressourcer stærke lejere fortrinset til de almene boliger i de boligområder, hvor beboersammensætningen er blevet skæv, at have en god effekt.

Lad mig understrege, at det ikke i sig selv er et problem at have en udenlandsk baggrund, der er mange indvandrere, som har mange ressourcer. Der er dog stadig væk for mange mennesker uden job og med indvandrerbaggrund samlet i nogle af de almene boligområder rundt om i landet, men de mange initiativer for at gavne de udsatte boligområder virker, og selv om der går tid, inden resultaterne afspejler sig i statistikkerne, er vi faktisk begyndt stille og roligt at kunne se det i tallene.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 17:02

Yildiz Akdogan (S):

Tak for svaret. Det var ikke overraskende. Det er dog interessant, for de tal, jeg ser på, og den udvikling, jeg ser, viser ikke det, som ministeren læste op. I ministeriets eget initiativ til afskaffelse af ghettoer – det var faktisk et tværministerielt projekt, der havde en strategi om at imødegå ghettoiseringen – fremførte man helt tilbage i 2004 en målsætning om, at man ville gøre en aktiv indsats for at nedbringe omfanget af de såkaldte ghettoer. Faktisk står der ordret, at et af de tre hovedpunkter i planen er at gennemføre indsatser, der i løbet af de næste 2-3 år skal medvirke til at skabe en mere afbalanceret beboersammensætning samt fremme integrationen i ghettoområderne. Det her var noget, man skrev i 2004.

Så så jeg, at regeringen var ude med sit nye udspil »Danmark 2020 Viden > vækst > velstand > velfærd«, og søreme om der ikke står nærmest det samme i det nye udspil:

Regeringen vil udarbejde en samlet ghettostrategi, der sætter målrettet ind over for både fysiske rammer og beboersammensætning i ghettoområderne.

Altså, vi er her i 2009, og sætningerne er nærmest ens, og der er ikke sket noget som helst.

Når jeg ser på målsætningen og på, hvad ministeren har sagt, og hvordan det egentlig er gået, kan jeg referere til det seneste, en artikel fra Jyllands-Posten, som viser, at det ikke er gået godt. Regeringens ghettoindsats er i høj grad forfæjlet. Der er ikke sket noget fald; enkelte steder kan der ses en udvikling, men når man ser på de 37 områder, som der fokuseres på i planen fra 2004, viser det sig, at der er hele 22 områder, der har fået en større andel. Der er ikke sket noget fald, og jeg kan ikke rigtig forstå, at socialministeren kan se noget positivt i det.

Så jeg vil egentlig gerne spørge, om socialministeren mener, at regeringen har gjort nok i kampen mod ghettoisering. Ud fra tallene ser det altså ikke ud, som om der er sket et fald; der er sket en stigning.

Kl. 17:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:04

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til den artikel, som spørgeren henviser til, mener jeg ikke, at det, at der har været en stigning i antallet af indvandrere, nødvendigvis er et problem, hvis de er på arbejdsmarkedet og faktisk har nogle ressourcer. For det, man kan se, er, at der faktisk er sket et fald i antallet af beboere, der står uden for arbejdsmarkedet, fra omkring 50 pct. til 39 pct. Det er, synes jeg, et resultat, som man skal hæfte sig ved.

Men det er jo klart, at vi ikke stopper indsatsen her. Det er også det, der ligger i vores arbejdsprogram, nemlig at vi vil fortsætte den indsats, og at vi også ønsker at styrke den, som det fremgår af regeringsprogrammet. Vi har ikke tænkt os at slippe den nu, og vi er da helt overbeviste om, at det ikke er noget, der bare løses med et knipstæg over få år. Der skal gennemføres en langsigtet indsats, for at vi kan se nogle gode resultater.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 17:05

Yildiz Akdogan (S):

Det er korrekt, at arbejdsmarkedspolitik også spiller ind i forhold til at gøre en indsats med hensyn til ghetto problemerne. Det gør integrationsindsatsen også, og det gør socialindsatsen også.

Men igen, man kan se på den udvikling og den indsats, som regeringen slog meget stort op tilbage i 2004. Vi er altså i 2009, der er gået 5 år, og der er ikke sket noget. Det eneste, der er kommet frem, er, at man så i et helt nyt udspil gentager det samme igen og igen. Så kan man se på, hvor mange der egentlig er kommet på arbejdsmarkedet, det ved vi ikke rigtig. De tal, ministeren henviser til, er jo fra en periode, hvor der var højkonjunktur. Men nok om det.

Jeg vil egentlig gerne gå videre til et andet spørgsmål netop i forhold til problematikken. En af de ting, hvor der ikke er sket noget som helst, er i forhold til at man ikke har sat fokus på nybyggeri i ghettoindsatsen. Så jeg vil egentlig høre ministeren, om hun vil støtte op om at lave en konkret indsats, så der kommer noget nybyggeri og støtte til nybyggeri, så man også får flere ressourcestærke familier ind i de her områder.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:06

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som sagt kan jeg ikke genkende, at man ikke kunne se nogen gode resultater. Det, som nu ligger, er, at det er en indsats, som skal fortsætte, og det er det, som er udtrykt i det arbejdsprogram, som er kommet fra regeringen. Nu skal vi jo så i gang med en ny boligaftale her til efteråret, og jeg synes måske, det er lidt tidligt, at vi står her – også da jeg som bekendt lige er trådt til i går – og begynder at forhandle frem og tilbage over bordene.

Men det er som sagt meningen, at vi skal fortsætte den indsats, og vi er fuldt klar over, at det ikke er noget, som sker på kort tid. Det

har vi været klar over fra starten af, og det er også derfor, vi nævner, at vi vil fortsætte indsatsen. Men at sige, at der ikke er kommet nogen positive resultater, er jeg bestemt ikke enig i.

Kl. 17:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen som medspørger.

Kl. 17:07

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg synes jo, at det er interessant, som også min kollega fru Yildiz Akdogan påpeger, at det, vi har fået præsenteret i dag på boligområdet, er gammel vin på nye flasker. De få formuleringer, der er om de udsatte boligområder, også kaldet ghettoområder, er simpelt hen nogle formuleringer, der er copy-pastet fra 2004 og senere udgivelser fra regeringen, og nu ser vi dem her igen.

Ministeren har her i dag svaret, at det er gået fremad i de udsatte boligområder. Det er jo meget sjovt at høre, at det netop er i de år, hvor dansk økonomi befandt sig i en højkonjunktur, at det er gået fremad med at få folk fra de her boligområder ud på arbejdsmarkedet. Derfor kan man jo i dag med den forfærdelige økonomiske krise, som bl.a. den borgerlige regering har været med til at bringe dansk økonomi i, spørge, hvordan det så går i de her boligområder. Er det ikke sådan, at der også er ved at være stigende arbejdsløshed i de her boligområder, ligesom der, som følge af den danske økonomi, er det i alle boligområder som sådan? Så mit spørgsmål til ministeren er kort og godt: Er ministeren ikke enig i, at den statistik, der refereres til, repræsenterer en periode, hvor dansk økonomi befandt sig i en højkonjunktur?

Kl. 17:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:08

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Den statistik, som jeg henviser til, går fra 2004 til 2008. Der er ikke nogen tal for 2009, men jeg synes, at det er noget af en påstand at sige, at den stigning, der er sket i ledigheden, så også gælder for de mennesker, der bor i de her boligområder. Det synes jeg er noget af en påstand. Jeg synes lige, at man skal vente og se, hvad det er for nogle statistiktal, der kommer for 2009. Men jeg hæfter mig ved den indsats, der er sket. Der er sket en række forbedringer, og det, vi giver udtryk for med vores arbejdsprogram, er, at vi faktisk ønsker at fortsætte med en række tiltag.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:09

Thomas Jensen (S):

Som det også er blevet påpeget her i Folketingssalen tidligere i dag, indeholder det arbejdsprogram, som regeringen har lagt frem nu, ikke en målsætning om, hvornår vi skal være sluppet af med de udsatte boligområder. Det indeholder ikke ét ord om, hvorvidt staten skal ind at spille en rolle. Regeringens eget ekspertudvalg vedrørende udsatte boligområder siger jo klart og tydeligt: Vi får ikke løst problemet med udsatte boligområder, vi får ikke gjort dem til nogle velfungerende, trygge boligområder, medmindre staten tager et medansvar og går ind og investerer i boligområderne, investerer i de mennesker, der bor der.

Derfor er der, når man ser på den strategi og de værktøjer, der er blevet brugt fra regeringens side siden 2004, heller ikke ret meget, der tyder på, at det er nogen specielt målrettede beskæftigelsesfrem-

mende tiltag i de her boligområder, der har været med til at gøre den her statistik pæn et par år. Derfor spørger jeg igen ministeren: Kan ministeren ikke bekræfte, at de tal, der bliver refereret, bl.a. er fra 2007 og 2008, hvor dansk økonomi befandt sig i en højkonjunktur, og at man også derfor må antage, at den generelle beskæftigelsesudvikling, som dengang var positiv, også er smittet af på beboerne i de her udsatte boligområder?

Kl. 17:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:10

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til den globale krise rammer det jo samfundet som helhed. At sige, at det kun har ramt de udsatte boligområder, mener jeg er noget af en påstand. Jeg synes ikke, at man skal gætte på noget som helst, før vi har tallene og statistikkerne. Når man har fået nogle positive resultater, betyder det jo også, at man har fået nogle ressourcestærke personer ind i de udsatte boligområder, og lur mig, om ikke nogle af dem har fået lov til at beholde deres arbejde i den her globale krise, vi nu engang befinder os i. Så jeg synes, det er forkert at konkludere noget på nuværende tidspunkt.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Thomas Jensen. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 17:11

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Ministeren bliver ved med at gentage sine sætninger og sige, at man ønsker at fortsætte sine tiltag der, hvor man startede. Men det er også et faktum, at den her regering, siden den kom til i 2001, har brystet sig af, at den løser alle former for integrationsproblemer og ghettoproblemer, mens den laver en handlingsplan, som ikke holder, og kommer med et nyt udspil og gentager de samme ting. Der sker ingenting. Vi har ikke set nogen udvikling siden 2001. Det er det ene.

Det andet er: I stedet for bare at snakke om, at man ønsker at fortsætte, vil jeg egentlig høre, om ministeren mener, at nogen af de værktøjer, man har taget i brug for at løse ghettoproblemerne, er reelle? Man har ikke investeret i ghettoområderne, man har tyvstjålet fra Landsbyggefonden og har prøvet at investere, men der er ikke kommet noget ud af det. Så har den nye socialminister måske en målsætning? Det er der ikke i det nye udspil, som regeringen er kommet med, men det kan være, at den nye minister har en målsætning om, hvornår vi skal have afskaffet ghettoerne. Har ministeren en målsætning, et tal, for det?

Kl. 17:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:12

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Når jeg nogle gange gentager et svar, er det, fordi jeg får det samme spørgsmål igen og igen. Med hensyn til at sætte et konkret mål for, hvornår vi har afskaffet ghettoer, vil jeg sige, at det er der simpelt hen ikke en sjæl i Danmark der kan komme med. Derfor kan jeg heller ikke komme med det. Man kan ikke give garantier for, hvornår man fuldstændig skulle have afskaffet ghettoer i Danmark. Det er en indsats, som ikke kun skal gøres i form af statslige initiativer, hvilket der også har været. Det er en indsats, der også skal ske i tæt samarbejde med kommunerne og boligorganisationerne og i tæt samarbejde mellem kommunerne og boligorganisationerne. Så det er en pro-

ces, som tager nogle år. Det er ikke noget, man kan sætte et bestemt årstal på.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til fru Yildiz Akdogan. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, som også efter tidsplanen bliver det sidste til socialministeren, er stillet af hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:13

Spm. nr. S 1214

19) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at regeringen har gennemført alle tiltag fra regeringens egen ghettostrategi fra 2004?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Thomas Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:13

Thomas Jensen (S):

Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at regeringen har gennemført alle tiltag fra regeringens egen ghettostrategi fra 2004?

Kl. 17:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:13

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg er blevet gjort bekendt med, at hr. Thomas Jensen i december stillede 41 spørgsmål om regeringens ghettostrategi, og alle de spørgsmål er blevet besvaret i januar måned. Af svarene fremgår det, at regeringen har gennemført langt de fleste af de initiativer, som foreslås i strategien.

Af svarene fremgår det også, at regeringen er gået videre med strategien fra 2004 og har gennemført reformer og taget initiativer, der er afgørende for, at kommuner og boligorganisationer kan fastholde den positive udvikling i de udsatte boligområder.

Senest har regeringen sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre gennemført styringsreformen for den almene boligsektor. Reformen giver kommuner og boligorganisationer øgede frihedsgrader til at udforme stærke lokalt tilpassede indsatser, der kan skabe en positiv udvikling i udsatte boligområder.

Nogle af de væsentligste initiativer, som regeringens strategi mod ghettoisering fra 2004 har ført til på boligområdet, har været indførelse af kombineret udlejning, der kan bidrage til at forbedre beboersammensætningen i udsatte boligområder. Salg af almene boliger i udsatte boligområder er et andet eksempel på et konkret initiativ, som er taget som opfølgning på strategien, sammen med forbedring af reglerne for udlejning af erhverv, der har skabt bedre mulighed for at udleje og omdanne lejligheder til erhverv.

Denne ghettoindsats fortsætter, og den styrker vi nu, som det fremgår af vores regeringsprogram, med en ny samlet strategi mod ghettoisering, der målrettet sætter ind over for både de fysiske rammer og beboersammensætningen.

Kl. 17:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:15

Thomas Jensen (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at jeg har stillet en lang række spørgsmål om, hvordan det går med regeringens ghettoindsats. Det er så et ud-

tryk for, at vi i Socialdemokratiet arbejder meget målrettet for, at der skal tages hånd om det her område, tages hånd om de problemer, der er i de udsatte boligområder, så vi sikrer os, at de over 35.000 børn og unge under 17 år, der vokser op i de her boligområder, engang ad åre kan få en vished om, at de vokser op med lige så gode muligheder som de børn, der vokser op i velfungerende boligområder.

Det er en kæmpe socialpolitisk indsats, vi får løftet, ved at vi går ind og laver nogle boligpolitiske tiltag. Vi skal have blandede boligformer i Danmark, og vi skal have en god og varieret beboersammensætning i de almene boligområder. Det er der i langt de fleste boligområder, men vi har en række boligområder, hvor der er store problemer.

Nu siger ministeren, at jeg har fået svar på, at regeringen fuldt ud har levet op til langt de fleste af de tiltag, der er præsenteret i 2004-strategien. Der vil jeg bare sige, at vi jo kan tage dem en for en. Jeg kan ikke nå dem alle her i spørgetiden. Men hvad angår f.eks. salg af almene boliger, så er der blevet solgt 46 på 4 år. Og så er der det med at etablere boligbanker i udsatte boligområder. Der er ikke blevet etableret nogen. Og så er der det med, om der skal laves erhvervslejemaal. Der skyder man skylden på kommunerne, nemlig at det er noget, der besluttet lokalt, og så kan regeringen ikke tage noget ansvar for det. Kort og godt: En lang række af de her tiltag har ikke ført til noget som helst.

Det er jo et udtryk for, at de der små, spredte tiltag – vi prøver det i den ene kommune, vi prøver noget andet i en anden kommune – samlet set ikke fører til, at de her boligområder bliver løftet. Det er også derfor, at der i hovedkonklusionen i Programbestyrelsens anbefaling til regeringen, som jeg håber ministeren vil læse, nu her når ministeren virkelig skal til at arbejde intensivt med boligområdet, står, at man skal lave en sammenhængende indsats.

Så jeg kan spørge her i dag: Med det arbejdsprogram, der er blevet fremlagt i dag fra regerings side, kommer der så en sammenhængende indsats, hvor der også kommer en sammenhængende investering, så regeringen går ind og prioriterer statslige midler for at løfte de udsatte boligområder?

Kl. 17:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 17:17

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til nogle af de ting, som ikke er blevet gennemført – spørgeren nævnte det med boligbanker – vil jeg blot nævne, at grunden til, at man ikke gennemførte det, var, at det blev vurderet, at man faktisk havde nogle internetportaler, som dækkede det behov, og så var der jo sådan set ikke nogen grund til at begynde også at arbejde med boligbanker.

I forhold til en strategi har der været taget en lang række initiativer, som også har vist nogle positive resultater, og vi har faktisk også skrevet i vores arbejdsprogram, at det er noget, vi vil fortsætte med. Med hensyn til, hvad der konkret vil være tale om, kan jeg sige, at det er et arbejde, der vil komme i gang her i de kommende måneder.

I forhold til at få løftet området vil jeg igen påpege, at det er ekstremt vigtigt, at den her indsats også forankres lokalt, ellers får man ikke nogen ordentlige og gode resultater. Så det skal ske i et tæt samarbejde mellem kommunerne og boligorganisationerne, og der har man faktisk også fået indført og gennemført en lang række redskaber og initiativer, som kan sikre dette.

Kl. 17:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:18

Thomas Jensen (S):

Det er jo helt åbenlyst, at der selvfølgelig skal være et lokalt engagement fra boligafdelinger, fra boligorganisationer og fra kommuner, for at det her kan fungere. Men det er sådan, at lejerne i de lokale boligafdelinger jo lægger fra over huslejen hver måned for at sikre sig, at der er penge til det, når der opstår problemer, når der bliver nedslidt nogle ting, når der skal skiftes badeværelser og toiletter ad åre, og det er penge, som ligger i Landsbyggefonden, og som man kan søge om, så man kan få istandsat sit boligområde både indvendigt og udvendigt.

Men nu er det jo desværre sådan, at et af de tiltag, som regeringen har lavet over for de almene boligområder, jo er, at man har tyvstjålet 10 mia. kr. fra Landsbyggefonden. Derudover gjorde man som noget af det første, da man trådte til i 2001 – og det er jo den regering, som ministeren nu er trådt ind i i går – at man fjernede den boligsociale indsats.

Så den lange række af tiltag, som ministeren nævner, viser jo, at den spredte fægtning og den sociale nedskæring, der er sket i de her boligområder, også resulterer i, at de udsatte boligområder ikke bliver til velfungerende boligområder. Der skal en samlet strategi til, og det fornemmer jeg ikke, at der er ansats til i det, som regeringen har lagt frem i dag om ghettobekæmpelse. Kan ministeren garantere her i dag, at vi om 5-10 år vil have langt færre udsatte boligområder i Danmark, end vi har i dag?

Kl. 17:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:19

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg forventer da selvfølgelig, at den indsats, som vi vil igangsætte, også har nogle positive resultater, ligesom den indsats, som vi har igangsat de tidligere år, har haft.

I forhold til Landsbyggefondens midler vil jeg sige, at vi har aftalt med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre at anvende midlerne til renovering, støtte til husleje og sociale indsatser og støtte til nybyggeri, hvilket er i fuld overensstemmelse med Landsbyggefondens formål. Også den forrige socialdemokratiske regering var faktisk enig i den linje. I 1999 knæsatte SR-regeringen princippet om, at 50 pct. af midlerne fra udamortiserede lån – det er et svært ord – skulle indbetales i Landsbyggefonden, og i 2001 fremsatte SR-regeringen forslag om, at fonden finansierede en del af nybyggeriet. Vi har sådan set fortsat den udvikling.

Kl. 17:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:20

Thomas Jensen (S):

Vi ser, at der hvert år bliver brugt små 2,4 mia. kr. på at renovere det almene boligområde, men jeg har tidligere her i salen i dag refereret til, at der er lavet en analyse, der viser, at hvis vi virkelig skal sørge for at have nogle velfungerende, moderne og tidssvarende almene boliger, skal vi op på et langt højere renoveringsniveau. Der skal cirka bruges 163 mia. kr. over 20 år...

Kl. 17:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren. Undskyld, det er stadig væk hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:21

Kl. 17:22

Thomas Jensen (S):

Jeg vil godt lige gøre spørgsmålet færdigt. Der er en underinvestering i forhold til renovering af de almene boligområder, og jeg vil godt spørge, om ministeren under ministeransvar her i dag kan bekræfte, at den borgerlige regering siden 2001 egenhændigt sammen med Dansk Folkeparti har fjernet 10 mia. kr. fra Landsbyggefonden.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 17:21

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan bekræfte, at vi har indgået en aftale om de initiativer, der er foretaget på området, og om midlerne fra Landsbyggefonden, hvor vi har lavet en aftale med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Thomas Jensen og tak til socialministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Spørgsmål 20 og spørgsmål 21, der begge er til socialministeren, overgår til skriftlig besvarelse.

Spørgsmål 22 er til klima- og energiministeren af fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:22

Spm. nr. S 1228

20) Til indenrigs- og socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at den bebudede nulvækst i kommunerne ikke kommer til at ramme ældre mennesker, der er afhængige af en god og ordentlig ældrepleje i Danmark?

(Spørgsmålet er udgået under henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 5).

Kl. 17:22

Spm. nr. S 1307

21) Til indenrigs- og socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at der er behov for flere statslige midler til at vende udviklingen i ghettoerne?

(Spørgsmålet er udgået under henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 5).

Kl. 17:22

Spm. nr. S 1238

22) Til klima- og energiministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Når ministeren mener, at Danmark skal tilbage til normaltilstanden efter klimatoptødet, indebærer det så også, at særbevillingen på 23 mio. kr. i 2010-2012 til Bjørn Lomborg sløjfes, så han fremover må søge finansiering på lige fod med alle andre?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Mette Gjerskov for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:22

Mette Gjerskov (S):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder:

Når ministeren mener, at Danmark skal tilbage til normaltilstanden efter klimatoptødet, indebærer det så også, at særbevillingen på 23 mio. kr. i 2010-2012 til Bjørn Lomborg sløjfes, så han fremover må søge finansiering på lige fod med alle andre?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det klima- og energiministeren.

Kl. 17:22

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Klima- og Energiministeriet yder ikke økonomisk bistand til Bjørn Lomborg eller til Copenhagen Consensus Center, hvor Bjørn Lomborg er direktør.

Jeg har tidligere over for Folketinget tilkendegivet, at 2009 har været et særligt år, hvor der var afsat ekstraordinært høje bevillinger til at støtte civilsamfundsformål i forbindelse med forberedelse og afvikling af klimakonferencen, COP15.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:23

Mette Gjerskov (S):

Spørgsmålet vedrører det, som klimaministeren kalder normaltilstanden. Det er jo sådan, at i 2009 blev der givet særlige bevillinger til alverdens ting og sager, fordi det handlede om klima, og det var der rigtig mange gode grunde til. Nu står vi altså efter COP15, som viste sig at være en fiasko, og vi står ikke med den klimaaftale, som verden gerne vil have, men alligevel mener ministeren, at vi er tilbage i normaltilstanden. Det har ministeren ved adskillige lejligheder tilkendegivet, nemlig, at nu er vi ved normaltilstanden. Så spørger jeg blot, om klimaministeren på regeringens vegne kan oplyse, om det så også betyder, at Bjørn Lomborg-pengene skal sløjfes. Jeg har jo fået at vide, at Bjørn Lomborg i 2010 får 7 mio. kr., næste år 7 mio. kr., og i 2012 får han 9 mio. kr. Er det, hvad klimaministeren vil kalde en normaltilstand i Danmark?

Kl. 17:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 17:24

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Hvorvidt klimatoptødet var en fiasko eller ej, har vi jo diskuteret i andre sammenhænge. Jeg vil dog også lige nævne – ja, en nyhed er det jo ikke længere – det møde, der var i mandags, hvor det jo rent faktisk også lykkedes at komme videre med forhandlingerne. Der bliver nu indkaldt til møder i to spor den 9. april, så det viser jo i hvert fald, at det er lykkedes at bruge Copenhagen Accord som en løftestang i klimaforhandlingerne. Lad mig lige starte med at sige det.

Så må man jo også have med, hvad et normalår er. Et normalår, kan jeg i hvert fald sige, er, når Danmark ikke har et klimatoptøde, og det har vi jo altså ikke. Nu går det så videre til Mexico. Det er dem, der skal organisere topmødet i Cancún.

Med hensyn til det mere specifikke, når man ser på, hvad så med Bjørn Lomborg i den her sammenhæng, må man jo altså sige, at det er to helt forskellige ting. Der er de penge, som Bjørn Lomborg får tildelt, og det er jo så for en efterfølgende periode, og det handler slet ikke om klimatoptødet.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Mette Gjerskov.

- Mette Gjerskov (S):**
Jamen jeg spørger faktisk heller ikke ind til klimatopmødet. Jeg spørger til, hvad den danske normaltilstand er på klimaområdet. Det er det, jeg spørger klimaministeren om. Sagen er jo den, at Bjørn Lomborg har fået millioner og atter millioner af danske skatteborgerpenge for at udsprede sit klimaskeptiske budskab. Det, jeg er interesseret i at få at vide fra ministeren, er, om hun opfatter det som en normaltilstand. Er det en normaltilstand, at en klimaskeptiker skal stå fast på finansloven med først 7 mio. kr., så 7 mio. kr. og så 9 mio. kr.?
- Den fg. formand (Jens Vibjerg):**
Så er det ministeren.
- Klima- og energiministeren (Lykke Friis):**
Jeg har udelukkende forholdt mig til en normaltilstand, og det er altså, når Danmark ikke har et klimatopmøde. Det er den måde, jeg har defineret det her på. Jeg har ikke forholdt mig til, hvad der skal fordeles penge til helt overordnet, hverken inden for klimaområdet eller andre områder. Det er jo også sådan, som jeg startede med at sige, at Klima- og Energiministeriet ikke yder økonomisk bistand til Bjørn Lomborg eller til Copenhagen Consensus Center.
- Den fg. formand (Jens Vibjerg):**
Så er det fru Mette Gjerskov.
- Mette Gjerskov (S):**
Jeg kan ikke forstå, at det kan være så forfærdelig vanskeligt for klimaministeren at svare på spørgsmålet. Der har været op til flere dage til at forberede sig. Jeg har sendt det her spørgsmål skriftligt, og der spørger jeg, om normaltilstanden betyder, at bevillingerne til Bjørn Lomborg sløjfes, så han skal søge om midler på lige fod med alle mulige andre. Sagen er jo den nu, at han har en helt ekstraordinær særbevilling, hvor der ikke skal laves nogen kvalitetskontrol eller noget som helst af hans arbejde. Det, jeg bare spørger om, er: Er det normaltilstanden?
- Den fg. formand (Jens Vibjerg):**
Så er det ministeren.
- Klima- og energiministeren (Lykke Friis):**
Jeg er selvfølgelig ked af, at jeg ikke udtrykker mig klart, eller at det bliver opfattet, som om jeg ikke udtrykker mig klart. Jeg har udtalt mig om normaltilstand, hvad angår, om Danmark har et klimatopmøde eller ej. Det er jo det, men der er ikke nogen normaltilstand, hvad angår midler til forskning i Danmark helt overordnet. Der har vi jo forskning på universiteter, og vi har anvendt forskning osv., så jeg har meget, meget svært ved at se sammenkædningen af de her to elementer.
- Den fg. formand (Jens Vibjerg):**
Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet.
Den næste spørgsmål er også til klima- og energiministeren fra fru Mette Gjerskov.
- Kl. 17:25** 23) Til klima- og energiministeren af:
Mette Gjerskov (S):
Er ministeren enig med klimaskeptikere i Dansk Folkeparti om, at Bjørn Lomborg skal finansieres med en særbevilling på finansloven for at undgå »halleluja« i klimadebatten?
- Den fg. formand (Jens Vibjerg):**
Fru Mette Gjerskov for oplæsning af spørgsmålet.
- Mette Gjerskov (S):**
Er ministeren enig med klimaskeptikere i Dansk Folkeparti om, at Bjørn Lomborg skal finansieres med en særbevilling på finansloven for at undgå »halleluja« i klimadebatten?
- Den fg. formand (Jens Vibjerg):**
Så er det klima- og energiministeren for besvarelse af spørgsmålet.
- Klima- og energiministeren (Lykke Friis):**
Også tak for dette spørgsmål. I forlængelse af min besvarelse af spørgsmål nr. S 1238 må jeg gentage, at Klima- og Energiministeriet ikke støtter Copenhagen Consensus Center. Det gælder både perioden, før jeg blev minister, og periode fra 2010 til 2013.
De midler, der i år og fremadrettet afsættes til Copenhagen Consensus Center, er mig bekendt slet ikke på samme måde knyttet op på klimaproblematikken, men mere bredt på at understøtte den internationale debat om økonomiske prioriteringer inden for en række væsentlige temaer.
- Den fg. formand (Jens Vibjerg):**
Tak. Så er det fru Mette Gjerskov.
- Mette Gjerskov (S):**
Det kniber stadig væk med at få klare svar fra ministeren. Jeg har jo tidligere sagt, at det måske kan være vanskeligt for en forholdsvis ny minister at vide, hvad normaltilstanden er, men nu er klima- og energiministeren jo efter regeringsrokaden faktisk blevet seniorminister, så jeg forlanger faktisk, at der kommer lidt klarere svar.
Jeg spørger: Er ministeren enig med Dansk Folkepartis klimaskeptikere om, at Bjørn Lomborg skal på finansloven for at undgå »halleluja« i klimadebatten? Det er vel ikke svært at svare på det. Er man enig, eller er man ikke enig?
- Den fg. formand (Jens Vibjerg):**
Tak. Så er det ministeren.
- Klima- og energiministeren (Lykke Friis):**
Jeg takker for det med seniorministeren. Jeg har i mit tidligere liv engang været seniorforsker.
Jeg kan kun gentage det, som jeg allerede har sagt, nemlig at Klima- og Energiministeriet ikke støtter Copenhagen Consensus Center. Det må man jo blive ved med at fastholde i den her sammenhæng.
Så kan man helt overordnet sige i forbindelse med klimadebatten, at jeg nu engang tilhører den skole, der mener, at det er vigtigt, at vi har en debat om de her emner. Og det her med sådan at sætte hinanden i bås og karakterisere hinanden som klimaskeptikere eller klimatilhængere er ikke noget, som jeg vil gøre.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak så er det fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:29 ten jo altså den, sådan som jeg har forstået det – og jeg må igen gentage, at det jo altså ikke er inden for min ressort – at det altså er blevet afsat til en langt bredere portefølje end udelukkende klimaproblestillingen, nemlig til bredt at understøtte den internationale debat om økonomiske prioriteringer inden for en række væsentlige temaer.

Kl. 17:32

Mette Gjerskov (S):

Jeg skal prøve at forklare det. Når vi stiller de her spørgsmål i salen, må vi ikke stille spørgsmål, der sådan bare er faktuelle. Vi skal stille dem på en anden måde. Jeg har stillet spørgsmålet om, hvor mange penge Bjørn Lomborg får. Han får så 138 mio. kr. over 10 år. Det, jeg må spørge om i dag, er, hvad ministerens holdning er, og det er det, jeg spørger om.

Hvad mener ministeren egentlig? Er ministeren enig i, at pengene til Bjørn Lomborg kan stoppe noget af det der »halleluja« i klimadebatten, som Dansk Folkeparti mener de kan, eller er ministeren ikke enig i det? Jeg spørger altså til ministerens holdning. Jeg går ud fra, at ministeren som politiker har lidt af en holdning.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:30

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen jeg har den holdning, at punkt 1 er de penge ikke afsat inden for mit ressort. Punkt 2 har jeg generelt den holdning, at det er godt med debat. Det er mit overordnede synspunkt.

Det er så selvfølgelig klart nok, at det også er vigtigt, at man finder en balance mellem anvendt forskning og grundforskning. Det er jo så også et essentielt punkt, som jeg er sikker på at vi skal diskutere i en anden sammenhæng.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Og så er det fru Kirsten Brosbøl som medspørger.

Kl. 17:31

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg har forberedt mig og taget et citat med af klimaministerens forgænger, som vi jo sådan set også havde det her spørgsmål oppe at vende med, dengang hun var klimaminister, og dengang regeringen jo i finanslovsforslaget for 2009 besluttede at sætte en særlig bevilling af i forbindelse med klimatopmødet. Nu har ministeren svaret min kollega fru Mette Gjerskov, at det her ikke har noget som helst ved klima at gøre, det har med alt muligt andet at gøre. Lad mig lige læse op, hvad ministerens forgænger sagde:

»Det står faktisk fuldstændig præcist i finanslovaftalen mellem de tre finanslovpartier, hvad det er, der skal komme ud af det her« – altså bevillingen til Lomborg. »Der står, at projektet sigter på at belyse fordele og omkostninger ved forskellige mulige løsningsmodeller i forbindelse med en international klimaaf tale.«

Kan ministeren bekræfte det? Nu har hun jo travlt med at sige, at det ikke er Klimaministeriet, der sætter pengene af osv., men det står jo i finanslovaftalen, hvad de her penge skal bruges til. Kan ministeren bekræfte det, som hendes forgænger sagde?

Kl. 17:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:32

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Der er jo afsat penge over flere omgange til Bjørn Lomborgs center. Det, jeg refererede til i mit svar på det foregående spørgsmålet, er jo, når man ser på de penge, der er afsat til 2010-2013. Og der er poin-

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:32

Kirsten Brosbøl (S):

O.k., men lad os så prøve at holde os til de penge, der så er afsat til det, der har med klima at gøre, for det er der jo nogle af pengene, der er. Der var faktisk en tredobling af bevillingen til Bjørn Lomborgs center i forbindelse med klimatopmødet. Det går jeg ud fra at ministeren er bevidst om. Det var i forbindelse med det, at man tredoblede bevillingen til Bjørn Lomborgs center.

Så der har altså været en klar sammenkobling, og det var ministerens forgænger sådan set meget klar over og opmærksom på, for da vi spurgte hende, havde hun sådan set – hvad fru Mette Gjerskov også efterspørger at den nuværende minister gør – klart taget stilling, og hun sagde følgende:

»Det ville jo ikke være troværdigt, hvis jeg stod her i Folketingsalen og sagde, at det er en blomst, der har groet i min have ...«.

Hun tog faktisk afstand fra det her og sagde, at hun sådan set ikke syntes, at man skulle det, men det var nu engang en aftale med Dansk Folkeparti. Derfor er vi jo lidt spændte på at høre, om den nuværende klimaminister også har en holdning til, om det er en god idé at lade Bjørn Lomborg sådan få øremærkede bevillinger – altså uden den her armslængde – til at have en bestemt holdning eller undersøge noget bestemt vedrørende klima.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:34

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg må indrømme, at den her debat forekommer mig lettere historisk. Jeg bliver bedt om at tage stilling til noget, der er sket før min tid – det er så det ene. Jeg bliver også bedt om at tage stilling til, hvad min forgænger måtte mene om det her, og jeg bliver sågar også bedt om at tage stilling til noget inden for et felt, der ikke engang er min ressort. Det synes jeg man må have lov til at sige helt overordnet.

Så tror jeg nok, at jeg vil sige – som jeg også allerede antydede lidt før – at vi jo altså i Danmark har anvendt forskning, og vi har grundforskning. Det, det jo så gælder om, er selvfølgelig så at finde en balance imellem anvendt forskning og grundforskning. Der afsættes jo også midler til anvendt forskning inden for alle mulige andre felter, og jeg tror nok, at det i hvert fald vil være spørgeren bekendt, at den balance ligger mig meget på sinde.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:34

Mette Gjerskov (S):

Det er åbenbart ikke til at vride en holdning ud af ministeren; det synes jeg er godt klaret. Jeg må i hvert fald konstatere, at ministeren ikke vil tage afstand fra, at Dansk Folkeparti mener, at der skal gives penge til Lomborg for at undgå »halleluja« i klimadebatten.

Jeg vil så prøve at spørge ministeren, om hun har lagt mærke til, hvad det så er, pengene er blevet brugt til. F.eks. har jeg her et billede, der er taget lige herovre under klimatopmødet – og det skal jeg jo oversætte til dansk – hvor Bjørn Lomborgs center siger, at det der med at skære ned på CO₂-udslippet nu alligevel ikke kan betale sig. Det er det, vores skatteborgerpenge er gået til.

Er det det, klimaministeren synes er en god måde at bruge skatteborgernes penge på på klimaområdet: at fortælle hele verdens ledere, der kommer til København og forbi Christiansborg, at det sådan set ikke kan betale sig at gøre noget ved det og reducere CO₂-udslippet nu?

Måske har de været der for meget, og så var det derfor, der gik så meget hat og briller i den ude i Bella Center. Nu vil jeg ikke tillægge Lomborg så meget magt, men jeg vil dog alligevel sige, at for 138 mio. kr. kan han jo lave meget kampagne.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:36

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg må igen gentage: Denne debat forekommer mig lettere historisk. Det er for det første sket før min tid, og det er for det andet sågar ikke engang inden for min ressort. Og det, jeg så også har givet udtryk for, er, at jeg er tilhænger af en åben debat. Det er ikke sådan, at jeg på forhånd vil sige, at der er bestemte synspunkter, der ikke skal høres i en debat.

Men jeg gentager: Det er naturligvis vigtigt, at vi helt overordnet inden for vores videnskabspolitik og forskningspolitik finder den rette balance imellem anvendt forskning og grundforskning. Men altså, der må jeg så igen sige: Dette er heller ikke min ressort.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til ministeren.

Det næste spørgsmål er også til klima- og energiministeren, og det er så stillet af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:36

Spm. nr. S 1260

24) Til klima- og energiministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Er ministeren enig med Venstres finansordfører, som under finanslovdebatten den 16. december 2009 udtalte, at hun er »stolt af«, at Venstre har medvirket til, at der blev afsat flere penge til Bjørn Lomborg på finansloven, fordi der »altid, til enhver tid og i alle spørgsmål er brug for second opinions«?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl for at læse spørgsmålet op.

Kl. 17:36

Kirsten Brosbøl (S):

Er ministeren enig med Venstres finansordfører, som under finanslovdebatten den 16. december 2009 udtalte, at hun er »stolt af«, at Venstre har medvirket til, at der blev afsat flere penge til Bjørn Lomborg på finansloven, fordi der »altid, til enhver tid og i alle spørgsmål er brug for second opinions«?

Kl. 17:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:37

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Også tak for dette spørgsmål. I forlængelse af mine svar på spørgsmål nr. S 1238 og nr. S 1240 til fru Mette Gjernskov må jeg henholde mig til, at Klima- og Energiministeriet ikke yder støtte til Bjørn Lomborg eller til Copenhagen Consensus Center, hvor Bjørn Lomborg er direktør. Derfor bliver det her også lidt en abstrakt diskussion, hvilket den jo så også bærer præg af. Ud fra en generel betragtning kan jeg tilkendegive, at jeg, som jeg også har givet udtryk for før, er tilhænger af debat, og vedrørende bevillingerne handler det jo så om at finde en fornuftig balance imellem grundforskning og anvendt forskning.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:37

Kirsten Brosbøl (S):

Jo, men det interessante her er jo, hvordan man så fordeler pengene til anvendt forskning. For det her er helt exceptionelt. Jeg er hundrede procent sikker på, at den nuværende klima- og energiminister er meget bevidst om, at vi jo ellers har et armslængdeprincip, og det vender vi selvfølgelig lidt tilbage til i næste spørgsmål. Men nu er ministeren selv inde på det her med balancen mellem anvendt forskning og grundforskning, som vi Socialdemokrater i hvert fald er meget optaget af. Derfor er det selvfølgelig lidt interessant at høre, om det er den her måde, vi sådan kan forvente at regeringen også fremover vil fordele forskningsmidler på.

Ministeren har travlt med at sige, at det ikke er inden for hendes ressort, men det er jo noget, som partiet Venstre, som ministeren tilhører, har indgået aftale om som en del af finanslovaftalen. Så uanset hvilken kasse pengene bliver taget af, er det vel noget, som ministeren som en del af regeringen og som en, der altså også står bag finanslovaftalen, må man gå ud fra, har en holdning til. Det, vi står her for, er jo for at få afdækket lidt, hvad ministerens holdning er til de her ting.

Jeg kan sige, at Venstres daværende finansordfører, fru Tina Nørdgaard, nu undervisningsminister, i december i forbindelse med en debat om klima sagde – det er jo ikke så historisk, det er få måneder tilbage, og det kan vi vel huske, ikke? – at hun var stolt af, at man fra regeringens og altså fra Venstres side havde medvirket til, at Lomborgs stemme ligesom blev hørt i debatten. Er det på den her måde, regeringen sådan vil håndplukke de forskere eller dem, der har en bestemt holdning, til at give udtryk for den her såkaldte second opinion eller en anden holdning end den, der måske lige er den fremherskende?

Kl. 17:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:39

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg må indrømme, at da jeg så det her spørgsmål, fik jeg sådan lidt et deja-vu. Det mindede mig om noget, som i hvert fald er historisk – det tror jeg vi kan vi blive enige om – nemlig at Vesttyskland havde en præsident, der hed Gustav Heinemann. Han blev spurgt: Elsker du dit land? Herpå svarede han bare: Nej, jeg elsker kun min kone. Det må man sige i hvert fald også viser, hvad der er en smagsag, når man bruger et ord som stolt. Så lad mig lige sige det med det samme.

Så bliver der igen spurgt til regeringens overordnede politik og sådan set også min personlige holdning til, hvordan der skal føres

forskningspolitik fremover i dette land. Der tror jeg at spørgeren er klar over, at det selvfølgelig er noget, jeg har en holdning til. Som jeg har sagt allerede, er det meget, meget vigtigt, at vi finder en balance imellem anvendt forskning og grundforskning. Jeg har jo altså været ansat et sted, hvor jeg har måttet konstatere, at det altså var fra politisk side, at man var meget interesseret i diverse puljer osv. Der er min holdning altså den, at det er meget vigtigt, at vi der finder den rette balance.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:40

Kirsten Brosbøl (S):

Nu kan jeg ikke lade være med at spørge ind til det forskningspolitiske, for det er sådan set ministeren selv, der går ind i de næste spørgsmål. Men spørgsmålet er jo så med hensyn til den anvendte forskning, om det er regeringens holdning, at det er regeringen, ministrene og finanslovpartierne, der skal sidde og udpege de forskere, der skal have en speciel bevilling til anvendt forskning, som ministeren kalder det. Eller skal vi prøve at gøre os umage med at bevare det armslængdeprincip, som jo altså gælder, når vi i øvrigt fordeler de strategiske forskningsmidler til anvendt forskning, som ministeren kalder det, via vores forskningsråd?

Her sidder der jo netop folk, som har forstand på bestemte fagområder, og som f.eks. inden for klima- og energiområdet ser på, at der er de og de ansøgninger fra forskellige forskere, og så spørger: Hvilken har den bedste kvalitet? Hvor ville de offentlige kroner blive bedst brugt ud af de her mange ansøgninger, som vi nu har fået? Der er jo ganske mange ansøgninger til de her puljer. Det ved vi godt. Der er mange, der gerne vil have de her midler, og nu har regeringen altså valgt at sige, at der er en bestemt forsker, der får en øremærket pulje, som man sender fra finanslovforhandlingerne med en bestemt forsker som direkte adressat. Er det sådan, regeringen vil føre forskningspolitik?

Kl. 17:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:42

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu er det jo heldigvis sådan, at der er dele af forskningspolitikken, som også hører under mit ressort, så det vil jeg meget gerne udtale mig om. Det er bl.a. EUDP-forskningen, og der er det jo altså spørgsmålet om netop at komme på nye, spændende ideer inden for energiteknologi. Der kan jeg da sige at det foregår på den måde, at jeg overhovedet ikke har nogen som helst form for indflydelse på, hvilke projekter der får støtte inden for det. Men det, der bare igen er pointen her, er, at det ikke betyder, at det ikke er muligt at have anvendt forskning i Danmark. Det er igen et spørgsmål om balance. Spørgeren er jo også udmærket godt klar over, at der også findes andre sektorforskningsinstitutter, som formidler, såsom Dansk Institut for Militære Studier for nu bare at nævne et eksempel. Så det er altså vigtigt, at vi her har en balance imellem anvendt forskning og grundforskning.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har meldt sig en medspørger. Fru Mette Gjerskov.

Mette Gjerskov (S):

Sagen er den, at når man skal have forskningsmidler i Danmark, så skal man søge, og man skal kvalificere sig, og man skal dokumentere, man skal peer reviews, og man skal alverdens ting. Meget skal de forskere gå igennem for at få de penge, undtagen en. Han kommer svansende ind fra højre, og så får han bare klasket millioner i nakken fra finansloven. Det er Bjørn Lomborg. Det er faktisk det, vi prøver at spørge til ministerens holdning om. Men den kan vi åbenbart ikke få.

Derfor vil jeg i stedet for spørge, om virkeligheden ikke er den, at der er et værdifællesskab imellem Dansk Folkeparti og Venstre i den her sag, at Dansk Folkeparti og Venstre egentlig står sammen i dansk politik om at give klimaskeptikeren Bjørn Lomborg så mange penge, som man overhovedet kan vriste ud af finansloven.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:44

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg kan til fulde bekræfte fra mit tidligere liv, at det er korrekt, at det er et hårdt job at søge penge, ja. Og man kan jo igen anføre det synspunkt, at det er vigtigt, at vi har en balance imellem anvendt forskning og grundforskning.

Så kommer vi jo så sandelig vidt omkring her, må man jo nok sige. Igen vil jeg altså godt anføre, at det jo er så let, hvis man kan sige, at nogle er klimaskeptikere og nogle er klimatilhængere. Kunne vi dog ikke komme uden om den debat? Hvis man tager hele EU-debatten, så har vi jo i årtier haft en debat, hvor man har forsøgt at sætte hinanden i bås og sige, at her havde vi unionstilhængerne og her havde vi unionsskeptikerne, og så behøvede man jo egentlig ikke at diskutere nogen ting, for det var nok bare at sætte de her stempler i panden på hinanden. Skal vi dog ikke diskutere noget indhold frem for bare at præcisere det her med at proppe folk i de her forskellige båse? Det vil jeg gerne lige have lov til at sige i den sammenhæng.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:45

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på, at jeg faktisk med det her billede af, hvad pengene er gået til hos Bjørn Lomborg, prøvede at give sagen noget indhold, men jeg kunne alligevel ikke få noget svar. Vi får jo ikke noget svar på noget som helst. Er virkeligheden ikke den, at klimaministeren, den minister, der er sat i regeringen for at forsvare klimaet og arbejde for en klimaløsning, i bund og grund sammen med Venstres folketingsgruppe er enige med Dansk Folkeparti, som synes, at der er gået for meget »halleluja« i klimadebatten? Er virkeligheden ikke, at den skepsis, som vi har set, den skepsis, hvormed man har prøvet at ødelægge enhver fremgang på klimaområdet, er en, Venstre deler med Dansk Folkeparti, og så er det bare sådan? Hvorfor kan klimaministeren ikke bare indrømme det? Det er da fair nok.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:46 spørgsmål, men det gælder sådan set også alle mulige andre, lige fra EU-spørgsmål, økonomisk debat og så videre derudad.

Kl. 17:48

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det er jo svært bare at indrømme et eller andet ud i det blå. Jeg vil sige, at når man ser på det helt overordnet, så er det meget vigtigt, at den politik, som Danmark jo rent faktisk fører, når det gælder klima, og den politik, som jeg arbejder for, ja, det er, at vi fokuserer meget på de udfordringer, som vi står over for. Og der er vi jo tilbage ved *indholdet* i det her, og *indholdet* er jo bl.a. også det, at Danmark nu står i den situation, at vi i 2012 pludselig bliver nettoimportører af fossile brændsler. Det er i høj grad den debat, som jeg vil forsøge at sætte. Det er det ene argument.

Det andet argument – når der nu bliver spurgt, om jeg er skeptisk over for det emne – er, at jeg vil sætte en dagsorden om, at Danmark skal deltage i et grønt kapløb og få gavn af den store debat, der er omkring energieffektivitet. Og selvfølgelig drejer det sig så også om – og det er jo regeringens politik – at det gælder om at begrænse den globale opvarmning, og der kan jeg bare referere til hele 2-gradersmålsætningen.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det hovedspørgeren for det sidste spørgsmål, fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:47

Kirsten Brosbøl (S):

Der er det jo så, man kan spørge, hvad regeringen gør for det, og hvordan ekstrabevillingen, tredoblingen af Bjørn Lomborgs bevil-
ling, vil bidrage til at nå de her forskellige mål. Det synes jeg da kunne være lidt interessant at høre fra ministeren.

Spørgsmålet gik jo på det her med Venstres værdifællesskab med Dansk Folkeparti, også på klimaområdet. Nu er Venstres tidligere finansordfører og nuværende undervisningsminister kommet i salen, og det var netop et citat fra hende, vi har bedt klimaministeren forholde sig til. Jeg vil godt lige prøve at gentage det, for ministeren har ikke rigtig endnu sagt, om det er den holdning, der fortsat er, også hos ministeren, altså følgende:

Venstre er stolt af, at man har medvirket til, at Dansk Folkeparti kunne få deres krav om flere penge til Bjørn Lomborg igennem, fordi vi mener, at der »altid, til enhver tid og i alle spørgsmål er brug for second opinions«.

Er ministeren enig i det eller ej? Og er det sådan, at regeringen skal være dem, der skal udpege de forskere, der skal bidrage med den second opinion, eller vil man satse på kvalitet i forskningen frem for på de her politisk udpegede holdninger, som man gerne vil have frem?

Kl. 17:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:48

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg må jo bare gentage det, jeg sagde med min analogi til også tysk politik: Det er en smagssag, hvordan man vælger at definere, altså om man vælger at bruge et ord som stolt, eller hvad man nu vælger at gøre. Det vil jeg ikke kaste mig ud i at gøre mig til overdommer over.

Så bliver der spurgt til det mere fremadrettede, og der kan jeg jo kun igen gentage, at det er vigtigt, at vi har den rette balance imellem anvendt forskning og grundforskning. Og så er jeg da selvfølgelig helt overordnet også af den holdning, at det er vigtigt, at samtlige synspunkter bliver hørt i en overordnet debat. Det gælder klima-

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren. Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til klima- og energiministeren, og det er også stillet af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:49

Spm. nr. S 1261

25) Til klima- og energiministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvorfor gælder armslængdeprincippet ikke for Bjørn Lomborg, som får særbevillinger på finansloven, mens andre forskere må søge penge i konkurrence, hvor kvalitet og relevans vurderes af uafhængige forskningsråd og peer reviews og ikke af politikere?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 17:49

Kirsten Brosbøl (S):

Hvorfor gælder armslængdeprincippet ikke for Bjørn Lomborg, som får særbevillinger på finansloven, mens andre forskere må søge penge i konkurrence, hvor kvalitet og relevans vurderes af uafhængige forskningsråd og peer reviews og ikke af politikere?

Kl. 17:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:49

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for også det spørgsmål. I forlængelse af mine tidligere besvarelser her i dag må jeg fortsat henholde mig til, at Klima- og Energiministeriet ikke yder økonomisk bistand til Bjørn Lomborg eller til Copenhagen Consensus Center, hvor Bjørn Lomborg er direktør. Spørgsmålet om, hvilke principper og betingelser midlerne tildeles efter, må jo så stilles til en anden end til mig.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:49

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes, det er dybt besynderligt, at ministeren forsøger at sige, at det her ikke har noget med klima at gøre. Det er en finanslovbevilling, vi her taler om. Det er jo regeringen og Dansk Folkeparti, der har indgået en aftale om finansloven, hvor man har afsat penge til Bjørn Lomborgs center. Så jeg går ud fra, at der ligger en politisk beslutning bag, som jeg godt vil bede den ansvarlige minister for det område, som Bjørn Lomborg har fået en særskilt bevilling til at kigge på, forholde sig til, altså den måde, man bruger, fordi man ønsker at fremme særlige stemmer i klimadebatten.

Det er jo altså inden for ministerens ressortområde, at man her har udvalgt en bestemt stemme til at kunne ytre sig for skatteborgernes penge med en særbevilling. Det er derfor, jeg er meget optaget af det her med principperne for, hvordan man fordeler de her midler, og hvem det er, klimaministeren gerne vil høre i den her debat. For klimaministeren bliver ved med at sige, at der skal være plads til, at samtlige holdninger bliver hørt, men hvem er det, der skal afgøre det? Er det politikere? Er det regeringen og Dansk Folkeparti, der skal afgøre, hvad det er for nogle klimastemmer, man gerne vil høre? Eller er det vores uafhængige forskningsråd, som vi jo altså har

af den grund, at vi har et armslængdeprincip i det her land til at kunne fordele forskningsmidler efter kvalitet og relevans?

Jeg vil gerne høre, om ministeren deler de principper – armslængdeprincippet og kvalitets- og relevanskriterierne – for fordeling af forskningsmidlerne, eller om det er nogle andre kriterier, man har på klimaområdet, fordi der her er nogle helt særlige holdninger, som man gerne vil have frem i debatten.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:51

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det her er jo en fantastisk spændende debat, ikke mindst når man har den baggrund, som jeg har, og derfor er det selvfølgelig fristende at blive ved med at diskutere dette emne. Men jeg må jo igen bare i hvert fald starte med at sige, at der er tale om et emne her, der altså ligger uden for min ressort. Jeg har ikke været med til at bevilge de penge. Det gælder også rent historisk, må man nok også sige, og det tror jeg hurtigt vi kan blive enige om.

Så kommer spørgsmålet igen om balancen mellem anvendt forskning og grundforskning. Det er klart, at skal regeringen være i stand til at indfri det mål, som regeringen også har sat sig selv om universiteter i topklasse, så er jeg fuldstændig overbevist om, at det er meget, meget vigtigt, at vi finder den balance. Men det betyder jo bare ikke, at vi ikke kan have en situation i Danmark, hvor vi så har noget anvendt forskning. Jeg gentager det, for jeg har været inde på det før: Der afsættes jo også midler til alt muligt andet anvendt forskning i Danmark, Dansk Institut for Militære Studier og alle mulige andre, herunder sektorforskningsinstitutioner.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:52

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes virkelig, det er besynderligt, at ministeren prøver at få det her til at se ud, som om det ikke har noget med klimaområdet at gøre. Det, man har bestilt Bjørn Lomborg til, er at lave nogle bestemte opgaver frem til klimatopmødet. Så jeg kan slet ikke forstå det der med, at man ikke vil svare.

Så prøver ministeren også at dreje det over på et spørgsmål om anvendt forskning eller grundforskning. Nu snakker vi om anvendt forskning, det håber jeg vi kan blive enige om. Det her er sådan en målrettet bevilling, der er givet til noget bestemt, det er anvendt forskning.

Så hvis vi nu holder os inden for det begreb, der hedder anvendt forskning, er det så klimaministerens holdning, at de, der skal have penge inden for klimaområdet, skal udpeges politisk, at de altså skal have en pose penge direkte fra politikerne, eller skal de gå samme vej som alle mulige andre forskere, f.eks. som i ministerens EUDP-program, der er et glimrende program, hvor det er kvalitet og relevans, der gælder?

Kl. 17:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:53

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen det har jeg jo sådan set egentlig allerede været inde på helt overordnet. Tak i øvrigt for kommentarerne om EUDP-programmet. Ja, der er en uafhængig bestyrelse, det er ikke noget, som jeg på no-

gen som helst måde har nogen indflydelse på som minister. Det betyder jo så bare igen ikke, når vi ser på det helt overordnet, at man ikke også kan forestille sig anvendt forskning, hvor man har nogle puljer, og hvor man siger, at midlerne skal gå til noget bestemt. Det har man jo altså så også andre eksempler på.

Men igen må jeg have lov til at sige, at forskningspolitikken i Danmark, herunder især nogle midler, der er afgivet fra bl.a. Miljøministeriets ressort, altså ikke er min overordnede ressort. Det gælder, uanset hvor mange gange jeg måtte få det spørgsmål.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Mette Gjerskov har meldt sig som medspørger på spørgsmålet.
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:54

Mette Gjerskov (S):

Vi er vel enige om, at klimaministeren er klimaminister og altså står for regeringens politik på klimaområdet. Derfor vil vi gerne have svar vedrørende klimaet fra klimaministeren. Jeg tror, man kan spørge børn, måske ikke i børnehaven, men jeg tror ikke, at børn skal op i meget mere end 1., 2. eller 3. klasse, før de godt ved, at det der med ham der Lomborg har noget med klimaet at gøre. Det kan jo undre, at det så ikke er gået op for klimaministeren, at ham der Lomborg har noget med klimaet at gøre. Men det er jo rent faktisk det, vi spørger til.

Bjørn Lomborg er ansat af regeringen til at skabe klimaskepsis så meget som overhovedet muligt. Det, vi bare spørger om, er, om klimaministeren synes, det er en rigtig god idé.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:55

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu må jeg jo sige, at jeg ganske vist også er blevet ligestillingsminister, men at jeg desværre ikke har nogen børn, så det er ikke sådan, at jeg kommer ned i børnehaven og forhører mig om, hvad man mener om det ene og det andet politiske emne.

Det, jeg var inde på i den her sammenhæng, var, at det da er korrekt, at der er givet en bevilling i forbindelse med klimatopmødet. Der blev også henvist til et billede, som det var lidt svært at se på den her afstand.

Det, som jeg også har prøvet på at fremføre, er, at de midler, der nu er afsat, stadig væk ikke er inden for min ressort, og at det stadig væk ikke er en beslutning, som jeg har deltaget i. Pointen er bare den, at midlerne altså også i høj grad bliver givet til andre formål: bredere økonomiske emner, en bredere international debat.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:55

Mette Gjerskov (S):

Nu er ministeren jo, på trods af at hun er seniorminister, en forholdsvis ny minister. Men det er jo faktisk sådan, at ministeren er sat i verden for at forsvare regeringens politik og også være med til at forsvare finansloven. Man kan så godt komme og sige, at man ikke lige den dag var med til at træffe den beslutning, men det var ministerens parti, og det var ministerens regering, og det er nu engang regeringen, der har lavet finansloven sammen med Dansk Folkeparti.

Jeg synes, det er meget bekymrende, at landets klimaminister prøver at løbe fra det ansvar. Danmarks klimaminister har ansvar

for, at der bliver brugt 138 mio. kr. af skatteydernes penge på Bjørn Lomborg. Jeg har endnu ikke, efter at vi nu har spurgt i over en halv time, kunnet få vristet en eneste holdning ud af ministeren. Jeg må sige, at jeg synes, det er tyndt.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:57

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen jeg er naturligvis ked af, at spørgeren synes, det er tyndt. Jeg har prøvet at give udtryk for, og jeg gentager det meget gerne, at jeg har den holdning, punkt 1, at alle synspunkter skal høres i debatter, uanset hvilken debat det end måtte være, punkt 2, at det er meget vigtigt, at vi i Danmark finder den rette balance imellem anvendt forskning og grundforskning. Jeg synes, det er lidt vanskeligt at karakterisere det som værende tynde svar.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det fru Kirsten Brosbøl for at afslutte spørgsmålet.

Kl. 17:57

Kirsten Brosbøl (S):

Det er jo bare ikke det, ministeren er blevet spurgt om, så det er selvfølgelig derfor, vi synes, at det er lidt tyndt af ministeren. Vi spørger i øst, og ministeren svarer i vest, og så kunne vi jo stå her ganske længe, hvis vi vel at mærke havde lov til det, og tale forbi hinanden. Det ønsker vi sådan set ikke.

Vi er sådan set lidt optaget af, at Bjørn Lomborg har fået de her 138 mio. kr. Det svar har vi fået fra finansministeren; sådan er det. Så lurer vi jo fra Socialdemokraternes side selvfølgelig på, om det er den måde, som regeringen også fremover vil fordele midlerne på det her område på.

Det er selvfølgelig derfor, at vi spørger ind til mekanikken og teknikken i det, for er det ikke kvalitet og relevans, der skal afgøre, hvem der får forskningsmidlerne i det her land? Og er det ikke også sådan på klimaområdet, at det gerne skulle være kvalitet og relevans, der afgør, hvilke forskere der får bevillinger til at undersøge ting omkring klimaet? Det synes jeg simpelt hen ikke at vi har fået svar på.

Derfor kunne det være, at vi til allersidst kunne få klimaministeren til at sige, om klimaministeren i regeringen og i fremtidige finanslovforhandlinger – for nu at snakke om fremtiden, som jeg kan forstå at ministeren gerne vil, og ikke historie – vil hejse Bjørn Lomborgs flag og arbejde for, at Lomborg skal have endnu flere penge fra den her regering til sit arbejde omkring klimaet, eller vil ministeren ikke arbejde for det?

Kl. 17:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:59

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg må jo igen bare konstatere, at når man bliver ved med at stille spørgsmål inden for et felt, der ikke hører under en ministers ressort, er det jo klart nok, at der er grænser for, hvor langt man kan komme i sådan en debat.

Men jeg vil da gerne igen svare helt overordnet, når der bliver spurgt til, hvad regeringen vil satse på inden for universiteterne, og da det jo også er fuldstændig korrekt, at en minister står på mål for hele regeringens politik: Den danske regering satser på grundforskningen, og det står der jo så også i det program, der er kommet i dag.

Der er en ambition om at få minimum et universitet i topklasse – man kunne overveje, hvilket universitet det kunne være – men det betyder jo så ikke, at der ikke fremover vil kunne blive afsat penge til anvendt forskning.

Der, hvor jeg fremover vil hejse flaget i debatter om klimaet, er naturligvis, og det håber jeg at der er respekt for, inden for det område, hvor jeg har ansvaret. Det er naturligvis inden for et område som EUDP, og der har vi jo så allerede været inde på, hvordan spillereglerne er, når vi taler om EUDP, og dem vil jeg selvfølgelig fastholde.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren. Dermed er spørgsmålet sluttet.

Jeg kan lige oplyse, at de spørgsmål, der er opført som nr. 40 og 41 på dagsordenen, efter ønske fra spørgeren overgår til skriftlig besvarelse.

Så går vi videre til det næste spørgsmål i dagens program, og det er til undervisningsministeren af fru Nanna Westerby.

Kl. 18:00

Spm. nr. S 1308

26) Til klima- og energiministeren af:

Ole Hækkerup (S):

Mener ministeren, at det er udtryk for en ambitiøs energipolitik, at Danmark ikke når målet om 30 pct. vedvarende energi i 2020? (Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 18:00

Spm. nr. S 1150

27) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Hvordan mener ministeren, at en besparelse på gennemførelsesvejledningen til elever på ungdomsuddannelserne vil øge andelen af unge i uddannelse, som ellers er et af målene med ungepakken, og hvad er ministerens holdning til udmøntningen af de 35 mio. kr., der skal skæres i vejledningen til elever på ungdomsuddannelserne?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Nanna Westerby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 18:00

Nanna Westerby (SF):

Spørgsmålet lyder: Hvordan mener ministeren at en besparelse på gennemførelsesvejledningen til elever på ungdomsuddannelserne vil øge andelen af unge i uddannelse, som ellers er et af målene med ungepakken, og hvad er ministerens holdning til udmøntningen af de 35 mio. kr., der skal skæres i vejledningen til elever på ungdomsuddannelserne?

Kl. 18:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg må lige bede om, at man går uden for salen og fortsætter debatten et andet sted, hvis det er muligt, for når der bliver så tæt en dialog her, er det en smule forstyrrende.

Ministeren har ordet, værsgo.

Kl. 18:01

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Man kunne jo godt være distraheret nok i forvejen, når det er første gang, man som minister er i salen, men jeg vil lige indledningsvis sige til fru Nanna Westerby, at jeg glæder mig meget til samarbejdet på uddannelsesområdet, og at jeg derfor også takker for spørgsmålet, som giver mig anledning til at nævne nogle af de ting, som vi synes er rigtig gode i ungepakken.

Spørgsmålet henviser jo netop til de initiativer i ungepakken, som er aftalt med en bred kreds af partier i Folketinget, og ungepakken

indebærer ganske rigtigt en omlægning af uddannelses- og erhvervsvejledningen, så der sker en øget målretning af de enkelte dele af uddannelses- og erhvervsvejledningen mod de unge, der har mest behov for vejledning og støtte. Det indebærer bl.a., at der ændres på reglerne om gennemførelsesvejledningen, og det vil jeg komme nærmere ind på i min besvarelse af det næste spørgsmål, nemlig spørgsmål nr. S 1151.

Isoleret betragtet frigøres der hen ved 35 mio. kr. i 2012 i aftalen, men pengene anvendes til finansiering af andre initiativer i ungepakken. F.eks. kan det nævnes, at hvis den unge ikke umiddelbart er uddannelsesparat til at gennemføre en ungdomsuddannelse, får han eller hun et andet tilbud, der tilgodeser hans eller hendes behov for opkvalificering. Med ungepakken afsættes ressourcer hertil, og samtidig udvides viften af tilbud, der kan gives til de unge.

Vi styrker også vejledningsindsatsen i selve overgangen til en ungdomsuddannelse, hvor der hurtigt skal tages hånd om unge, der falder fra eller viser tegn på at ville gøre det. Uddannelsesinstitutionerne og kommunerne skal samarbejde herom, hvilket jo er rigtig positivt.

Endvidere kan det nævnes, at der etableres en e-vejledning, hvor de unge får nem adgang til vejledning, når de selv synes at have behov for det. Denne vejledning vil betjene sig af moderne informationsteknologi, så de unge kan få vejledning ved at benytte de kommunikationsplatforme, som de i forvejen er meget fortrolige med. Med e-vejledningen til de selvhjulpne bliver det muligt i højere grad at frigøre ressourcer, så fastholdelsesarbejdet på de enkelte institutioner i højere grad kan målrettes unge med særlige behov.

Jeg kan notere mig, at de, der har hjulpet mig med talen, er vant til et lidt hurtigere tempo. Må jeg benytte lige et sekund mere?

Kl. 18:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er i orden, og i øvrigt velkommen til ministeren som minister.

Kl. 18:03

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Mange tak.

Samlet set er der tale om et betydeligt løft af udgifterne til indsatsen over for de unge. Initiativerne i ungepakke 2 koster således 96 mio. kr. i 2010, 156 mio. kr. i 2011 og 258 mio. kr. i 2012 – altså tilsammen afsættes der 0,5 mia. kr. til at hjælpe de unge igennem en uddannelse. Tak.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren. Det er fru Nanna Westerby.

Kl. 18:04

Nanna Westerby (SF):

Tak. Jeg vil også gerne starte med at sige velkommen til ministeren, og jeg ser også rigtig meget frem til det her samarbejde. Vi har masser, vi skal tage fat på på uddannelsesområdet.

En af de rigtig store udfordringer er jo, at der er færre unge, der tager en ungdomsuddannelse, og at det desværre er gået tilbage, sådan at vi i dag er på niveau med 1993 – det er så 17 års udvikling, der er gået tabt i forhold til uddannelsesniveau. Derfor er det jo rigtig interessant, at vi får en ny minister nu, og jeg håber rigtig meget, at den nye minister vil starte med at gøre noget ved problemerne.

Noget af det første, som ministeren jo skal til, er at udmønte den her ungepakke, som regeringen har lavet. Vi synes desværre, at den kom lidt for sent; den kom, meget lang tid efter at ungdomsarbejdsløsheden var eksploderet, og vi synes også, at der er for lidt i den, for der er stadig væk stor arbejdsløshed blandt de unge og for få, der tager en ungdomsuddannelse.

Men lidt har også ret, og ungepakken har jo som hovedformål at få flere unge til at gennemføre en ungdomsuddannelse; det synes vi jo er en rigtig god idé. Men så synes jeg jo, at det er lidt sært, at den så alligevel kommer til at resultere i, at der bliver 35 mio. kr. mindre til vejledning af de unge. Så siger ministeren, at det er 35 mio. kr., der bliver frigjort og omfordelt fra en vejledningsindsats til en anden vejledningsindsats, men realiteten er jo, at der kommer til at være 35 mio. kr. mindre til den skolenære vejledning, til den vejledning, der foregår ude på ungdomsuddannelsesinstitutionerne.

Så kan det godt være, at man laver e-vejledning på internettet, det kan godt være, at man opgraderer alle mulige andre steder, men man skærer 35 mio. kr. i vejledningen på ungdomsuddannelsesinstitutionerne. Kan ministeren ikke godt forstå, at det virker en lille smule paradoksalt, at man i ungepakken, som har som hovedformål at nedbringe frafaldet blandt unge på ungdomsuddannelserne – som er alt for højt – skærer på den vejledning, som foregår ude på skolerne?

Kl. 18:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:06

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jo, jeg forstår udmærket, at man lige kan undre sig, når man kaster blikket hen over, og det ser ud til, at der fjernes 35 mio. kr. Det ville også undre mig, hvis det var tilfældet. Men situationen er den, at vi jo samlet tilfører hele området flere penge og har valgt at omprioritere i et samarbejde med også Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, som fru Nanna Westerby's parti jo meget gerne vil i regering sammen med. Så der må jo i hvert fald være lidt tillid til dem, om ikke til regeringen.

Hele intentionen har været at gribe vejledningen lidt anderledes an og sige, at det, vi oplever, jo er nogle unge mennesker, som i vidt omfang slet ikke magter at komme i gang med uddannelse. 100 pct. vil faktisk gerne starte på en uddannelse, men 10 pct. kommer slet ikke i gang, og yderligere 10 pct. falder hurtigt fra.

Det vidner jo lidt om, at man måske ikke er fuldstændig parat til en uddannelse, selv om intentionen er der, lysten er der. Derfor har man jo bl.a. lavet det forløb, der betyder, at man kan tilrettelægge særlige forløb, så man bliver uddannelsesparat, så man ikke får nederlaget, men derimod er klar til at gennemføre hele sin uddannelse.

Kl. 18:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 18:07

Nanna Westerby (SF):

Der er en række elevorganisationer, som netop har lavet en undersøgelse blandt en masse elever på ungdomsuddannelsesinstitutioner om vejledningsindsatsen, og der siger næsten 85 pct. af de adspurgte elever, at for dem er det rigtig vigtigt – de er enten enige eller helt enige – at man kan få vejledning på sin skole. Det er vigtigt, at man som gymnasieelev f.eks. kan gå lige ned på kontoret på skolen og få vejledning, i stedet for at man skal ind til et center, der ligger langt væk, eller man skal ind på internettet.

Det er jo lige præcis den her lokale vejledningsindsats, der bliver skåret i. Er ministeren ikke bekymret for, at man skærer i den her meget lokale vejledningsindsats, og at det kan gøre, at der er nogle elever – særligt dem, som har lidt svært ved at overskue deres uddannelsesforløb – som får lidt svært ved at opspøge vejledningen, når den ikke er tilgængelig i samme grad på hver skole?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 18:08

Jeg synes jo, at det i sig selv er tankevækkende, at der åbenbart sker noget, fra at man forlader 9.-10. klasse, og inden man kommer i gang. Der er 10 pct., der falder fra, inden de kommer i gang. Når man så lige er startet, er der så derudover yderligere 10 pct., der falder fra. Det vidner i hvert fald for mig i høj grad om, at der er noget i den indgangsfase til ungdomsuddannelsen, som ikke har fungeret tilstrækkeligt. Så har vi tilvejebragt finansiering til disse ekstra – og tror vi på – bedre initiativer ved bl.a. at omlægge finansieringen om gennemførelsesvejledningen. Så vil jeg gerne sige, at fru Nanna Westerby jo til hver en tid er velkommen til også at gå ind og pege på finansieringsmuligheder for at gøre mere for ungdomsuddannelserne.

Kl. 18:08

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det, der i hvert fald er helt sikkert, er, at det bekymrer mig, og det bekymrer hele regeringen, at der er for få, der får gennemført deres uddannelse. Heldigvis viser de seneste tal – det er jo et af krisens paradokser – at fordi det er svært at få ufaglærte job, så bliver man måske en anelse mere tilbøjelig til at starte på uddannelse. Det er jo positivt.

Men jeg forstår godt præmissen, som fru Nanna Westerby opstiller, nemlig at man også har brug for vejledning på stedet, og det er også derfor, at jeg peger på, at den samlede indsats i forhold til at gennemføre uddannelse faktisk er styrket med ungepakke 2. Så den – hvad skal man sige – mistillid, der måtte ligge i, at man mener, at vi bare fjerner ressourcer og ikke tilbagefører dem til hele området, må jo skyldes, at man heller ikke rigtig har tillid til Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, som man ellers agter at gå i regering med.

Vi tager problemerne ret alvorligt, og vi forventer os faktisk en hel del af ungepakke 2. Vi satte også initiativer i gang tidligere, end spørgeren faktisk antyder, for allerede sidste forår var vi i gang med en række initiativer, herunder også at sikre øget adgang til skolepraktik, for at give nogle muligheder til de unge, der kom i klemme som følge af krisen.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Nanna Westerby.

Kl. 18:09

Nanna Westerby (SF):

Jeg vil så sige, at for et år siden stod jeg her i Folketingssalen, hvor SF havde fremsat et beslutningsforslag netop om at skaffe flere skolepraktikpladser og flere ordinære praktikpladser. Det stemte regeringen faktisk imod. Der skulle gå 5 måneder, efter at vi havde fremsat det forslag, til man kom med noget fra regeringens side. Så jeg ved ikke, om det ligesom er hastværk, der på den måde har præget den her regering.

Det er meget muligt, at man tilfører nogle midler til hele uddannelsesområdet med ungepakken, og det er jo en rigtig god idé. Men det er jo underligt, at en del af finansieringen af den ungepakke skal være, at man så at sige skal fodre hunden med sin egen hale på den måde, som man gør her. Man tager 35 mio. kr. fra den skolenære vejledning, fra den vejledning, der foregår på skolen, og så lægger man det f.eks. over i, at man skal lave internetvejledning.

Jeg vil bare høre, om ministeren ikke godt – det synes jeg ikke at jeg fik et klart svar på før – kan være lidt bekymret for den omprioritering? Man fjerner fra den helt nære vejledning og lægger det over i noget, som måske kan virke fjernere for en række elever.

Kl. 18:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 18:10

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, jeg er faktisk tryk ved, at de fem store partier har indgået en aftale om det. Det er selvfølgelig også baseret på informationer ude fra institutionerne, informationer om de unges oplevelser og også viden om, hvor det knager for at få de unge igennem uddannelse.

Når vi kan gøre det med Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, er det jo faktisk, fordi de har været med til at tilvejebringe pengene. Det er meget nemt at gå i salen og altid sige, at man gerne vil gøre noget mere, og at man gerne vil gøre det bedre, og at alt skal blive meget godt. Men situationen er den, at vi jo er i en krise, og at vi samlet set skal finansiere disse tiltag. Derfor prioriterer vi benhårdt og siger, at der, hvor vi bruger ekstra ressourcer, er også der, hvor vi med et bredt flertal i Folketinget har større tiltro til, at det virker.

Vi er selvfølgelig opmærksomme på og også altid villige til at justere igen, hvis ikke det er det perfekte, og hvis forligspartierne i øvrigt er med. Jeg tror nu på, at vi har ramt helt rigtigt.

Kl. 18:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til undervisningsministeren, og det er også stillet af fru Nanna Westerby.

Kl. 18:12

Spm. nr. S 1151

28) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Hvordan mener ministeren, at afskaffelsen af gennemførelsesvejledningen på ungdomsuddannelserne vil påvirke kvaliteten af den vejledning, eleverne får, set i lyset af de sidste mange års indsats for professionalisering af vejledningen?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Nanna Westerby for at læse spørgsmålet op.

Kl. 18:12

Nanna Westerby (SF):

Hvordan mener ministeren at afskaffelsen af gennemførelsesvejledningen på ungdomsuddannelserne vil påvirke kvaliteten af den vejledning, eleverne får, set i lyset af de sidste mange års indsats for professionalisering af vejledningen?

Kl. 18:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:12

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for spørgsmålet. Når det er aftalt at aflyse gennemførelsesvejledningen som begreb fra en institutions forpligtelse til at fastholde elever og studerende i en uddannelse, er det udtryk for et ønske om at frigøre institutionerne til selv at vælge, hvordan de skal tilrettelægge den konkrete lokale indsats.

Uddannelsesinstitutionerne kan herved fokusere indsatsen i endnu højere grad imod de elever, der er frafaldstruede, og sammensætte den bedst muligt efter netop disse elevers behov. Skolerne kan selv vælge, hvilke type medarbejdere de vil bruge til at løse opga-

ven. Det kan være socialrådgivere, lærere, psykologer, vejledere med vejlederuddannelse, mentorordninger m.v.

Samtidig håber jeg, at vi med denne afreguleringslinje kan medvirke til, at der i de kommende overenskomstforhandlinger kan følges op med tilsvarende afreguleringer af gennemførelsesvejledningen i overenskomstreguleringen – der var mange reguleringer der.

Institutionerne bevarer således deres ansvar for at understøtte elever og studerende i at gennemføre deres uddannelse, men de stilles friere i deres valg af metoder, ligesom det i højere grad bliver muligt for dem at tilpasse deres indsats og ressourcer til vilkårene på den enkelte skole. De enkelte institutioner forpligtes til at udarbejde principper for procedurer ved omvalg og afbrydelse af uddannelse. De forpligtes endvidere til at samarbejde med UU og Studievalg om elever, der er i risiko for at falde fra uddannelsen.

Den foreslåede ændring vil ikke svække kvaliteten af den indsats, som skolerne i dag yder i deres vejledning af eleverne, men vil tværtimod stille krav til skolerne om at være opfindsomme og professionelle i deres indsats, for at så mange unge som overhovedet muligt gennemfører deres ungdomsuddannelse.

Jeg ser ingen grund til at være bekymret over kvaliteten af den indsats, som finder sted på vores uddannelsesinstitutioner, for at fastholde elever i uddannelser. Jeg har tillid til, at man på den enkelte institution vil finde netop de metoder og løsninger, som vil være bedst egnede til at understøtte eleverne i at gennemføre deres uddannelser.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 18:14

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Siden 2002 har hele Folketinget, også den nuværende regering og uddannelsesverdenen, institutioner og skoler, arbejdet for at professionalisere vejledningen. Det har man gjort, fordi der er et rigtig stort frafald. Der er faktisk mere end 95 pct. af en ungdomsårgang, som starter på en ungdomsuddannelse, men der er rigtig mange, der falder fra. Derfor er det vigtigt, dels at vi får vejledt folk det rigtige sted hen, dels at man løbende under uddannelsen har mulighed for at vejlede de unge elever.

Nu vil regeringen så afskaffe kravene til, at vejledere på skolerne skal være uddannet som vejledere. Det virker lidt selvmodsigende i forhold til den indsats, man har lavet siden 2002. I 2002 lavede man faktisk en fælles vejlederuddannelse. Dengang sagde den daværende undervisningsminister, fru Ulla Tørnæs:

Etableringen af den fælles vejlederuddannelse kan bidrage til at begrænse de unges frafald eller omvalg af uddannelse. Jo bedre vejlederne er klædt på til at vejlede, jo større er muligheden for en overskuelig og sammenhængende vejledning.

Så sent som i 2008, altså for mindre end 2 år siden, vedtog man skærpede uddannelseskraav til de her vejledere på skolerne. Dengang skrev ministeriet i bemærkningerne:

»For at understøtte den øgede professionalisme og målrettethed i vejledningen på alle niveauer skal vejledernes kompetenceniveau styrkes.«

Så er der bare noget, der undrer mig. Man har for mindre end 2 år siden vedtaget regler om, at uddannelsesniveaet blandt vejlederne skal øges, og nu afskaffer man så alle krav til uddannelsesniveau blandt vejlederne. Det synes jeg virker selvmodsigende. Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren er uenig med sin forgænger, fru Ulla Tørnæs, og om ministeren er uenig i regeringens egen lovændring fra 2008. For begge gange har man forsøgt at professionalisere, og nu fjerner man så alle krav igen.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:16

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg bliver sådan lige lidt forvirret her, fordi jeg opfatter, at spørgsmålet fortsat går på den ændring af vejledningen, som ungeaftalen omfatter, og nu taler vi så om uddannelse af vejledere. Det må jeg indrømme at jeg ikke har forberedt mig på at vi skulle gå i detaljer med.

Men det, jeg synes er væsentligt, er, at SF mange gange, også her i salen, har peget på, at vi skal stille institutionerne mere frit. Det gør vi så ved at afbureaukratisere, hvordan de skal bruge deres vejledningskroner. Jeg har i dag været ude at tale ved en EGU-konference – det var godt nok en anelse vovet på dag et som minister, men det var jeg nu ikke desto mindre – og der oplevede jeg i hvert fald, at entusiasmen var stor omkring det, at vi netop tager fat på de unge, umiddelbart når de forlader grundskolen. For det er jo dér, de svære valg skal træffes, og det er jo dér, man også oplever, at mange unge ikke er tilstrækkelig uddannelsesparate.

Der har vi så stillet ressourcer til rådighed, og det burde glæde SF. Vi har nemlig stillet nogle ressourcer til rådighed både for institutionerne med uddannelsesvejledning og for kommunerne – læg mærke til det – for at de kan gøre en bedre indsats over for de unge, der er mindst tilbøjelige til at gennemføre en uddannelse.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 18:17

Nanna Westerby (SF):

Nu siger ministeren, at det bare handler om afbureaukratisering. Men en del af den her afbureaukratisering drejer sig netop om, at man nu siger til ungdomsuddannelsesinstitutionerne, til skolerne: Jeres vejledere behøver ikke at have en vejlederuddannelse. Det går stik imod den indsats, man har lavet siden 2002, hvor man ad to omgange, senest for mindre end 2 år siden, har forsøgt at professionalisere vejledningsindsatsen. Man har netop sagt: Nej, vi bliver nødt til at stille nogle flere uddannelseskraav til vejlederne, fordi de faktisk er en rigtig vigtig brik i forbindelse med at få de unge til at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Så kan det godt undre, at man som en del af ungepakken siger, at man afbureaukratiserer det her område, mens man i virkeligheden afprofessionaliserer det her område, man stiller mindre krav til vejledernes uddannelse. Det hænger for mig at se rigtig dårligt sammen.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:18

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg beklager, for nu tror jeg nemlig, at jeg lige præcis forstår, hvad det var, det var rettet imod.

Det, at man ikke kræver, at vedkommende har en vejlederuddannelse, betyder jo ikke, at man har sat færre krav til vejlederuddannelsen. Det betyder blot, at vi kan bringe flere fagligheder sammen i det forsøg, vi gør på at være målrettede med hensyn til at få flere til at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Jeg tror faktisk, at det kan være forskellige fagligheder, der kan være brug for. Jeg har stor, stor tillid til vores vejledere, jeg mener, at de gør et kæmpestort stykke arbejde, og jeg synes også, at de har

haft stort held med det over for nogle målgrupper. Hvis man f.eks. ser på indvandreres efterkommere, ser man en rigtig stor succes, hvor langt flere kommer i gang med en uddannelse og gennemfører den.

Men det er også helt tydeligt for mig, at der er unge på vores ungdomsuddannelser, som har andre problemer end problemer af vejledningskarakter. Mange gange tror jeg, at uddannelsesvejledning må gå hånd i hånd med vejledning på det psykosociale område, fordi der kan være tale om dybe kærestesorger, der kan være tale om misbrugsproblemer eller andet, som gør, at man ikke magter at gennemføre sin uddannelse.

Der tror jeg at både vejledere, socialrådgivere og folk med andre fagligheder kan arbejde sammen om at løse opgaven, ligesom folks forskellige fagligheder herinde jo faktisk også ofte bærer os frem mod gode løsninger.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 18:19

Nanna Westerby (SF):

Jamen problemet er jo, at når man fjerner kravene til, hvem der skal stå for vejledningsindsatsen, når man fjerner kravene til, at det skal være en professionel indsats, så risikerer man jo også, at økonomisk pressede institutioner i virkeligheden bare nedprioriterer gennemførelsesvejledningen.

Allerede i dag kan man jo ansætte psykologer og socialrådgivere på ungdomsuddannelsesinstitutioner, hvis man synes, det er en god idé. Det, man gør her, er, at man siger, at skolerne ikke engang behøver at have reelle vejledere med vejlederuddannelse.

Det under mig bare, for hvis man eksempelvis tager fat i regeringens egen globaliseringsstrategi fra 2006, kan man læse, at regeringen stik imod det, ministeren siger nu, skrev:

»Der er behov for at styrke vejledernes uddannelse. Der skal etableres en professionsbacheloruddannelse som vejleder. Den eksisterende vejlederuddannelse skal udvikles til en fuld diplomuddannelse.«

Man skrev altså i sin egen globaliseringsstrategi, at vi bliver nødt til at stille nogle flere uddannelseskrav til vejlederne. Er ministeren uenig i regeringens egen globaliseringsstrategi fra 2006? Hvorfor går man ellers i den stik modsatte retning nu?

Kl. 18:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:21

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen vi går altså overhovedet ikke stik imod noget. Vi fastholder da i regeringen, at de vejledere, der er derude, skal have en høj grad af faglighed. Men det, man åbner for, er andre fagligheder end den rent vejledningsmæssige. Jeg vil næsten gå så vidt som til at sige, at jeg tror meget stærkt på, at hvis der er nogle psykiske problemer, som betyder, at man har vanskeligt ved at komme igennem sin uddannelse – der kan opstå en frygtelig sorg i ens familie, der kan være en nærtstående, der er omkommet – så er det måske nok snarere en psykolog eller en præst, man har brug for, end det er en uddannelsesvejleder.

Jeg synes kun, at det er fornuftigt, at vi giver skolerne frihed til at vurdere det sammen med den unge. I øvrigt troede jeg faktisk også, at det var SF's politik. For vi er ofte nok hernede i salen blevet klandret for, at vi detaljstyrer institutionerne. Det her er sådan set udtryk for det modsatte. Det viser, at vi har tillid til, at uddannelsesinstitutionerne kan vælge den faglighed, der er brug for i situationen,

i samarbejde med den unge. Og så må vi altså ikke glemme, at forud for at den unge kommer i gang med en uddannelse, ligger der nogle store udfordringer. Og dem har vi i fællesskab med mange partier tilvejebragt midler til at man kan tage hånd om sammen med kommunerne.

Kl. 18:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren. Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til den næste minister, men først skal der lige lykønskes lidt dernede i salen.

Det næste spørgsmål er så til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:22

Spm. nr. S 1267

29) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at den aktivering, som de aktiverede i Vesthimmerland har fået, jf. AMU bilag 119, lever op til den værdighed og kvalitet, som skulle sikre, at de er bedre rustet til at vende tilbage til arbejdsmarkedet?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen for at læse spørgsmålet op. Værsgo.

Kl. 18:22

Bjarne Laustsen (S):

Tak.

Synes ministeren, at den aktivering, som de aktiverede i Vesthimmerland har fået, jævnfør AMU bilag 119, lever op til den værdighed og kvalitet, som skulle sikre, at de er bedre rustet til at vende tilbage til arbejdsmarkedet?

Kl. 18:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:22

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg lægger utrolig stor vægt på, at der altid skal tages udgangspunkt i den enkelte ledige, når der tilrettelægges en aktiv indsats. Indsatsen skal give mening og skal være relevant i forhold til at få den ledige hurtigst muligt tilbage i job. Det gælder, både når det er jobcenteret, der står for indsatsen, og når det er en anden aktør.

Det er altid ærgerligt, når der er ledige, der ikke er tilfredse med den indsats, der gøres for dem, og de eksempler, der henvises til fra Dansk Metal, kunne jo godt tyde på, at der er noget, der er gået galt. Jeg vil dog også gøre opmærksom på, at de deltagerevalueringer, som Capacent, der har stået for de omtalte forløb, efterfølgende har sendt til Arbejdsmarkedsudvalget, viser, at de fleste af deltagerne i jobsøgningsforløbet samlet set har været godt tilfredse.

Jeg tror derfor også, det er vigtigt, at vi alle sammen passer på med at dømme bestemte aktører eller bestemte jobcentre på baggrund af enkeltsager. Derimod er det helt afgørende, at kommunerne følger op på aktørernes indsats og resultater og vælger at samarbejde med de bedste. Jeg har netop sendt en evaluering af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen til Arbejdsmarkedsudvalget. Den viser bl.a., at der er store forskelle på aktørernes resultater, og at kommunerne ikke konsekvent vælger at bruge de aktører, der er bedst til at få de ledige i job.

Kommunerne har derfor behov for et øget fokus på at følge op på andre aktørers resultater, så de hele tiden bruger de bedste. På baggrund af evalueringen har jeg derfor besluttet at tage en række initiativer, der skal styrke indsatsen hos andre aktører. Initiativerne skal

sikre, at kommunerne i højere grad samarbejder med netop de bedste aktører.

Kl. 18:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:24

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan love ministeren, at det, det drejer sig om, og jeg har personligt talt med de her folk, og det, der er håbet for dem, er at komme i arbejde og se en fremtid foran sig, i forhold til at de har mistet det job, de havde. Derfor har de troet på, at de systemer, som man bruger penge på, og som regeringen har valgt at pålægge kommunerne at de skal udlicitere, for ellers får man ikke refusionen, også lever op til nogle mindstekrav om, hvad man kan tillade sig at gøre med folk.

Kl. 18:24

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret fra en slankere minister, i den forstand at ministeren nu ikke længere er ligestillingsminister.

Det her er jo interessant, for jeg går selvfølgelig ud fra, at ministeren har læst de beretninger, som går meget tæt på, fordi det er den oplevelse, som bedst skildrer, at nogle mennesker er kommet ud i en situation, hvor man er blevet uforskyldt arbejdsløs, og det, som samfundet så kan byde en, er nogle muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Det er derfor, at jeg spørger om, om det ikke er meningen, at de skal være bedre rustet til at vende tilbage til arbejdsmarkedet, efter at de har været på de her kurser.

Det, der viser sig, er jo, at de er blevet rådgivet om, at de kan søge nogle kurser, og så kan de rent faktisk ikke komme på dem. De bruger ord, som jeg ikke engang tør bruge her i Folketingssalen – og så er det jo slemt – om den måde, som de har oplevet at blive behandlet på. Derfor tror jeg, at der er grund til at kigge på det her, altså på behovet for reel uddannelse og opkvalificering osv. Der er nogle, der har behov for at skifte spor, i forbindelse med at de blevet arbejdsløse, men her er det bare et spørgsmål om at røre rundt i gryden, og at nogle private firmaer skal tjene penge på at aktivere nogle for efterfølgende at kunne sende dem ud i praktik. Det er jo sådan, det ser ud.

Kl. 18:28

Der er jo ikke nogen reel uddannelse eller omskoling eller noget som helst. Det viser sig, at de kurser, som de gerne vil på, kan de ikke komme på, og det er derfor, at det er et meget relevant spørgsmål, de stiller, nemlig, om det her er en reel måde, hvorpå de kan vende tilbage til noget nyt arbejde, fordi de har mistet det, de havde.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo netop det, jeg siger til hr. Bjarne Laustsen, nemlig at der både er gode eksempler og der desværre også er nogle dårlige eksempler, og derfor er det bare helt afgørende for mig at sige til kommunerne: Jamen så brug dog de gode andre aktører; brug dog de virksomheder, der er gode til netop at få de ledige i job. Det er også derfor, at jeg netop har indført en betalingsmodel, der er så simpel, at den simpelt hen belønner de andre aktører, som får de ledige i job, for det, der er endemålet her, er jo netop, at ledige skal komme i job igen, og for mig er det ikke, om det er en anden aktør, altså dermed en privat, eller om det er et jobcenter og dermed det offentlige, der gør, hvad de kan for at få de ledige i job.

For mig er det her nemlig ikke et spørgsmål om ideologi, men det har jeg lidt en fornemmelse af, at det er, når hr. Bjarne Laustsen står her onsdag efter onsdag for at jage andre aktører, nemlig at det ikke er for at ville de ledige noget godt, men er sådan en eller en tom ideologisk kamp fra hr. Bjarne Laustsens side, og det synes jeg bare er en skam, og det synes jeg at det her område er for vigtigt til.

Kl. 18:29

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo meget sjældent, at man er udsat for, at hr. Bjarne Laustsen ligefrem siger, at der er blevet brugt ord, som selv hr. Bjarne Laustsen ikke tør bruge i Folketingssalen, og så må jeg sige, at så er det povet.

Når det så er sagt, er jeg fuldstændig enig med hr. Bjarne Laustsen i, at der skal være kvalitet i tilbuddene. Det har jeg sagt fra dag et som minister, og det er jo også netop derfor, at jeg siger til hr. Bjarne Laustsen her i dag, at med de beretninger, der ligger her, er der jo noget, der kunne tyde på, at et eller andet er gået galt lige nøjagtig her. Men jeg synes også, at det er vigtigt, at vi passer på med ikke bare at bruge enkeltteksempler til at sige, at så er hele indsatsen sådan, eller så er det sådan hos alle andre aktører. Jeg synes egentlig, at vi har en gensidig forpligtelse til det, for det vigtige må dog være, at vi forsøger på at få systemet til at fungere bedst muligt i stedet for sådan nogle opposition-regering-trakasserier.

Kl. 18:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er der en medspørger, der har meldt sig på banen, nemlig hr. Eigil Andersen, værsgo.

Kl. 18:29

Eigil Andersen (SF):

Sandheden er jo, at kvaliteten på det her område i mange tilfælde sejler. Det strømmer ind med telefonopringninger og mails til bl.a. mig fra arbejdsløse, som har været ude for de her tåbelige ting med, at man skulle finde sin indre fugl, lære at kaste med æg ned ad en trappe, lære at lægge syvkafore på computer osv. Vi har i oppositionen jo igennem det sidste halvandet år prøvet at fortælle ministeren, at det er sådan, det forholder sig.

Tør ministeren lade de arbejdsløse afsige dommen? Tør ministeren lade staten udarbejde et spørgeskema, som enhver arbejdsløs, der har været på sådan et jobsøgningskurs, skal udfylde med sin mening om, hvorvidt det her kursus bragte vedkommende tættere på et job eller ej? Tør ministeren lade de arbejdsløse fælde dommen?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 18:30 Eigil Andersen, hvis det ædle formål virkelig er at hæve kvaliteten sammen med mig og sammen med regeringen, vil kvittere for de initiativer, som jeg har taget, men det har hr. Eigil Andersen jo mulighed for at gøre nu.

Kl. 18:30 Kl. 18:33

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, men man kan sådan set sige, at vi jo allerede i dag kan se det, som hr. Eigil Andersen nu udtrykker om at fælde dommen, fordi vi kan se, hvorvidt vedkommende er kommet i job eller ej. Det er jo, kan man sige, netop i de oversigter, som i sådan helt generel form er blevet sendt over til Arbejdsmarkedsudvalget i dag. Så derfor er der jo allerede gennemsigtighed på det her område, og derfor kan jeg slet ikke se, hvad det er, vi skal med et spørgeskema som lige nøjagtig det, hr. Eigil Andersen beskriver her.

Så kan jeg altså bare ikke frigøre mig fra den mistanke, at det her slet ikke handler om ledige og om at få ledige i job, når hr. Eigil Andersen står her i dag. Nej, det her handler om en ideologisk kamp, for hr. Eigil Andersen har set sig så vred på de andre aktører, altså det, at der er private virksomheder, der kan hjælpe ledige i job. Hr. Eigil Andersen har set sig så vred på de andre aktører, at han slet ikke kan se ud over sin egen næsetip og dermed også se, at der er ledige, der har stor gavn af at være i et forløb hos en anden aktør.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Man skal prøve at holde taletiden på 1 minut, som hr. Eigil Andersen også har nu.

Kl. 18:31

Eigil Andersen (SF):

Jamen jeg synes bestemt heller ikke, det er godt med de private aktører; det har ministeren helt ret i. Men jeg kan så betro ministeren, at jeg også er meget skarp modstander af tilsvarende dårlig kvalitet, når det er kommunerne, der står for det. Det handler netop om at kvalitetsforbedre.

Det, som er konklusionen på det her, er jo, at regeringen ikke tør spørge de arbejdsløse, for med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt man er kommet i arbejde efter sådan et jobsøgningskurs, kan det jo skyldes mange andre ting end kurset. Men det er meget almindeligt med brugerundersøgelser på mangfoldige områder i vores samfund i dag, og intet ville jo være mere naturligt end gennem et spørgeskema, som ministeren selv kan udarbejde, at spørge hver enkelt arbejdsløs, der har været på de her kurser, for at finde ud af, om de kurser virker eller ej, og så lade enhver arbejdsløs udfylde det.

Det er mig en stor gåde, hvorfor ministeren ikke tør gøre det, men jeg har et gæt: Det skyldes formentlig, at ministeren vil være klar over, at tommelfingeren vil blive vendt nedad, fordi kvaliteten er for dårlig.

Kl. 18:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:33

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen deri tager hr. Eigil Andersen fuldstændig fejl, for det er jo sådan, at det bedste værktøj, redskab til i virkeligheden at se, om noget fungerer, vel egentlig også er et, der viser, om de ledige er kommet i job. Og det er det, der er fuld gennemsigtighed for her.

Men hvis det nu var sådan, at hr. Eigil Andersens ædle formål netop var at sikre kvaliteten – som han jo forsøger at fremstille det som her i dag – så måtte han jo være glad for de initiativer, jeg netop tager på baggrund af den evaluering, som jeg har sendt over til Arbejdsmarkedsudvalget i dag. Og så går jeg jo sådan set ud fra, at hr.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi går tilbage til hovedspørgeren, som slutter spørgsmålet af. Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:34

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne prøve igen, for jeg ville så gerne have ministeren til at fatte bare en lillebitte smule. Det er ministeren, der drager ideologien ind i det her. Det, det drejer sig om, er, at det er regeringen, der har besluttet, at opgaven med at aktivere de ledige for hovedpartens vedkommende skal udliciteres; uanset om kommunen er bedre til det og billigere, så skal det udliciteres, for ellers får man ikke refusionen. Jeg vil tro, at der i begge lejre, både i forhold til de kommunale kurser og dem hos anden aktør, kan findes lignende eksempler som de her.

Jeg spørger bare: Når vi ser på, hvad det er, folk laver, og hvad der kommer ud af det, står det så mål med det, man gerne vil med hensyn til at sørge for, at folk kommer i arbejde? Det, folk tjener penge på, er f.eks. at lave 4 ugers praktik. Der er f.eks. en murer-svend, der har været 33 år i det samme firma, som bliver sendt ud i 4 ugers gratis praktik hos den samme mester, som han har arbejdet hos. Hvad genialt er der i det? Skal det koste skatte kroner at lave sådan en manøvre? Jeg synes, det er fuldstændig vanvittigt. Hvis der var reel opkvalificering, omskoling i det, så folk kunne komme videre med deres liv, komme til at lære nogle nye ting, komme til at få flere kompetencer, så synes jeg, det var fint, men det er jo ikke det, det her er udtryk for, vel?

Kl. 18:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:35

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen det er jo netop mig, der står og plæderer for, at kvaliteten skal være i orden, hvorimod hr. Bjarne Laustsen bare står og plæderer for, at andre aktører, altså det, at private kan komme ind på det her område, skal udryddes fra jordens overflade – for uha, uha, man kan jo ikke have, at der er private, der kan gå ind og hjælpe ledige i job, nej, det skal være offentligt alt sammen, for så mener hr. Bjarne Laustsen tilsyneladende, at alting er godt, for i det offentlige er alting jo godt. Sådan er det. Men det er – kunne jeg forestille mig – jo rart at være socialdemokrat, for så er verden jo simpel og enkel og nem at overskue, nemlig at det offentlige altid har ret og altid er de bedste.

Næh, jeg står for den linje, at vi skal have kvalitet for pengene, og nogle gange er det det offentlige, der er de bedste, andre gange er det det private, der er de bedste. Og så lad dog kommunerne selv bestemme, hvem de synes de ledige skal hjælpes i job af, altså om det er det offentlige eller det private; muligheden er der. For mig er det her nemlig ikke et spørgsmål om ideologi, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen; for mig er det et spørgsmål om kvalitet.

Kl. 18:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren, og dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, spørgsmål nr. S 1269, som også er til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:36

Spm. nr. S 1269

30) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er der kommet ud af den kvartalsvise kontrol, som ministeren lovede, da jobindsatsen blev kommunaliseret, for så vidt angår både de kommunale beskæftigelsesprojekter og dem, der er udliciteret til anden aktør?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 18:36

Bjarne Laustsen (S):

Tak fru formand. Hvad er der kommet ud af den kvartalsvise kontrol, som ministeren lovede, da jobindsatsen blev kommunaliseret, for så vidt angår både de kommunale beskæftigelsesprojekter og dem, der er udliciteret til anden aktør?

Kl. 18:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:36

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det indgik i lovforslaget om det enstrengede kommunale beskæftigelsessystem, at staten skal refundere kommunernes udgifter til andre aktører med 50 pct. inden for rådighedsloftet. I den forbindelse har forligskredsen aftalt, at kommunernes brug af andre aktører meget nøje skal overvåges. Det skal bl.a. ske ved hjælp af kvartalsvise undersøgelser.

De nye regler om den statslige refusion af kommunernes udgifter til andre aktører er først trådt i kraft den 1. januar 2010. Det vil altså sige, at det er sket for under 2 måneder siden. Derfor gennemføres den første kvartalsvise undersøgelse som planlagt her i foråret. Undersøgelsen vil blive gennemført som en elektronisk spørgeskemaundersøgelse, hvor Arbejdsmarkedsstyrelsen hvert kvartal vil bede jobcentrene om at besvare en række spørgsmål.

Arbejdsmarkedsudvalget vil naturligvis løbende blive orienteret om udfaldet af undersøgelserne.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:37

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg vil gerne fastholde ministeren på det svar, hun gav før. Jeg vil gerne spørge, om det er frit og man kan vælge, om man selv vil beholde opgaven hjemme i kommunen, eller om det er sådan, at hvis man ikke gør det, får man ikke den refusion, som der ellers er på området.

Så vil jeg gerne spørge i forbindelse med spørgeskemaerne: Hvorfor lader man ikke brugeren eller borgeren, der bliver aktiveret, stå for det, i stedet for at det er jobcenteret, der skal melde tilbage til ministeriet, om borgeren synes, at den aktiveringsindsats, vedkommende har været udsat for, er i orden og i overensstemmelse med de kvalitetsmål, som regeringen selv har sat?

Kl. 18:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:38

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Til det sidste spørgsmål vil jeg sige, at jeg synes, det her er en udmærket måde at gøre det på, også fordi jobcenteret jo i mange tilfælde

de – eller i alle tilfælde i virkeligheden – har et meget godt overblik over, hvordan tingene er forløbet. Derfor synes jeg, det er helt naturligt at bede jobcentrene om at gøre det.

Til det første spørgsmål om refusion vil jeg sige, at betalingsmodellen jo altså er, som den nu engang er. I nogle tilfælde vil jobcentrene vælge at bruge andre aktører, i andre tilfælde vil de ikke vælge at bruge andre aktører. Det er jo op til dem selv.

Kl. 18:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:39

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren ikke godt bekræfte, at det her område er underlagt det med, hvor meget man skal udlicitere i kommunerne, og at hvis man ikke gør det, vil det derfor være sådan, at man ikke kan få den refusion, som man kan på de andre områder? Det er blot det. Det tvinger kommunerne til at udlicitere, selv om de måske var både bedre og billigere til det.

Dernæst skal de til at have et kontrolsystem, der kigger på og kontrollerer en anden aktør. Man bliver nødt til at lave systemer, for man skal melde tilbage til ministeren og sige, om det, der er foregået, både hos den kommunale aktør og hos en anden aktør, er i orden. Hvem er det, der skal vurdere det? Der er da ingen, der er bedre til det end dem, der er udsat for aktivering. Hvorfor spørger man ikke dem? Det vil være en subjektiv vurdering.

Det her er bare et spørgsmål om, at det udløser nogle penge, hvis man har fået folk i praktik, hvis man har fået dem på et kursus, hvis man har fået dem i ordinær beskæftigelse osv. Der er jo en tarif for det. Det er ikke et spørgsmål om, om de ledige føler, at de er blevet hjulpet fra ledighed ud i uddannelse eller beskæftigelse.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:40

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan i det hele henholde mig til det, jeg svarede lige før. Jeg mener, jobcentrene er de helt rigtige til at udfylde de her skemaer, så vi får et retvisende billede af tingenes tilstand. Jeg synes egentlig ikke, at der er så meget at betænke sig på.

Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor hr. Bjarne Laustsen her i dag pludselig har sådan en mistro til jobcentermedarbejderne. Det synes jeg egentlig ikke plejer at ligne hr. Bjarne Laustsen. Faktisk synes jeg, at hr. Bjarne Laustsen tværtimod plejer at have en meget stor tillid til jobcentermedarbejderne. Det har jeg i hvert fald helt personligt. Men det kunne da være interessant at høre, hvorfor hr. Bjarne Laustsen pludselig ikke har den tillid til jobcentermedarbejderne, som ellers udfører et ganske flot stykke arbejde.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der kommer lige en medspørger ind i den her debat, hr. Eigil Andersen, værsgo.

Kl. 18:41

Eigil Andersen (SF):

Der er ingen tvivl om, at vi som samfund ikke kan være bekendt at behandle de arbejdsløse i aktivering, sådan som det foregår i dag. Vi kan ikke være det bekendt over for de ledige, men vi kan heller ikke som samfund være tjent med det, fordi vi jo har brug for en veluddannet arbejdskraft. Og på længere sigt bliver der færre, der kommer på arbejdsmarkedet, så der vil vi have endnu mere brug for arbejds-

kraften. Den måde, man behandler arbejdsløse på i dag, koster milliardbeløb, uden at det har nogen nævneværdig virkning.

Derfor undrer jeg mig altså også højlige. Når der laves brugerundersøgelser inden for ældreområdet, når der laves brugerundersøgelser blandt dem, der bruger den kollektive trafik osv., når det gøres inden for alle sektorer, så fatter jeg simpelt hen ikke en lyd af, at man som minister er så bange for de arbejdsløse, at man ikke tør give dem et spørgeskema, som staten selv kan udarbejde, og hvor man beder om de lediges vurdering af det, som de gennemgår. Jeg forstår ikke den modstand mod en folkelig vurdering.

Kl. 18:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 18:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Så er vi sådan set tilbage ved det spørgsmål, hr. Eigil Andersen var medspørger på lige før. Jeg er på ingen måde bange for de arbejdsløses dom, som hr. Eigil Andersen udlagde det, men jeg synes ærlig talt, at den allerbedste måde at vurdere tingene på er ved den gennemsigthed, som der netop er nu. Hvem er det egentlig, der får de ledige i job efterfølgende? Ja, der er der jo en gennemsigthed nu, og det er det, som der lige nøjagtig i dag er blevet oversendt en evaluering af til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Der har jeg så også kunnet se, at det jo ikke er alle andre aktører, der gør det lige godt, og derfor havde jeg taget en række initiativer, der netop skal øge kommunernes mulighed for at tage stilling til, hvilke andre aktører der er gode, og hvilke der ikke er gode. For jeg er fuldstændig enig med hr. Eigil Andersen i, at det her drejer sig om at få de ledige i job. Det her handler jo ikke om andet, men det, der bare er problemet, er, at hr. Eigil Andersens kamp ikke kun handler om at få de ledige i job. Nej, hr. Eigil Andersens kamp drejer sig om at få de private firmaer væk fra jordens overflade. Men sådan er prioriteterne bare så forskellige, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:43

Eigil Andersen (SF):

En forkert påstand bliver ikke rigtig af at blive gentaget. Den aktivring, der foregår i kommunalt regi, har en elendig kvalitet, som der også er eksempler på, og det er lige så kritisabelt. Men desværre er der etableret et system, hvor det er de private, der har en masse af arbejdet, og vi bliver nødt til at kritisere det, når det nu er arrangeret på den måde.

De hitlister, som beskæftigelsesministeren nu vil lave, over, hvem der er bedst til at få folk i arbejde af andre aktører, er jo ikke noget særligt i den her forbindelse, det kan være en lille ting. Men dem, som det her vedrører, er altså mennesker af kød og blod; det er arbejdsløse svejsere, og det er arbejdsløse tømrere, som jo er i stand til at sige også til det offentlige system, om det kursus, de har været på, har gavnet dem eller ej. Jeg vil bede den kære minister om dog at give folket ordet!

Kl. 18:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 18:44

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, jo, nu siger hr. Eigil Andersen, at et argument ikke bliver bedre af at blive gentaget. Så kan jeg jo sige til hr. Eigil Andersen, at et

argument heller ikke bliver bedre af, at spørgeren bliver vred, bare fordi man skal gentage det. Sådan hænger tingene jo altså sammen.

Men jeg må ærligt indrømme, at jeg synes, det er en lidt mærkværdig tilgang til det her spørgsmål, når hr. Eigil Andersen sådan nærmest bare lige slår ud med armene og siger: Jo, jo, men bare fordi der nu bliver lavet nogle hitlister, hvor man kan se, hvem der er gode, og hvem der er mindre gode, hjælper det jo ingenting. Det er da netop det, det gør, for det giver da netop jobcentermedarbejderne mulighed for at se, hvem det er, der klarer sig godt, og så kan man sende de ledige derhen, og hvem det er, der er dårlige, og så skal man holde de ledige fra de steder. Det her drejer sig jo om at få ledige i job, det er jo det, det drejer sig om, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Det her handler om de ledige, og det handler altså ikke om ideologi, ikke for mig i hvert fald, men jeg kan godt høre, at det gør det for Socialistisk Folkeparti og for hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det hovedspørgeren for at afslutte spørgsmålet. Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:45

Bjarne Laustsen (S):

[Lyddudfald] ... til ministerens spørgetime. Ministeren var så venlig at stille mig et par spørgsmål, og dem vil jeg gerne besvare her lige inden lukketid. Jo, jeg kan sige, at jeg har meget, meget stor tillid til alle ansatte, og hvis ikke man har tillid til folk, der er ansat, om det er kommunalt eller privat, så skal man nok give sig til noget andet. Det samme gælder jo for os, hvis ikke vi passer vores arbejde herinde, er der jo ingen grund til at stemme på os igen. Jeg prøver at passe mit arbejde.

Jeg har fået nogle beskrivelser fra folk, der har været igennem aktiveringsforløb, der er stærkt kritisable. Det sagde ministeren lige før at de var, men så prøver ministeren at afspore debatten med, at der er andre aktører, og hist op og kom herved, og ideologisk kamp og sådan noget. Det er jo ministeren, der gør det. Uanset om det er privat eller andre aktører, eller om det er kommunal aktivering, så forudså vi, allerede da ministeren tvangsgennemførte den her kommunalisering af jobcentre, at det var, hvad der ville ske. Man har x antal kroner til rådighed, og derfor kan man jo heller ikke lave særlig meget fornuftigt aktivering andet end at holde folk i gang med ingenting, for det er det, der kommer ud af det her. Grunden til, at der ikke kommer flere klager, den vil jeg gerne give ministeren, er jo, at man truer med at tage dagpengene fra folk, hvis ikke de opfører sig ordentligt og lader være med at klage over noget som helst. Så det giver ikke et retvisende billede af, hvad der rent faktisk foregår.

Vi kan ikke få et ordentligt svar i dag på, om der skal være kvalitet i det, og på, hvad det er for nogle mål, vi skal nå. Det, det drejer sig om her, er, at de der folk, der er blevet arbejdsløse, skal have en reel opkvalificering, så de kan bestride flere typer job og kunne anvende flere kompetencer.

Kl. 18:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 18:47

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu byder hr. Bjarne Laustsen så mig velkommen til ministerens spørgetid, men så kan jeg blot replicere og sige, at det jo også har været umådelig svært at få svar ud af oppositionen på, hvad oppositionen egentlig vil, så derfor er det da en fordel, at man på den måde også kan få at vide, hvad oppositionen vil. Så jeg takker for svaret fra hr. Bjarne Laustsen. Jeg synes så i øvrigt, det er et meget spændende koncept, hvis vi kunne begynde at vende lidt om på tingene,

så regeringen også indimellem kunne få lov til at afkræve oppositionen nogle svar.

Kl. 18:50

I øvrigt kan jeg bare tilføje, at der jo ikke er uenighed om endemålet her, nemlig at de ledige skal have mest muligt ud af de kurser, som de kommer på, og at det jo netop skal ende med, at de forhåbentlig kommer i job igen. Så endemålet er vi jo ikke uenige om, men så kan man sige, der er uenighed om, hvorvidt private aktører skal være en mulighed eller ej. Det synes jeg, og jeg synes, det generelt er med til at hæve niveauet, at der er både private og offentlige på det her område. Men for mig er det bare ikke en ideologisk kamp, for mig er det et spørgsmål om, at man skal vælge at bruge den bedste. Om det så er en privat eller en offentlig, vil jeg ikke blande mig i. Sådan er det!

Kl. 18:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja, tak til ministeren. Så er det spørgsmål afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren, og det er af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 18:48

Spm. nr. S 1289

31) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvordan mener ministeren, det kan sikres, at gode danske hårdtarbejdende skatteydere ikke mister retten til sygedagpenge og ender i social og økonomisk ruin, når de bliver syge?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for at læse spørgsmålet op. Værsgo.

Kl. 18:49

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvordan mener ministeren, det kan sikres, at gode danske hårdtarbejdende skatteydere ikke mister retten til sygedagpenge og ender i social og økonomisk ruin, når de bliver syge?

Kl. 18:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at sygemeldte ikke skal opleve usikkerhed i forhold til økonomien. De skal bruge deres ressourcer på at blive raske og på at vende tilbage i job igen.

Når det er sagt, må man ikke glemme, at sygedagpenge er en midlertidig ydelse. Det her handler jo om mennesker, og jeg synes ikke, at vi som samfund bare skal parkere mennesker på sygedagpenge og overlade dem til sig selv. Derfor er jeg og regeringen også meget optaget af, hvordan vi kan nedbringe sygefraværet og hjælpe folk tilbage i arbejde igen. Det er den udfordring, vi står over for, og regeringens recept er, at en aktiv indsats kan hjælpe sygemeldte tilbage i job.

Der er i dag allerede en række muligheder for forlængelse af sygedagpengeperioden, der skal sikre, at sygemeldte ikke falder ud af systemet. Jeg har netop fremsat et lovforslag om at udvide forlængelsesperioden til i alt 39 uger, når der er behov for at afklare den sygemeldtes arbejdsevne. Jeg mener derfor, at de eksisterende regler giver tilstrækkelig mulighed for forlængelse af sygedagpengeperioden, så sygemeldte ikke behøver at opleve en usikkerhed i forhold til økonomien, ligesom der i sygedagpengelovgivningen er tænkt i sammenhænge og overgange til andre beskæftigelsesmæssige og sociale løsninger.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 18:50

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det, jeg sådan kan høre, er jo så, at ministeren – det er jeg for øvrigt også enig i – siger, at de syge skal tilbage på arbejde eller i hvert fald afklares i forhold til den situation, de er i, og at de ikke skal miste deres sygedagpenge. Det er jeg overhovedet ikke uenig i.

Problemet ligger jo bare i, at der faktisk er en række mennesker i det her land, der hvert år mister sygedagpengereetten og også retten til kontanthjælp. Ministeren har i et svar til fru Line Barfod, spørgsmål nr. 9 til L 117, som vi også er i gang med at behandle for tiden, svaret, at omkring 1.000 personer skønnes enten at være selvstændige eller ikke berettiget til kontanthjælp på grund af for stor formue eller for høj indtægt hos ægtefællen. Der er således tale om en begrænset gruppe af personer, der ikke er berettiget til offentlig forsørgelse efter ophør af sygedagpenge, som følge af at varighedsbegrænsningen er ophørt – og forlængelsesmulighederne.

Det vil sige, at ministeren altså negligerer, at der er 1.000 mennesker, der faktisk mister pengene, deres forsørgelse, hvert evig eneste år. På trods af at de har betalt skat og at de har gået på arbejde og bidraget til samfundet, mister de pengene, men det negligerer ministeren fuldstændig.

Kl. 18:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:51

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg negligerer slet ingenting. Men jeg synes, det er vigtigt, at man også sammenholder det med, hvor mange mennesker der egentlig er inde i sygedagpengesystemet hvert eneste år.

Når det så er sagt, synes jeg bare, at det er vigtigt, at vi har en varighedsbegrænsning, for ellers vil det her kunne betyde, at man parkerer folk på peronen og så lader folk være sig selv, simpelt hen overlader mennesker til bare at være sig selv. Jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at sagsbehandlerne rundtomkring i kommunerne selvfølgelig også har en deadline, et endemål, og det mener jeg i virkeligheden også tjener den sygemeldte bedst.

Det gælder jo netop om at få forkortet sygeperioden mest muligt, for vi ved også, at jo længere tid, man er sygemeldt, jo sværere er det i det hele taget at komme tilbage på arbejdsmarkedet igen. Derfor kan man jo ikke bare lige f.eks. tage varighedsbegrænsningen ud og sige: Nå, det er så noget helt for sig. Nej, man skal tage hele den samlede indsats og kigge på, hvad der egentlig bliver gjort for netop at hjælpe sygemeldte tilbage i job, og kigge på de mange muligheder, der er, også for at tage job i et begrænset omfang eller måske i et større omfang, alt efter hvordan sygdomsforløbet er.

Kl. 18:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 18:53

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu er der jo mange måder at dreje den her diskussion på. Men udgangspunktet for mit spørgsmål er jo, at når man kigger på, at det her er mennesker, der har bidraget til samfundet, og man kigger på, at det er folk, der har stået enten i en a-kasse eller i en fagforening og betalt penge og betalt skat, gået på arbejde og bidraget, og så bliver de tilfældigvis syge mere end 52 uger og mister så retten til dag-

penge. De kan risikere at miste forsørgelsen fuldstændig, på trods af at de har bidraget i al den tid, de har arbejdet for at holde hjulene i gang, og så kan man jo ikke bare negligere dem og sige, at det har ingen betydning, og i øvrigt så handler det om at få dem hurtigt i arbejde. Selvfølgelig gør det det.

Men det her handler jo om mennesker af kød og blod. De står jo i en vanskelig situation. Det er det, jeg synes, det er vigtigt at kigge på her. Det er jo ikke nogen, der har stået ude på sidelinjen i samfundet og ikke bidraget med nogen som helst ting. Det er folk, der virkelig har ønsket at gøre og har gjort en indsats i vores samfund, og så mister de retten til sygedagpenge, på grund af at vi har en varighedsbegrænsning.

Kl. 18:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 18:54

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil godt lige prøve at ridse nogle af de muligheder op, der rent faktisk er for at forlænge, for også lige at prøve at illustrere, at der netop er tænkt i overgange til andre beskæftigelsesmæssige eller sociale løsninger, som jeg også nævnte i mit første svar til hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Hvis det f.eks. er overvejende sandsynligt, at en sygemeldt skal revalideres, udbetales der sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen i en periode, mens forrevalideringen står på, og indtil den egentlige revalidering starter. Det er bare én mulighed. Hvis den sygemeldte endnu ikke er afklaret, forlænges sygedagpengeperioden med op til 26 uger, og efter det lovforslag, som vi nu er i gang med at behandle, vil det blive op til 39 uger. Hvis en sygemeldts arbejdsevne er så nedsat, at vedkommende ikke kan fastholde beskæftigelse på arbejdsmarkedet på normale vilkår og kommunen mener, at den pågældende enten er berettiget til et fleksjob eller en førtidspension, jamen så kan der i en afklaringsfase på op til 26 uger udbetales sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen.

Sådan kunne jeg blive ved, men det tillader taletiden ikke. Men det illustrerer jo i virkeligheden meget godt, hvor mange muligheder der er for at forlænge.

Kl. 18:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja, taletiden er begrænset til 1 minut herinde. Der er en medspørger, hr. Eigil Andersen, som har meldt sig. Hr. Eigil Andersen, værsgo.

Kl. 18:55

Eigil Andersen (SF):

Tak for det. Der er mange ulykkelige skæbner, mennesker, der er blevet syge, og som mister deres indtægt i det danske samfund. Der er omkring 6.000 hvert år, der mister deres sygedagpenge, og af dem er der mellem 1.000 og 2.000, som havner i det, vi kalder det sorte hul, hvor de altså ikke engang har ret til at få kontanthjælp. De får 0 kr. i indtægt om måneden. Det er en katastrofe.

Deres sygdom er ikke færdigbehandlet, den er længerevarende, eller de er ikke kommet langt nok til, at man ved, om de kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, eller om de skal i fleksjob, eller hvad der skal ske. Det er uhyre ulykkeligt. Og en del af de her mennesker må altså gå fra hus og hjem og får en kolossal nedtur.

Er ministeren stolt af en lovgivning, som indebærer, at 1.000-2.000 hvert år stødes ud i mørket på den måde?

Kl. 18:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 18:56

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er stolt af en lovgivning, der faktisk tager hånd om det hele menneske, også om hele forløbet. Og det synes jeg vores lovgivning gør. Jeg nævnte bare nogle af de forlængelsesmuligheder, der er. Men det er så den ene del af sagen.

Den anden del af sagen er, hvad der egentlig bliver gjort for den sygemeldte imens. Der har vi netop anlagt en langt mere aktiv linje, end man gjorde før. Det har vi på baggrund af, at vi kan se, at det er rigtig godt med en aktiv linje. Derfor er det vigtigt, at man ser det her i en sammenhæng og som en helhed.

Derfor kan jeg sige, at jeg er fuldt tilfreds med den lovgivning, der er. Jeg synes, at den aktive linje virker meget tilfredsstillende, at den får folk hurtigere tilbage i job. Og så synes jeg i øvrigt, at der er rigtig mange gode muligheder for forlængelser i de tilfælde, hvor det er nødvendigt. Og når vi om ganske kort tid også har tredjebehandlet det lovforslag, som nu er sendt i salen, er der endnu en forlængelsesmulighed. Og så kan man sige, at så imødekommer vi i virkeligheden en del af det, hr. Eigil Andersen beder om.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:57

Eigil Andersen (SF):

En meget meget lille del, vil jeg sige. Det store flertal af dem, der mister sygedagpengene i dag, omkring 6.000 personer om året, vil stadig miste sygedagpengene, selv med den lille forbedring, der bliver vedtaget her inden længe. Og der vil stadig væk være 1.000-2.000 personer, som havner i det sorte hul.

De aktiviteter, som ministeren omtaler bliver sat i gang for den syge, kan jo fortsat sættes i gang, selv om vedkommende stadig væk får sygedagpenge. De er jo ikke afhængige af indtægten størrelse. Det, der er tale om, er, at varighedsbegrænsningen i sygedagpengene, hvor mennesker lades i stikken på den her måde, gør mennesker fattige. Det er det, den gør.

Det mener jeg altså ikke at vi kan være bekendt, eller at samfundet kan være interesseret i. Vi skal ikke nedbryde syge mennesker, vi skal hjælpe dem med at rejse sig op. Og det gør vi bl.a. ved, at de stadig væk har en indtægt at leve af, så jeg er meget uforstående over for den linje, regeringen står for.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Man kan godt undre sig lidt, for det er, som om hr. Eigil Andersen slet ikke har tænkt tanken: Tænk, hvis der ingen varighedsbegrænsning var. Hvad ville der så ske? vil jeg spørge hr. Eigil Andersen. Har hr. Eigil Andersen overhovedet overvejet det?

Det, der nemlig vil ske, er, at man vil efterlade mennesker, som der bare ikke bliver taget hånd om, som bare kan blive på sygedagpenge i ekstrem lang tid, og som ikke kommer videre med deres liv. Det, at der er en varighedsbegrænsning, betyder tværtimod netop, at man fra kommunens, fra sagsbehandlerens side, skal sætte ind med en aktiv hjælp. Derfor synes jeg, at det er så helt ekstremt afgørende, at der er en varighedsbegrænsning.

Man kan i virkeligheden konkludere, at det, at der er en varighedsbegrænsning, altså er med til at hjælpe syge tilbage i job igen.

- Kl. 18:59 le sagsbehandling, der kan betyde, at syge mister retten til dagpenge?
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Vi vender tilbage til hovedspørgeren, hr. Lennart Damsbo-Andersen, for at runde spørgsmålet af, værsgo. Kl. 19:02
- Lennart Damsbo-Andersen** (S):
Det, der er problematisk her, er jo, at der er mennesker, der, som det blev sagt før, ender i det sorte hul. Der er ikke bare tale om statistik, der er tale om mennesker af kød og blod. Vi har i Arbejdsmarkedsudvalget i forbindelse med B 95, som man skal behandle i morgen, modtaget et brev fra HK Danmark, hvor de lister en række navngivne personer – nej, ikke navngivne – op og beskriver deres historie med hensyn til, hvor gamle de er, hvad de har arbejdet med, hvad deres sygdom omfatter, og hvad de står i i dag. Kl. 19:00
- Der er 27 personer, og ud af dem er der 19, der har mistet enhver forsørgelse. Det vil sige, at de er afhængige af deres ægtefæller eller noget andet. Det er 27 mennesker, som bor og lever i Danmark, og som er omfattet af, at varighedsbegrænsningen er fjernet. Det er folk, der alle sammen har været på arbejdsmarkedet, som har betalt deres skat, som har bidraget til samfundet, og så står de i dag uden forsørgelse.
- Mener ministeren ikke, at det er problematisk? Kl. 19:01
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Ministeren. Kl. 19:01
- Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):
Men har hr. Lennart Damsbo-Andersen så gjort op med sig selv, hvad der vil ske, hvis man fjerner varighedsbegrænsningen? Har hr. Lennart Damsbo-Andersen gjort op med sig selv, at det vil betyde, at der så ikke er den involvering fra kommunens side, fra borgernes side, fra alles side – alle, der overhovedet har med den her sag at gøre? Det er jo det, der vil ske, vil jeg sige til hr. Damsbo-Andersen, hvis man bare ophæver varighedsbegrænsningen. Så vil man i virkeligheden efterlade nogle af de mennesker i en form for ingenmandsland.
- Det derfor, det er så vigtigt, at der netop er en varighedsbegrænsning, så vi sørger for, at alle hanker op, så at sige, og hjælper den syge tilbage i job igen. For det er det, der er endemålet, det er jo det, vi alle sammen vil. Kl. 19:02
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Tak. Dermed er spørgsmålet afsluttet.
- Det næste spørgsmål er også stillet af hr. Lennart Damsbo-Andersen til beskæftigelsesministeren. Kl. 19:02
- Spm. nr. S 1290**
32) Til beskæftigelsesministeren af:
Lennart Damsbo-Andersen (S):
Hvornår mener ministeren, der skal tages initiativ til at sikre, at det ikke er udefrakommende hændelser, såsom langsommelig kommunal sagsbehandling, der kan betyde, at syge mister retten til dagpenge?
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen. Kl. 19:02
- Lennart Damsbo-Andersen** (S):
Hvornår mener ministeren, der skal tages initiativ til at sikre, at det ikke er udefrakommende hændelser såsom langsommelig kommunale sagsbehandling, der kan betyde, at syge mister retten til dagpenge?
- Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):
Jeg har ærlig talt lidt svært ved at forstå, hvad hr. Lennart Damsbo-Andersen mener med det her spørgsmål. Jeg kan jo ikke som minister garantere, at der ikke kommer nogen udefrakommende hændelser, hverken af det gode eller af det onde. Det synes jeg i virkeligheden også er lidt meget forlangt, hvis jeg skal sige det sådan lidt firkantet.
- Grundlæggende har jeg en tiltro til, at kommunerne gør, hvad de kan for at sikre fremdrift i sygeopfølgningen. Kommunerne skal være aktive; de skal ikke være passive i deres indsats over for de sygemeldte. Regeringen har med aftalen om at nedbringe sygefraværet givet kommunerne øgede muligheder for tidligt i sygeforløbet at yde en aktiv indsats og give gode tilbud. Det kan medvirke til, at den sygemeldte fastholder tilknytningen til arbejdsmarkedet, inden vedkommende mister retten til sygedagpenge. Kl. 19:03
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen. Kl. 19:03
- Lennart Damsbo-Andersen** (S):
Jeg skal måske stille spørgsmålet på en anden måde. Jeg får hvert fald henvendelser fra folk, der siger, at de kan forstå, at de mister deres sygedagpenge, for de har faktisk været klar til enten at gå i behandling, eller hvad der nu er blevet stillet til dem af krav. Men fordi der f.eks. er ventetid på at komme til speciallæge, eller fordi de ikke haft rettidige samtaler med kommunen osv., når folk ud over de 52 uger, og så siger kommunen: Hov for søren, det havde vi ikke lige husket, så du mister dine sygedagpenge og kan komme på kontanthjælp, og så må vi se, hvordan det så går.
- Kan det være rigtigt, at det er den syge, der skal stå inde for, at kommunen, eller hvem det nu er i systemet, sørger for den rigtige behandling? Er det den syge, der skal gøre det? Kl. 19:04
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren. Kl. 19:04
- Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):
Jamen der er jo en lang række forlængelsesmuligheder. Jeg vil gerne ride dem op for hr. Lennart Damsbo-Andersen. Hvis en sygemeldt f.eks. venter på lægebehandling – det er en af de ting, som hr. Lennart Damsbo-Andersen lige nævnte – og forventes at være arbejdsdygtig igen inden for 2 x 52 uger, er det en betingelse, at der efter en lægelig vurdering er en sikkerhed for og forventning om, at den pågældende vil være arbejdsdygtig igen inden for den her periode. Er det tilfælde, kan sygedagpengene forlænges i op til 2 år. Der er bare en af de muligheder, der er.
- Der er lang række forlængelsesmuligheder, så derfor forstår jeg ikke helt, hvor hr. Lennart Damsbo-Andersen egentlig vil hen. Jeg mener egentlig, at der allerede nu er så mange forskellige forlængelsesmuligheder, at der ikke umiddelbart er behov for at indføre flere. Det er jo altså også sådan, at der lige om lidt kommer en mulighed mere, nemlig via det lovforslag, som jeg har fremsat, og som er til behandling her i Folketinget.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er fuldstændig rigtigt, men nu er vi jo i gang med i hvert fald at forsøge på at anskue tingene på en lidt anden måde og se dem fra den syges synspunkt. For det, der reelt sker, er jo, at når vi når ud over de 52 ugers sygdom, er der ikke længere nogen, der er med til at finansiere det her. Så er det en ren kommunal udgift. Det er ikke, fordi jeg tror, at der er nogen, der gør det med vilje, men man kunne måske godt sådan en gang imellem tænke, at hvis der bliver lavet kassetækning nogen som helst steder, måske i en norsk kommune, vil der blive sagt: Når vi stopper sygedagpengene, er det kontanthjælp, og så er der refusion på. Det er der faktisk ikke på sygedagpengene efter de 52 uger, uanset om der sker forlængelse, eller hvad der sker.

Jeg skal ikke kunne sige, om det nøjagtig er sådan, men når folk skriver og fortæller om, at de løber ind i det her, er der et eller andet sted i systemet måske en brist, derved at der faktisk er et økonomisk incitament fra kommunens side til at sørge for, at folk falder ud over den kant og så kan komme på kontanthjælp, for så er det i virkeligheden staten, der er med til at betale, i stedet for at det er en ren kommunal udgift.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg må altså sige, at det er meget sjældent, at jeg har hørt oppositionen udvise så stor mistillid til offentligt ansatte, som det sker her i dag. Det her er jo nærmest historisk. Tidligere blev der stillet spørgsmål om jobcentermedarbejderne. Der havde man en mistro til jobcentermedarbejderne, som jeg aldrig har hørt mage til før. Nu er det så en mistro til sagsbehandlerne igen i kommunerne, som hr. Lennart Damsbo-Andersen ikke mener magter at håndtere sygemeldte, eller som kassetænker, som hr. Lennart Damsbo-Andersen lige kom for skade at sige.

Så syntes hr. Lennart Damsbo-Andersen alligevel ikke, det lød så godt igen, for han kunne godt høre, at det måske ikke var så godt i forhold til partiets image at have en sådan mistro. Men katten slap pludselig ud af sækken, og så skyndte hr. Lennart Damsbo-Andersen sig at sige, at det også kunne være en norsk kommune. Altså, jeg har da aldrig nogen sinde kendt mage. Jeg må altså sige, at jeg har noget større tiltro til sagsbehandlerne rundtomkring i kommunerne. Jeg synes faktisk, sagsbehandlerne i de danske kommuner gør det rigtig godt, og jeg ved, at man gør en meget dedikeret indsats netop over for sygemeldte, fordi det er så vigtigt et område.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu tror jeg ikke, at det er nødvendigt at snakke om Norge eller nogen andre steder. Det, der må være det vigtige, er, at vi indretter et system, der gør, at det ikke bliver den syge, der skal bøde for det, hvis man ikke agerer rigtigt i det ene eller det andet system. Vi har jo med den lovgivning, som regeringen har vedtaget, indrettet os på en sådan måde, at der rent faktisk er et økonomisk incitament til at

Kl. 19:05 stoppe sygedagpengene og lade folk komme på kontanthjælp i stedet.

Kl. 19:05

Jeg synes, at det må være reelt nok for ministeren at sige, at man vil sørge for, at det ikke kan lade sig gøre, at de mennesker bliver udsat for det her; at den sagsbehandling, der skal være, bliver hurtigere, så man ikke når så langt som til de 52 uger eller hvor langt henne det nu bør være. Der bliver en skillelinje, hvor folk mister deres sygedagpenge på grund af nogle incitamentet et andet sted, som ikke har en pind med den syge at gøre.

Kl. 19:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:08

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan bare sige, at jeg er helt uenig med hr. Lennart Damsbo-Andersen. Jeg har ikke kendskab til, at der skulle foregå kassetækning, og jeg synes ærlig talt, at det er en meget mærkelig påstand at komme med her i dag. For det her handler om mennesker. Det handler faktisk ikke engang bare om mennesker, det handler om syge mennesker. Derfor synes jeg, at det er en uhyrlig påstand at komme med.

Kl. 19:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til forsvarsministeren af hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 19:09

Spm. nr. S 1291

33) Til forsvarsministeren af:

John Dyrby Paulsen (S):

Er ministeren enig i, at forsvaret med den nuværende beskæftigelsessituation i væsentligt omfang skal bidrage til at fastholde arbejdspladser i Danmark og ikke sende arbejde ud af landet, der lige så godt og lige så billigt kan varetages af forsvarets egne ansatte?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. John Dyrby Paulsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 19:09

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Er ministeren enig i, at forsvaret med den nuværende beskæftigelsessituation i væsentligt omfang skal bidrage til at fastholde arbejdspladser i Danmark og ikke sende arbejde ud af landet, der lige så godt og lige så billigt kan varetages af forsvarets egne ansatte?

Kl. 19:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:09

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Som det er Socialdemokraternes forsvarspolitiske ordfører meget bekendt, har vi jo i forligskredsen bedt forsvaret om at udarbejde en detaljeret implementeringsplan for forsvarsforliget. Når den plan foreligger, er det jo forsvarsforligskredsen, som skal tage stilling til den, herunder om der skal udliciteres opgaver. Med hensyn til eventuelle udliciteringer er det for mig meget vigtigt, at det selvfølgelig set med helhedsbrillerne på skal give mening økonomisk, når man udliciterer, ellers skal vi ikke udlicitere.

Men som sagt er det forligskredsen, der skal tage stilling til det. Der er ikke taget stilling til noget endnu, og derfor vil jeg henvise til,

at vi jo forhåbentlig mødes i forligskredsen, når der ligger et udspil fra forsvarret, og så kommer vi til at kigge på det, du og jeg.

Kl. 19:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgeren og ministeren!

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 19:10

John Dyrby Paulsen (S):

Tak, fru minister, skulle det vel hedde. (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): Man siger ikke fru minister, man siger ministeren her i Folketinget).

Tak, minister. Og tak for svaret. Det mener jeg faktisk, for jeg synes egentlig, at det var rimelig klart, men det efterlader også nogle spørgsmål, for når jeg snakker med nogle af de ansatte i forsvarret, giver de udtryk for, at det faktisk allerede er bestemt, at deres arbejde skal nedlægges, og at det allerede i dag er sådan, at en del af det arbejde – det gælder bl.a. for nogle af mekanikerne – bliver udført i Tyskland og i Sverige.

Det undrer mig, at man samtidig er i en situation, hvor Forsvarets Materieltjeneste i nogle tilfælde simpelt hen har stoppet leverancen af reservedele, så de værksteder, der er nogle steder i Danmark, simpelt hen ikke kan udføre deres arbejdsopgaver, der så i stedet bliver lagt i Tyskland eller Sverige. Må man så ikke gå ud fra, med ministerens svar in mente, at det er en fejlforståelse hos Forsvarets Materieltjeneste?

Kl. 19:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forsvarsministeren.

Kl. 19:11

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg synes, det er meget vigtigt at holde fast i, at vi i forligskredsen og med den forligstekst, der ligger, ikke har besluttet noget om udlicitering, om nedskæringer, om udflytninger, om centraliseringer, før vi har noget konkret på bordet, og det vil sige, at vi ikke har taget stilling til det i forligskredsen, og der ligger heller ikke noget konkret på bordet.

Til hvad det præcis er for nogle initiativer, spørgeren henviser til med hensyn til Forsvarets Materieltjeneste, må jeg sige, at det er min anden dag på posten, så jeg er simpelt hen ikke bekendt med, hvad det er, der skal ligge der. Jeg kan opfordre spørgeren til at oversende de konkrete eksempler til ministeriet, og så kan vi jo tage diskussionen i forligskredsen, når vi ses.

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 19:12

John Dyrby Paulsen (S):

Det har jeg fuld forståelse for, det siger sig selv, og det vil jeg gøre. Men jeg bliver alligevel nødt til at spørge, om vi ikke er enige om, at det sådan principielt er betænkeligt, at noget, vi skal tage stilling til – og i givet fald nikke ja eller nej til i forsvarsforligskredsen – allerede ser ud, som om det implementeres, og at nogle i forsvarret og Forsvarets Materieltjeneste allerede på møder ude i landet har givet udtryk for, at det er sådan, det bliver, at det er der, vi er på vej hen.

Er det så ikke betænkeligt, hvis det er sådan, at det er tilfældet?

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forsvarsministeren.

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg tror, at jeg vil gøre det meget klart, at det, som vi i forligskredsen og som ministeren jo også har bedt om, er, at forsvarschefen skal komme med forslag til en implementeringsplan i forhold til forsvarsforliget, inklusive hvad der måtte være af muligheder for udlicitering, hvad der vil være af muligheder for, at man kan få sammenhæng mellem mål og midler. Det har vi bedt forsvarschefen om fra forligskredsens side, og det har ministeren bedt forsvarschefen om at stille op med.

Hvad der så måtte være sagt på møder ude i landet af forskellige chefer er jeg jo simpelt hen ikke klar over. Jeg vil bare behårdt holde fast i, at det er forligskredsen, der beslutter, hvad der skal udliciteres, og vi har bedt om at få et beslutningsgrundlag præsenteret i forligskredsen – det er ikke klart endnu. Når det bliver klart, vil det også komme til spørgerens kendskab, for spørgeren sidder som en del af forligskredsen. Og så tager vi stilling til det der.

Kl. 19:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 19:13

John Dyrby Paulsen (S):

Endnu en gang: Jeg er glad for det svar, for det er også sådan, jeg har opfattelsen af virkeligheden. Men jeg må så konstatere, at der er nogle i forsvarret – og det er ikke bare nogle, det er nogle meget højt på strå i forsvarret – der har en anden opfattelse. De har nemlig den opfattelse, at der skal udliciteres på f.eks. Forsvarets Materieltjenestes område, og det er oven i købet sådan, at forsvarret ikke selv skal komme med bud, altså forstået på den måde, at der skal udliciteres på det her område, nærmest koste, hvad det koste vil.

Men det, jeg forstår ministeren siger meget klart, er i virkeligheden: Nej, sådan er det ikke. Vi udliciterer ikke af ideologiske årsager. Det kan godt være, hvis der er en gevinst ved det, at vi drøfter og overvejer det, men hvis der ikke er det, giver det sig selv, at det så ikke er noget, vi overvejer.

Kl. 19:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forsvarsministeren.

Kl. 19:14

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg tror, det er vigtigt at holde fast i, som jeg nu har sagt op til flere gange, at vi har bedt forsvarschefen om at komme med forslag til, hvordan vi implementerer forsvarsforliget. Det er hans ansvar at komme med et bud på det, inklusive hvordan man får mål og midler til at hænge sammen. Der kan udlicitering være et muligt redskab, hvis det efter en helhedsvurdering er økonomisk fordelagtigt, *men* det vil være forligskredsen, som skal tage stilling til det.

Der ligger ikke noget på bordet for forligskredsen nu, og derfor vil jeg bare holde fast i, at når vi har noget på bordet, kommer det for forligskredsen. Så drøfter vi det der, og så tager vi stilling til det.

Jeg har i hvert fald ikke som minister taget stilling til, at der skal udliciteres noget, og det ville jeg heller aldrig nogen sinde gøre bag om ryggen på forligskredsen, fordi vi har et forsvarsforlig og vi har et håndslag på, at tingene skal op i forligskredsen, før det bliver besluttet endeligt, hvad det er, vi skal gøre.

Kl. 19:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til forsvarsministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til forsvarsministeren af hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 19:15

Spm. nr. S 1292

34) Til forsvarsministeren af:

John Dyrby Paulsen (S):

Hvad kan ministeren oplyse om planerne om brug af udlicitering i FMT, i lyset af at der i forsvarsforliget alene er aftalt konkurrenceudsættelse af dele af etablisementdriftsområdet?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 19:15

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Det er lidt i samme boldgade. Spørgsmålet lyder:

Hvad kan ministeren oplyse om planerne for brug af udlicitering i FMT, altså Forsvarets Materieltjeneste, i lyset af at der i forsvarsforliget alene er aftalt konkurrenceudsættelse af dele af det, der hedder etablisementdriftsområdet?

Kl. 19:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:15

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Spørgeren kan have ret i, at der i den konkrete tekst i selve forsvarsforliget, forsvarsforligsteksten, står, at det drejer sig om konkurrenceudsættelse af etablisementdriftsområdet. Samtidig er det jo også spørgeren bekendt, at vi i forligskredsen har bedt forsaret om at vende hver en sten. Vi har, som jeg også var inde på under det tidligere spørgsmål, bedt forsvarschefen om at komme med bud på, hvordan man får mål og midler til at hænge sammen.

Hvad angår det der med at vende hver en sten, er jeg jo tilhænger af, at man lægger så mange forskellige forslag på bordet som muligt, sådan at forligskredsen kan tage stilling, og derfor synes jeg, det er helt naturligt, at forsaret også undersøger andre muligheder som udlicitering, eller om man kan gribe tingene an på en anden måde, og at vi så får det på bordet i forligskredsen. Så må vi der tage stilling til, om vi synes, det er noget, der økonomisk giver mening, og som vi ønsker skal gennemføres.

Men som jeg også nævnte under det tidligere spørgsmål, er det med hensyn til udlicitering ret vigtigt for mig, at det er noget, der ud fra en helhedsbetragtning er økonomisk fordelagtigt for forsaret. Ellers vil det jo være – undskyld mig – hat og briller at udlicitere. Jeg ønsker ikke, at man udliciterer af rene ideologiske grunde.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg gerne ser, at man konkurrenceudsætter rigtig meget, og jeg ved også, at det er diskussioner, der har været i forligskredsen i forbindelse med udarbejdelsen af forligsteksten. Det, vi i hvert fald er enige om, er konkurrenceudsættelse på etablisementdriftsområdet. Men vi har som sagt bedt forsvarschefen om at vende hver en sten, så nu må vi se, hvor mange sten, han kommer og har vendt, og så må vi tage stilling til tingene i forsvarsforligskredsen.

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 19:17

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det klare svar. Jeg bliver nødt til at starte med at komme med en lille korrektion – ministeren er tilgivet, for det er kort tid, hun har haft, til at sætte sig ind i det: Det er faktisk ikke os, der har

bedt forsvarschefen om at vende hver en sten, det er forsvarschefen, der har bedt om at få lov til at vende hver en sten, og det har vi så nikket ja til under moderat fysisk pres, nærmest, og det er også fair nok, der kan også komme noget ud af det.

Men der, hvor jeg bliver lidt bekymret, er, når jeg så får at vide, at der på et møde i Fællessamarbejdsudvalget på et spørgsmål, om det er blevet besluttet at udlicitere, er en topgeneral, en generalløjtnant, der svarer ordret, at der vil komme udlicitering på Forsvarets Materieltjenestes område, at det altså er besluttet, og i øvrigt tilføjer uden at være blevet spurgt om det, men for egen regning, at det ikke er et kriterium, at der skal være en økonomisk gevinst.

Jeg må forstå ministerens svar således, at det udsagn fuldstændig må stå for vedkommendes egen regning, og at det ikke er i overensstemmelse med den politik, vi har aftalt i forsvarsforligskredsen. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 19:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forsvarsministeren.

Kl. 19:18

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Som det er spørgeren bekendt, har vi jo aftalt i forligskredsen, at der ikke foretages nogen udliciteringer, uden at det har været forelagt forligskredsen, og vi er blevet enige om det der.

Hvad enkelte chefer i forsaret må have udtalt om det her, vil jeg ikke forholde mig til. Jeg kender ikke til det referat, som spørgeren henviser til. Det, der bare er vigtigt for mig, er, som jeg også har været inde på før, at forsvarschefen altså har bedt om at få lov at vende hver en sten, det har forligskredsen sagt ja til, og det synes jeg som minister er en yderst god idé. Jeg kan godt lide, at man vender mange sten, så kan man jo altid finde ud af, hvad for nogle der skal vendes tilbage og lægges på plads, og lige så snart forsvarschefen har fået vendt alle de her sten, må de jo lægges på bordet, og så må vi i forsvarsforligskredsen tage stilling til, hvor mange der skal lægges på plads, som de er, og hvor mange der måske skal flyttes rundt med.

Men altså, det er forsvarsforligskredsen, der skal tage stilling, og der er, i hvert fald så vidt jeg er orienteret, ikke taget stilling til noget konkret om udlicitering i forsvarsforligskredsen.

Kl. 19:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 19:19

John Dyrby Paulsen (S):

Godt, tak for det. Det er jeg fuldstændig enig i. Det, der er hele mit problem i den her sammenhæng, er, at der åbenbart er nogen i forsvarsrets top, der ikke bare vender hver en sten, men tager nogle af stenene og nærmest banker de ansatte oven i hovedet med dem og fortæller dem: Kære venner, I kan godt sige farvel til jeres job; jeres arbejdsopgaver bliver udliciteret, de ryger til Tyskland og Sverige, og sådan er det, det kan I lige så godt indstille jer på. Og så tilføjer samme bemeldte person i øvrigt, at der ikke bliver mulighed for at lave kontrolbud.

Så bliver jeg rigtig bekymret, for det betyder jo i virkeligheden, at næste gang vi skal have priser på de her områder, så er der kun ét firma, der sætter prisen. Så ved vi alle sammen, hvad der sker; så går prisen kun én vej, og det er direkte op. Og så bliver det endnu dyrere for forsaret, og det er en dårlig samfundsøkonomisk investering. Jeg må bare fastholde – ministeren har jo svaret hver gang, og det er jeg glad for – at den her topgeneral åbenbart har misforstået noget ganske helt og aldeles.

- Kl. 19:20 Kl. 19:22
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Forsvarsministeren.
- Kl. 19:20 Kl. 19:22
- Forsvarsministeren** (Gitte Lillelund Bech):
Jeg vil bare henvise til, hvad jeg også har svaret tidligere, at hvis det er sådan, at det bygger på spørgerens kendskab til, hvad der helt konkret er blevet sagt på de pågældende møder, er spørgeren velkommen til at sende det over til mig. Så kigger vi på det.
- Jeg synes bare, det er meget vigtigt at holde fast i, at det er forligskredsen, der tager stilling til udlicitering. Vi har bedt om at se alle stenene, når forsvarschefen har vendt dem, og så er det forligskredsen, der beslutter, hvilke sten der skal lægges hvor. Det er ikke et spørgsmål om, at det er noget, man gør på lavere niveauer på eget initiativ.
- Kl. 19:20 Kl. 19:22
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. John Dyrby Paulsen.
- Kl. 19:20 Kl. 19:22
- John Dyrby Paulsen** (S):
Tak. Jeg går ud fra, at vi også er enige om – som noget helt selvfølgelig – at man ikke dunker de ansatte oven i hovedet med disse sten, der nu skal vendes og lægges på plads igen. Men jeg opfatter også ministerens svar sådan. Jeg skal nok sende det her materiale over.
- Men kunne vi så ikke aftale, at ministeren tager fat i pågældende helt uofficielt, helt uformelt, eller hvordan man nu gør det, og siger: Ved du hvad, kære ven, der er altså noget, du har misforstået her? Og så må ministeren få vedkommende til at melde ud i sit system, i Fællessamarbejdsudvalget, at der altså er noget, der er misforstået i referatet, og at han i virkeligheden har ment noget helt andet, og så få det berigtiget meget, meget hurtigt, således at medarbejderne i hvert fald bliver lettet for den hovedpine, de føler de har fået efter at være blevet banket oven i hovedet med nogle sten, som de ikke burde være blevet banket oven i hovedet med.
- Kl. 19:21 Kl. 19:23
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 19:21 Kl. 19:23
- Forsvarsministeren** (Gitte Lillelund Bech):
Nu ser jeg frem til at få materialet over fra spørgeren, og så vil jeg beslutte mig for, hvordan jeg tager hånd om sagen.
- Kl. 19:21 Kl. 19:24
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.
- Det næste spørgsmål er stillet til forsvarsministeren af hr. Frank Aaen.
- Kl. 19:22 Kl. 19:24
- Spm. nr. S 1304**
35) Til forsvarsministeren af:
Frank Aaen (EL):
Hvad gjorde ministeren i 2007 for at sikre sig, at lækken ikke kom fra toppen af forsvaret?
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.
- Frank Aaen** (EL):
Tak. Spørgsmålet lyder i sin enkelhed:
Hvad gjorde ministeren – og vi må jo sige den forhenværende minister – i 2007 for at sikre sig, at lækken ikke kom fra toppen af forsvaret?
- Kl. 19:22 Kl. 19:22
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 19:22 Kl. 19:22
- Forsvarsministeren** (Gitte Lillelund Bech):
Tak. Som det også er spørgeren bekendt, og som det er blevet svaret både her i Folketingssalen, ved samråd i Forsvarsudvalget og andre steder, var det i 2007 både Forsvarsministeriets og forsvarets vurdering, at der ikke var grundlag for at iværksætte en undersøgelse af, hvordan oplysningerne kom til mediernes kendskab. Der er indgivet politianmeldelse i sagen, det er også spørgeren fuldstændig bekendt, politiet har indledt en efterforskning, det er også spørgeren bekendt, og jeg finder derfor ikke, at jeg som ny minister kan knytte yderligere bemærkninger til det stillede spørgsmål.
- Kl. 19:22 Kl. 19:22
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.
- Kl. 19:22 Kl. 19:23
- Frank Aaen** (EL):
Så ministeren svarer altså sådan, at den nuværende forsvarsminister står bag den daværende forsvarsministers svar i 2007 på spørgsmål nr. S 5246 fra undertegnede, nemlig at: »Forsvarsministeriet er ikke bekendt med, at hemmelige oplysninger vedrørende danske specialstyrkers afsendelse til Irak i april 2007 blev lækket fra kilder inden for regeringen eller statsadministrationen«.
- Kl. 19:23 Kl. 19:23
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Forsvarsministeren.
- Kl. 19:23 Kl. 19:24
- Forsvarsministeren** (Gitte Lillelund Bech):
Ja, selvfølgelig. Uanset hvilket hoved der sidder på ministeren, står ministeren altid bag ministeren, da ministeren har afgivet svar til Folketinget. Jeg må så også sige, og det har jeg jo også i egenskab af min tidligere rolle gjort meget klart, at hvis man er bekendt med, at der er foregået noget ulovligt, hvis man er bekendt med, hvem det er, der har lækket de pågældende oplysninger til pressen – og det er jo altså ulovligt, fordi de er fortrolige – så skal man gå til politiet. Så er det politiet – sådan er det heldigvis i Danmark – der efterforsker sådanne sager. Så jeg kan kun opfordre til, såfremt spørgeren måtte ligge inde med viden om, hvem det er, der har lækket, at spørgeren går til politiet.
- Kl. 19:24 Kl. 19:24
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.
- Kl. 19:24 Kl. 19:24
- Frank Aaen** (EL):
Nej, men nu spurgte jeg jo sådan set ikke efter en generel undersøgelse – det har jeg forstået at Forsvarsministeriet ikke syntes var en god idé – men jeg spurgte efter, om man har undersøgt toppen. Og det gør jeg jo af flere årsager: For det første var det meget hurtigt, efter beslutningen var taget, at lækken skete. For det andet ved vi fra

pressen, at når de overhovedet bragte det, var det, fordi det var fra en central kilde. Og jeg tror ikke på – også selv om den tidligere minister har sagt, at det halve af Aalborg vidste det, og det kunne man ikke undersøge – at pressen under nogen omstændigheder ville interessere sig for at bringe en historie, som bare kom fra det halve af Aalborg, i hvert fald ikke fra en enkelt fra det halve af Aalborg.

Derfor må vi jo sige, at det allerede på det tidspunkt pegede på, at lækken var i toppen, så det undrer mig, at man ikke sagde: Jamen vi må i hvert fald prøve at undersøge, om den kommer fra toppen.

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forsvarsministeren.

Kl. 19:25

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Som det er spørgeren bekendt, også fra det svar, der blev givet i 2007, er vurderingen, at der ikke var noget grundlag for at undersøge, hvordan oplysningerne kom til mediernes kendskab. Forsvarsministeren har også tidligere her i Folketingssalen oplyst, at vurderingen også tilbage i 2007 var, at det i hvert fald var imellem 100 og 200 mennesker, der havde kendskab til de her oplysninger, og derfor ville det ikke være muligt at få kortlagt, hvem det var, der i givet fald havde givet de her oplysninger videre til medierne. Det vil jeg henholde mig til.

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:25

Frank Aaen (EL):

Jo, men nu er vi altså et land, der var i krig og er i krig, og når meget pegede på, at det var fra centrale kilder, altså fra toppen, at lækken kom, forstår jeg simpelt hen ikke, at man bare kunne fortsætte krigen med usikkerhed om, hvorvidt det var fra toppen, at lækken kom. I modsætning til halvdelen af Aalborg beskæftiger toppen af forsvaret sig jo dagligt med vigtige hemmelige oplysninger, og jeg kan simpelt hen ikke forstå – og jeg håber, at forsvarsministeren er enig med mig i, at det er lidt underligt – at man ikke allerede på det tidspunkt sikrede sig, at det ikke var en i toppen af forsvaret, der lakkede oplysningerne.

Kl. 19:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forsvarsministeren.

Kl. 19:26

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Som forsvarsministeren har oplyst som svar på spørgerens spørgsmål allerede tilbage i 2007, var vurderingen, at man ikke kunne iværksætte en undersøgelse, og man havde ikke noget kendskab til, at det skulle komme fra forsvarets top – sådan som jeg husker svaret fra 2007.

Jeg vil også sige, at hvis det er sådan, at spørgeren – for det er det, spørgeren i hvert fald lægger op til her i Folketingssalen – har kendskab til eller viden om, hvem der i givet fald måtte have lækket det her til medierne, kan jeg kun opfordre spørgeren til at gå til politiet. Det er politiet, der undersøger den her sag, og jeg ønsker fortsat, at det er politiet, der undersøger sagen til bunds.

Når politiet så er færdige med deres undersøgelse, vil jeg tage stilling til, hvad den undersøgelse siger, og om den eventuelt vil kræve, at der skal gøres noget. Men foreløbig må jeg bare henvise til, at det er politiet, der undersøger den pågældende sag. Hvis spørgeren ligger inde med viden om, hvem det er, der har lækket de på-

gældende oplysninger, må spørgeren gå til politiet og fremlægge sin viden dér.

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til forsvarsministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 19:27

Spm. nr. S 1305

36) Til forsvarsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er ministeren enig i - uanset udfaldet af de verserende sager om læk - at der er brug for en indsats for at øge soldaternes og offentlighedens tillid til forsvarets top?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:27

Frank Aaen (EL):

Er ministeren enig i – uanset udfaldet af de verserende sager om læk – at der er brug for en indsats for at øge soldaternes og offentlighedens tillid til forsvarets top?

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forsvarsministeren.

Kl. 19:27

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Nu er det jo ikke sådan, at der ikke er taget hånd om de forhold, der har været beskrevet i medierne de seneste måneder. Med hensyn til jægerbogsagen er der af forsvarets ledelse indgivet anmeldelse til Auditørkorpset, som har iværksat en undersøgelse af de to officerer i Forsvarskommandoen. Med hensyn til lækagesagen fra 2007, som vi også var inde på i det tidligere spørgsmål, er der indgivet en politianmeldelse i sagen, og politiet har indledt en efterforskning.

Jeg må slå fast her på min anden dag som minister – det gjorde jeg også klart i hvert fald for dele af pressen i går – at jeg har fuld tillid til forsvarets ledelse. Jeg afventer resultatet af de to undersøgelser, der foregår, både auditørundersøgelsen og politiundersøgelsen, og når de resultater er på plads, vil jeg tage stilling til det, man så er kommet frem til. Men indtil da har jeg fuld tillid til forsvarets ledelse.

Jeg må egentlig også sige, at jeg tror, at størstedelen af Danmarks befolkning har tillid til både forsvarets ledelse og specielt til soldaterne. Så derfor er jeg meget ked af den mistæneliggørelse, som jeg ser mange af de her spørgsmål værende et udtryk for. Jeg tror, det er vigtigt, at vi viser tillid til forsvaret, og jeg er helt sikker på, at skulle der være nogle i forsvaret, uanset hvor de måtte være i forsvaret, der har begået noget ulovligt, så vil det blive kortlagt enten ved politiundersøgelsen eller ved auditørundersøgelsen i de to sager, der verserer i øjeblikket.

Kl. 19:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:29

Frank Aaen (EL):

Jeg vil først lige sige til det med, at ministeren kun har været minister siden i går, at det er jeg med på, men ministeren har både i Udenrigspolitisk Nævn og i Forsvarsudvalget fulgt den her sag tæt

siden 2007, så jeg har tillid til, at ministeren har et grundigt kendskab til den.

Jeg vil sige, at jeg synes, ministeren snakker udenom. Jeg synes, det er at snakke udenom at begynde at tale om, at vi anklager eller mistænkeliggør soldaterne. Begge de spørgsmål, der er stillet i dag, drejer sig udelukkende om forsvarets top, og det synes jeg der er meget god grund til. Jeg synes, det er meget bekymrende, at ministeren siger, at der ingen grund er til ikke at have tillid til forsvarets top, når vi ser de sager, der faktisk verserer lige i øjeblikket. Og når ministeren afviser det med henvisning til, at der er en politiundersøgelse i gang, kan vi så ikke også lige være enige om, at det ikke var forsvaret, der startede en politiundersøgelse, at det var andre, der tog initiativ til en politiundersøgelse?

Nu forholder jeg mig til læksagen. Det er dels en injuriersag, dels en politianmeldelse mod forsvaret. Altså, det er ikke noget, forsvaret selv har gjort, og er det ikke lidt mærkeligt, at vi har en sag, hvor alle kan se at det her peger mod forsvarets top, og at forsvarets top inklusive ministeren ingenting gør for at undersøge, hvad det er, der sker? Er det ikke meget utrygt, at man ikke får undersøgt, om forsvarets top er i stand til at holde på en hemmelighed, når landet er i krig? Det mener jeg skal gælde i almindelighed, men i særdeleshed, når landet er i krig. Er der ikke noget at gøre der, uanset hvordan sagerne falder ud, i forhold til at være sikker på, at man kan stole på forsvarets top?

Kl. 19:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forsvarsministeren.

Kl. 19:31

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Nu er det sådan her i landet, at dem, der opklarer forbrydelser, er politiet. Hvis man ligger inde med en viden om en forbrydelse, hvis man ligger inde med et bevis for en forbrydelse, går man til politiet, og det er sådan set også det, der sker i forbindelse med lækagesagen. Jeg har i mit tidligere hverv som formand for Det Udenrigspolitiske Nævn gjort meget klart fra starten, at hvis man ligger inde med et bevis for en forbrydelse, i det her tilfælde at nogen ville bringe jægersoldaternes liv i fare ved at lække oplysninger om, at jægersoldaterne skulle udsendes der tilbage i april 2007, så skal man gå til politiet. Det har jeg i mit tidligere hverv gjort meget klart, og jeg vil også som forsvarsminister sige, at jeg vil holde fast i, at det er politiet, der undersøger den her sag.

Jeg mener ikke, at forsvarets top skal igangsætte undersøgelser sideløbende med politiet. Vi må afvente resultatet af politiets undersøgelse, og på baggrund af hvad de kommer frem til, må jeg så tage stilling til – sammen med forsvarets top – om der skal iværksættes yderligere tiltag. Men foreløbig vil jeg altså henvise til, at det er politiet, der har undersøgelsen, og indtil den er afsluttet, har jeg ikke tænkt mig at gøre noget som helst. Og det forventer jeg sandelig heller ikke at forsvarets top har.

Kl. 19:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:32

Frank Aaen (EL):

Igen: Ikke alene har forsvarsministeren afvist at gennemføre sin egen undersøgelse – bortset fra, har jeg forstået, en enkelt gang lige at spørge spindoktoren, om det trods alt var ham – men de undersøgelser, der er sat i gang, er sat i gang på foranledning af alle andre end forsvarsministeren. Derfor synes jeg, det er lidt mærkværdigt at henvise til dem, når nu spørgsmålet går på, hvorfor Forsvarsministeriet ikke gjorde noget i sin tid for at undersøge, hvad der skete med

lækken, som pegede mod toppen, og om man ikke kan se, at man har et problem. Jeg må prøve en anden vej så.

Jeg tror, det for de fleste af os var meget overraskende, at Søren Gade i går gik af som forsvarsminister, og det har fået mig til at tænke på, hvorfor Søren Gade gik af som forsvarsminister i går, hvad årsagen kan være til det.

Kl. 19:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forsvarsministeren.

Kl. 19:33

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Hvis spørgeren nu havde fulgt med i det interview, som den tidligere forsvarsminister Søren Gade gav i går til TV/Midt-Vest, ville han vide, at den tidligere forsvarsminister var meget klar om, at han valgte at stoppe som forsvarsminister, fordi hans piger havde sagt til ham, at han ikke længere var glad, når han kom hjem fra arbejde, og fordi han havde mistet sit humør. Jeg har fuld forståelse for, at man så stopper som politiker.

Da jeg fik overdraget ministeriet i går, gjorde jeg det meget klart for den tidligere forsvarsminister – og det var han enig i – at der er to ting, der gør, at man er politiker. Den ene er, at man kan gøre en forskel, og den anden er, at man er glad for sit job. Jeg må personligt sige, at jeg synes, det pres, som den tidligere forsvarsminister har været under, både her i Folketingssalen og specielt i medierne, har været et ulideligt pres, og jeg kan sådan set godt forstå, at den tidligere forsvarsminister for at beskytte sig selv og specielt for at beskytte sin familie og for måske at sikre, at han er den glade far, som han har været tidligere, har valgt at gå af. Det har jeg ret stor respekt for.

Kl. 19:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:34

Frank Aaen (EL):

Så ministeren kan altså garantere over for mig og Folketinget, at der ikke er tegn på, at det var, fordi Søren Gade kom i besiddelse af oplysninger, der kunne vise sig meget hurtigt at blive meget belastende for den afgående forsvarsminister?

Kl. 19:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:34

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Det er i hvert fald ikke det, jeg har forstået på den tidligere forsvarsminister.

Kl. 19:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt. Det var dengang, hvor der var en minister, der havde den titel, men det er der jo ikke længere, så vi efterlyser indenrigs- og sundhedsministeren – det er vist den rigtige titel, så vidt jeg husker.

Selv om spørgsmålet er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse, vil jeg sige velkommen til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 19:35

Spm. nr. S 1215

37) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Kl. 19:37

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at der udføres flere tvangsbehandlinger over for børn over 15 år med anoreksi, som ikke registreres?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 19:35

Liselott Blixt (DF):

Først og fremmest vil jeg sige tillykke med det nye område; vi skal nok få lidt samarbejde.

Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at der udføres flere tvangshandlinger over for børn over 15 år med anoreksi, som ikke registreres?

Kl. 19:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:35

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er ikke bekendt med, at der udføres flere tvangshandlinger over for børn og unge over 15 år, som ikke registreres, og jeg vil godt understrege, at hvis det sker, er det klart, at det er ulovligt, for lov er lov og lov skal holdes, det gælder også i psykiatriloven, og efter psykiatriloven skal indlæggelse, tilbageholdelse og behandling uden samtykke fra patienten registreres i afdelingens såkaldte tvangsprotokol. Hvis patienten er over 15 år, kan han eller hun selv give et såkaldt informeret samtykke, hvis ikke, er der tale om tvang, som skal registreres. Men der er en undtagelse.

Hvis en læge efter individuel vurdering skønner, at patienten, som er fyldt 15 år, ikke er i stand til at forstå konsekvenserne af sin stillingtagen, så kan forældrene give et såkaldt informeret samtykke, og det gælder for 15-17-årige. Behandling, som iværksættes på disse betingelser, er ikke tvang, for der er jo givet samtykke, nemlig fra forældrene. Som sagt er jeg ikke bekendt med, at man tvangsbehandler uden at registrere det, men nu har jeg forklaret, hvad det er, der ikke skal registreres som tvangsbehandling.

En af konklusionerne fra den undersøgelse, som min forgænger igangsatte, om anvendelse af tvang i andre lande viste, at vi i Danmark til forskel fra mange andre lande er gode til at registrere den anvendte tvang, og af vores registreringer kan vi se, som det også fremgår af min forgængers besvarelse af spørgsmål 237, at antallet af tvangsforanstaltninger over for patienter med diagnosen anoreksi heldigvis er mere end halveret fra 2007 til 2009.

Kl. 19:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 19:37

Liselott Blixt (DF):

Jeg er bekendt med, at PS Landsforening – Pårørende til Spiseforstyrrede lige har vundet en sag, hvor patienten har fået medhold i, at der er anvendt ulovlig tvang over en periode på 37 dage, i alt godt 100 tvangsovergreb. Hvordan vil ministeren følge op på sådan en sag?

Kl. 19:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg sagde, hvis det er rigtigt, hvad der her beskrives, forekommer det jo at være i strid med loven, så er det selvfølgelig meget kritisabelt, og så går jeg ud fra, at der bliver klaget. Men jeg synes da, at det er glædeligt at konstatere, at antallet af registrerede tvangsforanstaltninger er halveret på 2 år.

Kl. 19:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 19:38

Liselott Blixt (DF):

Jeg mener, at når vi netop ser, at man ikke overholder loven, så må det vel være der, en sundhedsminister går ind og får fat i de regioner, hvori de tvangsovergreb finder sted, og får dem til at registrere de forhold, der er, i og med at det ikke er blevet gjort.

Svaret på det spørgsmål, som ministeren selv henholdt sig til, spørgsmål 237, viser jo netop, at der er meget stor forskel på tvangsforanstaltninger i de forskellige regioner. Hvis man kigger på det, kan man jo netop se, at det i Nordjylland er 0,3 personer ud af 100.000, hvorimod det i hovedstadsområdet er 35,4 ud af 100.000. Det er jo en betydelig forskel.

Vil ministeren sætte en undersøgelse i gang for at finde ud af, hvad grunden er til, at der er så store udsving i tvangsbehandlingerne?

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:39

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis det viser sig, at vi ikke har tilstrækkelig viden, skal vi selvfølgelig skaffe os tilstrækkelig viden, så det vil jeg da gerne undersøge.

Jeg vil helst ikke her på min første dag som minister træffe beslutning om undersøgelser, som eventuelt er overflødige, fordi vi allerede har oplysningerne.

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 19:39

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg bærer over med det. Nu var mine spørgsmål stillet, inden der var en ministerrokade, men jeg forholder mig alligevel til dem, for jeg synes, at det er meget kritiske svar, man har fået om det, der sker ude i regionen. Man kan se den forskel, der er.

Jeg har selv prøvet at undersøge nogle af tingene, og vi kan se, at de steder, hvor man har et center for anoreksipatienter, hvor man går ind og tager bedre hånd om dem, har man også færre tvangsforanstaltninger. Det var ligesom det, jeg gerne ville frem til. Hvis man ser, at der er nogle regioner, der ikke har de tvangsforanstaltninger, burde man så ikke implementere det i nogle af de andre regioner?

Kl. 19:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:40

dreloven, at den tvang udføres. Men det vil sige, at det er forældrene, der skal træffe et valg.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, det er en rigtig god fremgangsmåde, når der er problemer, der trænger til at blive løst, at kigge sig rundt efter nogle, som har løst problemerne.

Hvis fru Liselott Blixt har ret i, at der er nogle, der gør det langt bedre og undgår at bryde loven, så gælder det om at få det gode eksempel til at brede sig. Det er en rigtig god metode, som jeg lover at følge i min ministerperiode.

Kl. 19:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det lyder lovende. Spørgsmålet er afsluttet.

Den næste spørgsmål er også stillet til sundhedsministeren af fru Liselott Blixt.

Kl. 19:40

Spm. nr. S 1216

38) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at børn under 15 år med anoreksi ikke skal registreres, når der udføres tvang?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 19:40

Liselott Blixt (DF):

Tak. Det handler så om børn under 15 år. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at børn under 15 år med anoreksi ikke skal registreres, når der udføres tvang?

Kl. 19:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:41

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne igen slå fast, at psykiatriloven gælder for alle. Det følger, at der ved tvang forstås anvendelse af foranstaltninger, som der ikke er givet informeret samtykke til. De foranstaltninger skal registreres i afdelingens tvangsprotokol uanset patientens alder.

Men der er altså kun tale om tvang, hvis en foranstaltning udføres uden et informeret samtykke. Hvis patienten er under 15 år, kan forældremyndigheden på barnets vegne give det informerede samtykke. Det betyder, at hvis forældremyndigheden har givet samtykke til indlæggelse, tilbageholdelse, behandling m.v. af deres søn eller datter, som er under 15 år, så er der ikke tale om tvang i psykiatrilovens forstand.

Det følger af loven, at patienter under 15 år, somatiske så vel som psykiatriske, ikke selv kan give informeret samtykke. Patienten skal selvfølgelig under alle omstændigheder informeres og inddrages i drøftelserne af behandlingen, i det omfang patienten forstår behandlingssituationen, medmindre inddragelse kan skade patienten, og patientens tilkendegivelser skal, i det omfang de er aktuelle og relevante, tillægges betydning.

Kl. 19:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 19:42

Liselott Blixt (DF):

Det er jo korrekt, som ministeren siger, at er man under 15 år, er det forældrenes samtykke, der bliver bedt om, og så er det under foræl-

derloven, at den tvang udføres. Men det vil sige, at det er forældrene, der skal træffe et valg.

Mener ministeren, at forældrene er i stand til selv at vurdere konsekvenserne, eller burde det være en lægelig vurdering – og måske så med hensyn til anden tvang i psykiatrien – efter man har prøvet andre tiltag? Vi ved, at man, når man udfører tvang andre steder, prøver med pædagogiske metoder, i stedet for at man som her går ind for at få samtykke, og så er det pludselig ikke tvang.

Kl. 19:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:43

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som det fremgik af mit svar, er det ikke altid muligt at inddrage patienten. Det kan være til skade for patienten. Jeg kan ikke føje så meget til. Jeg synes, at hvis man følger det regelsæt, som jeg her har beskrevet, er risikoen for det, som fru Liselott Blixt med rette er bekymret for, ikke så stor. Jeg vil godt vende tilbage til det, vi blev enige om ved afslutningen af det tidligere spørgsmål, nemlig at der jo tilsyneladende er regioner, som har løst det mulige problem, og det må være der, vi skal hente inspiration.

Selvfølgelig er jeg som minister ansvarlig for, hvis der er nogle, der bryder loven eller gør noget uhensigtsmæssigt, at de så bliver gjort opmærksom på det.

Kl. 19:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 19:44

Liselott Blixt (DF):

Jeg ser bare, at der er en problemstilling. Hvis man er 12-13 år, kan man faktisk mange ting, og man kan også bestemme sig for mange ting i den alder. På det tidspunkt giver forældrene et samtykke, fordi de får at vide: Jamen jeres datter kan dø af det her, hvis ikke I gør noget. Det vil sige, at de gør det i kærlighed til deres barn, og alligevel kan der komme fire-fem stærke personer for at fastholde barnet og tvinge en sonde ned fire-fem gange om dagen, uden at barnet har nogen rettigheder.

Søren Gade fra Børnerådet udtaler: Børn og unge skal beskyttes bedre end voksne, fordi deres position er svagere. Børnerådet mener, at al tvang naturligvis skal registreres, dels af hensyn til barnet, dels for at kunne nedbringe omfanget af tvang.

Hvad er ministerens holdning til det?

Kl. 19:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:44

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er en ulykkelig situation, der bliver beskrevet. Jeg bliver nødt til at holde mig til, at hvis man overholder regelsættet, er der jo ingen, der bliver udsat for tvang, medmindre forældrene giver et samtykke. Jeg synes, det er det, vi må holde os til.

Loven bygger på, at forældrene elsker deres barn, og at de ikke vil udsætte deres barn for tvang, hvis ikke de er bange for at miste deres barn eller for, at barnet gør en ulykke på sig selv.

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 19:45

Kl. 19:47

Liselott Blixt (DF):

Men er problemet ikke, at vi ikke kender til, hvor mange gange forældre giver et samtykke? Derfor kalder man det ikke tvang, men det er trods alt et overgreb på et barn under 15 år. Burde man ikke registrere det, sådan at man i hvert fald var vidende om, hvor tit det forekom, og så man måske kunne tage handling på det, så vi oplevede lidt mindre tvang i psykiatrien?

Kl. 19:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:46

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Ifølge loven skal enhver anvendelse af tvang registreres i den såkaldte tvangsprotokol, og det må man gå ud fra bliver overholdt. Og hvis fru Liselott Blixt har på fornemmelsen, at det ikke bliver overholdt, vil vi selvfølgelig gerne have det på vide, for så må vi henstille til, at det bliver overholdt.

Jeg synes, det er vigtigt, at der er mulighed for at bruge tvang. Det er i visse tilfælde absolut nødvendigt. Det gælder også på andre områder over for visse grupper af f.eks. psykisk handicappede børn, ellers er det umuligt at varetage deres interesser. Men jeg synes, det er godt, at det bliver registreret, og det skal overholdes.

Kl. 19:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Kl. 19:46

Spm. nr. S 1220

39) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad mener ministeren om, at 24 organisationer under Netværk for en Folkesundhedsreform på en konference i Folketingets Fællessal den 4. februar 2010 har kaldt regeringens nationale handleplan for forebyggelse en ommer og angrebet regeringen for ikke at leve op til løfterne i regeringsgrundlaget »Mulighedernes samfund« fra 2007 om at komme med en forebyggelsesplan med klare mål?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 19:46

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Jeg vil gerne på vegne af Socialdemokraterne byde indenrigs- og sundhedsministeren velkommen her, om end jeg som forebyggelsesordfører lidt må beklage ... (*Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):* Det handler om at oplæse spørgsmålet, må jeg sige til hr. Flemming Møller Mortensen. Vi skal direkte til sagen. Det andet kan man sige under de efterfølgende 2 minutter). Det er fint, men det var en velkomst.

Hvad mener ministeren om, at 24 organisationer under Netværk for en Folkesundhedsreform på en konference i Folketingets Fællessal den 4. februar 2010 har kaldt regeringens nationale handleplan for forebyggelse en ommer og angrebet regeringen for ikke at leve op til løfterne i regeringsgrundlaget »Mulighedernes samfund« fra 2007 om at komme med en forebyggelsesplan med klare mål?

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Sundhedsministeren.**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Jeg synes, det er fint, at så mange fag- og patientorganisationer bruger tid på at drøfte regeringens nationale handlingsplan for forebyggelse. Den havde jo også til formål at skabe debat og dialog, og det gør ikke noget, at den bliver kritiseret. Forebyggelse og sundhedsfremme er noget, vi alle er for, men hvordan vi lige rammer den rigtige balance mellem at fremme sundheden og umyndiggøre den enkelte, er jo det, som er dilemmaet.

Jeg synes, at regeringen på dette område har sat en klar og tydelig dagsorden, og som en, der godt kan lide debat, synes jeg, det er frugtbart, at vi drøfter, hvor snævre rammer vi skal sætte for folks hverdag. Det er jo det, kritikken fra de 24 organisationer i virkeligheden handler om, nemlig hvor langt vi skal gå, før vi kommer til at skade sagen ved at umyndiggøre folk. Jeg tror, at vi alle er enige om, at opgaven er at få folk til at tage vare på sig selv, og det gør man somme tider ved at skubbe lidt på, lægge nogle rammer og med afgifter osv., men man er også nødt til at have den enkelte til selv at tage et ansvar. Det har vi brug for en debat om, sådan som vi også har haft det her i Tinget.

Jeg synes, at regeringens handlingsplan bringer os videre. Jeg synes faktisk, at der er nogle visioner. Vi har søsat 30 indsatser, som alle skal bidrage til at styrke folkesundheden. Det er indsatser, der styrker den brede, borgerrettede forebyggelse, og det er indsatser, der tager særlig hensyn til børn og andre svage grupper.

Kl. 19:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 19:49

Flemming Møller Mortensen (S):

[Lydudfald] ... nu synes jeg jo, at det fremgår af spørgsmålet, at det er i »Mulighedernes samfund« fra 2007, regeringen har klargjort, hvad det er, man rent faktisk gerne vil nå på sigt selvfølgelig, men at anklagen, anken eller kritikken går på, at man i oplægget her fra oktober måned sidste år ikke har fastsat nogle målbare mål, sådan at man ligesom kan sige, at man også kommer til at nå i mål.

Det, jeg bare ville udtrykke fra starten af, hvor jeg lige sådan blev korrekset lidt, men også rimeligt, var, at jeg naturligvis som forebyggelsesordfører er en lille smule ked af, at den titel er røget ud. For i kraft af titlen lå det på ministerens forgængers skuldre, at det var sundhed og forebyggelse, det drejede sig om. Nu hedder det så indenrigs- og sundhedsministeren. Jeg håber sandelig ikke, at ministerens embedsførelse vil komme til at bære præg af, at forebyggelse kommer til at fylde mindre, fordi jeg naturligvis synes, at det er et usandsynlig vigtigt område.

Mette Wier, som var formand for Forebyggelseskommissionen, har sagt, at hun er skuffet over, at politikerne ikke har sat konkrete mål, tidsfrister og milepæle i den handlingsplan, som regeringen jo altså har lagt frem. Det gør man, præcis for at man ligesom kan sige, om man opnår målene, og for at man kan se, at man på en eller anden måde har rykket ved den danske folkesundhed.

Kjeld Møller Pedersen, sundhedsøkonomen, siger også, og jeg citerer:

Jeg har svært ved at forstå, hvorfor man ikke tør satse meget mere på forebyggelse, men man har en grundopfattelse af, at forebyggelse er gratis. Det handler jo bare om at ændre folks livsstil. Men det kommer ikke af sig selv. Det er ærgerligt, at regeringen ikke tør mere, men viljen til at øge sundhedsbudgetterne mangler.

Så slutter han af med at sige:

Der hersker en politisk og økonomisk blokering i forhold til at foretage langsigtede investeringer i sundhed.

Så skal mit spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren være: Er det det, ministeren vil kæmpe for nu?

Kl. 19:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:51

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har stor respekt for Kjeld Møller Pedersen, som virkelig ved noget om sundhedspolitik. Jeg lytter gerne til, hvad han siger, men jeg er jo også en politiker, som skal have borgerne med på det, vi vedtager. Jeg tror, at Kjeld Møller Pedersen er enig i, at det afgørende skridt i retning af bedre folkesundhed og længere levetid er at få folk til at tage ansvar. Det er nu engang også et politisk og almenmenne- skeligt spørgsmål, hvor grænsen går mellem, hvad vi skal have af formynderi, og hvad vi skal have af personligt ansvar.

Jeg er sikker på, at det glæder begge de to, der nu blev citeret, at regeringen som et af sine ti målepunkter for år 2020 har sat, at Danmark i 2020 skal være blandt de ti lande, der har den længste levealder. Det er et meget ambitiøst mål, og jeg tror, at den eneste måde, vi kan nå det på, er ved at satse meget på det personlige ansvar. Hvis det ikke virker, må man jo tage andre midler i brug.

Kl. 19:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 19:52

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg er meget enig med ministeren i, at det er et meget ambitiøst mål. Men lad mig så allerede nu komme med det næste spørgsmål til ministeren, og det skal lyde: Hvor lang tid skal vi vente på at se, om det så har effekt, når man forsøger at løfte opgaven ved hjælp af det personlige ansvar? Eller var det måske ikke et spørgsmål om netop at lytte til eksperterne og Forebyggelseskommissionen, som jo altså har sagt, at det ikke nytter noget alene, men at vi også bliver nødt til at lave strukturelle forandringer på området?

Så vil jeg gerne lige spørge til det allerseneste, som jo er kommet ud, i forbindelse med at der er kommet nye ministre. Statsministeren har sagt, at de nye ministre skal være mere selvkørende, og at de skal være mere selv-tænkende – sådan husker jeg det i hvert fald citeret – og at der skal brede målsætninger til frem for mere detailstyring. Jeg har bidt meget mærke i formuleringen om, at der skal være en styrket forebyggelsesindsats. Det, ministeren nu er sat til, er i høj grad at vurdere mulighederne, så mit spørgsmål går på: Hvad ligger der i det med at vurdere mulighederne, og hvornår bliver der – tidsmæssigt – handlet på det?

Kl. 19:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:54

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der bliver tidsmæssigt handlet, når vi har vurderet mulighederne. Det er det korte svar. Jeg vil gerne understrege for at gribe tilbage til det første eller andet spørgsmål, at når betegnelsen for Indenrigsministeriet ikke længere rummer ordet forebyggelse, er det, fordi man ikke kan have alt for lange ministerienavne. Tidligere hed det Indenrigsministeriet, selv om det også omfattede sundheden. Vi har bevaret navnet Indenrigs- og sundhedsministeriet for at understrege, at vi prioriterer sundheden højt. Og sundhed kan man ikke bare tage, hvis ikke man har forebyggelse med, så sundhed omfatter forebyggelse.

Så synes jeg, at vi skal glæde os over, at levealderen faktisk er forlænget, og man forudser jo, at den forlænges yderligere. Jeg så en dramatisk beskrivelse i en avis i weekenden af, hvor sent man ender med at få pension og efterløn, fordi levealderen vil stige drastisk i Danmark. Så der sker da noget på feltet, som også må glæde spørgeren.

Kl. 19:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 19:55

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Men hvorom alting er, er middellevetiden i Danmark en af de allerlaveste i OECD. Vi er gledet ned til en 23.-plads ud af 30 lande. Portugal og Korea ligger cirka på niveau med os, og det er altså lande, som er væsentlig fattigere. Derfor kan det jo på en eller anden måde virke, som om der er meget langt op til det ambitionsniveau, statsministeren har udtrykt i sin 2020-plan, for det drejer sig om ca. 4½ år, vi skal have lagt til vores middellevetid for at nå op blandt de ti lande, som statsministeren omtaler. Men nu har ministeren jo også her udtrykt, at det er en ambitiøs plan, og jeg må sige, at det er det i hvert fald.

Her vil jeg gerne lige nævne, at Jes Søgaard har lavet en beregning, som viser, at det hidtil har taget 33 år for kvindernes vedkommende at nå til en middellevetidsforlængelse på 4,1 år, og at det for mændenes vedkommende har taget 22 år at nå en forhøjelse på 4,6 år. Så man må vel sige, at statsministerens ambition om at nå det samme frem til 2020 næsten er urealistisk.

Kl. 19:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:56

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Men hvem skulle have troet, at det var muligt at nedbringe rygnin- gen så meget, som det faktisk er sket? Alene i det forhold, at rygnin- gen reduceret så voldsomt, som den er, ligger jo en mulighed for, at levetiden i de kommende år vil stige ganske væsentligt. Vi vil ikke give op. Jeg forstår godt, at det er fristende at lave alle mulige tvangsforanstaltninger, men jeg vil godt gentage, at vi er nødt til at have med i betragtning, at det personlige ansvar for eget liv og hel- bred altså er det, der skal bringe os videre.

Kl. 19:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigsministeren, og det er jo en anden minister, men det er den samme minister, som nu er sundhedsminister, der skal besvare spørgsmålet. Spørgsmålet er fra fru Maja Panduro.

Kl. 19:57

Spm. nr. S 1223

40) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil ministeren kommentere den situation, som psykisk syge børn, der var under udredning eller behandling, har stået i, efter at det pri- vate behandlingssted Vejlefyord Børneneurocenter indgav konkurs- begæring den 1. februar 2010? (Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 19:57

Spm. nr. S 1224

41) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Deler ministeren den bekymring, at når man lægger hovedparten af behandlinger inden for f.eks. fedme ud til privathospitaler, så bliver det offentlige sundhedsvæsen unødigt sårbart og afhængigt af, om det fortsat kan betale sig for privathospitalet at behandle folk i fremtiden, jf. konflikten mellem Danske Regioner og Brancheorganisationen for Privathospitaler og Klinikker (BPK) om afregning af patienter?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 19:57

Spm. nr. S 1281

42) Til indenrigs- og socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Vil ministeren oplyse, hvorvidt regeringens udgangspunkt for forhandlingerne om næste års kommuneaftale vil være den af finansministeren udmeldte nulvækst, samt i bekræftende fald redegøre for, hvilke konsekvenser dette efter ministerens opfattelse vil have for kommunernes serviceniveau?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 19:57

Maja Panduro (S):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren oplyse, hvorvidt regeringens udgangspunkt for forhandlingerne om næste års kommuneaftale vil være den af finansministeren udmeldte nulvækst samt i bekræftende fald redegøre for, hvilke konsekvenser dette efter ministerens opfattelse vil have for kommunernes serviceniveau?

Kl. 19:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg beklager, at jeg glemte at sige, at spørgsmål S 1223 og S 1224 fra Sophie Hæstorp Andersen er udgået til skriftlig besvarelse. Jeg kan se, at ministeren roder lidt i papirerne. Han får lige lidt tid til at finde den rigtige besvarelse af spørgsmål S 1281.

Ministeren.

Kl. 19:58

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Tak for hjælpen, hr. formand.

Det er finansministeren, som har ansvaret for den finanspolitiske linje, og det er ham, der leder økonomiforhandlingerne. Spørgsmålet om det finanspolitiske udgangspunkt for 2011 bør man stille til finansministeren og stille til ham på det rigtige tidspunkt. Vi har jo endnu ikke fastlagt de økonomiske rammer for 2011.

Et centralt tema i de kommende økonomiforhandlinger er jo indsatsen for at frigøre ressourcer. Inden for de nuværende rammer er der et betydeligt rum til frigørelse af ressourcer uden at ramme serviceniveauet. Der er indgået en gensidighedsaftale med Kommunernes Landsforening om samlet set at frigøre 5 mia. kr. til en forbedret kommunal service i perioden 2009-2013.

Man kan jo føje til, at når man ser, hvor vidt forskellige løsninger kommunerne betjener sig af, og hvordan nogle kommuner gør det langt mere effektivt end andre, så bliver man optimistisk med hensyn til, at man kan nå de mål, vi har sat, uden at det går ud over betjeningen af borgerne.

Kl. 19:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 19:59

Maja Panduro (S):

Jeg vil selvfølgelig gerne lige byde ministeren velkommen, nu hvor jeg for første gang har ordet sådan mere frit. Det er jo i virkeligheden lidt specielt, at jeg, som har været folketingsmedlem i et lille halvt år, kan stå her og byde en veteran som hr. Bertel Haarder velkommen, men ikke desto mindre: Hjertelig velkommen til det kommunale område.

Jeg ser rigtig meget frem til samarbejdet, og det gør jeg især, fordi jeg har sneget mig til et kig på ministerens CV og kan se, at ministeren bl.a. en gang har forfattet en bog med titlen »Slip friheden løs«. Det kunne man søreme godt bruge ude i kommunerne, hvor mange jo for tiden føler, at det kommunale selvstyre efterhånden kun eksisterer i skåltaler. Så det ser jeg virkelig meget frem til.

Jeg kunne så også se på ministerens CV, at ministeren ikke selv har prøvet kræfter med arbejdet som kommunalpolitiker, og det er jo selvfølgelig ikke nødvendigvis diskvalificerende, men jeg tror ikke desto mindre på, at det kan være sundt, når man som minister står med ansvaret for kommunerne – om end det er finansministeren, der forhandler ved kommuneaftalen – selv at have prøvet at sidde derude og på egen krop mærke præcis, hvor meget fedt der er tilbage at skære i, når nu regeringen igen vil tvinge kommunerne til at skære.

Så derfor vil jeg gerne her tilbyde ministeren, at jeg vil stille mig i spidsen for at arrangere sådan et lille praktikophold, hvis det kunne have interesse, sådan at den nye minister kunne komme ud i et af de her byråd, som nu igen kommer til at sidde i den klemme at skulle spare på børnehaver, skoler og ældrepleje.

Jeg kan f.eks. foreslå, at vi tager en tur til Randers, hvor jeg kommer fra, og hvorfra jeg i hvert fald kan rapportere, at pensionisterne ikke ligger i silkelagner, og at der ikke er guldhåndtag på dørene i børnehaverne. Hvad siger ministeren til det? Kunne vi ikke tage på en sådan ekskursion sammen?

Kl. 20:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 20:01

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis jeg ikke var blevet indenrigs- og sundhedsminister, havde jeg jo næsten været på vej til Randers og kombineret et besøg på Dansk Center for Undervisningsmiljø med et besøg på kommunale institutioner. Det er noget, jeg gør meget ofte, og det vil jeg også gøre på mit nye ministerområde.

Det bedste, man kan gøre, er nemlig at komme ud at se, hvordan tingene foregår i praksis, og tale med både brugere og personale. Man bliver altid stærkt opmuntret ved det, fordi man oplever et engageret personale, men man oplever også vidt forskellige løsninger og vidt forskellig kvalitet i ledelsen.

Jeg hører altså til dem, der mener, at vi på hele det kommunale område kan få stor fordel af at styrke ledelsen og sætte fokus på, hvad der virker, og hvorfor det virker, og sætte fokus på god praksis, altså dér, hvor man tilsyneladende løser opgaverne tilfredsstillende med færre ressourcer eller løser dem bedre med de samme ressourcer.

Jeg er grundlæggende optimist, og jeg er i øvrigt også meget kommunevenlig. Det tror jeg at jeg har mange vidner på. Jeg ønsker ikke at spænde kommunerne ind i formynderi. Jeg mener, at vi skal lade kommunerne få frihed til at gå deres egne veje, selvfølgelig inden for visse rammer, for når de har den frihed, kan de inspirere hinanden.

Kl. 20:03

Kl. 20:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 20:03

Maja Panduro (S):

Det er virkelig positive toner fra den nye minister, synes jeg, og det vil jeg gerne kvittere for. Jeg vil også gerne sige, at jeg da synes, det er skrækkelig synd, at ministeren nu går glip af det her planlagte besøg i Randers, men tilbuddet står altså stadig ved magt. Jeg vil meget gerne hjælpe til med, at det tilbud stadig alligevel kan blive til noget.

Jeg er meget glad for, at regeringen gerne vil afbureaukratisere, og at man gerne vil hjælpe til med at finde de bedste løsninger, men vi ved jo altså også, at de tungeste poster, når man sidder med sådan et kommunalt budget, er medarbejderkroner. Ifølge finansministerens egne regneregler vil alene nulvækst jo altså betyde besparelser på 2 mia. kr. næste år og 4 mia. kr. næste år igen svarende til henholdsvis 5.000 og 10.000 medarbejdere. Vil ministeren her love, at der ikke kommer til at skulle fyres børnehavepædagoger, og at der ikke kommer til at skulle fyres SOSU-medarbejdere?

Kl. 20:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 20:04

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan da garantere for, at nulvækst ikke betyder færre medarbejdere. Jeg ved ikke, hvem der har spredt den myte, og jeg håber da ikke, at den trives i Randers og i Randers Dagblad og andre steder, for den er fuldstændig falsk. Det kan godt være, at der er nogle, der har lagt urealistiske budgetter. Når de så opdager, at de er urealistiske, må de bringe dem tilbage til det udgiftsniveau, der var året før, men det er jo ikke besparelser – det er nulvækst. Det vil jeg godt understrege

Så kan jeg i øvrigt oplyse, at bogen »Slip friheden løs« har et kapitel, hvori det hedder: Frihed er ikke frihed til at bruge andres penge i ubegrænset mængde.

Kl. 20:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 20:04

Maja Panduro (S):

Jeg kan så oplyse til ministeren, at det ikke hedder Randers Dagblad, det hedder Randers Amtsavis. Så ved ministeren det, til når vi nu skal på besøg.

Men ellers bliver jeg nødt til at fastholde, at det jo altså er ifølge Finansministeriets egne regneregler, at man for at fastholde det samme antal medarbejdere pr. borger har brug for en vækst på 0,9 pct. Så derfor må en nulvækst alt andet lige betyde besparelser og ifølge AE-rådets beregninger altså 5.000 medarbejderstillinger næste år og 10.000 næste år igen.

Nu ved jeg godt, at man jo i dag sådan har afskaffet kontraktpolitikken – og tak for det – men det er vel ikke ensbetydende med, at man må bedrage vælgerne. Er det ikke bare lidt vælgerbedrag, når man i sidste valgkamp lovede, at man sagtens kunne få alle de her velfærdsydelse, at man sagtens kunne have alt det, som vi Socialdemokrater lovede, og samtidig fastholde skattestoppet og endda at give skattelettelse?

Kl. 20:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nu skal både AE-rådet og fru Maja Panduro altså passe på deres egen troværdighed, for hvis AE-rådet har skrevet det, som her blev refereret, så er det altså ganske enkelt ikke rigtigt.

Jeg synes, det er kedeligt, hvis økonomerne giver sig ud for at være sagkyndige og objektive, hvis de giver anledning til tal, som kan bruges i en fuldstændig urimelig propaganda. Nulvækst er nulvækst. Nulvækst betyder samme antal hoveder og samme antal hænder. Det er nulvækst – og ikke alt muligt andet.

Kl. 20:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet, og det betyder også, at spørgetiden er afsluttet.

Kl. 20:06

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 25. februar 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Mødet er hævet. (Kl. 20:07).